

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ΄

Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2481, 2538
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Κωνσταντόπουλου, σελ. 2486
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Γέρακα, το 11ο Δημοτικό Σχολείο Γαλασίου, το 16ο Δημοτικό Σχολείο Βύρωνα, το 1ο Γυμνάσιο Άνω Λιοσίων και το 4ο Δημοτικό Σχολείο Πύργου Ηλείας, σελ. 2486, 2492, 2494, 2501, 2508, 2528
4. Αναφορά στα Εισόδια της Θεοτόκου, ημέρα εορτασμού των Ενόπλων Δυνάμεων, σελ. 2481, 2496, 2505
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2482, 2484 2491, 2493, 2494, 2509, 2512, 2513, 2517, 2518, 2520, 2531, 2532, 2533
6. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμαρακη με μορφή stick (ψηφιακό μέσο αποθήκευσης) τον Γενικό Προϋπολογισμό του Κράτους για το οικονομικό έτος 2014, τον τόμο για τις φορολογικές δαπάνες του 2014 καθώς και τους προσαρτημένους προϋπολογισμούς ορισμένων ειδικών ταμείων, λογαριασμών Ανεξάρτητων Αρχών, οικονομικού έτους 2014, σελ. 2494
7. Ανακοινώνεται η κατάθεση των εκθέσεων των Γενικών Διευθυντών δημοσιονομικών ελέγχων, φορολογίας και φορολογικών ελέγχων και είσπραξης δημοσίων εσόδων, τελωνείων και ειδικών φόρων κατανάλησης, δημόσιας περιουσίας, και εθνικών κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών καθώς και των δηλώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 2362/95 όπως αυτό ισχύει, σελ. 2494
8. Αναφορά στον κατατεθέντα προϋπολογισμό, σελ. 2494, 2517, 2518, 2520, 2522, 2524, 2527, 2529, 2530, 2532
9. Επί του Κανονισμού, σελ. 2519, 2520, 2529
10. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2520, 2523
11. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις Εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 2508
12. Ανακοινώνεται ότι με την από 6 Νοεμβρίου 2013 έγγραφη δήλωσή τους προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμαρακη, οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές κ.κ. Θεόδωρος Παραστατίδης, Οδυσσέας Βουδούρης, Παρίσης Μουτσινάς, Νικόλαος Σταυρογιάννης, Δημήτριος Ανδρουλάκης, Ιωάννης Κουράκος, Νικόλαος Νικολόπουλος, Ανδρέας Λοβέρδος, Μάρκος Μπόλαρης, Χρήστος Αηδόνης, Γεώργιος Κασαπίδης δηλώνουν ότι συγκροτούν Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές», με Πρόεδρο το Βουλευτή κ. Θεόδωρο Παραστατίδη, σελ. 2524 - 2526

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 22 Νοεμβρίου 2013, σελ. 2516
2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Υγείας:
 - i. σχετικά με την πιθανότητα κατάργησης του Κέντρου Υγείας Τροπαίων, σελ. 2481
 - ii. σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ογκολογικών ασθενών ως προς τις παρεχόμενες υπηρεσίες στα δημόσια νοσοκομεία, σελ. 2483

β) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα προβλήματα στην κτηνοτροφία σε Ανατολική Μακεδονία - Θράκη και Λέσβο από κρούσματα ευλογιάς στα αιγοπρόβατα, σελ. 2484

γ) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την κατάργηση της σχολής Καλών Τεχνών του Πύργου της Τήνου, σελ. 2486

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: "Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 - Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα - ΦΕΚ/Α/25/1993", σελ. 2489 - 2535

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Επείγουσες ρυθμίσεις εφαρμογής Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων" (Α' 176)", σελ. 2505

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε., σελ. 2493 - 2494

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 2509 - 2524
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ. 2492 - 2493, 2494 - 2509
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 2481 - 2492, 2524 - 2538

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της αναφοράς στα Εισόδια της Θεοτόκου, ημέρα εορτασμού των Ενόπλων Δυνάμεων:

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η., σελ. 2505
ΓΡΕΓΟΣ Α., σελ. 2496
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 2481

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι., σελ. 2512, 2518
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ., σελ. 2532
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 2512, 2513, 2517, 2518, 2520
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ. 2493
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 2517, 2518, 2520
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 2484
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 2482, 2484, 2491, 2531, 2532, 2533
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ., σελ. 2493
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 2482
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 2509
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε., σελ. 2494
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ., σελ. 2513
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β., σελ. 2518

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2531, 2533	2532, 2533, 2534
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2517, 2518, 2520, 2532	ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 2513 ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 2518, 2521, 2532, 2533 ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2512 ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 2506 ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 2499, 2529

Γ. Επί της κατάθεσης του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους για το οικονομικό έτος 2014:

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2494
ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. ,	σελ. 2494

Δ. Επί της αναφοράς στον κατατεθέντα προϋπολογισμό:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. ,	σελ. 2520
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2524
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2522
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 2527, 2532
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2530
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2517, 2518
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 2529

Ε. Επί του Κανονισμού:

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2520
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 2519, 2520
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 2529

ΣΤ. Επί προσωπικού θέματος:

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2523
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 2520
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2520

Ζ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2482
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 2487, 2517
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2481, 2482, 2483, 2484
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 2481, 2482
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2483
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. ,	σελ. 2484, 2485
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. ,	σελ. 2487
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 2485, 2486

Η. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού:

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 2509, 2510, 2512, 2513
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2509, 2510, 2511
ΒΑΜΒΑΚΑ Ε. ,	σελ. 2514
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. ,	σελ. 2505
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. ,	σελ. 2520, 2521, 2524, 2532, 2533
ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 2508
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΑΛΤΑΡΗ Ε. ,	σελ. 2513
ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α. ,	σελ. 2492, 2493
ΓΡΕΓΟΣ Α. ,	σελ. 2496
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2523, 2524
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 2491, 2521, 2531, 2532
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. ,	σελ. 2489
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. ,	σελ. 2515
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2521, 2522
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2505
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. ,	σελ. 2498, 2532
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 2508, 2509
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 2527, 2532
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 2511
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. ,	σελ. 2494
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,	σελ. 2528, 2529
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2501, 2522, 2529, 2530,

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ'

Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 21 Νοεμβρίου 2013, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.36' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την 20-11-2013 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΛΓ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 20-11-2013 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά επείγουσών και απρόβλεπτων αναγκών της «Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα Α.Ε.» και άλλες διατάξεις»)

Πριν εισέλθουμε στη συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων θα ήθελα να κάνω μία αναφορά στην ημέρα και σε αυτούς που γιορτάζουν σήμερα με τα Εισόδια της Παναγίας μας και βέβαια στις Ένοπλες Δυνάμεις. Δεν χρειάζεται να πούμε κάτι ιδιαίτερο για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Είναι τα παιδιά του λαού τα οποία ανά πάσα στιγμή, όταν το καλέσει η πατρίδα, σε ειρηνικούς ή δύσκολους καιρούς αν χρειαστεί θα είναι οι πρώτοι που θα προστρέξουν.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 266/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αρκαδίας του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την πιθανότητα κατάργησης του Κέντρου Υγείας Τροπαίων.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντινόπουλος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η ερώτηση που κατέθεσα σήμερα έχει να κάνει με το Κέντρο Υγείας Τροπαίων. Στην περιοχή αυτή, που είναι μια, πραγματικά, πολύ όμορφη περιοχή της Γορτυνίας και βρίσκεται σε μεγάλη απόσταση από την πρωτεύουσα την Τρίπολη, υπάρχουν αρκετά προβλήματα και έχουν ενταθεί οι υποψίες τον τελευταίο καιρό -με διάφορα που λέγονται είτε για αντιπολιτευτικούς ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο αλλά κυρίως από τη μη εύρυθμη λειτουργία του κέντρου υγείας- ότι η Κυβέρνηση θα κλείσει το Κέντρο Υγείας Τροπαίων και θα ενσωματωθεί στο Κέντρο Υγείας Δημητσάνας.

Νομίζω ότι αυτό θα είναι καταστροφικό για την περιοχή. Διότι είναι μία περιοχή η οποία καλύπτει τριακόσια πενήντα τετραγων-

νικά χιλιόμετρα, είναι μία δύσβατη περιοχή και έτσι οι κάτοικοι των χωριών θα ταλαιπωρούνται πάρα πολύ στο να φτάσουν στη Δημητσάνα ή οπουδήποτε αλλού.

Εξυπηρετεί μεγάλο αριθμό επισκεπτών. Θέλω να σας πω μερικά στοιχεία, γιατί έχουν ενδιαφέρον. Συγκεκριμένα μιλάμε για είκοσι μία χιλιάδες διακόσια επτά άτομα και σε ένα χρόνο, τα τέσσερις χιλιάδες από αυτά ζήτησαν ιατρική βοήθεια και δεκαεπτά χιλιάδες διακόσια δεκαπέντε έκαναν εγγραφή συνταγών. Επίσης, θέλω να σας πω πως λόγω του ότι υπάρχει μόνο ένας οδηγός, τα περισσότερα περιστατικά διακομίζονται στην Τρίπολη ή οπουδήποτε αλλού με δικά τους μέσα.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω πρώτον, υπάρχει περίπτωση να καταργηθεί ή να ενσωματωθεί το κέντρο υγείας; Και το δεύτερο που θα ήθελα να σας ρωτήσω είναι τι έχει κάνει το Υπουργείο σε αυτήν την κατεύθυνση ώστε να μπορέσει να βοηθήσει στη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Τροπαίων;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας, κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, ευχαριστώ πάρα πολύ για την επίκαιρη ερώτηση.

Θα ξεκινήσω λέγοντας ότι δεν πρόκειται να κλείσει το Κέντρο Υγείας Τροπαίων. Και το λέω έτσι emphaticά και κατηγορηματικά, διότι μου δίνετε την ευκαιρία, κύριε συνάδελφε, να πω τι είναι αυτό που σχεδιάζουμε να κάνουμε στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Δεν πρόκειται να κλείσουμε κανένα κέντρο υγείας σε κανένα σημείο της επικράτειας. Το λέω διότι δέχομαι διαρκώς ερωτήσεις από διαφορετικές περιοχές. Η κατεύθυνση της μεταρρύθμισης της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας βρίσκεται ακριβώς στην άλλη πλευρά από αυτήν που φοβούνται ή, όπως είπατε, για αντιπολιτευτικούς λόγους καλλιεργούν πολλοί.

Εμείς θέλουμε να φτιάξουμε, και πιστεύουμε ότι εάν υλοποιήσουμε τη μεταρρύθμιση θα το πετύχουμε σε ένα βάθος τριετίας βέβαια που θα ολοκληρωθεί η μεταρρύθμιση, μία δομή παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας τέτοια -πάντα μιλάμε για δημόσια δομή ελεύθερης πρόσβασης καθολικού χαρακτήρα- που θα έχει τέτοιου είδους ισχύ και θα εμπνέει τέτοια εμπιστοσύνη στους πολίτες, ώστε θα αποτελέσει ουσιαστικό όπλο στην αντιμετώπιση της πολύ μεγάλης ροής των ασθενών απευθείας στα δευτεροβάθμια νοσοκομεία. Άρα, λοιπόν, όχι μόνο δεν θέλουμε να αποδυναμώσουμε την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας αλλά έχουμε πολύ μεγάλο συμφέρον να την ενδυναμώσουμε. Μιλάμε

για την ακριβώς αντίστροφη λογική.

Όλο αυτό έχει χαθεί, η αλήθεια είναι, τον τελευταίο καιρό μέσα στη γενικότερη συζήτηση για το αν θα υπάρξουν ή όχι απολύσεις από τον ΕΟΠΥΥ και πώς θα γίνει η κινητικότητα και η διαθεσιμότητα. Μπροστά, δηλαδή, στην αναπόφευκτη φασαρία η οποία γίνεται λόγω της αλλαγής της δομής –κάθε αλλαγή αναμφίβολα δημιουργεί μία αναστάτωση και το σέβομαι απόλυτα αυτό– δεν στρέφεται η προσοχή μας στο μεγάλο στόχο. Ο μεγάλος στόχος είναι να απολαύσει ο ελληνικός λαός κάτι που θα έπρεπε να απολαμβάνει εδώ και πολλά χρόνια και δεν το απολαμβάνει, δηλαδή μία ισχυρή δημοσίου χαρακτήρα παροχή πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας καθολική, ελεύθερα προσβάσιμη, έτσι ώστε να μπορούμε να έχουμε αυτά που έχουν και οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι.

Ειδικότερα, ως προς το Κέντρο Υγείας Τροπαίων θα μου επιτρέψετε να σας πω –έχει να κάνει και με αυτά που ψηφίσαμε και χθες εδώ στη Βουλή– ότι, όπως αντιλαμβάνεστε, εδώ υπάρχουν ορισμένα δομικά προβλήματα. Θα σας πω μόνο το εξής: το Κέντρο Υγείας Τροπαίων είναι πενταθέσιο. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε είναι καλυμμένες οι δύο θέσεις. Για τις τρεις θέσεις οι οποίες είναι κενές έχουν προκηρυχθεί διαδοχικά τρεις διαγωνισμοί. Έχουμε προκηρύξει τις θέσεις, έχουμε την πίστωση, έχουμε κάνει τρεις φορές την προκήρυξη των θέσεων και τρεις φορές δεν προσήλθε κανένας ιατρός. Δεν είναι θέμα πιστώσεων. Οι πιστώσεις υφίστανται εξ ου και προκηρύσσονται οι θέσεις. Οι ιατροί δεν πάνε.

Μην πάω ένα-ένα τα περιφερειακά ιατρεία. Αν θέλετε να σας απαντήσω στη δευτερολογία μου για τα περιφερειακά ιατρεία που συνδέονται με το Κέντρο Υγείας Τροπαίων. Άλλα λειτουργούν, σε άλλα τους λείπει γιατρός για τους ίδιους περίπου λόγους που μιλάμε για το κέντρο υγείας.

Τι κάνουμε, όμως, αυτές τις τελευταίες τρεις εβδομάδες; Το κάναμε και μαζί, διότι είχαμε και τη δική σας θετική ψήφο. Προχωρούμε σε μία σειρά θεσμικών μεταρρυθμίσεων με τις οποίες προσδοκούμε ότι θα μπορέσουμε να καλύψουμε αυτήν την αδυναμία. Κάνουμε υποχρεωτικό το αγροτικό ιατρείο για τους νέους πτυχιούχους για να γεμίσουν εκ νέου τα αγροτικά ιατρεία και ήδη οι πρώτοι πήγαν. Προσδοκούμε ότι μέσα στο επόμενο εξάμηνο θα έχουν γεμίσει όλα τα αγροτικά ιατρεία.

Επίσης, με τη χθεσινή τροπολογία που δώσαμε την κινητροδότηση για την κάλυψη των επικουρικών ιατρών, περιμένουμε αυτές οι νέες προκηρύξεις που θα γίνουν οι οποίες τώρα μένουν άγονες, να καλυφθούν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνου.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, μένω στο πρώτο, ότι, δηλαδή, δεν υπάρχει περίπτωση ενσωμάτωσης, κατάργησης του Κέντρου Υγείας Τροπαίων.

Δεύτερον, θέλω να σας πω ότι, πραγματικά, στις πρωτοβουλίες που παίρνουμε και στηρίζαμε ελπίζω να ανταποκριθούν οι γιατροί, γιατί όσον αφορά αυτό δεν μπορούμε να υποσχεθούμε και την ανταπόκριση των ιατρών. Νομίζω όμως ότι είναι σε πολύ σωστή κατεύθυνση αυτές οι πρωτοβουλίες.

Τρίτον, επειδή καταλαβαίνω τον φόρτο και δεν θα ήθελα να πάω μία πρωτοβουλία από μόνος μου σε σχέση με τον διοικητή του νοσοκομείου, ο οποίος έχει την ευθύνη όλων αυτών των κέντρων υγείας, θέλω να σας πω ότι νομίζω πως πολύ σύντομα πρέπει να γίνει μία σύσκεψη στην Τρίπολη, ώστε να δούμε –δεν είναι μόνο το Κέντρο Υγείας Τροπαίων που έχει πραγματικά προβλήματα– πώς μπορούμε μικρά προβλήματα, που έχουν να κάνουν παραδείγματος χάριν με οδηγούς ή με οποιεσδήποτε άλλες ειδικότητες, να λυθούν, για να βοηθήσουμε τους πολίτες που βρίσκονται σε απομακρυσμένα μέρη. Πιστεύω ότι θα το αποδεχθεί και θα πείτε στον διοικητή να κάνει μια τέτοια σύσκεψη, στην οποία μετά θα μπορούσαμε να δούμε σε δεύτερο επίπεδο πώς θα μπορούσε και το Υπουργείο να βοηθήσει.

Αφού ολοκληρώσουμε αυτήν τη συζήτηση, δεν θα μπορούσα να αφήσω αχολίαστο σήμερα το θέμα με τη μείωση των τιμών των φαρμάκων. Σήμερα εμείς καταθέσαμε ως ΠΑΣΟΚ αίτημα

ονομαστικής ψηφοφορίας και ελπίζω ότι όλη η Βουλή και ειδικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα ψηφίσει τη νέα μείωση των τιμών των φαρμάκων. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι πίσω από την Αξιωματική Αντιπολίτευση θα κρύβονται συμφέροντα επιχειρηματικά και φαρμακευτικές εταιρείες.

Μου έκανε σήμερα μεγάλη εντύπωση ότι το πρωτοσέλιδο της «ΑΥΓΗΣ», του κομματικού οργάνου του ΣΥΡΙΖΑ, μιλάει για πολιτική υπέρ των πολυεθνικών, την ώρα που στη μείωση των φαρμάκων υπάρχουν και φάρμακα που αφορούν τις πολυεθνικές, αλλά υπήρξε χθες και δελτίο Τύπου των εταιρειών που εκπροσωπούν τις πολυεθνικές, οι οποίες καταδικάζουν και καταγγέλλουν την πολιτική του Υπουργείου Υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το θέμα όμως δεν είναι αυτό, κύριε Κωνσταντίνου, με όλο τον σεβασμό. Σωστή ίσως η παρατήρηση αλλά παρακαλώ μείνετε επί του θέματος. Αςβάλουμε μια αρχή επιτέλους.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εύχομαι, κυρία Πρόεδρε, και εσείς που συμμετέχετε στο Κοινοβούλιο να στηρίξετε την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα Τρόπια να πείτε τώρα, όχι για το θέμα των φαρμάκων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Θα ξεκινήσω με το θέμα των Τροπαίων και θα μου επιτρέψετε να κλείσω όπως εγώ νομίζω, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Κωνσταντίνου, είστε απ' τους τυχερούς ανθρώπους γιατί είστε Αρκάς. Και ξέρετε η Αρκαδία, στα λατινικά, έχει τον χαρακτήρα του παραδείσου. Προέρχεται από τον παράδεισο δηλαδή και ασφαλώς η περιοχή της Γορτυνίας είναι απ' τις ωραιότερες περιοχές που μπορεί κανείς να επισκεφθεί κι εγώ υπό μία έννοια σας ζηλεύω γι' αυτό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κι ο κ. Αλεξόπουλος είναι από την Αρκαδία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Άρα, λοιπόν, για να ανακεφαλαιώσω, ασφαλώς είπαμε ότι δεν κλείνει, δεν συγχωνεύεται, αλλά όλη μας η πολιτική συγκλίνει στο πώς θα αναβαθμιστεί το κέντρο υγείας.

Επίσης, θα σας πω ότι με μεγάλη χαρά θα οργανώσουμε αυτήν τη συνάντηση στην Τρίπολη. Δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση, σωστή είναι, θα καλέσουμε φυσικά όλους τους τοπικούς φορείς και τοπικούς Βουλευτές και τον περιφερειάρχη, γιατί το θέμα της αντιμετώπισης, σε τοπικό επίπεδο, των ζητημάτων της υγείας, ασφαλώς αντιλαμβάνεστε ότι αφορά όλον τον κόσμο.

Όπως σας είπα και προηγουμένως, όλη η πολιτική που έχουμε σχεδιάσει με σειρά θεσμικές παρεμβάσεις συγκλίνει στην αναβάθμιση της υγείας. Είστε και γιατρός και άρα μπορείτε να καταλάβετε ότι έχουμε φτάσει στο μέγιστο δυνατό σημείο που μας επιτρέπει η παρούσα δημοσιονομική κατάσταση. Διότι το μόνο που δεν έχουμε θεσμοθετήσει είναι η αύξηση του μισθού, πράγμα που δεν μπορούμε να κάνουμε.

Όλα τα άλλα που έχουμε βάλει γύρω-γύρω στην πραγματικότητα είναι μεγάλη αύξηση του μισθού. Διότι παρέχοντάς τους τροφή και στέγη δωρεάν τους μειώνουμε τα έξοδα, άρα είναι σαν να τους αυξάνουμε τον μισθό. Παρέχοντάς τους μοριοδότηση για να μπουν στο ΕΣΥ ή βάζοντας τη γυναίκα τους να συνυπηρετεί μαζί τους, μειώνουμε τα έξοδα της οικογένειας, άρα είναι σαν να τους αυξάνουμε τον μισθό.

Ό,τι μπορούσαμε περισσότερο να κάνουμε για να μπορέσει να λειτουργήσει πλέον το σύστημα και να γεμίσουν γιατρούς τα περιφερειακά ιατρεία, τα κέντρα υγείας, τα αγροτικά ιατρεία, κύριε συνάδελφε, τα έχουμε κάνει πλέον όλα και νομίζω ότι θα αναγνωρίσετε πως τα έχουμε κάνει και με μεγάλη ταχύτητα, δηλαδή δεν θα μπορούσαμε να κινηθούμε γρηγορότερα.

Άλλωστε, μία επιπλέον θεσμική παρέμβαση ψηφίσαμε μαζί χθες –μάλλον είναι στην τροπολογία που θα ψηφίσουμε την Τετάρτη με ονομαστική ψηφοφορία, όπως αναφέρατε προηγουμένως– και είναι ότι δίνουμε το δικαίωμα στις υγειονομικές περιφέρειες να επισπεύδουν και να προκηρύξουν τις θέσεις και να μην περιμένουν τις κεντρικές προκηρύξεις του Υπουργείου

Υγείας, πράγμα που όπως αντιλαμβάνεστε δίνει και τη δυνατότητα της ταχύτερης κάλυψης των θέσεων, εκεί που υπάρχει.

Άρα, έχουμε ολοκληρώσει μια σειρά θεσμικών παρεμβάσεων.

Τώρα όσον αφορά το θέμα που θίξατε, ένα σχόλιο μόνο θέλω να κάνω. Ίσως, δεν έγινε αντιληπτό από κάποιους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανένας εδω μέσα που εξυπηρετεί άλλου είδους συμφέροντα. Η τροπολογία μας μειώνει την τιμή σε πάνω από έξι χιλιάδες φάρμακα. Από αυτά τα μισά και πλέον είναι των ξένων πολυεθνικών.

Όπως αντιλαμβάνεστε, όταν μειώνουμε τις τιμές των φαρμάκων σε τρεις χιλιάδες φάρμακα πολυεθνικών εταιρειών -γιατί μειώνουμε και τις τιμές των off-patent, όπως λέγονται- και το σημερινό πρωτοσέλιδο της «ΑΥΓΗΣ» λέει ότι ακολουθούμε πολιτική υπέρ των πολυεθνικών, ενώ την ίδια στιγμή οι πολυεθνικές με υβρίζουν και προσωπικά διότι ισηγοούνται αυτήν την πολιτική, είναι ένας τραγέλαφος. Φαντάζομαι ότι η «ΑΥΓΗ» δεν είναι καλά πληροφορημένη. Δεν θέλω να πιστέψω ότι όλα αυτά έχουν να κάνουν, παραδείγματος χάριν, με διαφημίσεις πολυεθνικών εταιρειών που ακούω στο ραδιοσταθμό το «ΚΟΚΚΙΝΟ». Φαντάζομαι αυτές οι διαφημίσεις των πολυεθνικών φαρμακευτικών εταιρειών στο «ΚΟΚΚΙΝΟ» είναι συμπτωματικές σε σχέση με τη χθεσινή στάση του ΣΥΡΙΖΑ. Ο νοών νοεΐτω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τα τώρα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε στην έκτη με αριθμό 259/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Σπυρίδωνος Λυκούδη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την αντιμετώπιση προβλημάτων των ογκολογικών ασθενών ως προς τις παρεχόμενες υπηρεσίες στα δημόσια νοσοκομεία.

Κύριε Λυκούδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε πως οι ογκολογικοί ασθενείς είναι μια ιδιαίτερα ευαίσθητη κατηγορία ασθενών και ψυχολογικά και οικονομικά. Ο χρόνος δεν είναι σύμμαχος. Το κόστος των θεραπειών είναι δυσβάσταχτο ειδικά σε περίοδο οικονομικής κρίσης.

Επίσης, είμαι βέβαιος ότι έχετε υπ' όψιν σας και την τάση που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια. Αυξήθηκαν μέχρι και 50% έως 60% για ορισμένα εξειδικευμένα τμήματα οι καρκινοπαθείς που καταφεύγουν στα δημόσια νοσοκομεία για θεραπείες. Άμεσο αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης, είναι να περιμένουν οι άνθρωποι από τρεις έως εννέα μήνες για τη θεραπεία τους. Να περιμένουν, ενώ ξέρετε πολύ καλά -όλοι μας το ξέρουμε- ότι ο χρόνος στην ασθένεια αυτή είναι πιεστικός. Η αναμονή για ακτινοθεραπεία μπορεί να φτάσει τους τρεις, τους τέσσερις, τους πέντε μήνες και για ραδιενεργό ιώδιο για τον καρκίνο του θυρεοειδούς φτάνει τους επτά, τους οκτώ και τους εννιά μήνες.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι συνέπεια μόνο της κρίσης. Οι αναμονές για ακτινοθεραπεία ήταν δυσώιδνες και προ κρίσης. Η ευθύνη γι' αυτό διαχέεται σε πολλούς Υπουργούς. Όμως, τώρα, κυρία Υπουργέ, εσείς καλείστε να λύσετε αυτό το πρόβλημα, την προτεραιότητα δηλαδή των ογκολογικών ασθενών, διότι η ζωή τους εξαρτάται απόλυτα από την έγκαιρη, απρόσκοπτη και συνεχή εφαρμογή των θεραπειών τους.

Είμαι, λοιπόν, σχεδόν βέβαιος ότι θα συμφωνήσετε στο συμπέρασμά μου. Τέτοιοι χρόνοι αναμονής για τους καρκινοπαθείς δεν είναι αποδεκτοί ακόμα και για ένα κράτος επί επιτροπεία, ακόμα και για μια χώρα σε κρίση, ακόμα και για ένα χαλεπικό οικονομικά σύστημα υγείας. Είναι και θέμα αξιοπρέπειας των ασθενών και των οικείων τους.

Γι' αυτό σας ερωτώ, κυρία Υπουργέ: Τι ενέργειες έχετε κάνει σε συνεργασία με τις υγειονομικές περιφέρειες και τις διοικήσεις των νοσοκομείων, ώστε οι ογκολογικοί ασθενείς να μην έρχονται αντιμέτωποι με την απελπισία των τεράστιων αναμονών και να προχωρούν έγκαιρα στις ενδεδειγμένες θεραπείες. Θεωρείτε ότι είναι ποσοτικά και ποιοτικά ικανοποιητική η στελέχωση των ογκολογικών τμημάτων των δημοσίων νοσοκομείων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός, κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης για να απαντήσει στην ερώτηση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, θα ήθελα να σας πω ότι η ερώτησή σας είναι πάρα πολύ σημαντική. Εγώ είχα την ατυχία στα νεανικά μου χρόνια να έχω μητέρα που έφυγε από καρκίνο. Ήμουν πάρα πολλά χρόνια στο «Λαϊκό» Νοσοκομείο όπου μπαϊνόβγαине και έχω ζήσει όλη τη διαδικασία σχετικών αναμονών. Άρα, αντιλαμβάνεστε ότι έχω μια προσωπική ευαισθησία σ' αυτό το θέμα και δεν χρειάζεται να με πείσετε για την ορθότητα της παρατήρησής.

Πριν πω τίποτα άλλο, σας καταθέτω απ' όλες τις υγειονομικές περιφέρειες της χώρας, μια προς μια, από ένα προς ένα τα νοσοκομεία που έχουν ογκολογικά τμήματα και αντιμετωπίζουν σχετικά περιστατικά, τους σχετικούς χρόνους αναμονής ανά νοσοκομείο και ανά κλινική για να μπορούμε να μιλάμε για τον πραγματικό χρόνο από την υπηρεσία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το βασικότερο πρόβλημα που συνάγεται από όλα αυτά τα στοιχεία, είναι η έλλειψη προσωπικού. Βεβαίως σε ορισμένα νοσοκομεία υπάρχει πολύ μεγάλη αναμονή και έχετε δίκιο. Σε άλλα, όχι τόσο. Σε αρκετές περιπτώσεις το σύστημα λειτουργεί και λειτουργεί ευρύθμως. Σε πολλές άλλες, όχι. Πού δεν λειτουργεί ευρύθμως; Εκεί που έχουμε μεγάλη υποστελέχωση προσωπικού.

Εμείς έχουμε πάρει έγκριση από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρυθμίσεως για να προχωρήσουμε -και ήδη προχωράμε- σε προσλήψεις τετρακοσίων γιατρών και εκατό νοσηλευτών μέχρι το τέλος του 2013. Θα προχωρήσουμε και στην πρόσληψη άλλων πεντακοσίων γιατρών και άλλων τριακοσίων νοσηλευτών μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2014. Σε αυτό μας τον προγραμματισμό, η στελέχωση των ογκολογικών τμημάτων έχει τεθεί στην πρώτη προτεραιότητα.

Αντιλαμβάνεστε ότι οι προσλήψεις αυτές είναι σχετικά λίγες στο σύνολο και οι ανάγκες που έχουν τα νοσοκομεία μας είναι πολλές. Άρα, δεν μπορούμε να πούμε ότι με αυτήν την παρέμβαση θα λύσουμε όλα τα προβλήματα και θα μηδενίσουμε τους χρόνους. Σίγουρα όμως θα είμαστε σε πολύ καλύτερη θέση.

Και αν με τη διαδικασία της μεταρρυθμίσεως στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας προκύψει ιατρικό προσωπικό της πρωτοβάθμιας που δεν θα χρειαστεί, άρα εκεί θα υπάρξουν διαθεσιμότητες, για κάθε θέση γιατρού που θα μειώνεται από την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας θα προκηρύσσεται μία επιπλέον θέση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Επομένως, και από αυτήν την οδό μπορεί να έχουμε πολλές επιπλέον προσλήψεις νοσηλευτικού και ιατρικού προσωπικού στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, όπου, πραγματικά, τα κενά είναι πάρα πολύ μεγάλα, μέσα στο 2014.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς να θεωρήσουμε δεδομένη την ευαισθησία όλων μας απέναντι στο ζήτημα, προφανώς και τη δική σας. Είναι δεδομένη η ευαισθησία σας. Και πρέπει να έχετε απολύτως την βεβαιότητα ότι δεν κατατίθεται αυτή η ερώτηση για πολιτική γκρίνια -αν είναι δυνατόν.

Επίσης να σας πω ότι εμείς παρακολουθούμε στενά το πρόβλημα και γνωρίζω, παραδείγματος χάριν, για την πρόσφατη εγκατάσταση μηχανήματος ραδιενεργού ιωδίου στο Νοσοκομείο των Αγίων Αναργύρων, που δεν υπήρχε και είναι θετική ως ενέργεια. Όπως, επίσης, ξέρω και τις προσπάθειες που γίνονται. Η ερώτηση κατατίθεται για να επιταχύνουμε τις προσπάθειες, κύριε Υπουργέ, και σας το λέω με ειλικρίνεια.

Τα προβλήματα μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με την αύξηση των θέσεων θεραπείας στα δημόσια νοσοκομεία και το είπατε. Είναι πολύ θετικό ότι το λέτε. Απαιτείται όμως και η

εγκατάσταση ακτινοθεραπευτικών μηχανημάτων, που υπάρχει έλλειψη σε αυτό το θέμα. Επίσης, νομίζω ότι το ξέρετε, υπάρχει έλλειψη μηχανημάτων υψηλής τεχνολογίας για την αντιμετώπιση κυρίως του καρκίνου του θυρεοειδούς που έχει ανάγκη το ιώδιο.

Κύριε Υπουργέ, οι δαπάνες για την υγεία δεν είναι πολυτέλεια. Εγώ αντιλαμβάνομαι τις δυσκολίες τις οποίες έχει σήμερα η χώρα. Και το ξαναλέω άλλη μία φορά. Δεν είναι μία ερώτηση μέσα σε μία συνηθισμένη ρουτίνα πολιτικής γκρίνιας. Δεν είναι εκεί το θέμα.

Το θέμα είναι ότι ειδικά αυτή η εξαιρετικά ευαίσθητη κατηγορία των ασθενών, οι καρκινοπαθείς, για τους οποίους ο χρόνος είναι αμείλικτος, κύριε Υπουργέ, πρέπει να έχουν την αίσθηση, και αυτοί και η οικογένειά τους και εμείς ως πολιτεία, ότι υπάρχει η ανάγκη να βρισκόμαστε δίπλα τους. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επιταχυνθεί ο χρόνος που χρειάζεται για τη θεραπεία τους, να επιταχυνθεί η διαδικασία στελέχωσης των νοσοκομείων από τους ειδικούς θεραπευτές και να επιταχυνθεί η διαδικασία εξοπλισμού τους από τα μηχανήματα που χρειάζονται για τη δική τους προσπάθεια, που είναι προσπάθεια ζωής.

Και έχω την εντύπωση ότι σε αυτό το θέμα και οι δικές σας ευαισθησίες θα είναι μεγαλύτερες -ας το πούμε- από οποιαδήποτε άλλη κατηγορία ασθενών που επίσης χρειάζονται τη βοήθεια της πολιτείας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε συνάδελφε, στη χώρα γνωρίζουμε και ποτέ δεν θα σας κατέτασσα σε αυτούς που θα έκαναν μια ερώτηση για λόγους γκρίνιας. Το αντίθετο, είστε πάντα εξαιρετικά αξιοπρεπής και δεν υπονόησα κάτι τέτοιο. Η ερώτηση ήταν σωστή. Πολύ καλά κάνατε και την καταθέσατε.

Πρέπει να σας πω ότι όχι μόνο στους Αγίους Αναργύρους, που το αναφέρατε πριν αλλά και σε άλλα νοσοκομεία εγκαταστήσαμε μηχανήματα. Παραδείγματος χάριν, στο Νοσοκομείο «Μεταξά» εγκαταστήσαμε πριν από ένα μήνα μηχανήματα για την έγκαιρη διάγνωση του καρκίνου του μαστού, ακριβώς διότι δεν έχει διαλαθεί της προσοχής μας η σοβαρότητα αυτής της πλευράς.

Ποιος μπορεί να υποτιμήσει αυτήν τη φοβερή ασθένεια;

Πρέπει, όμως, να σας πω ότι εδώ έχουμε δύο πλευρές. Η μία πλευρά είναι ο μηχανολογικός εξοπλισμός, ο οποίος σε ένα κάποιο βαθμό προχωράει και από προγράμματα ΕΣΠΑ αλλά και από τη συμφωνία μας με ιδρύματα.

Δεν θα ήθελα να τα πω αναλυτικά τώρα, γιατί είμαστε στη διαδικασία για να κάνουμε μια μεγάλη συμφωνία με ένα ίδρυμα, για να μας παροχωρήσει πολλά μηχανήματα επικεντρωμένα στον καρκίνο, για να καλύψουμε σχεδόν το σύνολο των αναγκών της χώρας. Διότι, ευτυχώς, υπάρχουν άνθρωποι και ιδρύματα που έχουν χρήματα και είναι διατεθειμένα να τα δώσουν αυτήν τη στιγμή που η χώρα περνάει μια κρίση. Τα μηχανήματα, όμως, με τα οποία θα βρούμε τη λύση -και είμαστε καθ' οδόν- είναι το ένα σκέλος.

Το άλλο σκέλος είναι το προσωπικό των μονάδων. Γιατί τα μηχανήματα δεν έχουν προσωπικό, δεν μπορούν να λειτουργήσουν μόνο τους ούτε μπορούν οι ασθενείς να εξυπηρετηθούν μόνοι τους.

Σας λέω, λοιπόν, ότι ως προς το μηχανολογικό εξοπλισμό έχουμε ένα πρόγραμμα πολύ συγκεκριμένο που προχωράει και ήδη αποδίδει καρπούς. Όσον αφορά το προσωπικό, έχουμε θέσει ειδικά την περίπτωση των ογκολογικών τμημάτων στην πρώτη ταχύτητα επιλογής θέσεων γιατρών και λοιπού προσωπικού, όπως επίσης και το τμήμα των μεταμοσχεύσεων. Αυτά τα έχουμε θέσει στην πρώτη ταχύτητα, γιατί πιστεύουμε ότι εκεί πρέπει να δώσουμε πολύ μεγάλη βάση ως πολιτική του Υπουργείου Υγείας.

Υπό την έννοια αυτή, ευχαριστώ πάρα πολύ για την ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η πρώτη με αριθμό 251/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Πέλλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καρασμάνη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφα-

λισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη ρύθμιση θεμάτων συνταξιοδότησης απολυμένων κλωστοϋφαντουργών δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Με ενημερώνουν ότι ο κ. Κεγκέρογλου, που ομολογώ ότι τακτικά απαντάει στις ερωτήσεις, λείπει σε ταξίδι και είναι εκτός Αθηνών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μάλιστα, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για να τοποθετηθείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τι να πω; Αυτό είναι ένα σύνθετος φαινόμενο και υπερβαίνει τα όρια της λογικής και της σοβαρότητας.

Μέσα σε δεκαπέντε ημέρες, καταθέτω την ίδια επίκαιρη ερώτηση για το ίδιο θέμα και λόγω κωλύματος της ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας δεν συζητείται.

Εντάξει, ο κ. Κεγκέρογλου βρίσκεται σε ταξίδι στα Γιάννενα. Είναι καθ' ύλην αρμόδιος ο κ. Βρούσης.

Εγώ βλέπω ότι ο κ. Γεωργιάδης, παρά το βάρος των θεμάτων που απασχολούν το Υπουργείο, βρίσκεται κάθε μέρα στη Βουλή και απαντάει παρά το γεγονός ότι έχει δύο Υφυπουργούς. Άρα, λοιπόν, ο κ. Βρούσης μπορούσε να έρθει και να απαντήσει. Είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος. Πρόκειται για ένα σοβαρό θέμα μείζονος κοινωνικής σημασίας, το οποίο αφορά απολυμένους κλωστοϋφαντουργούς από την Πέλλα, την Ημαθία, την Πρέβεζα και την Αλεξανδρούπολη. Στερούνται οι άνθρωποι του δικαίωματος να υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης, παρά το γεγονός ότι το δικαιούνται. Θα πρέπει, λοιπόν, να έρθει η ηγεσία να το ξεκαθαρίσει αυτό το θέμα. Με λυπεί ιδιαίτερα αυτό το γεγονός.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ επιμένω. Θα επανακαταθέσω την ερώτηση και ελπίζω την επόμενη Πέμπτη να συζητηθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να είστε καλά, κύριε Καρασμάνη.

Το έχει πει πολλές φορές το Προεδρείο. Έχουν γίνει παρατηρήσεις και από τον Πρόεδρο της Βουλής και από όλους μας.

Επίσης, η δεύτερη με αριθμό 257/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την υπουργική απόφαση σύμφωνα με την οποία τίθεται σε διαθεσιμότητα ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας κ. Κωνσταντίνος Κάππας δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η τέταρτη με αριθμό 264/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ημαθίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνου Γιοβανόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη φημολογία εκχώρησης των λεγόμενων «κόκκινων δανείων» Ελλήνων οφειλετών στο 10% του υπολοίπου της οφειλής τους δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η πέμπτη με αριθμό 254/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Νομού Αττικής του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Κασιδιάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη μείωση των απολαβών των Βουλευτών και την περικοπή των προνομίων τους δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Εισερχόμεστε τώρα στην έβδομη με αριθμό 261/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Β' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Πανωλάκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα προβλήματα στην κτηνοτροφία σε ανατολική Μακεδονία-Θράκη και Λέσβο από τα κρούσματα ευλογιάς στα αιγοπρόβατα.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, ο εφιάλτης από τον ιό της ευλογιάς και τη θανάτωση χιλιάδων αιγοπροβάτων είναι γεγονός στη Θράκη και δυστυχώς απλώνεται, φθάνει μέχρι και τη Λέσβο.

Κατά την εκδήλωση της ασθένειας, φάνηκαν όλες οι ανεπάρκειες και οι ελλείψεις του κρατικού μηχανισμού. Οι κτηνιατρικές

υπηρεσίες έχουν αποδεκατιστεί. Όχι μόνο δεν προσλαμβάνονται κτηνίατροι αλλά δεν αναπληρώνονται ούτε οι θέσεις αυτών που συνταξιοδοτούνται. Ταυτόχρονα, υπάρχει περιορισμός στις εκτός έδρας μέρες, τη στιγμή που ο κτηνίατρος δουλεύει εντατικά. Αυτοί οι λίγοι που έχουν μείνει δεν επαρκούν και παράλληλα, υπάρχει ο περιορισμός και δεν μπορούν να καλυφθούν ούτε οι βενζίνες.

Αυτές οι ελλείψεις, καθιστούν την εκρίζωση της νόσου εξαιρετικά δύσκολη αλλά και τις συνέπειες πολύ βαριές.

Ωστόσο, υπάρχουν και οι δευτερογενείς επιπτώσεις, δηλαδή επιβάλλεται ο άμεσος περιορισμός των αιγοπροβάτων μέσα στις σταβλικές εγκαταστάσεις. Αυτό είναι προληπτικό μέτρο και καλώς παίρνεται. Απλώς τα ζώα πρέπει να ταΐζονται στην αρχή για είκοσι μία μέρες και στη συνέχεια, όταν υπάρχει -και δυστυχώς υπάρχει- και δεύτερο κρούσμα, διπλασιάζεται και τριπλασιάζεται αυτός ο αριθμός. Έχουμε φθάσει να είναι έγκλειστα τα κοπάδια μέχρι και ενενήντα μέρες.

Αυτό, όμως, τι σημαίνει για τον κτηνοτρόφο; Βαρύ κόστος συντήρησης, δηλαδή αγορά ζωοτροφών και την ίδια στιγμή δεν εμπορεύεται, δεν μπορεί να πουλήσει ούτε το γάλα ούτε να κάνει, βεβαίως, αγοραπωλησίες αιγοπροβάτων. Αυτό σημαίνει ότι έχει μόνο έξοδα και καθόλου έσοδα.

Ταυτόχρονα, οι αποζημιώσεις που δίνονται είναι ψίχουλα, δεν αναπληρώνουν το πραγματικό κόστος και δεν καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες.

Για να μην αφανιστεί η κτηνοτροφία στη Θράκη και στην ευρύτερη περιοχή και ειδικά στο βόρειο Έβρο, εμείς ζητάμε, πρώτον, τη στελέχωση άμεσα και γρήγορα των κτηνιατρικών υπηρεσιών και να αυξηθούν οι μέρες εκτός έδρας, δεύτερον, τη λήψη προληπτικών μέτρων, τρίτον, την έκτακτη επιδότηση των κτηνοτρόφων, ειδικά στις προσβεβλημένες περιοχές, για αγορά ζωοτροφών, καθώς και αναπλήρωση του χαμένου εισοδήματος, τέταρτον, την πλήρη αποζημίωση των κτηνοτρόφων που έχουν πληγεί για να μπορέσουν να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους και βεβαίως, το «πάγωμα» των χρεών τους.

Αναμένουμε από εσάς γενναία μέτρα, για να μην αφανιστεί ένας τομέας που συντηρεί μία παραμεθόριο περιοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να ευχαριστήσω τη συνάδελφο κ. Μανωλάκου που μου δίνει τη δυνατότητα να ενημερώσω την Αντιπροσωπεία για την εξέλιξη της νόσου της ευλογιάς στη βόρειο Ελλάδα από τη στιγμή που εμφανίστηκε το πρώτο κρούσμα την παραμονή του Δεκαπενταύγουστου στο βόρειο Έβρο, αλλά και για τις δράσεις που ανέλαβε η πολιτεία για την αντιμετώπισή της και τη στήριξη των κτηνοτρόφων μας.

Όπως ξέρετε, το τελευταίο κρούσμα που είχαμε στη χώρα ήταν το 2007 στο Μανταμάδο της Λέσβου. Στην ηπειρωτική Ελλάδα είχε να εμφανιστεί η νόσος από το 2000 στο βόρειο Έβρο. Τη μεγαλύτερη έξαρση -θα έλεγα- της νόσου την αντιμετωπίσαμε το 1996 με καταγεγραμμένες εκατόν μία εστίες.

Από την πρώτη στιγμή που είχαμε το πρώτο κρούσμα στις 14 Αυγούστου φέτος στο βόρειο Έβρο, λάβαμε όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα που επιβάλλει η εθνική και κοινοτική νομοθεσία, δηλαδή θανάτωση όλων των προσβεβλημένων κοπαδιών και υγειονομική ταφή αυτών, απολύμανση των εγκαταστάσεων. Προχωρήσαμε στον καθορισμό ζωνών προστασίας τριών χιλιομέτρων και δέκα χιλιομέτρων. Στα τρία χιλιόμετρα από την εστία, απαγορεύεται οποιαδήποτε μετακίνηση ζώων, στα δέκα χιλιόμετρα, είναι ελεγχόμενη μόνο προς συγκεκριμένες βοσκές.

Παρά τα μέτρα που λάβαμε όμως, δυστυχώς τα κρούσματα αυξήθηκαν, οι εστίες αυξήθηκαν στην ανατολική Μακεδονία-Θράκη, στη Θεσσαλονίκη, στην κεντρική Μακεδονία και στη Λέσβο.

Αυτήν την ώρα που μιλούμε, έχουμε πενήντα μία καταγεγραμ-

μένες εστίες. Τριάντα μία στον Έβρο, οκτώ στη Θεσσαλονίκη, οκτώ στη Ξάνθη, δύο στη Ροδόπη και δύο στη Λέσβο.

Υπό το βάρος των νέων δεδομένων συγκάλεσα, όπως ίσως γνωρίζετε, τη Δευτέρα ευρεία σύσκεψη στη Θεσσαλονίκη με την παρουσία των περιφερειαρχών ή εκπροσώπων τους από την ανατολική Μακεδονία-Θράκη, την κεντρική Μακεδονία, τη δυτική Μακεδονία και το βόρειο Αιγαίο, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της Ελληνικής Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Διευθυντών Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των περιφερειακών ενοτήτων των παραπάνω περιφερειών.

Ο στόχος, ήταν ο καλύτερος συντονισμός για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της νόσου. Ζήτησα από τις περιφέρειες να προχωρήσουν στη δημιουργία σημείων απολύμανσης των οχημάτων και να εγκρίνουν την υπερωριακή απασχόληση κτηνιάτρων στις παραπάνω περιφερειακές ενότητες.

Ζήτησα από την Αστυνομία, να συνδράμει στην αυστηρή επιτήρηση των περιορισμών μετακίνησης οχημάτων στις παραπάνω περιοχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Θα ήθελα μία μικρή ανοχή, κυρία Πρόεδρε.

Από την Πυροσβεστική, ζήτησαμε να συνδράμει στη λειτουργία των σημείων απολύμανσης, προκειμένου να μη μεταφέρεται μηχανικά ο ιός της ευλογιάς από τα οχήματα που για παράδειγμα παίρνουν το γάλα.

Επίσης, από τις Ένοπλες Δυνάμεις ζήτησαμε να συνδράμουν με οπλίτες ή μόνιμους κτηνιάτρους, γιατί πράγματι έχουμε ελλείψεις σε κτηνιατρικό προσωπικό.

Θέλω να πω ότι ήδη έχουν εγκριθεί από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων οι διαδικασίες για την πρόσληψη εξήντα επτά εποχικών κτηνιάτρων, τεχνολόγων ζωικής παραγωγής, διοικητικών αλλά και βοηθών εργαστηρίων.

Θέλω να τονίσω επίσης ότι είναι πολύτιμη στην αντιμετώπιση της νόσου η συνεργασία των κτηνοτρόφων και να τους καλέσω και από αυτό το Βήμα να ακολουθούν κατά γράμμα τις οδηγίες των αρμόδιων κτηνιατρικών υπηρεσιών.

Βρισκόμαστε επίσης σε επικοινωνία με τη Βουλγαρία και με την Τουρκία, όπου υπάρχει αντίστοιχο πρόβλημα με την ευλογιά. Σήμερα που μιλούμε, αντιπροσωπεία της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη στο πλαίσιο του FAO. Υπάρχει ένα διεθνές πρόγραμμα επιτήρησης εξωτικών νοσημάτων, όπως είναι και η ευλογιά.

Το παρακολουθούμε και αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα. Χρειάζομαστε τη συνεργασία όλων.

Στη δευτερολογία μου, θα έχω τη δυνατότητα να αναφερθώ και στις αποζημιώσεις που έχουν δοθεί μέχρι σήμερα και τι επίσης θα υπάρξει αφού επεκτείνεται η νόσος.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Μανωλάκου, μπορείτε να δευτερολογήσετε.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Υπουργέ, από τα στοιχεία που δώσατε ανησυχούμε περισσότερο και θα σας πω γιατί.

Από την ημερομηνία που καταθέσαμε την ερώτηση μέχρι σήμερα -και μιλάω για τις 7 του μήνα- κι έχουμε κάνει και περιοδεία με κλιμάκιο του ΚΚΕ κι ήρθαμε σε επαφή και με τις υπηρεσίες και με την περιφέρεια και με τους κτηνοτρόφους, βλέπουμε ότι έχουν αυξηθεί τα συμπτώματα, οι διαπιστώσεις δηλαδή, κατά 40%. Από τριάντα επτά που ήταν πάμε στα πενήντα ένα.

Αυτό σημαίνει ότι η ασθένεια είναι τρομερά επιθετική. Δεν είναι άγνωστη, όπως σωστά είπατε. Έχει εμφανιστεί και το 1996 και το 2000. Όμως, τι έχει φοβίσει σήμερα τους κτηνοτρόφους; Τους έχει φοβίσει το γεγονός ότι αυτή εξαπλώνεται ραγδαία και με ταχύτητα. Ξέρετε, όταν βρουν ένα ασθενές ζώο στο κοπάδι, θανατώνεται όλο το κοπάδι, δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι χάνουν όλο το ζωικό τους κεφάλαιο.

Με αυτήν την έννοια, δεν μας ικανοποιεί η απάντησή σας. Θα σας πω με ποια έννοια. Κάνατε μία ευρεία σύσκεψη και καλώς την κάνατε. Να πάτε να δείτε όμως και τους ίδιους τους κτηνοτρόφους σε αυτές τις περιοχές, γιατί υπάρχει ο φόβος ότι θα χάσουν τα δικαιώματά τους. Και σε συνδυασμό με αυτήν τη σκληρή αντιλαϊκή πολιτική, που εκφράζεται και με τη λειψή υποστήριξη,

εγώ σας ρωτώ. Αυτοί τους οποίους λέτε ότι θα προσλάβετε, κανονικά δεν έπρεπε αυτήν τη στιγμή να δουλεύουν για να αντιμετωπίσουν αυτό το γεγονός, αφού είναι επιθετικό και σε τρομερή εξέλιξη;

Ποια είναι τα ενδεχόμενα μέτρα; Όσον αφορά τα προληπτικά, για τάφρους κ.λπ. εντάξει. Όμως, όσοι κτηνίατροι χρειάζονται έχουν στελεχωθεί τις υπηρεσίες αυτήν τη στιγμή; Δεν τις έχουν στελεχωθεί.

Έχετε δεσμευτεί για πραγματική αποζημίωση προς τους κτηνοτρόφους; Είναι ελλειπστάτα τα ποσά που δίνετε και δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Δίνετε περίπου 60 ευρώ για ένα ζώο, τη στιγμή που το αγοράζουν 300 ευρώ. Και ξέρετε καλά ότι αυτήν την περίοδο, θανατώνονται ζώα που είναι σε κατάσταση εγκυμοσύνης, δηλαδή αποζημιώνετε ένα ζώο, ενώ στην πραγματικότητα είναι δύο τα ζώα. Γι' αυτό έχουν φοβηθεί στην κυριολεξία οι κτηνοτρόφοι.

Λέτε ότι θα μου απαντήσετε στη δευτερολογία. Όμως, λάβετε υπ' όψιν το εξής. Ο ΕΛΓΑ, ασφαρίζει αιγοπρόβατα για πάνω από ένα έτος με 234 ευρώ. Εσείς πόσο δίνετε; Μέχρι 100 ευρώ το πολύ! Η αποζημίωση για τις ζωοτροφές γι' αυτά που είναι έγκλειστα, ουσιαστικά δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Και σας λέω καθαρά ότι η Διεύθυνση της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης στην αρχή σας ζήτησε 40 λεπτά ανά ημέρα για κάθε ζώο και μετά το ανέβασε στα 70 λεπτά, παίρνοντας υπ' όψιν την αναπαραγωγική περίοδο στην οποία βρίσκονται τα κοπάδια. Εσείς πόσα δίνετε; Μέχρι 22 λεπτά!

Αυτά τι πιστοποιούν; Πιστοποιούν ότι η κτηνοτροφία στην περιοχή της ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης όχι μόνο δεν ενισχύεται αλλά εξαιτίας και της ευρωκοινοτικής πολιτικής αλλά και των ασθενειών, οδηγείται σε αφανισμό και μάλιστα τη στιγμή που έχουν ανάγκη από γενναία ενίσχυση και από ινστιτούτο επιζηωτίας στην Ορεστιάδα, όπου το κτήριο υπάρχει αλλά δεν είναι στελεχωμένο.

Αναμένουμε να πάρετε γενναία μέτρα που να εξασφαλίζουν τους κτηνοτρόφους και την κτηνοτροφία στην περιοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Μανωλάκου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για να δευτερολογήσετε και εσείς.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία συνάδελφε, τους κτηνοτρόφους των περιοχών της ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης τους είδα την ίδια ημέρα που ήμουν στη Θεσσαλονίκη, γιατί αμέσως μετά είχαμε μια ευρεία σύσκεψη και με αυτούς. Ήταν διαμαρτυρόμενοι κτηνοτρόφοι για ευρύτερα ζητήματα κτηνοτροφικά και είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε με αυτούς και το ζήτημα της ευλογιάς.

Όσον αφορά στις ελλείψεις των κτηνιάτρων και τη συνδρομή που ζητήσαμε από τις Ένοπλες Δυνάμεις θα πω το εξής. Εγώ είμαι ο πρώτος, που θα ήθελα να έχουμε τη δυνατότητα προσλήψεως κτηνιάτρων, όχι σήμερα, αλλά χθες αν ήταν δυνατόν, κυρία Μανωλάκου. Όμως δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η χώρα είναι εμπερίστατη. Αντιμετωπίζει μια μεγάλη δοκιμασία. Δεν είναι άμεσα συνδεδεμένο το πρόβλημα με τις ελλείψεις κτηνιατρικού προσωπικού. Οι κτηνίατροι που έχουμε, το προσωπικό που στελεχώνει τις κτηνιατρικές υπηρεσίες υπερβάλλει εαυτόν, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Θυμίζω ότι και στην περίοδο των παχιών αγελάδων το 1996, που είχαμε πολύ περισσότερους κτηνιάτρους, το πρόβλημα ήταν σε μεγαλύτερη ένταση. Τότε είχαμε εκατόν μία καταγεγραμμένες εστιές, όπως σας είπα και νωρίτερα.

Μέχρι σήμερα, λοιπόν, έχουν θανατωθεί πλέον των οκτώμισι χιλιάδων προβάτων. Αυτά αποζημιώνονται, όπως ξέρετε, έχουν ήδη ολοκληρωθεί οι διαδικασίες και ξεκίνησε η καταβολή 154.000 ευρώ, ενώ παράλληλα έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες για την καταβολή συνολικής δαπάνης 667.000 ευρώ για υπόλοιπα αιτήματα και αναμένεται να ολοκληρωθούν εντός του επόμενου διμήνου. Αναμένουμε επίσης και την υποβολή των τελευταίων σχετικών αιτημάτων από τις αρμόδιες κτηνιατρικές υπηρεσίες

των περιοχών που έχουν πληγεί μέχρι τη Δευτέρα 25 Νοεμβρίου.

Όσον αφορά στις αποζημιώσεις, γιατί αφιερώσατε και εσείς ένα ιδιαίτερο μέρος της τοποθέτησής σας σε αυτό, θα ήθελα να πω ότι στόχος είναι να ανταποκρίνονται όσο το δυνατόν περισσότερο στις αγοραίες, στις πραγματικές τιμές, διότι σκοπός είναι η ανασύσταση του κοπαδιού, να στηριχθεί ο κτηνοτρόφος προκειμένου να ξαναφτιάξει το κοπάδι του.

Οι αποζημιώσεις, όμως, δεν μπορεί να είναι δέλεαρ για τη διασπορά της νόσου είτε από σκοπιμότητα είτε από αμέλεια. Και δεν υπάρχει μέσος όρος, δηλαδή δεν είναι ίδια η κατά κεφαλήν αποζημίωση για κάθε ζώο. Συγκεκριμένα, φτάνει μέχρι και τα 250 ευρώ, όπως με ενημερώνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες μας. Η αποζημίωση εξαρτάται από την ηλικία του ζώου, από την παραγωγικότητά του, από τη φυλή και από μία σειρά άλλες παραμέτρους.

Πράγματι υπάρχει ένα ζήτημα, για παράδειγμα, με τις εγκυμονούσες προβατίνες. Δηλαδή αν μια προβατίνα έχει προλάβει να γεννήσει, αποζημιώνεται και το αρνί, ενώ αν είναι εγκυμονούσα, αποζημιώνεται μόνο η προβατίνα. Έχουμε λοιπόν ζητήσει εισηγήσεις από τις αρμόδιες κτηνιατρικές υπηρεσίες οι οποίες έλαβαν εντολή να συνεργαστούν με τους κτηνοτρόφους, προκειμένου η νέα ΚΥΑ για το 2014 να έχει ιδιαίτερη πρόνοια για τις εγκυμονούσες προβατίνες.

Θέλω επίσης να διευκρινίσω, επειδή είπατε ότι οι κτηνοτρόφοι κινδυνεύουν να χάσουν τα δικαιώματά τους, ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τους κτηνοτρόφους, που λόγω ανωτέρας βίας αναγκάστηκαν να θανατώσουν το κοπάδι τους. Δεν έχουν κανένα κίνδυνο να χάσουν τις άμεσες ενισχύσεις, την ενιαία ενίσχυση ή τα υπόλοιπα της εξισωτικής αποζημίωσης.

Τώρα, όσον αφορά στις αποζημιώσεις που δίνονται για τις ζωοτροφές εκείνων των κτηνοτρόφων που βρίσκονται στις ζώνες επιτήρησης και αναγκάζονται να σταβλίζουν τα κοπάδια τους, όπως ξέρετε, με απόφαση του Υπουργείου, δόθηκαν 10 ευρώ στους κτηνοτρόφους του Έβρου που αναγκάστηκαν να κρατήσουν έγκλειστα τα κοπάδια τους, σύμφωνα με εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ζωικής Παραγωγής. Με βάση τη σημερινή ενημέρωση που έχουμε, αυτήν την ώρα υπολογίζονται ότι είναι έγκλειστα περίπου άλλα σαράντα χιλιάδες ζώα στις περιοχές που πλήττονται από την ευλογιά.

Θέλω, λοιπόν, να ανακοινώσω και από αυτό το Βήμα ότι έχουν εξευρεθεί οι αναγκαίοι πόροι προκειμένου να αποζημιωθούν οι κτηνοτρόφοι που αναγκάζονται να σταβλίζουν τα ζώα τους, με το ίδιο ποσό των 10 ευρώ, αν και όπως με ενημερώνουν, έτσι και αλλιώς λόγω των καιρικών συνθηκών στη βόρειο Ελλάδα, τα σταβλίζουν.

Σε κάθε περίπτωση, κυρία Πρόεδρε, θέλω να τονίσω ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τη δημόσια υγεία. Η ευλογιά δεν είναι ανθρωπονόσος, είναι μία νόσος που αφορά το ζωικό κεφάλαιο. Όμως, έχει πολύ μεγάλη σημασία για την προστασία του ζωικού κεφαλαίου και για τη στήριξη της ελληνικής κτηνοτροφίας, να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τη νόσο και γι' αυτό εργαζόμαστε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 2^ο Γενικό Λύκειο Γέρακα.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος ζητεί άδεια ολιγόμηρης απουσίας. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της δεύτερης με αριθμό 258/11-2013 επίκαιρης ερώτησης δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Κυκλάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτι-

κού Κοινωνικού Μετώπου κ. Νικολάου Συρμαλένιου προς τους Υπουργούς, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την κατάργηση της Σχολής Καλών Τεχνών του Πύργου της Τήνου.

Έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το τελευταίο διάστημα, κύριε Υπουργέ, συζητείται έντονα στο Νησί της Τήνου -και είναι ανάστατος όλος ο κόσμος εξαιτίας πολλών προβλημάτων που έχουν πλήξει το νησί, ανάμεσα σ' αυτά και τα θέματα υγείας, τα οποία δεν είναι βεβαίως δικής σας αρμοδιότητας- το θέμα του ενδεχόμενου κλεισίματος της Σχολής Καλών Τεχνών του Πύργου της Τήνου.

Η Σχολή Καλών Τεχνών του Πύργου της Τήνου, πρέπει να ξέρετε ότι είναι μία ιστορική σχολή, η οποία ιδρύθηκε το 1955. Βρίσκεται σε μία περιοχή με μεγάλη πολιτιστική ιστορία που έχει βγάλει σημαντικούς και σπουδαίους μαρμαρογλύπτες και καλλιτέχνες, όπως είναι ο Γιαννούλης Χαλεπάς. Αυτήν τη στιγμή, αποτελεί ένα φυτώριο μέσα από το οποίο βγαίνουν τεχνίτες ειδικευμένοι, οι οποίοι έχουν δουλέψει κυρίως στα έργα αποκατάστασης της Ακρόπολης.

Καταλαβαίνετε ότι το ενδεχόμενο να κλείσει η σχολή, θα πλήξει όχι μόνο την οικονομική και κοινωνική ζωή του νησιού, αλλά και την προοπτική να βγαίνουν ειδικευμένοι τεχνίτες, οι οποίοι αντιστοιχούν πραγματικά σ' αυτήν την περιοχή που έχει αυτήν τη μεγάλη πολιτιστική ιστορία.

Επιπλέον, πρέπει να ξέρετε ότι οικονομικά η σχολή, συντηρείται κατά το μεγαλύτερο βαθμό από το «Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού» και όχι από το κράτος. Κατά συνέπεια, θεωρούμε ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να κλείσει η σχολή και θα θέλαμε μία σαφή και ξεκάθαρη απάντηση για το αν υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο, διότι το τελευταίο διάστημα, όπως ξέρετε, στο πλαίσιο της συγχώνευσης νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κ.λπ., συζητείται κάποια από αυτά να κλείσουν. Θα θέλαμε, λοιπόν, να μας ξεκαθαρίσετε την άποψη της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Συρμαλένιο.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ιωάννης Ανδριανός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή ότι η σχολή δεν θα κλείσει. Δεν υπάρχει ούτε καν σκέψη για κατάργηση. Η σχολή θα συνεχίσει να λειτουργεί.

Η επίκαιρη ερώτηση που καταθέσατε αφορά το Προπαρασκευαστικό και Επαγγελματικό Σχολείο Καλών Τεχνών Πανόρμου Τήνου. Το ζήτημα που όντως ανέκυψε δεν αφορά σχεδιαζόμενη κατάργηση της σχολής. Σας λέω, λοιπόν, ρητά και από αυτό το Βήμα πως δεν υπάρχει κανένας τέτοιος σχεδιασμός.

Ωστόσο, θα ήθελα να πω ότι η εύλογη ανησυχία δημιουργήθηκε μετά το θάνατο του διευθυντή του σχολείου στις 18 Οκτωβρίου. Σας ενημερώνω, λοιπόν, ότι με διαβαθμισμένο ως «εξαιρετικό επείγον» έγγραφο στις 18 Νοεμβρίου, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Παναγιωτόπουλος ζητά από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και το Υπουργείο Οικονομικών να εγκριθεί η πλήρωση της κενής οργανικής θέσης του διευθυντή του σχολείου, προκειμένου να καλυφθούν οι επιτακτικές ανάγκες και να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του. Επομένως, δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας και θα πρέπει να ενημερώσετε και τους συμπατριώτες σας ότι η σχολή θα συνεχίσει να λειτουργεί. Επομένως, απομένει να λυθεί και τυπικά το θέμα που έχει προκύψει.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, στο χρόνο που μας απομένει, να πω ότι το Υπουργείο, η Κυβέρνηση, δίνει ιδιαίτερη έμφαση στις σχολές που αξιοποιούν και αναδεικνύουν τα ειδικά χαρακτηριστικά του πολιτισμού των τοπικών κοινωνιών και της χώρας μας γενικότερα.

Η εν λόγω σχολή, υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και τελεί υπό την εποπτεία της Διεύθυνσης Εικαστικών Τεχνών ως αυτοτελής δημόσια υπηρεσία εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Όπως γνωρίζετε πολύ καλά, περιλαμβάνει τρεις τάξεις

στις οποίες γίνονται δεκτοί απόφοιτοι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή γυμνασίου μετά από εισαγωγικές εξετάσεις. Κάθε χρόνο, οι δύο πρώτοι σε βαθμολογία απόφοιτοι εισάγονται χωρίς εξετάσεις στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Κατά το σχολικό έτος 2012-2013, λειτούργησε με τριάντα επτά μαθητές, ενώ στο τρέχον σχολικό έτος, εισήχθησαν δεκαπέντε μαθητές. Έχει τέσσερις οργανικές θέσεις, καθηγητή καλλιτεχνικών μαθημάτων, δάσκαλο μαρμαροτεχνίας, καθηγητή φιλόλογο, που σήμερα καλύπτεται με διάθεση και καθηγητή αρχιτεκτονικού σχεδίου, που ομοίως καλύπτεται με διάθεση. Όπως είπατε και εσείς πριν από λίγο, οι λειτουργικές δαπάνες, πράγματι, εξυπηρετούνται σχεδόν αποκλειστικά από την ετήσια χρηματοδότηση του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου.

Η σχολή, απετέλεσε και αποτελεί μεταξύ άλλων τη βασικότερη πηγή τεχνιτών μαρμάρου στη χώρα, με πολλούς αποφοίτους να στελεχώνουν τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού. Επομένως, είναι σημαντικό το γεγονός να συνεχίσει να λειτουργεί και το Υπουργείο θα τη στηρίξει. Και όπως σας ξεκαθάρισα, θα συνεχίσει η λειτουργία της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Συρμαλένιος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Κατ' αρχάς, πρέπει να πω ότι χαιρόμαστε ιδιαίτερα που η Κυβέρνηση αναλαμβάνει αυτήν την κατηγορηματική δέσμευση ότι η Σχολή Καλών Τεχνών του Πύργου της Τήνου δεν θα κλείσει. Θεωρούμε ότι πρόκειται για δέσμευση ρητή και κατηγορηματική.

Θέλω να πω όμως με την ευκαιρία αυτή που συζητάμε ότι η σχολή αυτή, πέρα από το γεγονός ότι προσφέρει αυτά που προσφέρει, όπως είπαμε προηγουμένως, εξακολουθεί να είναι εκπαιδευτικά αδιαβάθμητη, δηλαδή δεν ανήκει σε κάποια συγκεκριμένη βαθμίδα της εκπαίδευσης. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει μείνει μετέωρο πάνω από μία δεκαετία. Έχουν γίνει πολλές συζητήσεις στο παρελθόν από τα εποπτεύοντα Υπουργεία, το Υπουργείο Πολιτισμού κυρίως αλλά και από το Υπουργείο Παιδείας, χωρίς να βρεθεί λύση.

Επομένως, ζητάμε να υπάρξει μία συγκεκριμένη πρόοδος και σε αυτό το ζήτημα, από τη στιγμή που η σχολή αυτή θα παραμείνει ανοιχτή και είναι μία σχολή, όπως σας είπα, φυτώριο ειδικών εκπαιδευμένων μαρμαρογλυπτών και που χάρη και σε αυτήν τη σχολή έχει δημιουργηθεί το Μουσείο Μαρμάρου στην περιοχή του Πύργου της Τήνου, το οποίο είναι ένα κόσμημα αυτήν τη στιγμή. Ζητάμε, λοιπόν, πέρα από τη δέσμευση ότι δεν θα κλείσει, να ενισχυθεί η σχολή, να διαβαθμιστεί εκπαιδευτικά και να υπάρξει πλήρης στελέχωση από πλευράς καθηγητικού προσωπικού. Αυτήν τη στιγμή, οι πληροφορίες που έχουμε είναι ότι υπάρχει κάποιο κενό στους καθηγητές της συγκεκριμένης σχολής.

Με αυτά τα λόγια κλείνω λέγοντας ότι εμείς από την πλευρά μας θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να συμβάλουμε στη στήριξη της συγκεκριμένης σχολής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Συρμαλένιε.

Κύριε Υπουργέ, θα απαντήσετε; Τα είπατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Βεβαίως.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Κατ' αρχάς, το θέμα της διαβάθμισης δεν είναι δικό μας θέμα, είναι του Υπουργείου Παιδείας. Δηλαδή δεν αφορά το Υπουργείο Πολιτισμού. Όμως, θα συνεργαστούμε, θα το θέσω στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ούτως ώστε να προσπαθήσουμε να βρούμε λύση και σε αυτό το θέμα που θίγετε.

Σχολές όπως αυτή της Τήνου, που είναι και το θέμα της επίκαιρης ερώτησής σας, είναι πολύτιμες δομές τόσο για την πολιτική πολιτισμού, όσο και για την ανάπτυξη της χώρας. Το να στηρίζουμε, λοιπόν, και να ενισχύουμε, πάντα βεβαίως στο μέτρο του δημοσιονομικού εφικτού, τέτοιες σχολές με ιστορία και συνεχή προσφορά στις τοπικές κοινωνίες και στη χώρα, είναι αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας, είναι αυτονόητη υποχρέωσή μας.

Η σχολή, λοιπόν, της Τήνου, το ΙΕΚ Αργυροχρυσοχοΐας της Στεμνίτσας που ιδρύθηκε πρόσφατα -γιατί και εκεί υπήρχε ένα πρόβλημα με την παλιά σχολή, η οποία αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα- οι επαγγελματικές σχολές τουριστικών επαγγελμάτων, όπως και στην πατρίδα μου την Αργολίδα, είναι παραδείγματα της σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τα αναπτυξιακά πλεονεκτήματα της κάθε περιοχής.

Σε αυτό, λοιπόν, το θέμα είπα ότι είναι χρέος μας απέναντι στην ιστορία και τον πολιτισμό της πατρίδας μας, η αξιοποίηση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων των τοπικών κοινωνιών.

Νομίζω ότι έδωσα ξεκάθαρη απάντηση με τη στήριξη, με τη δέσμευση απ' αυτό το Βήμα για τη συνέχιση της λειτουργίας της συγκεκριμένης σχολής.

Σας καλώ, λοιπόν, να συνεργαστούμε για να δούμε πώς θα ανταποκριθούμε με τον καλύτερο τρόπο σε αυτήν την πρόκληση, δηλαδή τη στήριξη των σχολών, των δομών της παιδείας, που συνδέονται με την αγορά εργασίας και με επαγγέλματα όπως αυτό το συγκεκριμένο, των τεχνητών μαρμάρου, που είναι πραγματικά ένα απαραίτητο επάγγελμα και στελέχη του χρησιμοποιούνται και στο Υπουργείο Πολιτισμού σε πολλές εργασίες που γίνονται σε αρχαιολογικούς χώρους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς, κύριε Υφυπουργέ.

Η πρώτη με αριθμό 252/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας κ. Παύλου Σιούφα προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την τροποποίηση της διατάξεως για την περικοπή συντάξεως ανασφάλιστου υπερήλικα, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η τρίτη με αριθμό 255/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Έβρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κι-

νήματος κ. Γεωργίου Ντόλιου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία των Επαγγελματικών Λυκείων (ΕΠΑΛ), δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η τέταρτη με αριθμό 265/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου της Βουλευτού Κοζάνης των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Ραχήλ Μακρή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις ρυθμίσεις οφειλών για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες της Δυτικής Μακεδονίας, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η πέμπτη με αριθμό 263/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ανέγερση μουσουλμανικού τεμένους στην Αθήνα, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού και διαγράφεται.

Η έκτη με αριθμό 260/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου της Βουλευτού Α' Πειραιώς της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Ρεπούση προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με το Δημοτικό άλσος Αρμάτας Σπετσών, δεν θα συζητηθεί μετά από συνεννόηση του αρμόδιου Υπουργού με την ερωτώσα Βουλευτή και διαγράφεται.

Τέλος, η έβδομη με αριθμό 262/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανασίου Παφίλη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την ένταση των διώξεων και των καταδικών σε βάρος του εργατικού και λαϊκού κινήματος, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού και διαγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 - Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα – ΦΕΚ/Α/25/1993».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 14^{ης} Νοεμβρίου 2013 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία μόνη συνεδρίαση.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω πως ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ ορίζεται η Βουλευτής κ. Αγγελική Γκερέκου.

Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ως ειδική αγορήτρια ορίζεται η Βουλευτής κ. Σταυρούλα Ξουλίδου και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Νότης Μαρίας.

Από το Λαϊκό Σύνδεσμο - Χρυσή Αυγή ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο κ. Αντώνης Γρέγος και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος.

Από τη Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Γιώργος Κυρίτσος.

Τέλος, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται ο Βουλευτής κ. Σπύρος Χαλβατζής.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννα Καρμανλή.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας το νομικό πλαίσιο για την πνευματική ιδιοκτησία στηρίζεται στο ν. 2121/1993 ο οποίος έκανε μία σημαντική προσπάθεια προκειμένου να ρυθμιστούν θεμελιώδη ζητήματα σχετικά με την πνευματική ιδιοκτησία.

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου, έχει σκοπό να εναρμονίσει το ελληνικό δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας με εκείνο των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο των δύο πρόσφατων οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Πρώτον, με την οδηγία 77/2011 για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων η οποία καλύπτεται στο κεφάλαιο Α' και στα πρώτα πέντε άρθρα. Και δεύτερον, με την οδηγία 28/2012, σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων η οποία καλύπτεται στο κεφάλαιο Β' και στα άρθρα 6 έως 10.

Για όλους τους χώρους ο πολιτισμός έχει σημαντική αξία, μιας και είναι στοιχείο της ταυτότητας της κάθε μιας. Ιδιαίτερα για την Ελλάδα, ο πολιτισμός μας είναι μία έννοια άρρηκτα συνδεδεμένη με τη χώρα. Σε ολόκληρο τον κόσμο αναγνωρίζεται ο ρόλος της Ελλάδας ως πηγή για τις πολιτισμικές και τις πολιτιστικές ρίζες του δυτικού πολιτισμού. Γι' αυτό έχει και βάση η στρατηγική επιλογή του Υπουργείου για πολιτιστική διπλωματία.

Μέρος της ελληνικής κουλτούρας δεν είναι μόνο τα αρχαία κείμενα, τα θεατρικά έργα και οι επιστήμες αλλά και νεότερες και σύγχρονες δημιουργίες από τον χώρο των τεχνών.

Παρ' όλο, λοιπόν, που οι εποχές αλλάζουν και οι πηγές έμπνευσης των καλλιτεχνών και των εκπροσώπων των τεχνών εξελίσσονται ανάλογα με τις πρακτικές αλλά και τις ανάγκες της κοινωνίας, η δημιουργία έργων της διανοήσεως συνεχίζεται με αναλόγους ρυθμούς.

Η πολιτεία πρέπει να προστατεύει τα έργα της διανοήσεως και κομμάτια της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, καθώς και τα δικαιώματα των δημιουργών και όσων σχετίζονται με αυτά, προκειμένου η κοινωνία να μπορεί να τα κάνει πνευματικό κτήμα της χωρίς να απειλείται το περιουσιακό ή το ηθικό δικαίωμά τους.

Αυτό, ακριβώς, επιτυγχάνεται με το παρόν νομοσχέδιο που ενσωματώνει τις δύο ευρωπαϊκές οδηγίες. Ενισχύεται η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων και διευκολύνεται η διάδοση του πνευματικού μας πλούτου.

Στο πρώτο κεφάλαιο, το νομοσχέδιο αυτό εξισορροπεί ως ένα βαθμό τα δικαιώματα των καλλιτεχνών με αυτά των δημιουργών. Είναι γνωστό πως οι ερμηνευτές ή οι εκτελεστές μουσικών συνόλων ξεκινούν την καριέρα τους από νεαρή ηλικία. Η επέκταση αυτή της προστασίας των δικαιωμάτων, θα βοηθήσει τους μουσικούς και τους ερμηνευτές να συνεχίσουν να λαμβάνουν ένα εισόδημα όταν πλέον θα βρίσκονται στη σύνταξη. Μέχρι σήμερα αυτό το εισόδημα σταματούσε συνήθως σε εκείνο το δύσκολο για αυτούς χρονικό σημείο.

Το μέτρο, λοιπόν, που προκύπτει από το άρθρο 3 του παρόντος νομοσχεδίου και αλλάζει την περίπτωση γ' του άρθρου 52 του θεμελιώδους ν.2121/93, προβλέπει την αύξηση της διάρκειας προστασίας των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή των εκτελεστών καλλιτεχνών στα εβδομήντα χρόνια από τα πενήντα που ίσχυε μέχρι σήμερα. Πρόκειται για μια διάταξη, η οποία ενισχύει κυρίως τους αδύναμους καλλιτέχνες που έχουν μεταβιβάσει όλα τους τα δικαιώματα και πλέον δεν λαμβάνουν σχεδόν τίποτα από την εκμετάλλευση των έργων τους.

Σύμφωνα με το ισχύον Ελληνικό και Ευρωπαϊκό Δίκαιο, οι πνευματικοί δημιουργοί και οι εκδότες διατηρούν πνευματικά δικαιώματα για εβδομήντα χρόνια μετά το θάνατο του δημιουργού, ενώ οι ερμηνευτές, εκτελεστές και παραγωγοί, απολαμβάνουν προστασία πενήντα ετών από την πρώτη κυκλοφορία της ηχογράφησης. Η νέα, όμως, επέκταση επιφέρει μια δικαιότερη αντιμετώπιση και ισορροπία για τους καλλιτέχνες σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η εξέλιξη της τεχνολογίας και η διάδοση του διαδικτύου εκτός από τα θετικά -αδιαμφισβήτητα- οφέλη που έχει, έχει βοηθήσει στην αύξηση της πειρατείας ιδιαίτερα των μουσικών δημιουργιών, έχοντας πλήξει δραστικά τις πωλήσεις. Αυτό συμβαίνει την ίδια στιγμή που όλοι βιώνουμε τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, οι οποίες συνεπάγονται άμεση μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών.

Το νομοσχέδιο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, προβλέπει την αύξηση των δικαιωμάτων των παραγωγών φωνογραφημάτων από τα πενήντα στα εβδομήντα χρόνια, παρέχοντας έτσι στις εταιρείες παραγωγής, τη δυνατότητα να συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται τα έργα τους για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα προκειμένου να προσαρμοστούν στις νέες ανάγκες της αγοράς.

Σύμφωνα με έρευνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επέκταση αυτή της προστασίας δεν συνεπάγεται -τις περισσότερες φορές- αύξηση των τιμών για τους καταναλωτές ιδιαίτερα λόγω του μεγάλου ανταγωνισμού στο διαδίκτυο.

Η οδηγία 77/2011 προβλέπει κι ένα επιμέρους μέτρο με σκοπό τη στήριξη των καλλιτεχνών οι οποίοι βρίσκονται σε προχωρημένη ηλικία. Οι ερμηνευτές και οι εκτελεστές, στηρίζονται οικονομικά στις πωλήσεις των φωνογραφημάτων τους. Εάν, όμως, η παραγωγός εταιρεία δεν αξιοποιεί το φωνογράφημα, τότε οι καλλιτέχνες δεν έχουν έσοδα.

Με το νομοσχέδιο αυτό, προτείνονται για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ειδικά μέτρα, σύμφωνα με τα οποία θα υπάρχει η δυνατότητα συμπερίληψης συγκεκριμένων όρων στις συμβάσεις των καλλιτεχνών με τις εταιρείες παραγωγής, προκειμένου να επιστρέφουν σε αυτούς τα δικαιώματα των ερμηνειών τους, εάν η παραγωγός εταιρεία δεν εμπορεύεται το φωνογράφημα κατά τη διάρκεια για την οποία έχει επεκταθεί το δικαίωμά τους.

Έτσι, παρέχεται στον καλλιτέχνη, μετά την παρέλευση πενήντα ετών από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή από τη νόμιμη παρουσίασή του στο κοινό, το δικαίωμα της καταγγελίας της σύμβασης με τη, παραγωγό εταιρεία όταν δεν πληροί τις εξής προϋποθέσεις: Η παραγωγός εταιρεία δεν προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του εν λόγω φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή δεν το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό.

Εάν δεν συμμορφωθεί η παραγωγός εταιρεία μέσα σε ένα χρόνο από την έγγραφη κοινοποίηση της πρόθεσης του καλλιτέχνη να καταγγείλει τη σύμβαση, τότε ο καλλιτέχνης θα μπορεί είτε να βρει άλλη παραγωγό εταιρεία είτε να εμπορευτεί ο ίδιος τη μουσική του μέσω του διαδικτύου. Στην περίπτωση που η παραγωγός εταιρεία έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματα σε κάποιον

τρίτο, τότε η έγγραφη καταγγελία γίνεται σε αυτόν. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης είναι αναπαλλοτρίωτο.

Απαραίτητη διευκρίνιση είναι, πως η καταγγελία της σύμβασης συνεπάγεται τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού του φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

Θέλω να πω ότι στην περίπτωση αα' της τέταρτης παραγράφου η λέξη «σωρευτικά» απαλείφεται, όπως ανακοίνωσε στην επιτροπή ο Υπουργός Πολιτισμού, καθώς δεν αλλοιώνει την ευρωπαϊκή οδηγία.

Μία ακόμα σημαντική ρύθμιση που προβλέπεται από το σχέδιο νόμου για την ενίσχυση του εισοδήματος των καλλιτεχνών, είναι ότι οι εταιρείες παραγωγής θα δημιουργήσουν ένα κεφάλαιο το οποίο θα αποτελείται από το 20% των εσόδων που θα προκύπτουν από την περίοδο της επέκτασης της διάρκειας προστασίας τους, με σκοπό να αποδίδουν τα χρήματα αυτά αποκλειστικά σε μουσικούς που έχουν μεταβιβάσει κατά το παρελθόν τα δικαιώματά τους με αντάλλαγμα μία εφάπαξ πληρωμή.

Τα χρήματα αυτά, θα αποδίδονται ετησίως και η πληρωμή θα διαρκεί για όλο το χρονικό διάστημα επέκτασης προστασίας των δικαιωμάτων, δηλαδή, μετά την παρέλευση πενήντα ετών και μέχρι τα εβδομήντα έτη. Στην περίπτωση που οι ερμηνείες περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών έχουν ενσωματωθεί σε ένα συγκεκριμένο φωνογράφημα, τότε το 20% των εσόδων θα πρέπει να διανεμηθεί μεταξύ τους.

Προβλέπεται, δε, πως οι παραγωγοί υποχρεούνται, κατόπιν αιτήσεως, να παρέχουν σε ετήσια βάση στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι αρμόδιοι για τη διαχείριση της συμπληρωματικής αμοιβής του 20%, όπως ορίζει η παράγραφος δδ', οποιαδήποτε πληροφορία είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η καταβολή αυτής της αμοιβής.

Για να καταστεί εφικτό να επωφεληθούν πραγματικά οι ερμηνευτές ή οι εκτελεστές-καλλιτέχνες από την επέκταση της χρονικής διάρκειας προστασίας, ρυθμίζεται ότι τα δικαιώματα στην καταβολή αμοιβών δεν επηρεάζονται από προκαταβολές ή συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις. Ωστόσο, όπως είναι εύλογο, προκαταβολές που συμφωνήθηκαν εν όψει της επέκτασης της διάρκειας προστασίας αφαιρούνται.

Στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου διευκρινίζεται, πως η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 του ν.2121/1993 όπως προσαρμόζεται από το παρόν νομοσχέδιο, εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, υπό την προϋπόθεση πως η εν λόγω μουσική σύνθεση ή οι στίχοι προστατεύονταν τουλάχιστον σε μια χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που έχουν δημιουργηθεί μετά την ημερομηνία αυτή.

Η αναδρομική αυτή επέκταση των δικαιωμάτων προστασίας, δεν πρέπει να θίγει κεκτημένα δικαιώματα τρίτων ή οποιουδήποτε συμβάσεις εκμετάλλευσης δικαιωμάτων που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1^η Νοεμβρίου 2013.

Αντίστοιχα, για την επέκταση της διάρκειας προστασίας των ερμηνευτών εκτελεστών και των παραγωγών εταιρειών, καθοριστική ημερομηνία θεωρείται επίσης η 1^η Νοεμβρίου 2013, όπου θα πρέπει να προστατεύονται ακόμα οι υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και τα φωνογραφήματα προκειμένου να επωφεληθούν από την επέκταση της προστασίας.

Το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, όπως αναλύεται στο κεφάλαιο Β', αφορά ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων. Πρόκειται για μια διάταξη που στοχεύει στη διευκόλυνση της ψηφιοποίησης συλλογών πολιτιστικών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μέσω της δημιουργίας ενός ενιαίου νομικού πλαισίου, ώστε να είναι δυνατή με νόμιμο τρόπο η αξιοποίηση των ορφανών έργων από συγκεκριμένους πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς.

Η ανάγκη προώθησης της ελεύθερης κυκλοφορίας της γνώσης και της καινοτομίας στην εσωτερική αγορά, είναι σημαντικό μέρος της στρατηγικής για την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Europe 2020, η οποία περιλαμβάνει στις εμβληματικές πρωτοβουλίες της την ανάπτυξη ενός ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη.

Πιο συγκεκριμένα, μέχρι σήμερα, προκειμένου να γίνει οποι-

αδήποτε χρήση ενός έργου ακόμα και να ψηφιοποιηθεί, χρειάζεται η άδεια των δικαιούχων. Είναι, συνεπώς, προφανές ότι όταν οι δικαιούχοι δεν είναι γνωστοί ή δεν μπορούν να εντοπιστούν, η νόμιμη αξιοποίηση του έργου αυτού καθίσταται αδύνατη.

Με τις παρούσες ρυθμίσεις, δημιουργείται ένα ειδικό νομοθετικό καθεστώς για έργα των οποίων οι δικαιούχοι είτε δεν είναι γνωστοί είτε δεν μπορούν να εντοπιστούν, δηλαδή, ορφανά έργα. Το νέο καθεστώς επιτρέπει σε μουσεία, αρχεία, ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, βιβλιοθήκες και δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, να ψηφιοποιήσουν τα έργα αυτά που έχουν στις συλλογές τους και να τα καταστήσουν προσβάσιμα στο κοινό για μη κυβερνητικούς σκοπούς.

Καθώς τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας αποτελούν το οικονομικό θεμέλιο της βιομηχανίας των έργων διανοήσης, καθώς προωθούν την καινοτομία, τη δημιουργία, την επένδυση και την παραγωγή, η μαζική ψηφιοποίηση και διάδοση των έργων, αποτελεί ένα μέσο για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Αυτό, βέβαια, προϋποθέτει μια συγκεκριμένη διαδικασία η οποία προβλέπεται από το σημερινό νομοθέτημα. Για να θεωρηθεί ένα έργο ως ορφανό, ο φορέας που ενδιαφέρεται να το χρησιμοποιήσει, πρέπει να προβεί προηγουμένως σε επιμελή αναζήτηση για τους δικαιούχους του έργου, ελέγχοντας συγκεκριμένες πηγές, οι οποίες θα διαμορφωθούν κατόπιν διαβούλευσης και θα καθορίζονται από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Αν στο πλαίσιο της αναζήτησης αυτής αποδειχθεί ότι το έργο είναι ορφανό και καταχωρηθεί ως τέτοιο σε σχετική βάση δεδομένων στο γραφείο εναρμόνισης εσωτερικής αγοράς, το σχετικό έργο θεωρείται αυτομάτως ορφανό σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι, στην περίπτωση που ένα έργο χαρακτηρίζεται ως ορφανό, θα είναι δυνατή η αναπαραγωγή και η διάθεσή του στο κοινό για πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς μη κερδοσκοπικούς σκοπούς χωρίς προηγούμενη άδεια, εκτός εάν ο δικαιούχος ενός έργου εμφανιστεί και θέσει τέλος στο καθεστώς του έργου αυτού ως ορφανό.

Σχετικά με την περίπτωση που ο δικαιούχος εμφανιστεί, ο φορέας που έκανε χρήση του έργου του οφείλει να τον αποζημιώσει κατά το ήμισυ αυτού που θα ελάμβανε, εάν ο φορέας γνώριζε την ύπαρξή του και του είχε ζητήσει τη σχετική άδεια.

Η επιλογή τής κατά το ήμισυ αμοιβής και όχι ολόκληρης για αυτήν την περίπτωση, γίνεται λόγω του μη εμπορικού, εκπαιδευτικού χαρακτήρα της ρύθμισης και της προαγωγής του πολιτισμού.

Στην πράξη, αρχικά, ο εμφανιζόμενος ως δικαιούχος καταθέτει αίτηση στο φορέα χρήσης του ορφανού έργου. Ο φορέας χρήσης του ορφανού έργου κρίνει εντός είκοσι εργάσιμων ημερών εάν τα στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση ευσταθούν ή όχι. Εάν αποδεικνύεται πως είναι ο δημιουργός, τότε είναι ευθύνη του φορέα χρήσης η λήξη του καθεστώτος ως ορφανού. Ο φορέας χρήσης πρέπει εντός δύο μηνών από τη λήξη του καθεστώτος του έργου ως ορφανού να καταβάλει την ανάλογη αποζημίωση.

Το ενδεχόμενο εμπορικής εκμετάλλευσης από ιδιώτες εις βάρος των δημιουργών των ορφανών έργων, δεν μπορεί να υπάρξει. Αφ' ενός, τα ορφανά έργα δεν έχουν γνωστό δημιουργό και αφ' ετέρου, μπορούν να αξιοποιηθούν μόνο για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 4.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, που βρεθεί ο δημιουργός, προβλέπεται η λήξη του καθεστώτος ως ορφανού έργου και αμείβεται για την περίοδο που χρησιμοποιήθηκε το έργο με την ιδιότητα του ορφανού. Μέχρι τώρα δεν υπήρχε καμία σχετική διαδικασία προστασίας, ενώ πλέον ρυθμίζεται.

Ακόμη, το σχέδιο νόμου αναφέρεται και στην περίπτωση εσφαλμένου χαρακτηρισμού ενός έργου ως ορφανού λόγω αποδεδειγμένης πλημμελούς και κακόπιστης αναζήτησης και προβλέπει την προσφυγή σε ένδικο μέσο για παραβίαση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, εφαρμόζοντας τις διατάξεις των άρθρων 63 α' και 66 δ' του ν. 2121/1993.

Τέλος, ο ρόλος του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας σχε-

τικά με τη διαδικασία της επιμελούς αναζήτησης, καθώς και της λήξης του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού, είναι διεκπεραιωτικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο που καλούμαστε να ψηφίσουμε, προβλέπει την ενσωμάτωση δύο ευρωπαϊκών οδηγιών στο Ελληνικό Δίκαιο. Πρόκειται αναμφίβολα για ένα θετικό σχέδιο νόμου. Εμείς το υπερψηφίζουμε και σας καλώ κι εσάς να το υπερψηφίσετε.

Ο Υπουργός Πολιτισμού, προανήγγειλε τη σύσταση επιτροπής διαλόγου με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων φορέων για τα προβλήματα αλλά και τις δυνατότητες σε ολόκληρο το χώρο του πολιτισμού. Μέχρι το τέλος του έτους, θα έχει συγκροτηθεί και εξαγγελθεί η εν λόγω επιτροπή υπό το συντονισμό του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και από τον πρώτο μήνα του νέου έτους θα συσταθεί και θα αρχίζει να εργάζεται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Κανελλοπούλου, Εισηγήτρια από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Χρόνια σας πολλά, κυρία Κανελλοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Γιορτάζουμε οι Μαρίες. Εμείς, όμως, γιορτάζουμε πόσες φορές το χρόνο;

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ πάντως γιορτάζω όλες τις φορές που γιορτάζουν οι Μαρίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εγώ!

Έχετε τον λόγο, κυρία Κανελλοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έχουμε προστά μας προς συζήτηση ένα νομοσχέδιο για τα πνευματικά δικαιώματα, το οποίο δεν έχει γίνει ιδιαίτερος θέμα συζήτησης. Ελάχιστα έχουν ασχοληθεί με αυτό και τα ΜΜΕ. Και όταν το έκαναν επικεντρώθηκαν στην επιφάνεια μόνο, στο συνηθισμένο δίπολο κοινωνικού κανιβαλισμού. Από την ολοένα και μικρότερη πύτα ποιος θα πρωτοφάει; Ο καλλιτέχνης ή ο καφετζής; Ίσως αν το θέμα ήταν μια άλλη κοινωνική ομάδα και όχι οι καλλιτέχνες, το νομοσχέδιο να είχε πολύ μεγαλύτερη δημοσιότητα και συζήτηση.

Το λέω αυτό για να επισημάνω -όχι χωρίς θλίψη- πόσο τελευταίος τροχός της αμάξης θεωρείται ο καλλιτέχνης, ο ερμηνευτής, ο πνευματικός δημιουργός σήμερα.

Η στάση των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας απηχεί μια ευρύτερη κοινωνική αντιμετώπιση. Ο καλλιτέχνης, είναι ένας συμπαθής, ενδεχομένως, άνθρωπος, λίγο «ιδιαίτερος», που εκτονώνεται μέσω της τέχνης του και διασκεδάζει τους άλλους χωρίς προφανή οικονομικά δικαιώματα τα οποία απορρέουν από το επάγγελμά του. Ο καλλιτέχνης, μπορεί με την παρουσία του να δίνει αίγλη σε κοσμικά γκαλά και δεξιώσεις.

Είναι σχεδόν αυτονόητο ότι η προσωπική του ζωή, οι σχέσεις του και οι ενδυματολογικές του επιλογές θα απασχολούν τα ΜΜΕ. Ούτε λόγος, όμως, για τον εργασιακό μεσαίωνα που υφίστανται οι κλάδοι του θεάματος-ακροάματος σήμερα.

Άλλωστε, σε μία περίοδο κρίσης, που υπάρχει έστω κι αλλιώς διάλυση του κράτους-πρόνοιας, εκτίναξη της φτώχειας, της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού, του ρατσισμού, η ενσχόληση με την τέχνη, στα μάτια των περισσότερων αντιμετωπίζεται ως πολυτέλεια.

Παραβλέπεται, κατά τη γνώμη μας, το πλέον σημαντικό, πως σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης, μιας κρίσης που προέρχεται από ένα συγκεκριμένο καπιταλιστικό μοντέλο λειτουργίας, μία από τις ελάχιστες άμυνες που μπορεί να αναπτύξει η κοινωνία, είναι ο πολιτισμός. Διότι ο πολιτισμός μπορεί να αποδειχθεί συγκριτικό πλεονέκτημα και βαριά βιομηχανία κοινωνικής αναδιοργάνωσης της χώρας, μία φράση που κατά κόρον έχει χρησιμοποιηθεί χωρίς εντούτοις ποτέ να εννοείται, εκτός ελαχίστων φωτεινών περιπτώσεων.

Για εμάς, για το ΣΥΡΙΖΑ, ο πολιτισμός είναι πρώτα απ' όλα αυταξία, μέσο πνευματικής καλλιέργειας που εμπλουτίζει το άτομο και ενδυναμώνει το σύνολο, υπηρετώντας τη δημοκρατία και μά-

λιστα σε μία εποχή ισοπεδωτικής παγκοσμιοποίησης.

Είναι, όμως, επιπλέον εργαλείο -και μάλιστα εργαλείο πολύτιμο- που μπορεί να συμβάλλει επί της ουσίας στην ανάπτυξη και την έξοδο από την οικονομική κρίση της χώρας μας, μιας και η Ελλάδα είναι παγκόσμιο σημείο αναφοράς σε κάθε τι που έχει σχέση με τον πολιτισμό.

Εννοείται πως χρειάζεται όραμα και στρατηγική. Και είναι φανερό, πως δεν έχουμε όλοι το ίδιο όραμα για τον πολιτισμό, όπως είναι φανερό, πως και οι στρατηγικές διαφέρουν. Άλλοι αντιμετωπίζουν τον πολιτισμό σαν μουσειακό ογκόλιθο, ενώ εμείς σαν ένα εξελισσόμενο ζωντανό κύτταρο πάντα σε γόνιμες αλληλεπιδράσεις με το διεθνές περίγυρο. Αλληλεπιδράσεις κι όχι στείρες μιμήσεις! Και το επισημαίνω, προσπαθώντας να προλάβω τους καλοθελητές.

Υπάρχουν, όμως, κάποιες αναπόδραστες σταθερές, ανεξαρτήτως στρατηγικής. Μία από αυτές τις σταθερές είναι, πως δεν μπορεί να οικοδομηθεί πολιτισμός αν έχουμε εξαφανίσει προηγουμένως τα υποκείμενά του. Υποκείμενα του πολιτισμού είναι οι καλλιτέχνες, οι ερμηνευτές και οι δημιουργοί, οι οποίοι πρέπει να μπορούν να ζουν από την τέχνη τους.

Τα πνευματικά δικαιώματα συμβάλλουν ακριβώς σε αυτό. Συμβάλλουν στην οικονομική χειραφέτηση του καλλιτέχνη, επιτρέποντάς του να επιβιώνει και ενδεχομένως να αφοσιώνεται, να εμβιβάζει, να καινοτομεί στον τομέα του.

Ήδη από το 1886, με την υπογραφή της Διεθνούς Σύμβασης της Βέρνης, η πνευματική ιδιοκτησία έγινε αντικείμενο διεθνούς προστασίας. Δυστυχώς, όμως, εν έτει 2013 στην Ελλάδα αναγκάζομαστε να μιλάμε ξανά για τα αυτονόητα, δηλαδή για το αν πρέπει να πληρώνει όποιος χρησιμοποιεί το πνευματικό έργο ενός καλλιτέχνη.

Με ικανοποίηση ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να αναγγέλλει τη συγκρότηση επιτροπής διαλόγου. Εννοείται ότι είμαστε υπέρ του διαλόγου.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε έναν καλό νόμο, το ν. 2121/93, αλλά είναι πλέον πλήθος τα προβλήματα. Πειρατεία, νέες τεχνολογικές εξελίξεις που επιτρέπουν τη χωρίς αντίτιμο όλο και ευκολότερη αναπαραγωγή των έργων της ανθρώπινης διάνοιας, κατάρνηση συλλογικών συμβάσεων και στο χώρο του πολιτισμού και αντικατάστασή τους από ταπεινωτικές, προσωπικές συμφωνίες της τάξης των δύο ενσήμων των μίνι -λεόντες συμβάσεις των πολυεθνικών εταιρειών σε βάρος των καλλιτεχνών- και έλεγχος της αγοράς από λίγους ισχυρούς. Διότι δεν μπορεί να παραβλεφθεί, πως και η τέχνη λειτουργεί με καπιταλιστικούς όρους νεοφιλελεύθερης αγοράς.

Ο διάλογος πρέπει να γίνει. Θα επαναλάβουμε, όμως, τις κατά τη γνώμη μας βασικές αρχές, γιατί θέλουμε να είμαστε ξεκάθαροι.

Αν κάποιος προσφέρει ή χρησιμοποιεί ένα καλλιτεχνικό έργο για να έχει έσοδα ή για να αυξάνει τα έσοδά του, θα πρέπει να πληρώνει το ανάλογο, το εύλογο αντίτιμο -ούτε πολύ ακριβό ούτε πολύ χαμηλό- χωρίς να χρειάζονται ατέρμονες και πολλές φορές αδιέξοδες δικαστικές διαδικασίες. Το αντίτιμο αυτό θα πρέπει να καταλήγει στους δημιουργούς κατά κύριο λόγο κι όχι στις τσέπες μεσαζόντων μεταξύ του δημιουργού και του κοινού.

Σ' αυτούς τους άξονες μόνο, έχει για μας νόημα ο διάλογος.

Με αυτήν την έννοια και ερχόμενη στο προκείμενο, έχουμε ένα νομοσχέδιο που διαιρείται σε δύο μέρη.

Στο πρώτο μέρος έχουμε την καθυστερημένη ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο της οδηγίας 2011/77, τα πρώτα πέντε άρθρα δηλαδή. Δεχόμαστε πως η οδηγία κάνει ελάχιστα βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Βήματα μεν, ελάχιστα δε. Εκτιμούμε ότι είναι θετική η επέκταση της διάρκειας των πνευματικών δικαιωμάτων στους εκτελεστές και τους ερμηνευτές στα φωνογραφήματα στα εβδομήντα χρόνια. Για εμάς όμως, η επέκταση θα έπρεπε να είναι ως το τέλος της ζωής του καλλιτέχνη.

Επίσης, είναι αναμφίβολα θετικό ότι δίνεται η δυνατότητα στους καλλιτέχνες που αμείφθηκαν εφάπαξ για ένα φωνογράφημα, να μπορούν να παίρνουν το 20% των εσόδων από τις πωλήσεις των έργων τους. Αν, όμως, αυτό συμβαίνει μετά από πενήντα χρόνια, χάνει την όποια αξία έχει. Στο μεταξύ οι εταιρείες έχουν αποκομίσει μεγάλα κέρδη, εκμεταλλευόμενες τη δια-

πραγματευτική τους δύναμη και υποχρεώνοντας σε επαχθείς συμβάσεις τους δημιουργούς. Είναι αυτό που ονομάζουμε στο μαρξισμό, «εκμετάλλευση της υπεραξίας της εργατικής δύναμης». Εδώ εργαζόμενος, είναι ο καλλιτέχνης.

Η ανοχή που επιδεικνύει η ισχύουσα νομοθεσία στην υπογραφή τέτοιων επαχθών συμβάσεων, είναι απαράδεκτη. Για ποιον λόγο δεν επιβάλλεται νομοθετικά, πέραν της όποιας εφάπαξ αμοιβής, ένα έστω ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής στα τελικά κέρδη; Αυτή η κατάσταση, βέβαια, δεν αντιμετωπίζεται με την οδηγία.

Το Υπουργείο απέσυρε τη λέξη «σωρευτικά», μολονότι είχε δηλώσει πως δεν μπορεί να δεχτεί τροπολογίες και αλλαγές. Μπορούσε φαίνεται! Χαιρετίζουμε παρ' όλα αυτά τη στάση.

Παραμένει, όμως, στο άρθρο 4, παράγραφος 2, το σημείο ζζ', η φράση, «...στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα». Ανάμεσα στο «έχουν» και στο «μεταβιβαστεί» πρέπει κατά τη γνώμη μας να προστεθεί η φράση «...παραχωρηθεί σε αποκλειστική εκμετάλλευση ή μεταβιβαστεί». Αυτό πρέπει να γίνει, επειδή η εναρμόνιση αλλού αναφέρει «παραχώρηση», αλλού «μεταβίβαση». Και δεδομένου ότι δεν υπάρχουν εννοιολογικοί προσδιορισμοί στο ν. 2121/1993 ούτε εν προκειμένω στην εναρμόνιση η τροποποίηση του ν. 2121/1993, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερος προσεκτικοί στις διατυπώσεις.

Εξάλλου, η μεταβίβαση δικαιώματος είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα από την παραχώρηση εκμετάλλευσης. Η προσθήκη που προτείνουμε κατοχυρώνει πληρέστερα την προστασία των καλλιτεχνών.

Συνοψίζοντας, η οδηγία 2011/77, αν και ανεπαρκής, θα ψηφιστεί ως προς τα άρθρα 1, 2, 3 και 5, ενώ στο άρθρο 4 θα ψηφισουμε αρνητικά.

Αντίθετα, παρά τις διευκρινήσεις που δόθηκαν, εξακολουθούμε να έχουμε σοβαρό πρόβλημα με την οδηγία 2012/28, δηλαδή με τα άρθρα 6 έως 9 του νομοσχεδίου, σχετικά με τα ορφανά έργα στο χώρο του πολιτισμού. Επιμένουμε ότι η οδηγία είναι επικίνδυνη ασαφής, τουλάχιστον ως προς το σκέλος της εμπορικής εκμετάλλευσης, της ψηφιοποιημένης μορφής έργων που ανακηρύχθηκαν ορφανά, ενώ και η διαδικασία ανάδειξης ορφανών μετά από επιμελή αναζήτηση του ίδιου του φορέα που θα ωφεληθεί από την ανάδειξη του ορφανού έργου, ανοίγει πολλά παράθυρα ιδιαίτερα στο χώρο της φωνογραφίας και της μουσικής.

Οι φορείς που αναλαμβάνουν τα έργα της ψηφιοποίησης ανά την Ελλάδα, δεν το κάνουν, κατά τη γνώμη μας, μόνο από αγάπη προς τον πολιτισμό. Αποβλέπουν και σε κέρδη, κάνουν μια επένδυση για να αποκομίσουν χρήματα.

Άρα, δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε πως οι φορείς δεν θα μπουκνουν στον πειρασμό να βαφτίσουν «ορφανό» ό,τι μπορούν, ό,τι δηλαδή τα «παραθυράκια» του νόμου τους επιτρέπουν.

Σοβαρές επιφυλάξεις για την οδηγία έχουν διατυπωθεί και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ακριβώς στο πνεύμα που κι εμείς επισημαίνουμε. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί εδώ να υπάρξει θετική ψήφος. Στο θέμα, όμως, αυτό θα αναφερθούν άλλοι ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ και έτσι δεν θα επεκταθώ περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Θέλω μόνο να επισημάνω πως οι ενστάσεις που είχαμε εκφράσει στη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων αναφορικά με την επιμελή αναζήτηση των κατάλληλων πηγών στο άρθρο 7, παράγραφος 6 επιβεβαιώθηκαν από την έκθεση επί του νομοσχεδίου που υπέβαλε η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής.

Θα τελειώσω με ένα γεγονός που ήρθε αυτές τις μέρες στη δημοσιότητα από το Wiki Leaks. Αυτές τις ημέρες, από 19 ως 24 Νοεμβρίου, στο Σολτ Λέικ Σίτι της Γιούτα πραγματοποιείται μυστική εμπορική και εταιρική συμφωνία μεταξύ δώδεκα χωρών με θέμα μεταξύ άλλων τα πνευματικά δικαιώματα. Οι εργασίες σχεδιασμού και διαπραγματεύσεων έχουν μείνει «στο συρτάρι», ενώ οι μόνες πληροφορίες που έχουν φτάσει στο κοινό για το περιεχόμενο της συμφωνίας προέρχονται από διαρροές. Μέλη του αμερικανικού κογκρέσου μπορούν να διαβάσουν μόνο επιλεγμένα τμήματα της συνθήκης με εξαιρετικά περιοριστικούς όρους και υπό αυστηρή εποπτεία, ενώ όπως είχε αποκαλυφθεί στο πα-

ρελθόν, μόνο τρία άτομα σε κάθε εμπλεκόμενο κράτος-μέλος μπορούν να έχουν πλήρη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συνθήκης.

Η συνθήκη αυτή αποτελεί πρόδρομο για την επίσης μυστική συνθήκη TTIP που αφορά εμπορικές και εταιρικές σχέσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, συμφωνία για την οποία οι διαπραγματεύσεις ξεκίνησαν τον Ιανουάριο του 2013.

Οι συμφωνίες αυτές έρχονται για να ρυθμίσουν συμφέροντα εκατομμυρίων που χορεύουν γύρω και από τους όρους των πνευματικών δικαιωμάτων. Οφείλουμε να αντιληφθούμε την πολυπλοκότητα του σύγχρονου νεοφιλελεύθερου γλεντιού που στήνεται γύρω από την καλλιτεχνική δημιουργία και να επιλέξουμε στρατόπεδο.

Για το ΣΥΡΙΖΑ η επιλογή είναι δεδομένη. Πρέπει ο καλλιτέχνης να έχει την αμοιβή που δικαιούται από τη χρήση του έργου του. Η πραγματικότητα που βιώνουμε, με 90% ανεργίας στους κλάδους των καλλιτεχνών και τη μηδενική ασφαλιστική και ιατροφαρμακευτική κάλυψή τους, είναι εκτός από τραγική και εξοργιστική, με δεδομένο πως ταυτόχρονα κάποιοι θησαυρίζουν χάριν στο καλλιτεχνικό έργο. Δεν είναι δυνατόν, η ενασχόληση με την τέχνη να περιορίζεται σε όσους ανήκουν στις ταξικά προνομιούχες ομάδες, δηλαδή να περιορίζεται μόνο σε αυτούς που μπορούν ασχολούμενοι με τη δημιουργία να μην πεινάσουν, επειδή έχουν προσωπική περιουσία.

Κύριε Υπουργέ, στα χρόνια του μεγάλου οικονομικού κραχ του 1929 ρωτήθηκε η εξαιρετική Μπίλη Χάλντιν τι γνώμη έχει και πώς τα βγάζει πέρα με την κρίση. Αντιλαμβάνεστε: Έγχρωμη, πάμφωτη και καλλιτέχνης. Τα τρία κακά της μοίρας της, δηλαδή. Απήντησε: «Μα εγώ πάντα κρίση είχα».

Ακριβώς, κύριε Υπουργέ, οι έλληνες καλλιτέχνες, εκτός ελαχίστων εξαιρετικά ευνοημένων περιπτώσεων, είχαμε πάντα κρίση. Ελπίζουμε πως το Υπουργείο σας δεν θα συμβάλει ούτε στην όξυνση ούτε στη διαιώνισή της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Κανελλοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Γαλατσίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Άντζελα Γκερέκου για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, αν και ο πειρασμός είναι μεγάλος μετά την τοποθέτηση της εξαιρετικής συναδέλφου του ΣΥΡΙΖΑ, για να πάρω αφορμή και να μιλήσω ευρύτερα για το θέμα του πολιτισμού και της καλλιτεχνικής δημιουργίας στη χώρα μας και το πόσο λίγο έχουν αξιοποιηθεί αυτό το συγκριτικό μας πλεονέκτημα, δεν θα το κάνω, γιατί πιστεύω ότι θα αδικήσω τον ίδιο αυτόν τον τομέα.

Θα σταθώ, λοιπόν, μόνο στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που έχουμε μπροστά μας. Στη συζήτηση στην επιτροπή πιστεύω ότι κάναμε μια ενδιαφέρουσα κουβέντα στην οποία αναδείχθηκε η ανάγκη να επανεξεταστούν ορισμένα ζητήματα της πνευματικής ιδιοκτησίας, εκτός του αντικειμένου των δύο οδηγιών που ενσωματώνονται στην εθνική νομοθεσία.

Στην κατεύθυνση αυτή ακούσαμε με ικανοποίηση τον κύριο Υπουργό να προαναγγέλλει τη σύσταση επιτροπής διαλόγου, ώστε να υπάρξουν στοχευμένες βελτιώσεις σε έναν, ούτως ή άλλως, καλό νόμο. Δεν μπορούμε, όμως, να αγνοήσουμε ότι υπάρχουν καινούργια δεδομένα τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Σε ό,τι αφορά τώρα τις δύο οδηγίες που απαρτίζουν το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, με ικανοποίηση είδαμε ότι κάποιες από

τις παρατηρήσεις που κάναμε έχουν ήδη ξεκαθαρίσει μερικά ζητήματα κι έχουν βελτιώσει κάποια θέματα.

Με την πρώτη οδηγία, υπ' αριθμ. 2011/77, επεκτείνεται κατά κύριο λόγο η διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων που αφορούν τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς φωνογραφημάτων. Μεταξύ άλλων, εντάσσονται σε καθεστώς προστασίας και οι μουσικές συνθέσεις με στίχους με διάρκεια έως εβδομήντα έτη μετά το θάνατο του δημιουργού, συνθέτη και στιχουργού.

Προϋπόθεση για την προστασία αυτή είναι η συνεισφορά, τόσο του συνθέτη, όσο και του στιχουργού, να έχει δημιουργηθεί για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους.

Επεκτείνεται στα εβδομήντα χρόνια η διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών στις περιπτώσεις όπου οι ερμηνείες ή εκτελέσεις έχουν ενσωματωθεί σε φωνογραφήματα.

Με την αλλαγή αυτή διασφαλίζονται κάποια έσοδα στους ερμηνευτές εκείνους που ξεκίνησαν την καλλιτεχνική τους δραστηριότητα σε πολύ νεαρή ηλικία και προς το τέλος της ζωής τους αντιμετωπίζουν πρόβλημα αξιοπρεπούς διαβίωσης λόγω παρέλευσης της πενήνταετούς προστασίας.

Αντίστοιχα, επεκτείνεται από πενήντα στα εβδομήντα έτη η διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών φωνογραφημάτων. Έτσι, δίνεται η δυνατότητα στους παραγωγούς να ενοικιάσουν τα έσοδά τους από πωλήσεις μέσω φυσικών και ηλεκτρονικών καταστημάτων σε μία περίοδο όπου παρατηρείται ραγδαία πτώση των φυσικών πωλήσεων, που δεν αντισταθμίζεται από τη νωχελική άνοδο των ηλεκτρονικών πωλήσεων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με ησυχία να εισέρχεστε, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προφανώς, λοιπόν, η απώλεια εσόδων που υφίστανται οι παραγωγοί από την παράνομη διάθεση μέσω διαδικτύου, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο από την παρούσα πρόβλεψη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Με την επέκταση, λοιπόν, της νομικής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συγγνώμη, κυρία Γκερέκου.

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ! Σας παρακαλώ για τρίτη φορά να κάνετε ησυχία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Αφού ούτως ή άλλως δεν θα το ψηφίσουμε, καταθέστε τον προϋπολογισμό να τελειώνουμε. Μιλάει η κυρία συνάδελφος!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Δεν θεωρείται τόσο σημαντικό θέμα.

Με την επέκταση της νομικής προστασίας των παραγωγών φωνογραφημάτων προσδοκώ ότι θα ενθαρρυνθούν δημιουργικές προσπάθειες που θα απευθύνονται στην ευρωπαϊκή αγορά.

Σήμερα, όπως πιθανώς γνωρίζετε, η μουσική βιομηχανία στην Ευρώπη προσανατολίζεται κυρίως στην αγορά των ΗΠΑ, όπου το διάστημα προστασίας των ευρωπαϊκών παραγωγών ανέρχεται στα ενενήντα πέντε έτη, καθιστώντας τις έτσι περισσότερο προσοδοφόρες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, κυρία Γκερέκου.

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Σεβαστείτε την ομιλήτρια και κάντε ησυχία.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Κύριε Υπουργέ, εδώ σκέφτεται κανείς γιατί το διάστημα της νομικής προστασίας στην Ευρώπη δεν εξομοιώνεται με αυτό στις ΗΠΑ.

Μία άλλη σημαντική πρόβλεψη είναι η ρύθμιση των προϋποθέσεων υπό τις οποίες ο ερμηνευτής ή ο εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία έχει παραχωρηθεί στον παραγωγό η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό των ερμηνειών. Η δυνατότητα αυτή δίνεται στην περίπτωση που πενήντα χρόνια μετά την αρχική παρουσίαση ο παραγωγός παύσει να παράγει επαρκή ποσότητα αντιγράφων του συγκεκριμένου φωνογραφήματος.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, και πάλι τίθεται το θέμα και το ερώτημα: Ποιος κρίνει τότε μία ποσότητα είναι επαρκής και τότε όχι; Θα μπορούσαμε να είχαμε εδώ κάποια διευκρίνιση;

Διεύρυνση της προστασίας του συγγενικού δικαιώματος αποτελεί και το δικαίωμα που παρέχεται στον ερμηνευτή ή εκτελεστή να διεκδικήσει συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό για κάθε χρόνο μετά το πενήνταετος έτος από την αρχική παρουσίαση του έργου.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπ' αριθμ. 2012/28. Με αυτήν επιχειρείται να τεθούν για πρώτη φορά ενιαίοι κανόνες σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αναγνώριση των λεγόμενων ορφανών έργων, αλλά και την αξιοποίησή τους με στόχο τη διάθεσή τους στο κοινό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Σήμερα, τα ορφανά έργα, που σε ορισμένες περιπτώσεις αποτελούν μέχρι και το 70% των συλλογών δημοσίων ιδρυμάτων, παραμένουν αναξιοποίητα και κινδυνεύουν να παραδοθούν στη λήθη, λόγω της αδυναμίας εντοπισμού του κατόχου των πνευματικών δικαιωμάτων.

Η επίλυση αυτού του θέματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα επιτρέψει τη μαζική ψηφιοποίηση των συλλογών βιβλιοθηκών και αρχείων, από δημόσιους οργανισμούς, πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς. Θα διευκολύνει, ομολογουμένως, την δημιουργία ευρωπαϊκών ψηφιακών βιβλιοθηκών και τη διαδικτυακή πρόσβαση των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης.

Συγκεκριμένα, δίνεται η δυνατότητα αναπαραγωγής ορφανών έργων για σκοπούς ψηφιοποίησης, διάθεσης στο κοινό, συντήρησης ή αποκατάστασης από πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει να τονίσουμε ότι εξειδικεύονται οι κατηγορίες των ορφανών έργων, στις οποίες βρίσκει εφαρμογή αυτή η ρύθμιση.

Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα στους φορείς αξιοποίησης να έχουν έσοδα από την επιτρεπόμενη χρήση των έργων αυτών, με μόνο σκοπό –και το τονίζουμε– την κάλυψη των δαπανών ψηφιοποίησης και διάθεσής τους στο κοινό.

Επίσης, παρέχεται το δικαίωμα, στην περίπτωση που εμφανιστεί δικαιούχος του ορφανού έργου, να θέσει τέλος στο χαρακτηρισμό του ως τέτοιου, να διεκδικήσει αποζημίωση για τη χρήση του έργου που έχει πραγματοποιήσει ο φορέας.

Εδώ θέτουμε δύο ζητήματα, που συνδέονται μεταξύ τους και στα οποία οφείλω να επιμείνω, διότι κύριε Υπουργέ, δεν πήραμε καμία απάντηση κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής. Θα σας παρακαλούσα να μας πείτε τι σκοπεύετε να κάνετε σχετικά με αυτό που θα σας ρωτήσουμε τώρα.

Από τη μία ενδέχεται, λοιπόν, να ζητηθεί από το φορέα να πληρώσει για ένα έργο, από το οποίο δεν έχει άλλα έσοδα, πέρα από αυτά που καλύπτουν αποκλειστικά το κόστος ψηφιοποίησης και διάθεσης του έργου στο κοινό. Η διεκδίκηση αποζημίωσης, επομένως είτε θα λειτουργήσει αποτρεπτικά στην αξιοποίηση των ορφανών έργων από ένα φορέα είτε θα τον ωθήσει σε κερδοσκοπικές πρακτικές.

Από την άλλη, κύριε Υπουργέ, δεν καθορίζεται με ποιον τρόπο θα αποτραπούν πιθανά φαινόμενα κερδοσκοπίας από τη χρήση των ορφανών έργων, πώς, δηλαδή, θα ελέγξουμε και θα βεβαιώσουμε ότι τα έσοδα αυτά είναι μόνο έσοδα για την επιτρεπόμενη χρήση τους και θα καλύπτουν πράγματι και μόνο τα έξοδα για την ψηφιοποίηση και τη διάθεσή τους στο κοινό.

Γι' αυτό θα πρέπει κατά τη γνώμη μας, έστω να εκδοθεί κάποια ερμηνευτική εγκύκλιος η οποία θα αποσαφηνίζει τα ζητήματα αυτά. Θα ήθελα να μας απαντήσετε εάν είστε διατεθειμένος γι' αυτό.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, με τη ψήφιση του νομοσχεδίου εισάγονται μία σειρά ρυθμίσεις που εκτιμούμε ότι θα έχουν θετικό αντίκτυπο σε δύο πεδία: σε αυτό της ενίσχυσης ορισμένων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και σε αυτό της ανάδειξης ενός σημαντικού έργου, ομολογουμένως, της πολιτιστικής παραγωγής, που συνιστούν τα ορφανά έργα.

Ασφαλώς και υπάρχουν ανοιχτά ζητήματα για το γενικότερο

θέμα της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, που πρέπει να τα συζητήσουμε άμεσα, με την ευρύτερη δυνατή συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών και συνεκτιμώντας τα δεδομένα που έχουν προκύψει όλα αυτά τα χρόνια, μετά τη θέσπιση του ν. 2121/1993 και τις τροποποιήσεις που ακολούθησαν.

Κρατάμε, λοιπόν, τη δέσμευση του κυρίου Υπουργού για τη συγκρότηση Επιτροπής Διαλόγου έως το τέλος του χρόνου και θα είμαστε έτοιμοι, όταν έλθει η ώρα, να καταθέσουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Θα έλεγα να, ότι θα πρέπει να κάνουμε μία ευρύτερη συζήτηση για το σημαντικότερο πεδίο που έχουμε αυτή τη στιγμή στη χώρα μας, τον πολιτισμό, τον ιδιαίτερο αυτόν πολιτισμό, με την πολιτιστική αξία, τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες, τις κλασικές, αλλά και τις σύγχρονες.

Κύριε Υπουργέ, πάρτε πάνω σας αυτό το πεδίο. Είναι η στιγμή που μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε σαν ένα όπλο -το καλύτερο όπλο- απέναντι σε αυτή τη γενικευμένη κρίση και όχι μόνο την οικονομική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία της Βουλής, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και μία εκπαιδευτικός - συνοδός τους από το 16^ο Δημοτικό Σχολείο Βύρωνα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας θα καταθέσει τον κρατικό προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014.

Ο Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας, έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω την ιδιαίτερη τιμή να καταθέσω στο Σώμα τον κρατικό προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2014, τον τόμο για τις φορολογικές δαπάνες του 2014 καθώς και τους προσαρτημένους προϋπολογισμούς ορισμένων ειδικών ταμείων, λογαριασμών ανεξάρτητων αρχών, οικονομικού έτους 2014.

Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλέσω να οριστούν ημερομηνίες για τη συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και στην Ολομέλεια του Σώματος.

Καταθέτω, επίσης, τις εκθέσεις των γενικών διευθυντών δημοσιονομικών ελέγχων, φορολογίας και φορολογικών ελέγχων και εισπραξης δημοσίων εσόδων, τελωνείων και ειδικών φόρων κατανάλωσης, δημόσιας περιουσίας, και εθνικών κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και τις δηλώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 2362/1995, όπως αυτό ισχύει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει στον Πρόεδρο της Βουλής με μορφή stick (ψηφιακό μέσο αποθήκευσης) τον γενικό προϋπολογισμό του κράτους για το οικονομικό έτος 2014, τον τόμο για τις φορολογικές δαπάνες του 2014, καθώς και τους προσαρτημένους προϋπολογισμούς ορισμένων ειδικών ταμείων, λογαριασμών ανεξάρτητων αρχών, οικονομικού έτους 2014.

Επίσης, καταθέτει τις εκθέσεις των γενικών διευθυντών δημοσιονομικών ελέγχων, φορολογίας και φορολογικών ελέγχων και εισπραξης δημοσίων εσόδων, τελωνείων και ειδικών φόρων κατανάλωσης, δημόσιας περιουσίας, και εθνικών κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και τις δηλώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 2362/1995 όπως αυτό ισχύει.)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να σας ενημερώσω ότι η

συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων θα ξεκινήσει στις 25 Νοεμβρίου σε τέσσερις συνεδριάσεις, μετά από συνεννόηση με το προεδρείο της επιτροπής και θα συνεννοηθούμε για το πότε θα εισαχθεί στην Ολομέλεια, με πιθανή ημερομηνία την 3η ή 4η Δεκεμβρίου και ψήφισή του μετά από πέντε συνεδριάσεις, όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό μας, κατά συνέπεια στις 7 ή στις 8 Δεκεμβρίου.

Τον λόγο έχει η κ. Ξουλίδου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ, για να ξεκινήσει η κυρία ομιλήτρια.

Ορίστε, κυρία Ξουλίδου, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Θα παρακαλούσα τους κυρίους συναδέλφους που θέλουν να μείνουν να ακούσουν, να κάνουν λίγο ησυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατατέθηκε στη Βουλή το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, με βασικό σκοπό την ενσωμάτωση συναφών οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ελληνική νομοθεσία. Παράλληλα, ορίζονται συγκεκριμένες επιτρεπόμενες χρήσεις των λεγόμενων ορφανών και μερικώς ορφανών έργων.

Σύμφωνα με το άρθρο 27 της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να συμμετέχει ελεύθερα στην πνευματική ζωή της κοινότητας, να χαίρεται τις καλές τέχνες, να μετέχει στην επιστημονική πρόοδο και στα αγαθά της, κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να προστατεύονται τα ηθικά και υλικά συμφέροντά του, που απορρέουν από κάθε είδους επιστημονική, λογοτεχνική ή καλλιτεχνική παραγωγή του.

Λέγοντας «πνευματική ιδιοκτησία», εννοούμε το δικαίωμα που έχει αποκτήσει ο δημιουργός ενός πρωτότυπου πνευματικού έργου πάνω σε αυτό. Είναι, επίσης, το δικαίωμα που παρέχει ο νόμος στο δημιουργό, προκειμένου να διαχειριστεί, να προστατεύσει και να λάβει αμοιβή από τρίτα άτομα ή φορείς σε περίπτωση χρήσης ή εκμετάλλευσης της πνευματικής ιδιοκτησίας του έργου.

Η πνευματική ιδιοκτησία ενός έργου είναι αναμφισβήτητη άκρως σημαντική για το δημιουργό, εφόσον είναι ταυτόσημη του χαρακτήρα, των αντιλήψεων, των θεωριών και των ιδεών του. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάθε έργο αποτελεί καλλιτεχνική ταυτότητα. Ιδιαίτερα δε, θα μπορούσαμε να πούμε ότι δεν είναι λίγα τα έργα που αποτελούν γνήσια προϊόντα πολιτιστικής κληρονομιάς, τα οποία οφείλουμε να τα σεβαστούμε και να τα προφυλάξουμε από την καπηλεία, την κλοπή και την εκμετάλλευση.

Η καλλιτεχνική και εν γένει πνευματική δημιουργία αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της ιστορίας και του έθνους. Γι' αυτόν το λόγο η διάσωση και προστασία τους είναι αδήριτη ανάγκη. Εξίσου σημαντική είναι και η προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών. Είναι άνθρωποι που έδωσαν το απόσταγμα του πνευματικού τους κόπου και κατέβαλαν πολύτιμη πνευματική εργασία για να αφήσουν σε όλους εμάς μια σπουδαία παραγωγή και μια σημαντική παρακαταθήκη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Η ισχύουσα νομοθεσία για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα βασίζεται στο ν.2121/1993 και σε μεταγενέστερες τροποποιήσεις του, με τις οποίες εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας για το δικαίωμα παρακολούθησης, καθώς και για την επιβολή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

Δυστυχώς, όπως αποδεικνύεται, το ισχύον νομικό πλαίσιο περί πνευματικής ιδιοκτησίας δεν επαρκεί για την πλήρη προστασία των λογοτεχνικών και εν γένει καλλιτεχνικών και πνευματικών έργων, των ταινιών και της μουσικής, ούτε είναι κατάλληλο για το ακαδημαϊκό και ερευνητικό έργο που αποσκοπεί στο κοινό καλό και άρα ανήκει σε όλη την κοινωνία.

Πιο αναλυτικά, η ραγδαία παγκοσμιοποίηση έχει επηρεάσει άρδην τα τεκταινόμενα στο χώρο του πολιτισμού και της τέχνης,

με αποτέλεσμα η διάδοση των πολιτιστικών προϊόντων να έχει χαρακτήρα άμεσο, ευρύ, αλλά ταυτόχρονα δύσκολο να ελεγχθεί. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα στην προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων, καθώς ο καθένας μπορεί να οικειοποιηθεί ένα αλλότριο έργο χωρίς την πρότερη συναίνεση ή ακόμα χωρίς την ενημέρωση του πραγματικού δημιουργού.

Μεγάλο ζήτημα, επίσης, ανακύπτει με τα λεγόμενα ορφανά έργα. Πρόκειται για μία κατηγορία έργων που, ναι μεν καλύπτονται από την άποψη των πνευματικών δικαιωμάτων, ωστόσο ο δημιουργός τους δεν μπορεί να εντοπιστεί. Το αποτέλεσμα είναι, τα συγκεκριμένα έργα να μην μπορούν αξιοποιηθούν με οποιονδήποτε τρόπο. Ο ιδιοκτήτης των πνευματικών δικαιωμάτων των ορφανών έργων παραμένει άγνωστος και έτσι ουσιαστικά στέλνουμε στον κάλαθο των αχρήστων πολιτιστικά έργα, όχι με γνώμονα την πνευματική τους αξία, αλλά δυστυχώς την αδυναμία αυτοποίησης τους. Δημιουργείται έτσι ένα σημαντικό κενό στην πολιτιστική παρακαταθήκη, που δύσκολα αναπληρώνεται. Το πιο δυσάρεστο πάντως, είναι το γεγονός ότι το κενό αυτό προκύπτει, όχι λόγω ελλειπών παραγωγής, αλλά λόγω αδυναμίας αξιοποίησης της ήδη υπάρχουσας για λόγους άσχετους με το πραγματικό επίθετό της. Η πολιτιστική κληρονομιά, όχι μόνο δεν αναδεικνύεται, αλλά αντιθέτως χάνεται ένα σημαντικό κομμάτι της παράδοσης. Διότι ως μην ξεχνάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η παράδοση διατηρεί ζωντανό τον πολιτισμό με τον οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη.

Για να είμαστε, λοιπόν, σε θέση να αξιοποιήσουμε τα ορφανά έργα, οφείλουμε να αποδεχτούμε μια σειρά αρχών και κανόνων μακριά από ιδιοτελείς σκοπούς και έτερες βλέψεις για τη διαχείριση και την προστασία τους.

Ορίζεται, λοιπόν, ότι μετά από επιμελή αναζήτηση του κατόχου των δικαιωμάτων, η οποία αποβαίνει άκαρπη, τότε και μόνο τότε τα έργα να χαρακτηριστούν ορφανά και να επιτραπεί η χρήση τους από δημόσιους οργανισμούς, όπως βιβλιοθήκες, μουσεία ή και ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Φυσικά, αν ο νόμιμος κάτοχος των δικαιωμάτων εμφανιστεί ξαφνικά, τότε μπορεί να διεκδικήσει αναδρομικά την αποζημίωση που δικαιούται για την όποια χρήση τους. Σε αυτήν την περίπτωση πάντως, οι δημόσιοι οργανισμοί προστατεύονται από υπερβολικές χρεώσεις.

Επιζητείται, λοιπόν, μια ξεκάθαρη νομοθεσία, που θα καλύψει το κενό της νομικής ασάφειας και θα παράσχει στους δημόσιους οργανισμούς σαφήνεια, επιτρέποντας έτσι την προβολή και αξιοποίηση των ορφανών έργων, χωρίς το φόβο καταβολής εκ των υστέρων εκατομμυρίων σε αποζημιώσεις. Η λύση αυτή θα αποτρέψει και τη λησμονιά των έργων, τα οποία λόγω της υφιστάμενης ασάφειας παραμένουν κρυμμένα σε αποθήκες αρχείων και διατρέχουν τον κίνδυνο να ξεχαστούν.

Θέλω να σταθώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα γεγονός που απασχόλησε τη δημοσιότητα πάρα πολύ πρόσφατα: Το γεγονός ότι ζητήθηκαν πνευματικά δικαιώματα για τον ελληνικό Εθνικό Ύμνο. Κατά τη διάρκεια του δελτίου ειδήσεων των εργαζομένων της ΕΡΤ, υπό το βλέμμα των ΜΑΤ, ακούστηκε ο ελληνικός Εθνικός Ύμνος. Κατόπιν, όταν το εν λόγω βίντεο αναρτήθηκε στο διεθνή ιστότοπο youtube, συνέβη το εξής τραγελαφικό γεγονός: Το youtube ζήτησε είτε να αφαιρεθούν τα ηχητικά τμήματα που υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα είτε διαφορετικά να επιτραπούν διαφημιστικά μηνύματα με σκοπό την απόδοση χρημάτων στον κάτοχο των πνευματικών δικαιωμάτων.

Θα αποδοθούν, δηλαδή, χρήματα σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό; Υπάρχουν πνευματικά δικαιώματα για τον Εθνικό μας Ύμνο; Ποιος θεωρείται κάτοχος του Εθνικού Ύμνου; Σε ποιον θα δοθούν τα χρήματα; Δεν νομίζετε ότι είναι φαιδρό, ρηχό και σαθρό να ζητούν πνευματικά δικαιώματα για τον Εθνικό Ύμνο; Ακόμα και αν πρόκειται για δικαιώματα προβολής ή αναπαραγωγής, ο Εθνικός Ύμνος αποτελεί εθνικό σύμβολο και δεν μπορεί να υπόκειται σε καθεστώς προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων. Ο Εθνικός Ύμνος εκφράζει και είναι η ιστορία του έθνους μας.

Ζητούμε, λοιπόν, από το Βήμα αυτό της Βουλής από τον Υπουργό Πολιτισμού να διερευνήσει το ζήτημα -αν δεν το έχει κάνει ήδη- και να δράσει άμεσα ώστε να αποκατασταθεί η όποια στρέβλωση υπάρχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επιστήσω την προ-

σοχή σας και σε ένα άλλο ζήτημα μείζονος σημασίας, αναφορικά με την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων. Μιλώ φυσικά για τη γνωστή σε όλους μας πειρατεία. Με τον όρο αυτό γίνεται λόγος για τη μη εξουσιοδοτημένη ή ακόμα την παράνομη χρήση και αναπαραγωγή έργων που προστατεύονται από τον νόμο της πνευματικής ιδιοκτησίας. Η χρήση μάλιστα, γίνεται με τέτοιον τρόπο, ώστε να παραβιάζονται τα αποκλειστικά δικαιώματα του δημιουργού ή του δικαιούχου, όπως είναι η αναπαραγωγή και διανομή.

Πάντως, εκτός από την πειρατεία, ένας άλλος κίνδυνος που απειλεί τα πνευματικά δικαιώματα στα έργα ευρωπαϊκής προέλευσης είναι και ο χρόνος προστασίας των έργων αυτών. Το κεφάλαιο Α' του παρόντος νομοσχεδίου αναφέρεται στη διάρκεια της προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων και πιο συγκεκριμένα στην επέκτασή τους στα εβδομήντα από τα πενήντα χρόνια.

Θεωρούμε ότι η ρύθμιση αυτή, εκτός του ότι είναι ευρωπαϊκή οδηγία και θα έπρεπε ήδη να έχει ενσωματωθεί στο Ελληνικό Δίκαιο, είναι επιβεβλημένη για λόγους πολιτικής ορθότητας. Κατ' αρχάς, θα εξασφαλιστεί καλύτερη ποιότητα ζωής στους δημιουργούς και στους εκτελεστές των έργων, με δεδομένη την αύξηση του προσδόκιμου και μέσου όρου ζωής. Επιπλέον, η προς ψήφιση ρύθμιση θα εξομαλύνει και εν τέλει θα αμβλύνει τις διαφορές μεταξύ της ευρωπαϊκής και της αμερικανικής αγοράς και θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα.

Είναι γεγονός ότι οι εταιρείες παραγωγής προσανατολίζονται στις βιομηχανίες των ΗΠΑ, της Αυστραλίας, της Ινδίας, αντί των ευρωπαϊκών, καθώς εκεί παρατηρείται μακροπρόθεσμη προστασία πνευματικών δικαιωμάτων και μεγαλύτερα εισοδήματα στους καλλιτέχνες. Έτσι, η ευρωπαϊκή αγορά παρουσιάζει ανταγωνιστικό μειονέκτημα.

Πιστεύουμε κι εμείς ότι η μουσική βιομηχανία πρέπει να παραμείνει ανταγωνιστική και να εξοπλιστεί για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της πειρατείας, όπως αναφέρεται και στην ειδική έκθεση ανάλυσης συνεπειών ρυθμίσεων. Εάν η μουσική βιομηχανία ενδιαφέρεται να στηρίξει δημιουργούς που απευθύνονται στην αγορά των ΗΠΑ, καταλαβαίνετε ότι είναι ένα ακόμα πλήγμα για τις τοπικές εθνικές αγορές και κατά συνέπεια για τους εγχώριους δημιουργούς.

Η καλλιτεχνική πνευματική δημιουργία κατευθύνεται μόνο από τη ζήτηση των διεθνών αγορών και η πλούσια μουσική παράδοση του τόπου μας, αλλά και των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα καταδικαστεί σε ομοιογένεια, δημιουργική πενία και μαρασμό. Και τότε δεν υπηρετούμε την ανάγκη για προάσπιση και προαγωγή της ευρωπαϊκής καλλιτεχνικής δημιουργίας, αλλά το αντίθετο.

Είναι χρέος της πολιτείας να προστατεύσει την καλλιτεχνική δημιουργία και τον κύκλο δημιουργίας, παραγωγής και διάθεσης πολιτιστικών προϊόντων από την καπήλευση και από την παράνομη εκμετάλλευση, με σκοπό το κέρδος. Τα τελευταία χρόνια, πολλοί καλλιτέχνες, αλλά και παραγωγοί βρίσκονται στα όρια της οικονομικής εξαθλίωσης. Δυστυχώς για πολλούς, τα έσοδα που αποκομίζουν από τα πνευματικά τους δικαιώματα, από τη δημόσια αναπαραγωγή και αναμετάδοση, είναι τα μόνα έσοδα προς το ζην. Η χρήση κι η εκμετάλλευση του έργου τους από τρίτους, χωρίς την απόδοση του αντίστοιχου αντιτίμου από αυτήν την εκμετάλλευση, αποτελεί πράξη παράνομη και ανήθικη.

Δεν μιλάμε για τους μικρούς, τους χρήστες του διαδικτύου, αλλά κυρίως για τους μεγάλους, τους επαγγελματίες του χώρου της ψυχαγωγίας και όχι μόνο, τα διάφορα κέντρα διασκέδασης, τους ραδιοφωνικούς σταθμούς κ.λπ., οι οποίοι πολύ απλά δεν θα υπήρχαν, αν δεν υπήρχαν τα πνευματικά έργα που εκμεταλλεύονται. Το ζητούμενο της ελεύθερης πρόσβασης ή και διάθεσης στο κοινό της καλλιτεχνικής δημιουργίας δεν μπορεί να είναι η δικαιολογία για κάποιους να κερδίζουν σε βάρος κάποιων άλλων.

Όσον αφορά τώρα το κεφάλαιο Β' που αφορά τις επιτρεπόμενες χρήσεις των ορφανών έργων, σε αυτόν τον τομέα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε πιο προσεκτικοί, καθώς τα πράγματα δεν είναι και τόσο ξεκάθαρα. Ας σταθούμε αρχικά στην έννοια της επιμελούς αναζήτησης, που θεωρώ ότι είναι

πολύ σημαντική, αφού θα καθορίσει την ταυτότητα και τον ορισμό του έργου ως «ορφανού» ή «μερικών ορφανού». Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν ορίζεται διεξοδικά ο τρόπος της επιμελούς αναζήτησης, καθώς και ποιες είναι τελικά οι πηγές της αναζήτησης.

Στη συνοπτική παρουσίαση σχολίων επί της αρχής, στη σελίδα 23 του παρόντος, αναφέρεται ότι, για τον καθορισμό του καταλόγου πηγών σχετικά με τη διενέργεια επιμελούς αναζήτησης, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας απέστειλε σε όλους τους μελλοντικούς φορείς-χρήστες της οδηγίας αλλά και στους δικαιούχους, σχέδιο καταλόγου πηγών για κάθε κατηγορία έργου που προβλέπεται στην οδηγία, ζητώντας να καταθέσουν παρατηρήσεις σχετικά με την πληρότητα, αλλά και την αποτελεσματικότητα του προτεινόμενου καταλόγου. Στις διατάξεις όμως του νομοσχεδίου δεν αναφέρεται ο κατάλογος των πηγών που πρέπει να γίνει αναζήτηση από τον ενδιαφερόμενο φορέα, ώστε να διασφαλιστεί ότι το έργο είναι ορφανό.

Επίσης, στο άρθρο 27 παράγραφος 2, αναφέρεται ότι αν τα έργα αυτά δεν έχουν δημοσιευτεί ή μεταδοθεί χρησιμοποιούνται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων μόνο εφόσον έχουν διατεθεί ήδη στο κοινό από οποιονδήποτε από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, έστω και με τη μορφή δανεισμού, με τη συναίνεση των δικαιούχων και δεύτερον, εφόσον μπορεί βάσιμα να υποθεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα είχαν αντίρρηση στις επιτρεπόμενες από το παρόν άρθρο χρήσεις τους.

Τι εννοείτε με το ότι «μπορεί βάσιμα να υποθεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα είχαν αντίρρηση στις επιτρεπόμενες από το παρόν άρθρο χρήσεις τους;» Πώς μπορεί να αποδειχθεί κάτι τέτοιο με βάσιμο τρόπο;

Επιπλέον, στο άρθρο 27α παράγραφος 11, αναφέρεται ότι ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν φέρει καμία ευθύνη για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα χρήσης ορφανών έργων και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού, καθώς και τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος.

Καταλαβαίνετε ότι η διάταξη αυτή αφήνει ένα κενό διασφάλισης ελέγχου της ορθότητας της όλης διαδικασίας και εγείρει τις επιφυλάξεις μας, παρ' όλο που στην παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου γίνεται πράγματι λόγος για τις επιπτώσεις μίας πλημμελούς και κακόπιστης αναζήτησης. Θεωρούμε ότι υπάρχει ο κίνδυνος μίας μαζικής τακτοποίησης ορφανών έργων, καθώς η πλημμελής και κακόπιστη αναζήτηση θα πρέπει πρώτα να αποδειχθεί. Από ποιον, όμως, θα πρέπει να αποδειχθεί αυτό, αν δεν υπάρχει φορέας επιφορτισμένος με την ευθύνη ελέγχου της πληρότητας της διαδικασίας;

Εδώ επανέρχονται στον προβληματισμό που διατύπωσα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων κατά την πρώτη συνεδρίαση, ότι δηλαδή διαφαίνεται ο κίνδυνος με τη δυνατότητα που δίνεται στους διάφορους φορείς να αξιοποιήσουν πράγματι ένα μεγάλο πλούτο, ένα μεγάλο μέρος του αρχαικού τους υλικού προς όφελος της γνώσης και της προώθησης της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και να αποτελέσει έτσι αυτό κολυμπήθρα του Σιλωάμ για μεγάλο μέρος πνευματικών έργων, να χαρακτηριστούν ως ορφανά έργα.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι θα πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη βαρύτητα σε αυτό και να διασφαλίσουμε την ορθότητα της διαδικασίας. Από όλα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, η θέση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι να βρεθεί η χρυσή τομή μεταξύ του δικαιώματος του πολίτη στην ελεύθερη πρόσβαση στα πνευματικά έργα, αλλά με σεβασμό στο δικαίωμα του καλλιτέχνη να αμείβεται για το δημιούργημά του. Τα δύο δικαιώματα είναι ισότιμα και δεν γίνεται το ένα από τα δύο να υπερέχει του άλλου, ούτε το ένα να αναπτύχθει σε βάρος του άλλου. Είμαστε υπέρ του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, μόνο και μόνο γιατί βελτιώνει την ποιότητα ζωής των καλλιτεχνών και παρατείνει τα χρονικά πλαίσια, τα πενήντα τα κάνει εβδομήντα χρόνια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου-

Χρυσή Αυγή, Αντώνιος Γρέγος για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Κατ' αρχήν, να ευχηθούμε χρόνια πολλά στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Ήταν πολύ ωραία η εικόνα έξω από τη Βουλή σήμερα με τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Βέβαια, δεν ξέρω αν ισχύουν τα όσα γράφονται στο διαδίκτυο και μας κατήγγειλαν εργαζόμενοι της ΕΡΤ –αναφερθήκαμε και πριν– σχετικά με την εκχώρηση τμήματος του Εθνικού μας Ύμνου σε κάποιους Ιάπωνες ή κάτι τέτοιο. Αν έχει γίνει κάτι τέτοιο, αυτό είναι πραγματικά ντροπή. Θα πρέπει αυτοί που φταίνε γι' αυτό το πράγμα να λογοδοτήσουν άμεσα στη δικαιοσύνη.

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Οκτωβρίου 2012 στο Ελληνικό Δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993, «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα».

Το σωστό θα ήταν να βλέπαμε τον αντίστροφο τίτλο, μια που η Ελλάδα είναι η χώρα που γέννησε τα δικαιώματα και τον πολιτισμό. Θα έπρεπε να δίνει η Ελλάδα οδηγίες σε τέτοια θέματα και όχι η Ευρώπη στην Ελλάδα. Γιατί όταν στην Ελλάδα χτίζαμε παρθενώνες και διδάσκαμε ποίηση και τέχνη κάποιοι κάτοικοι της Ευρώπης που σήμερα μας εξουσιάζουν κατέβαιναν –θα έλεγα– από τα δένδρα.

Η πολιτιστική μας κληρονομιά ήταν τέτοια που έγινε γνωστή και αποδεκτή σε όλο τον κόσμο, προκαλώντας σεβασμό και πηγή έμπνευσης. Από τα αρχαία ελληνικά κείμενα, που κάποιοι αμόρφωτοι και αστοιχειώτοι σήμερα λοιδορούν, μέχρι από τα δημοτικά τραγούδια που περιγράφουν τους αγώνες, την ιστορία, τα ήθη και τα έθιμα του λαού μας, φτάσαμε σε τραγούδια ξενόφερτα, παρακμιακά, άσχετα με την κουλτούρα του λαού μας.

Το θέμα δεν είναι τόσο αυτό το νομοσχέδιο και το αν τα πνευματικά δικαιώματα θα αυξηθούν από πενήντα σε εβδομήντα χρόνια –αυτό δεν είναι κάτι κακό. Το θέμα είναι να ορίσουμε το τι έχει πραγματικά αξία σε ένα κείμενο, ένα τραγούδι, ένα ποίημα. Η τέχνη βέβαια, είναι κάτι το υποκειμενικό. Κάποια έργα παγκοσμίως φήμης κάποιοι τα ακριβοπληρώνουν με εκατομμύρια ευρώ, για κάποιους άλλους δεν αξίζουν τίποτα. Είναι κάποιες ασύνδετες εικόνες με κάποιες γραμμές αποτυπωμένες σε ένα πανί.

Η τέχνη, επαναλαμβάνουμε, είναι για όλους και δεν είναι για τους ειδικούς.

Σαφώς και τα πνευματικά δικαιώματα πρέπει να προασπίζονται. Υπάρχουν δημιουργοί που περιμένουν να ζήσουν από αυτό, αλλά αυτοί είναι συνήθως κάποιοι «άσχημοι» και είναι κάποιοι άνθρωποι που έχουν πληγεί από το σύστημα που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην πατρίδα. Στον αντίποδα υπάρχουν εκείνοι που δλώνουν καλλιτέχνες, αλλά στην ουσία είναι έμποροι.

Το θέμα, όμως, του πολιτισμού είναι τεράστιο κεφάλαιο σε ένα έθνος και δυστυχώς, ακόμα και εδώ, οι τραγικές συνέπειες του πολυπολιτισμού, που κάποιοι εγκέφαλοι υπερασπίζονται, έχουν επιφέρει καίρια πλήγματα, τόσο στην ελληνική, όσο και στην ευρωπαϊκή τέχνη.

Θέσαμε στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων πρόταση για το θέμα σύστασης επιτροπής σχετικά με τις εταιρείες που εκμεταλλεύονται τα πνευματικά δικαιώματα και έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό. Θα συζητηθεί από ό,τι μας είπατε.

Ήρθαμε πολλές φορές σε επικοινωνία με επιμελητήρια, με τον ΠΑΣΚΕΔΙ, αλλά και με καταστηματάρχες που έπεσαν και πέφτουν θύματα πρωτοφανούς εκμετάλλευσης και καταθέσαμε ερώτηση την 1η Μαρτίου 2013 προς τους Υπουργούς Παιδείας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Εργασίας σχετικά με την αφαίμαξη των καταστηματάρχων εστίασης και διασκέδασης από τους εισπρακτικούς οργανισμούς πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων μουσικής.

Σύμφωνα με το άρθρο 49, παράγραφος 1 του ν.2121/1993 οι χρήστες ηχογραφημένης μουσικής οφείλουν αμοιβή για τη δημόσια εκτέλεσή της στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες. Βάσει αυτής της διάταξης, η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας εισπράττει από τα καταστήματα εστίασης και διασκέδασης παράβολα για τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών.

Ταυτόχρονα, όμως, οι επαγγελματίες υποχρεούνται να καταβάλλουν επιπλέον χρηματικά ποσά για συγγενικά δικαιώματα στον Ενιαίο Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης Συγγενών Δικαιωμάτων με την επωνυμία GEA-GRAMMO, EPATΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ. Τα ποσά αυτά προκύπτουν από ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους ανάλογα με το είδος και τα τετραγωνικά μέτρα του καταστήματος. Ωστόσο, το ύψος των ποσών αυτών είναι απαράδεκτα μεγάλο, ιδίως στην παρούσα χρονική περίοδο που ο κλάδος πλήττεται σοβαρά λόγω της οικονομικής κρίσης.

Πέραν τούτου, αντιπρόσωποι του εν λόγω εισπρακτικού οργανισμού προβαίνουν αυθαίρετα σε χαρακτηρισμό των καταστημάτων, ανεξάρτητα από το πώς χαρακτηρίζονται αυτά στην άδεια λειτουργίας τους, με σκοπό να εισπράξουν ανάλογα με την κατηγορία υψηλότερο παράβολο. Μάλιστα, έχουν κινήσει και διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εναντίον των επαγγελματιών και τους απειλούν με αγωγές και μηνύσεις.

Ρωτήσαμε τον κύριο Υπουργό για ποιο λόγο τα καταστήματα υποχρεούνται να πληρώνουν για τα συγγενικά δικαιώματα στη GEA. Η GEA έχει ημερομηνία ίδρυσης και δημοσίευσης ΦΕΚ 30-12-2011 και στέλνει αγωγές και ασφαλιστικά μέτρα ζητώντας το 5% επί του τζίρου από το 2000 έως το 2012. Στο ΦΕΚ, επαναλαμβάνω, έχει ως έτος ίδρυσης το 2011. Δηλαδή ζητούν αναδρομικά συγγενικά δικαιώματα.

Επίσης, ρωτήσαμε αν θα λάβουν μέτρα, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κρίση που πλήττει τον κλάδο των καταστημάτων χών εστίασης και διασκέδασης, ώστε να μην υποχρεούνται αυτοί να καταβάλλουν υπέρογκα ποσά στον Ενιαίο Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης.

Η ΑΕΠΙ είναι μια ιδιωτική ανώνυμος εταιρεία που έχει εγγραφεί μέλη κάποιοι μουσικούς, τραγουδιστές ή δημογραφικές εταιρείες, όχι όμως όλους. Αυτοί, λοιπόν, μέσω των αετονύχηδων της ΑΕΠΙ ζητάνε δικαιώματα εκ μέρους όλου του μουσικού σύμπαντος.

Επίσης, επειδή και οι ίδιοι γνωρίζουν ότι δεν κατέχουν σε καμία περίπτωση όλο τον όγκο της μουσικής, αλλά μάλλον το αντίθετο συμβαίνει, δεν έχουν ανακοινώσει ποτέ τη λίστα των μελών τους, ώστε να έχεις το δικαίωμα να μην παίξεις τα τραγούδια τους και αν το επιθυμείς να μην τους πληρώσεις. Άλλη μια αυθαιρεσία είναι ότι ζητάνε να προπληρώσεις στην αρχή της χρονιάς για τη μουσική που θα παίξεις για να σου δώσουν την άδειά τους, θεωρώντας φυσικά ότι θα παίξεις τη δική τους μουσική.

Τρομερή αυθαιρεσία επίσης είναι ο τιμοκατάλογός τους. Βάσει ποιας μονάδας μέτρησης μπορεί να δημιουργηθεί αυτός; Ποιος μπορεί και μετρά το πνευματικό δικαίωμα με ευρώ ανά τετραγωνικό και με ποια βάση; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει συχνότητα και ποσότητα; Δηλαδή η εταιρεία πληρώνεται το ίδιο είτε κάποιος παίζει ένα τραγούδι της είτε παίζει εκατό, είτε τα παίζει όλη μέρα είτε μόνο το βράδυ και ανεξάρτητα σε ποια περιοχή παίζει.

Υπάρχει και μια αυθαιρεσία του κράτους. Το κράτος, φυσικά, είναι προστάτης αυτής της ιδιωτικής εταιρείας, συμβάλλοντας τα μέγιστα στη διευκόλυνση της είσπραξης των αυθαιρέτων και συνεπώς παρανόμων εσόδων της. Η μεγαλύτερη διευκόλυνση που της παρέχει είναι μέσω των δήμων, η αυθαίρετη απαίτηση απόδειξης πληρωμής τιμολογίου της ΑΕΠΙ για να σου εκδώσει ο δήμος άδεια χρήσης μουσικών οργάνων. Δηλαδή το κράτος, προκειμένου να σου εκδώσει μία επίσημη κρατική άδεια, απαιτεί να έχεις πληρώσει ήδη έναν ιδιώτη. Από και πού και ως πού το κράτος αναλαμβάνει χρέη ελεγκτή εκ μέρους μιας ιδιωτικής εισπρακτικής εταιρείας και σου ζητάει να προσκομίσεις και τιμολόγιο;

Εν κατακλείδι, αυτή η ιδιωτική εταιρεία που συστάθηκε από κάποιους μαζί με λίγους εμπόρους μουσικής και ορισμένες διανομητικές εταιρείες, οι οποίες πλέον κατάντησαν να δίνουν τα CD τους μόνο μέσω εφημερίδων, λειτουργεί παντελώς αυθαίρετα και είναι δημιουργία της ανυπαρξίας και της ανικανότητας του κράτους για μια ακόμα φορά.

Ήρθαμε σε επαφή και με το Επαγγελματικό Επιμελητήριο αλλά και με καταστηματαρχές. Θα σας αναγνώσω κάποιες επισημάνσεις από το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης. Το επιμελητήριο επισημαίνει τα κάτωθι:

Εν μέσω οικονομικής κρίσης και με τους τζίρους των καταστη-

μάτων να είναι πολύ μειωμένοι τα τελευταία χρόνια, οι επαγγελματίες επισημαίνουν ότι αδυνατούν να σηκώσουν το συγκεκριμένο τέλος. Όλοι οι καταστηματαρχές διαμαρτύρονται για τα χρήματα που αναγκάζονται να δώσουν στις εταιρείες. Αποδέχονται ότι κάποια χρήματα πρέπει να δίδονται για την εκτέλεση των πνευματικών έργων στα καταστήματά τους, αλλά θεωρούν τα χρήματα που ζητούν οι εταιρείες –είναι συνολικά τρεις και παραπάνω- υπερβολικά και αυθαίρετα.

Κάθε κατάστημα καλείται να πληρώσει ανάλογα με το μέγεθός του και έναν τιμοκατάλογο που έχει θεσπίσει η κάθε εταιρεία. Επειδή, όμως, η μουσική που μεταδίδουν τα καταστήματα ποικίλλει, μέχρι χθες πλήρωναν μόνο την ΑΕΠΙ. Αυτή αντιπροσωπεύει και το μεγαλύτερο μέρος των καλλιτεχνών στην Ελλάδα. Τώρα, τους ανέκυψαν άλλες τρεις ή τέσσερις –η «ΕΡΑΤΩ», ο «ΑΠΟΛΛΩΝ» και άλλες δύο νομίζω- που εκπροσωπούν, όχι διαφορετικά δημιουργών, αλλά νέων μουσικοσυνθετών, τραγουδιστών, ηχοηγητών, μουσικών κ.λπ..

Η πληρωμή των άλλων δύο εταιρειών είναι προαιρετική, υποθετική. Στην πράξη, όμως, γίνεται υποχρεωτική. Το κόστος μόνο για την ΑΕΠΙ για ένα κατάστημα διαμορφώνεται ανάλογα με τα τετραγωνικά και το είδος του καταστήματος.

Για παράδειγμα, για ένα κέντρο διασκέδασης με ζωντανή μουσική και μέγιστο χώρο έως εκατό τετραγωνικά το ελάχιστο κόστος είναι 260 ευρώ το μήνα, ανεξαρτήτως ημερών λειτουργίας του. Σε περίπτωση που το συγκεκριμένο κέντρο φτάνει τα τρεις χιλιάδες τετραγωνικά, το ποσό ανέρχεται σε 5.510 ευρώ. Σε χώρους ψυχαγωγίας με ζωντανή μουσική μπαίνει και η αναλογία των μουσικών που παίζουν.

Για λόγους ψυχαγωγίας μόνο με μηχανικά μέσα τα ελάχιστα μηνιαία δικαιώματα ξεκινούν από 35 ευρώ μέχρι τα τριάντα τετραγωνικά και φτάνουν τα 839 ευρώ μέχρι δύο χιλιάδες τετραγωνικά, ενώ λίγο χαμηλότερες είναι οι χρεώσεις, αν χρησιμοποιούνται απλά μηχανικά μέσα, ραδιόφωνο, τηλεόραση, κασετόφωνο κλπ. Έχουν γίνει καταγγελίες και από ραδιόφωνα, κυρίως από ραδιόφωνα της επαρχίας.

Ένα μικρό μαγαζί μπορεί να πληρώνει μέχρι και χίλια ευρώ το χρόνο. Αντιλαμβάνεστε πως πρόκειται για μια επιβάρυνση που για πολλούς είναι δυσβάσταχτη. Σκεφθείτε ότι έρχονται και οι άλλες εταιρείες που θέλουν άλλα τόσα, οπότε δημιουργείται ένα μεγάλο πρόβλημα.

Οι έλεγχοι είναι συνεχείς. Μάλιστα, καταστηματαρχές καταγγέλλουν ότι οι δήμοι δίνουν λίστες με καταστήματα που παίρνουν άδεια, αλλά δεν παίζουν μουσική, σε στελέχη της ΑΕΠΙ. Αν τυχόν ακούς ραδιόφωνο σε κάποιο κατάστημα με ρούχα, δεν πληρώνεις το τέλος, κι ελέγχεσαι. Ξέρουν σε ποιους πηγαίνουν, γιατί έχουν πληροφόρηση από τους δήμους;

Το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, επίσης, επισημαίνει ότι νομικά είναι ξεκάθαρο πως πρέπει να πληρώνονται τα πνευματικά δικαιώματα. Δεν το αποποιείται αυτό. Με την οικονομική κρίση, όμως, που υπάρχει τα χρήματα αυτά πραγματικά είναι δυσβάσταχτα. Έγιναν υπομνήματα, ώστε να βελτιωθεί το νομικό πλαίσιο. Δυστυχώς, όμως, μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει κάτι.

Υπάρχει θεσμικό πλαίσιο περί εισπράξεων από το 1993, αλλά η τιμολόγηση γίνεται κατά το δοκούν. Οι επαγγελματίες δεν μπορούν να αντιδράσουν σε όσα τους χρεώνουν. Πρέπει να θεσπιστεί ένας κατάλογος συγκεκριμένων και ενιαίων, με κατηγοριοποίηση ανά είδος καταστήματος και ανά δήμο. Δεν μπορεί να υπάρχει ίδια χρέωση για ένα μπαρ στο Δήμο Θεσσαλονίκης με ένα αντίστοιχο κατάστημα στο Δήμο Δέλτα ή στο Δήμο Καστοριάς ή να συμβαίνει κάτι αντίστοιχο στο Δήμο Ιωαννίνων. Σε όλη την Ευρώπη οι δημιουργοί εισπράττουν δικαιώματα, αλλά δεν γίνεται αυθαίρετη τιμολόγηση.

Σε ό,τι αφορά τα συγγενικά δικαιώματα, οι εκπρόσωποί τους –όπως ενημερωθήκαμε και από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Καταστηματαρχών Εστίασης- είναι εντελώς άγνωστοι στους χρήστες καταστηματαρχές, με δική τους ευθύνη. Ουδέποτε προέβησαν σε κάποια ενέργεια ενημέρωσης για την ύπαρξή τους, τους σκοπούς τους και τις αρχές που τους διέπουν.

Να σημειώσουμε ότι τα καταστήματα είναι τα πρώτα που κάνουν διαφήμιση στους καλλιτέχνες. Όταν κάποιος πηγαίνει να

αγοράσει μια τυρόπιτα ή ένα παγωτό δεν πηγαίνει για να ακούσει και κάποιο τραγούδι, δεν πηγαίνει για να διασκεδάσει, να ψυχαγωγηθεί.

Όπως καταγγέλλουν οι ίδιοι οι καταστηματάρχες, έκλεισαν επιχειρήσεις από τα πρόστιμα μιας που, όπως γνωρίζετε, τα καταστήματα είναι μια αλυσίδα. Όταν κλείνει ένα κατάστημα, λόγω προστίμων μέσα σε αυτό το κατάστημα απασχολούνται εκτός από το προσωπικό και κάποιοι λογιστές, κάποιοι έμποροι. Είναι μια τεράστια αλυσίδα που εάν σπάσει, μένει άνεργος πάρα πολλές κόσμος.

Η Χρυσή Αυγή θα προτείνει κάποια μέτρα σχετικά με το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί με τις εισπρακτικές εταιρείες. Επειδή είναι εδώ και ο κύριος Υπουργός θα του τις καταθέσουμε και εγγράφως. Κάποια από αυτά αφορούν την προστασία που πρέπει να υπάρχει σχετικά με το φαινόμενο της πειρατείας.

Θα πρέπει να είστε πάρα πολύ αυστηροί σε αυτό το θέμα. Θα τα πούμε –πιστεύω– και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Δεν έχουμε κάτι άλλο προς το παρόν.

Πιστεύουμε ότι θα δώσετε ιδιαίτερη βαρύτητα σε αυτό το θέμα με τον Εθνικό Ύμνο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Κυρίτσης για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ήταν απαράδεκτο το θέμα στη Βουλή να μιλά μία συνάδελφος για πολιτισμό σε αυτήν τη συζήτηση και να μη δίνει κανείς την πρέπουσα προσοχή. Μιλάμε για πολιτισμό.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, είναι η πρώτη φορά που η παρούσα Βουλή, μετά από δεκαπέντε μήνες κοινοβουλευτικών εργασιών, συζητά ένα νομοσχέδιο για τον πολιτισμό. Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο γίνεται ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία δύο οδωγίων, που αφορούν στα πνευματικά δικαιώματα.

Το επόμενο διάστημα αναμένεται ότι θα συζητήσουμε –και πάλι με καθυστέρηση– κύριε Υπουργέ –όχι από εσάς φυσικά– το νομοσχέδιο για την αδειοδότηση των θεατρικών χώρων.

Επίσης, ο Υπουργός κ. Παναγιωτόπουλος προανήγγειλε νομοθετικές παρεμβάσεις στο ζήτημα των αμοιβολογιών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, καθώς και στο θέμα της αντιμετώπισης της διαδικτυακής πειρατείας.

Οι ραγδαίες εξελίξεις στο χώρο της τεχνολογίας επαναφέρουν στο προσκήνιο τη συζήτηση για το ζήτημα των πνευματικών δικαιωμάτων. Στο σημερινό εξελισσόμενο περιβάλλον θα πρέπει να διασφαλίσουμε, αφ' ενός τα δικαιώματα των ανθρώπων που υπηρετούν την τέχνη και αφ' ετέρου το δημόσιο συμφέρον, που θα εξυπηρετηθεί με την πρόσβαση των πολιτών στα έργα της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Οι παρεμβάσεις που προανήγγειλε ο κύριος Υπουργός είναι πράγματι θετικές. Όμως, καμμία από αυτές δεν οδηγεί στην ανάπτυξη του ίδιου του πολιτισμού.

Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι στη σημερινή δύσκολη οικονομική συγκυρία ο πολιτισμός αποτελεί είδος πολυτελείας. Θα διαφωνήσω ριζικά. Ο πολιτισμός αποτελεί ουσιαστικό μοχλό ανάπτυξης και εργαλείο εξόδου από την κρίση, γιατί μπορεί να ανεβάσει το επίπεδο ενός λαού, ενώ συνεισφέρει οικονομικά σε αυτήν τη χώρα.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αναφέρθηκε στην καλλιτεχνική άνθηση που ακολούθησε τον Εμφύλιο. Μετά τον Εμφύλιο, σε μία ρημαγμένη χώρα, εμφανίστηκαν μεγάλοι ποιητές, μεγάλοι συγγραφείς, μεγάλοι ζωγράφοι, σπουδαία μουσική. Ο δε λαϊκός κινηματογράφος, κύριοι συνάδελφοι, μας αγγίζει μέχρι σήμερα. Στη σημερινή εποχή βλέπουμε την άνθηση του νέου ελληνικού κινηματογράφου, νέους δημιουργούς, αβοήθητους από την πολιτεία, να κερδίζουν βραβεία σε μεγάλα φεστιβάλ.

Οφείλουμε, λοιπόν, εμείς που κατανοούμε τι είναι πολιτισμός να τον βάλουμε σε μία τάξη, να δημιουργήσουμε τους κατάλληλους πυλώνες και να υιοθετήσουμε μία επιθετική πολιτιστική πολιτική, που θα οδηγήσει σε άνθηση του τομέα. Οι χώρες που το κατάλαβαν, κατάλαβαν την αξία του πολιτισμού, έστησαν ολόκληρη βιομηχανία γύρω του και πέρασαν, δυστυχώς και την

κουλούρα τους. Και εμείς με ιστορία χιλιάδων χρόνων, δεν έχουμε καταφέρει να το κάνουμε, στο βαθμό που θα έπρεπε και θα μπορούσαμε.

Να, λοιπόν, η ευκαιρία! Το μνημόνιο ευτυχώς δεν εμπεριέχει ούτε ένα «και» για τον πολιτισμό. Άρα, υπάρχει ελεύθερο πεδίο για να αναδιαμορφώσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και τη διάδοσή του.

Δεν μπορούμε να μιλήσουμε, άραγε, για χορηγούς, κύριε Υπουργέ; Η έννοια «χορηγός» είναι αρχαία ελληνική έννοια. Θα πρέπει να ενεργοποιήσουμε εκ νέου τη χορηγία ως μία βοήθεια στους δημιουργούς, στους καλλιτέχνες στη δύσκολη οικονομικά συγκυρία που βρισκόμαστε.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αναφέρθηκε στην ανάγκη να δημιουργήσουμε Εθνικό Αρχείο Δισκογραφίας.

Ο κύριος Υπουργός μάς ανακοίνωσε ότι προχώρησε και σε ένα πρώτο βήμα για τη σύστασή του.

Αυτός, κύριοι συνάδελφοι, ο πακτωλός μουσικής που εκφράζει όλο τον ελληνισμό για περισσότερο από εκατό χρόνια, σαφώς και θα πρέπει να συγκεντρωθεί και να γίνει κτήμα όλων.

Κύριε Υπουργέ, αυτό θα πρέπει να το προχωρήσουμε κι εσείς μη το αφήσετε. Μην το παραπέμψουμε στις καλές εποχές, γιατί η εξέλιξη του πολιτισμού μας είναι συνέχεια της παράδοσης. Θα ξεκινήσουμε από εκεί για να φτάσουμε στο σήμερα. Θα πατήσουμε στην ιστορία μας και τον πολιτισμό μας για να κάνουμε το επόμενο βήμα. Ποιο είναι το επόμενο βήμα; Θα μπορούσα να πω πολλά: Θεατρικοί πυλώνες, βοήθεια στον σύγχρονο κινηματογράφο, βοήθεια στο βιβλίο, στη ζωγραφική, σύνδεση του πολιτισμού με τον τουρισμό –και θα το επαναλάβω, συνάδελφοι, η σύνδεση του πολιτισμού με τον τουρισμό– εκδηλώσεις σε όλες τις πόλεις της χώρας.

Ο κύριος Υπουργός δεσμεύτηκε ότι θα γίνει σχετική συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και πρέπει να το κάνουμε γιατί θα πρέπει να συνδιαμορφώσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία εθνική στρατηγική για τον πολιτισμό, που, πράγματι, δεν υπήρχε μέχρι σήμερα. Και με συγχωρείτε που θα το πω, αλλά δεν υπάρχει και σε κανέναν άλλο κλάδο.

Ας δώσουμε, λοιπόν, εμείς, συνάδελφοι, το παράδειγμα. Ας ξεκινήσουμε εμείς πρώτοι. Εμάς μας παίρνει να χρησιμοποιήσουμε τη φθαρμένη λέξη «όραμα», γιατί ο πολιτισμός είναι όραμα, που καμιά φορά μπορεί να πηγαίνει και κόντρα στους φραστικούς νόμους. Θέλετε να σας φέρω ένα παράδειγμα;

Όταν ανέβαζε ο μεγάλος Κουν τους «Ορνίθες», ζητούσε από τους ηθοποιούς να πηδάνε πολύ ψηλά και να κατεβαίνουν αργά. Αυτό ήταν παράλογο σαν σκέψη στους φυσικούς νόμους. Όμως το δικό του όραμα ήταν αυτό και το κατάφερε. Το σώμα των ηθοποιών έδινε αυτήν την αίσθηση. Κι όταν πήγε στο Λονδίνο τότε «ανέβηκε στα κάγκελα» η Αγγλία για τη φοβερή παράσταση.

Βεβαίως, λοιπόν, εθνική στρατηγική για τον πολιτισμό δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την προστασία των ανθρώπων του. Αναφέρομαι στους δημιουργούς, στους καλλιτέχνες, στους εκτελεστές, στους ερμηνευτές, σε όλους τους ανθρώπους, που υπηρετούν τον πολιτισμό και βιοπορίζονται από την τέχνη.

Σε αυτήν τη λογική υπακούει και το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, που αφορά ρυθμίσεις για την πνευματική ιδιοκτησία.

Η συζήτηση για τα πνευματικά δικαιώματα δεν είναι ανεξάρτητη από την εποχή μας. Η τεχνολογία έχει συμβάλει σχεδόν σε όλο το εύρος των δραστηριοτήτων στον τομέα του πολιτισμού.

Ως εκ τούτου, η πνευματική ιδιοκτησία βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι και θα πρέπει να αναζητηθεί η ισορροπία ανάμεσα στον δημιουργό και στην ολότητα και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο προσπαθεί να διαμορφώσει αυτή την ισορροπία.

Στο πρώτο Κεφάλαιο του νομοσχεδίου, που αποτελείται από τα άρθρα 1 έως 5, γίνεται μεταφορά της οδηγίας 2011/77. Με τις διατάξεις αυτές επέρχονται οι εξής αλλαγές: Με το άρθρο 4 παρατείνονται τα πνευματικά δικαιώματα εκτελεστών, ερμηνευτών και παραγωγών φωνογραφημάτων στα εβδομήντα χρόνια από τα πενήντα που ίσχυε μέχρι σήμερα. Η επέκταση αυτή θα βοηθήσει τους ερμηνευτές και τους εκτελεστές να συνεχίσουν να λαμβάνουν ένα εισόδημα προς τη δύση του βίου τους.

Επίσης, η επέκταση αυτή βοηθά τις δισκογραφικές να αυξήσουν τα έσοδά τους και να προσαρμοστούν στις σημερινές συν-

θήκες, γιατί επίσης στο ίδιο άρθρο προβλέπεται ότι οι εταιρείες παραγωγής θα δημιουργήσουν ένα ταμείο με το 20% των εσόδων να προκύπτει από την περίοδο της επέκτασης της διάρκειας προστασίας.

Το ποσό αυτό θα αποδίδεται αποκλειστικά σε μουσικούς που έχουν μεταβιβάσει τα δικαιώματά τους κατά το παρελθόν με αντάλλαγμα –και οι συνάδελφοι το ξέρουν- μία εφάπαξ αμοιβή.

Προσωπικά, θεωρώ σημαντικό και το δικαίωμα καταγγελίας που παρέχεται στους ερμηνευτές και εκτελεστές βάσει της παραγράφου 2 α' του άρθρου 4, όσον αφορά στην υπεράσπιση.

Με τη διάταξη αυτή δίδεται στον ερμηνευτή ή εκτελεστή το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασής του με τον παραγωγό. Αυτό ισχύει σε περίπτωση που πενήντα χρόνια μετά την αρχική παρουσίαση ο παραγωγός παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς.

Όμως, ο όρος «επαρκής ποσότητα» κρίνεται σε σχέση με τη ζήτηση της αγοράς και θεωρώ ότι η συγκεκριμένη διάταξη ενδέχεται να λειτουργήσει αποθαρρυντικά για επανεκδόσεις δίσκων.

Με το δεύτερο Κεφάλαιο, που αποτελείται από τα άρθρα 6 έως 9, γίνεται η ενσωμάτωση της οδηγίας 2012/28 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αφορά στις επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων. Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου γίνονται αντιληπτές υπό το πρίσμα των σημερινών συνθηκών, γιατί η ψηφιοποίηση αποτρέπει βασικό εργαλείο για τη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η διαφύλαξη της ψηφιακής μνήμης έχει κεντρικό ρόλο στην ψηφιακή ατζέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ορθώς. Οι ψηφιοποιήσεις προσκρούουν στα λεγόμενα ορφανά έργα, δηλαδή τα έργα που καλύπτονται μεν από το πνευματικό δικαίωμα, όμως ο κάτοχος τους δεν μπορεί να ταυτοποιηθεί ή να εντοπισθεί.

Ορισμένες βιβλιοθήκες, το 70% των έργων που διαθέτουν είναι ορφανά έργα. Με την οδηγία, λοιπόν, 2012/28 η Ευρώπη επιχείρησε να εξασφαλίσει την πρόσβαση των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά, επιτρέποντας σε συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς και πολιτιστικούς φορείς, αφενός να αξιοποιήσουν τα ορφανά έργα και αφετέρου να προστατέψουν τα πνευματικά δικαιώματα.

Μέσο για την επίτευξη των σκοπών αυτών είναι η διαδικασία της επιμελούς αναζήτησης. Η διαδικασία έχει στόχο να άρει τα εμπόδια σχετικά με τη χρήση των ορφανών έργων.

Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες επισημάνσεις που θα ήθελα να κάνω, κύριε Υπουργέ. Κατ' αρχάς, παρά τις διαβεβαιώσεις του κυρίου Υπουργού, στο νομοσχέδιο δεν προσδιορίζεται ο φορέας που θα αναλάβει την εποπτεία της διαδικασίας. Σε κάθε περίπτωση, θεωρώ ότι ο έλεγχος δεν μπορεί να γίνει από ιδιωτική εταιρία.

Μια άλλη παρατήρησή μου αφορά τη διαδικασία, η οποία περιγράφεται πολύ γενικά. Δεν διαφαίνεται με σαφήνεια ποια αναζήτηση θεωρείται επιμελής και με καλή πίστη.

Ένα άλλο ζήτημα αφορά τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλιστεί η παράγραφος 4 του άρθρου 7, δηλαδή πώς και ποιος θα ελέγχει ότι η χρήση των ορφανών έργων, παρότι θα επιτρέπεται να παράγει έσοδα για την κάλυψη των δαπανών, για την ψηφιοποίηση και τη διάθεση στο κοινό, δεν θα έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

Τέλος, θα αναφερθώ και στην αποτελεσματικότητα της διαδικασίας. Ενδέχεται, δηλαδή, να είναι χρονοβόρα και δαπανηρή, με αποτέλεσμα να μην επιτελέσει τους στόχους για τους οποίους θεσπίστηκε. Άλλωστε, δεν αίρει ολοκληρωτικά την αβεβαιότητα για το φορέα που τη διενεργεί, οπότε ενδέχεται να μην έχει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά, θα υπερψηφίσει το νομοσχέδιο, παρόλο που έχει αυτούς τους ενδοισμούς.

Θέλω να σας πω κάτι: Ο Ριχάρδος ο Β' του Σαίξπηρ, όταν βρέθηκε στη φυλακή συνειδητοποίησε και είπε την εξής φράση: «Κατέστρεψα το χρόνο και τώρα ο χρόνος καταστρέφει εμένα». Εκεί βρίσκεται η χώρα. Καταστρέψαμε το χρόνο και τώρα ο χρόνος καταστρέφει εμάς.

Εγώ θέλω να πιστεύω ότι τουλάχιστον στον τομέα του πολιτισμού εμείς θα προλάβουμε το χρόνο, γι' αυτό σας καλώ να συν-

διαμορφώσουμε μια εθνική στρατηγική για τον πολιτισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής, για δεκαπέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με το σχέδιο νόμου ενσωματώνονται στο ήδη υπάρχον νομικό καθεστώς των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων και οι τροποποιήσεις που έχουν γίνει στο νόμο 2121/1993. Έχουμε βέβαια, και την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αριθμό 2011/77, που επεκτείνει τη διάρκεια της ισχύος των συγγενικών δικαιωμάτων, υπό προϋποθέσεις, από τα πενήντα στα εβδομήντα χρόνια, όσο διαρκούν και τα πνευματικά δικαιώματα. Επίσης, έχουμε και την οδηγία 2012/28 που αναφέρεται στα ορφανά έργα.

Οι τροποποιήσεις αυτές, κατά την άποψή μας, ενισχύουν ακόμα περισσότερο τη μονοπωλιακή εκμετάλλευση της καλλιτεχνικής δημιουργίας και της παραγωγής, αντιμετωπίζοντας ταυτόχρονα και προβλήματα ενοποίησης στην εσωτερική αγορά πολιτιστικών προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε και αυτή η ίδια η προοπτική της ενοποίησης υποχρεώνει όλες τις χώρες να προχωρούν σ' αυτήν την κατεύθυνση σε πολλούς τομείς.

Υπήρξαν τυμπανοκρουσίες στην οδηγία 2011/77 για τα οφέλη που θα έχουν οι μουσικοί και οι ερμηνευτές από την επέκταση των συγγενικών δικαιωμάτων στα εβδομήντα χρόνια. Όμως, τα μεγαλύτερα οφέλη από αυτήν την επέκταση θα προκύψουν για τις δισκογραφικές εταιρείες καθώς και για τα μονοπώλια οπτικοακουστικού τομέα, που εκμεταλλεύονται την εργασία των μουσικών και άλλων καλλιτεχνών- δημιουργών.

Εκείνος δε, που είναι σίγουρα χαμένος, μέσα από αυτή τη ρύθμιση, είναι ο ακροατής, αφού θα εμποδιστεί για περισσότερα χρόνια να έχει ελεύθερη και δωρεάν πρόσβαση στη μουσική, κινηματογραφική και γενικότερα στην οπτικοακουστική παραγωγή.

Αυτή η παραχώρηση προς τους εκτελεστές και ερμηνευτές είναι λειψή, αφού δεν αφορά ούτε το σύνολο των συντελεστών που δικαιούνται συγγενικά δικαιώματα –τους ηθοποιούς, τους τεχνικούς- αλλά ούτε και το σύνολο των δικαιωμάτων, παρά μόνον αυτά που αφορούν στην ηχογραφημένη εργασία τους.

Αντίθετα, η διάρκεια των δικαιωμάτων των εταιρειών της πολιτιστικής βιομηχανίας επεκτείνονται ανεξαιρέτα και χωρίς καμιά προϋπόθεση, στα εβδομήντα χρόνια.

Το στόχο για διεύρυνση της ιδιοκτησίας των μεγαλοεπιχειρηματιών και των μονοπωλιακών ενώσεων τους πάνω στην πνευματική δημιουργία υπηρετεί ξεκάθαρα και το δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου, δηλαδή και η ενσωμάτωση της οδηγίας 2012/28 με την ανεξέλεγκτη, στην ουσία, εκχώρηση του δικαιώματος εκμετάλλευσης των ορφανών έργων στους διάφορους μονοπωλιακούς ομίλους, οι οποίοι επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο χώρο του πολιτισμού, εκτοπίζοντας συστηματικά τους δημόσιους φορείς, που δυστυχώς απαξιώνονται, καταργούνται, συγχωνεύονται και ιδιωτικοποιούνται.

Υπάρχουν συγκεκριμένα παραδείγματα, όπως είναι λόγου χάρι το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος που εκτός της Εθνικής Βιβλιοθήκης έχει απλώσει τα πλοκάμια του και σε άλλες δημόσιες και δημοτικές βιβλιοθήκες, αναλαμβάνοντας την ψηφιοποίηση των αρχείων τους. Η διάταξη του νομοσχεδίου αναφέρει ότι οι φορείς που θα πιστοποιούν πως ένα έργο είναι ορφανό και θα το εκμεταλλεύονται, θα είναι βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα, μουσεία, αρχεία, ιδρύματα κινηματογραφικής και ακουστικής κληρονομιάς και δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί. Στην ουσία πρόκειται για την παράδοση ενός ιδιαίτερα κερδοφόρου «φίλτου», όπως είναι η ψηφιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, στα πολιτιστικά ιδρύματα μονοπωλιακών ομίλων. Είναι αυτά τα οποία ανθίζουν, εξαπλώνοντας ραγδαία τη δράση τους στον πολιτιστικό τομέα, μέσα από διάφορες μορφές συνεργασίας, όπως είναι οι προγραμματικές συμφωνίες κι οι συμβάσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Και όλα αυτά, με τους εγκαταλελειμμένους φορείς χρηματοδότησης και με τους δημόσιους οργανισμούς.

Με βάση τα παραπάνω, οι μικροπαραχωρήσεις προς τους εκτελεστές και τους ερμηνευτές δεν πρέπει να επισκιάσουν τη γενικότερη κατεύθυνση του νομοσχεδίου, που είναι η ενίσχυση της επικυριαρχίας των μονοπωλίων στο χώρο του πολιτισμού. Άλλωστε, αυτό κυριαρχεί σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες και αυτό θα επιδεινώσει ακόμα περισσότερο τα ήδη ασφυκτικά προβλήματα επιβίωσης των καλλιτεχνών.

Βέβαια, όταν μιλάμε για τον πολιτισμό, οι ιδεολογικές πλευρές πάντα θίγονται. Εδώ, στο νομοσχέδιο αναφέρονται επιδερμικά.

Ωστόσο, εμείς υποστηρίζουμε ότι συνυπολογισμός των δικαιωμάτων και των αναγκών των δημιουργών στην ουσία δεν υπήρξε ποτέ και πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να υπάρξει στην ιμπεριαλιστική φάση του καπιταλισμού, που μπροστά στις δυσκολίες διατήρησης υψηλών επιπέδων κερδοφορίας σαρώνει κάθε εμπόδιο στην πορεία του, γίνεται ολοένα και πιο αφηράτος, καταστροφικός και ολέθριος και στο χώρο του πολιτισμού.

Αν και το σημερινό πολυπλόκαμο σύστημα διαχείρισης των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων αποτελεί για το πλήθος των καλλιτεχνών μια κάποια πηγή συμπλήρωσης του πενιχρού, έως και ανύπαρκτου, εισοδήματός τους και των μοναδικών μέσων προστασίας του έργου τους από την κακομεταχείριση της καπιταλιστικής αγοράς, η απάντηση στο πρόβλημα, κατά την άποψή μας, δεν μπορεί να είναι η διατήρηση της αδιέξοδης και στρεβλής αυτής κατάστασης.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι στην εποχή μας έχουν δημιουργηθεί υλικές αντικειμενικές προϋποθέσεις για ανεμπόδιτη πρόσβαση στην καλλιτεχνική δημιουργία όλων των ανθρώπων. Ο μόνος λόγος που αυτή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί είναι η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και διάδοσης της τέχνης και όχι στα δικαιώματα των καλλιτεχνών-δημιουργών που προστασσονται με υποκριτικό, μάλιστα, τρόπο.

Μια κοινωνία που μέτρο της προόδου της δεν έχει το κέρδος, αλλά την ολόπλευρη ανάπτυξη, υλική και πνευματική, όλων των μελών της, δεν έχει ανάγκη ούτε από μεσάζοντες ούτε από παραγωγούς -συχνά προαγωγούς της τέχνης- αλλά ούτε και από νομοθετήματα -κάποιες φορές τερατουργήματα- για τη δήθεν προστασία τους. Η λύση δεν βρίσκεται εντός των ορίων της σημερινής αστικής εξουσίας, αλλά στην πάλη και των καλλιτεχνών, των δημιουργών για μια άλλη λαϊκή εξουσία που θα αποδώσει όλα τα υλικά και πνευματικά επιτεύγματα του πολιτισμού στους πραγματικούς δημιουργούς της.

Στο πλαίσιο αυτής της εξουσίας, όλοι οι καλλιτέχνες δημιουργοί θα είναι απαλλαγμένοι από βιοποριστικές έγνοιες και οι μηχανισμοί αυτού τους είδους στην πράξη θα αχρηστευθούν, αφού η έννοια του αναπαλλοτρίωτου πνευματικού δικαιώματος θα εξαγινιστεί από κερδοσκοπικούς και εισπρακτικούς σκοπούς και θα δικαιωθεί αποκτώντας το ηθικό και μόνο νόημά της.

Στις σημερινές συνθήκες, που οι καλλιτέχνες παλεύουν για να επιβιώσουν, με απαγορευτικούς για την καλλιτεχνική δημιουργία όρους, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στηρίζει τους αγώνες τους, που αφορούν στην επέκταση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων τους. Ταυτόχρονα, παλεύει για το διαχωρισμό του πνευματικού δικαιώματος από τα - «δικαιώματα- απαιτήσεις» όλων των εκμεταλλευτών τους, οι οποίοι είναι αμέτοχοι στην καλλιτεχνική δημιουργία και στην ουσία δεν έχουν καμμία σχέση μ' αυτήν. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι οι αποκαλούμενοι «παραγωγοί» δεν πρέπει να έχουν καμμία θέση στους συλλογικούς φορείς των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Δεν μπορούν να θεωρούνται δικαιούχοι τους και πολύ περισσότερο να τίθενται επικεφαλής στη διαδικασία διαχείρισής τους.

Όσον αφορά τις τεχνικές υπηρεσίες τους στην παραγωγή καλλιτεχνικού έργου, μπορεί να αμείβονται με ένα εφάπαξ ποσό συμφωνημένο με τους συνδικαλιστικούς φορείς των καλλιτεχνών.

Παράλληλα, είμαστε ριζικά αντίθετοι στο εγχείρημα παράδοσης των ορφανών έργων στους φορείς που προβλέπονται στο νομοσχέδιο. Υποστηρίζουμε ότι ο προσδιορισμός τους πρέπει να ανατεθεί στους φορείς συλλογικής διαχείρισης των δημιουργών και των ερμηνευτών εκτελεστών, σε συνεργασία με τους αντίστοιχους συνδικαλιστικούς φορείς τους, με την ευθύνη της επικύρωσής τους από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε ότι ο πολιτισμός είναι συλλογικό δημιούργημα και πρέπει να γίνει και συλλογική ιδιοκτησία.

Με βάση όλα τα παραπάνω και όπως είπαμε και στην επιτροπή, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Όσον αφορά τώρα στα άρθρα, θέλουμε να σημειώσουμε ορισμένα πράγματα. Για παράδειγμα, στο άρθρο 2 γίνεται η τροποποίηση του άρθρου 30 του ν.2121/93. Εδώ υπάρχει ένας διαχωρισμός. Θεωρούμε ότι αυτή η τροποποίηση μπορεί στην πράξη να επιφέρει βλάβη στους δικαιούχους, μέρος του έργου του οποίου ο δημιουργός πέθανε πρώτος. Είναι προφανές ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η διάσπαση του έργου σε στίχους και μουσική συνδέεται άμεσα στον καπιταλισμό με τη λειτουργία του έργου αυτού ως εμπόρευμα, γιατί μειώνει το κόστος παραγωγής, κατά την άποψη των ιθυνόντων και επομένως αυξάνει το περιθώριο κέρδους.

Ανεξάρτητα από τις συνθήκες και το χρόνο πραγμάτωσης της κάθε ξεχωριστής δημιουργίας, το έργο είναι ενιαίο και αισθητικά αδιάσπαστο. Αναφέρουμε μερικά έργα: «Επιφάνεια», «Αξιον Εστί», «Ρωμιούσση», «Καπνισμένο Τσουκάλι».

Το ποιητικό έργο του Ελύτη, λόγου χάριν, μπορεί να μη δεσμεύεται εβδομήντα χρόνια μετά το θάνατό του; Συνεχίζει αυτό το συγκεκριμένο έργο να συνεισφέρει στην αισθητική αξία του μουσικού έργου που περιλαμβάνει τους στίχους και τα κείμενά του. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ελύτης δεν έγραψε αυτό το έργο για τον Θεοδωράκη ούτε ο Θεοδωράκης δούλεψε αποκλειστικά γι' αυτό το έργο σε προσυνεννόηση με τον Ελύτη. Κάποια στιγμή αντάμωσαν οι επιδιώξεις και οι θελήσεις και των δύο. Δεν ολοκληρώθηκε, δηλαδή, ένα έργο με την παραγγελία από τον συν-δημιουργό.

Γι' αυτόν το λόγο, εμείς αυτό το άρθρο το καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 3 προστίθεται η φράση «...και κληρονόμους των μουσικών και τραγουδιστών». Και αυτή η προσθήκη είναι περιορισμένη σε έκταση. Κατά την άποψή μας, θα πρέπει να αναπτυχθεί παραπέρα, γιατί αφήνει απ' έξω τους ηθοποιούς, τους χορευτές και άλλους καλλιτέχνες και τεχνικούς συντελεστές αυτής της δημιουργίας που έχουν συγγενικά δικαιώματα.

Προτείνουμε την επέκταση της τροποποίησης σε όλους τους δικαιούχους και λοιπών δικαιωμάτων, που περιλαμβάνονται στα άρθρα 46 και 49 του ν. 2121 και σε όλους τους τομείς που αποπνύουν συγγενικά δικαιώματα. Πιστεύουμε ότι θα γίνει αυτή η τροποποίηση και γι' αυτό θα ψηφίσουμε υπέρ.

Στο άρθρο 4, στην παράγραφο 1 επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, ότι χρειάζεται να γίνει διαχωρισμός. Προτείνουμε αυτή η παράγραφος να χωριστεί στα δύο. Προβλέπει, σε ό,τι αφορά στα δικαιώματα των παραγωγών, δηλαδή των εταιρειών της πολιτιστικής βιομηχανίας σε όλες τις περιπτώσεις, αυτήν την επέκταση από πενήντα στα εβδομήντα χρόνια. Παραδείγματος χάριν, για το ίδιο οπτικοακουστικό έργο ο παραγωγός θα εισπράττει δικαιώματα για εβδομήντα χρόνια και ο μουσικός για πενήντα χρόνια. Προτείνουμε, η πιο πάνω διάταξη να διαχωριστεί από τις επόμενες σε διαφορετικό άρθρο.

Ψηφίζουμε τις παρακάτω και δεν ψηφίζουμε αυτήν τη διάταξη.

Όσον αφορά τη δεύτερη παράγραφο είμαστε υπέρ.

Στο άρθρο 5 είμαστε υπέρ.

Το δεύτερο μέρος θα το καταψηφίσουμε.

Θα αναφερθώ τώρα σε δύο, τρεις διορθώσεις. Στο άρθρο 4, παράγραφος 2, εδάφιο αα' ο κύριος Υπουργός βεβαίωσε ότι θα φύγει η λέξη «σωρευτικά» γιατί δημιουργεί σύγχυση. Περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, την τροποποίηση στην τοποθέτησή σας.

Στο άρθρο 4, παράγραφος 2, εδάφιο εε', θεωρούμε ότι πρέπει να διαγραφεί το «ενδέχεται» από τη φράση «...ενδέχεται να είναι αναγκαία» και να συμπληρωθεί «...να εξασφαλισθεί και να εξασκριωθεί».

Επίσης, στο άρθρο 4 παράγραφος 2, εδάφιο ζζ' θεωρούμε ότι στη φράση «...στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί σχετικά δικαιώματα» ανάμεσα στο «έχουν» και στο «μεταβιβαστεί» να προστεθεί η φράση «...παραχωρηθεί με αποκλειστική εκμετάλλευση». Αυτό το λέμε διότι αλλού λέει «εναρμόνιση», αλλού λέει «παραχώρηση», αλλού λέει «μεταβίβαση» και δεν υπάρχουν εννοιολογικοί προσδιορισμοί. Αναφέρεται συχνά το ρήμα «παραχωρώ», ενώ παρακάτω αναφέρεται μόνο η μεταβίβαση. Νομίζουμε ότι χρει-

άζεται αυτή η διόρθωση.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 49, παράγραφος 6 και από τότε που είναι σε ισχύ αυτός ο νόμος υπάρχει στην ουσία ένα σοβαρό λειτουργικό πρόβλημα. Συγκεκριμένα αναφέρει: «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον Ενιαίο Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης» κ.λπ.... Θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει μία πολύ μικρή αλλαγή στη διατύπωση. Δηλαδή, να μη λέει «αναθέτουν», αλλά «δύνανται να αναθέτουν».

Αυτό, κατά την άποψή μας, θα ξεμπλοκάρει κάποιες διαδικασίες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2ο Γενικό Λύκειο, Γέρακα, Τμήμα Β'.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να εξηγήσω στους συναδέλφους μου ότι λαμβάνω το λόγο νωρίτερα -...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ακριβώς αυτό θα ήθελα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): ...ο Κανονισμός, βέβαια, μου δίνει αυτό το δικαίωμα, αλλά συνηθίζω να ακούω όλους τους συναδέλφους και μετά να μιλάω ως γνωστόν- διότι με ειδοποίησαν ότι πρέπει να παρίσταμαι στις 13:00' στη συνάντηση του Πρωθυπουργού με την Αμερικανίδα Υπουργό Εμπορίου, διότι με την αμερικανική πλευρά έχουμε να συζητήσουμε το θέμα των πνευματικών δικαιωμάτων, της προστασίας που θέτουν για έργα τα οποία προέρχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τα θέματα πειρατείας στο διαδίκτυο. Είμαι υποχρεωμένος, λοιπόν, να φύγω για λίγη ώρα. Θα παραμείνει ο συνάδελφος, ο κ. Ανδριανός και θα επιστρέψω στη συνέχεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θέματα του πολιτισμού είναι θέματα που μας ενώνουν. Θα ήθελα να ευχαριστήσω, ως αρμόδιος Υπουργός, όλους τους συναδέλφους, κυρίες και κύριους, για τη συμβολή τους σε αυτήν τη διαδικασία και κυρίως που τοποθετήθηκαν μέσα από την καρδιά τους -δεν έχει σημασία αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε σε πάρα πολλά σημεία- καταθέτοντας προσωπικές απόψεις, «βασανίζοντας το θέμα» όπως λέμε, για τα ζητήματα του πολιτισμού.

Ο πολιτισμός, όχι μόνο δεν είναι πολυτέλεια. Ο πολιτισμός είναι η εθνική μας ταυτότητα και η εθνική μας αξιοπρέπεια. Ο πολιτισμός είναι η εθνική μας αυτογνωσία και η εθνική μας αυτοσυνειδησία, ένα πολύτιμο διαβατήριο για την εξωστρεφή εξόρμηση του ελληνισμού. Μία Ελλάδα χωρίς τον πολιτισμό στις αποσκευές της είναι ένα «αδειανό ποικάμισο», για να παραφράσω τον ποιητή.

Ταυτόχρονα, όμως, ο πολιτισμός είναι πολύτιμο εργαλείο ανάπτυξης και θα έλεγα πως αποτελεί την πιο στέρεα βάση για την ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας. Ο πολιτιστικός τουρισμός είναι ένας πολύ σημαντικός κλάδος που προσελκύει τουρισμό υψηλού εισοδηματικού και μορφωτικού επιπέδου. Επιπλέον, ο πολιτισμός, μέσω της πολιτιστικής διπλωματίας, είναι ένας εξαιρετικός τρόπος άσκησης εξωτερικής πολιτικής, ιδιαιτέρως στα εθνικά θέματα.

Για παράδειγμα, η συμβολή στην προσπάθεια της χώρας να ανατρέψει την ψευδέστατη και επικίνδυνη προπαγάνδα των Σκοπίων περί δήθεν «ψευτομακεδόνων» σκοπιανής καταγωγής, καθίσταται περισσότερο αποτελεσματική από την έκθεση που θα ξεκινήσει στα τέλη του 2014 και θα εξελιχθεί τα δύο επόμενα χρόνια σε μεγάλα μουσεία του Καναδά και της Αμερικής και θα έχει ως θέμα «Έλληνες από τον Αγαμέμνονα έως τον Μέγα Αλέ-

ξανδρο». Θα αναδεικνύει, δηλαδή, τη διαχρονική συνέχεια του ελληνισμού, της ελληνικότητας, από τη μία ιστορική περίοδο έως την άλλη. Οι απαντήσεις θα είναι από μόνες τους τόσο δυνατές, που θα υπερβαίνουν τη δυναμική του οποιουδήποτε διπλωματικού διαβήματος ή της οποιασδήποτε διπλωματικής πρωτοβουλίας.

Αυτά προσφέρει ο ελληνισμός, αυτά προσφέρει ο πολιτισμός στον ελληνισμό. Γι' αυτό και πρέπει να αντιληφθούμε, ότι όχι μόνο δεν είναι πολυτέλεια, αλλά είναι το ισχυρότερο «χαρτί» που έχουμε στα χέρια μας.

Βεβαίως, βρισκόμαστε στην καρδιά της οικονομικής κρίσης, μίας οικονομικής κρίσης που έχει πλήξει την οικονομική συνοχή και έχει πλήξει και το χώρο του πολιτισμού. Ναι, ο χώρος του πολιτισμού έχει δεχθεί πολλά οικονομικά πλήγματα.

Αλλά, ο χώρος του ελληνικού πολιτισμού έχει αποδείξει ότι αντέχει, δημιουργεί και διακρίνεται. Και αυτό τις περισσότερες φορές -για να κάνουμε την αυτοκριτική μας- ερήμην του ελληνικού κράτους.

Θέλω, λοιπόν, με αυτήν την ευκαιρία -το έκανα στην επιτροπή, θα το κάνω και τώρα- μέσα από την καρδιά μου, καθάρα, να απευθύνω λόγια τιμής σε όλους τους δημιουργούς, σε όλους όσους δίνουν αυτήν τη μάχη του δημιουργείν στο χώρο του πολιτισμού, κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες οικονομικές συνθήκες.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν στην υπόλοιπη ελληνική κοινωνία η ανεργία τρέχει με μέσο στατιστικό όρο κοντά στο 30%, στο χώρο του πολιτισμού και της τέχνης οι άνεργοι σήμερα είναι οι οκτώ στους δέκα ή οι εννιά στους δέκα. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα. Και, όμως, δημιουργούν, επιμένουν και διακρίνονται.

Ονόματα, για παράδειγμα στο χώρο του κινηματογράφου, όπως του Αβρανά, του Λάνθιμου, της Τσαγγάρη κυριαρχούν στις σελίδες των πολιτιστικών αφιερωμάτων των μεγάλων ξένων εφημερίδων. Είναι ονόματα, τα οποία έχουν διεκδικήσει και έχουν πάρει σημαντικές διακρίσεις, σημαντικά βραβεία σε φεστιβάλ και σε διοργανώσεις που αφορούν τον κινηματογράφο στις τέσσερις άκρες της γης.

Να προσθέσω ότι το θέατρό μας όταν πηγαίνει στο εξωτερικό -και κάνουμε ότι μπορούμε, κάτω από αντίξοες οικονομικές συνθήκες για να πηγαίνει το θέατρο και η μουσική μας στο εξωτερικό- δρέπει δάφνες.

Εμείς με τον κ. Ανδριανό έχουμε τεσσερις μήνες στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, το οποίο πέρασε και αυτό τις δικές του περιπέτειες. Ευτυχώς, όμως, τα λάθη τα καταλάβαμε και ανασυγκροτήθηκε ως ενιαίο Υπουργείο. Θα ενημερώσουμε την επιτροπή και την Ολομέλεια για αυτά που γίνονται εκεί και τα οποία νομίζω είναι πολύ θετικά.

Ήρθε η ώρα -και το είπα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- να κάνουμε πολύ σύντομα μία ανοιχτή, μία ελεύθερη συζήτηση για τα προβλήματα του πολιτισμού, για να μπορέσουν όλες οι πλευρές του Κοινοβουλίου -και ζητώ από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου να το πράξουν- να συμβάλουν στο πώς θα περάσουμε την κρίση, στο πώς θα αντέξουμε και πώς θα ανακάμψουμε. Γιατί και στον πολιτισμό θα αντέξουμε, αντέχουμε και θα ανακάμψουμε.

Ας μου επιτραπεί να έρθω στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου:

Με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ενσωματώνουμε στην ημεδαπή έννομη τάξη, στην εθνική έννομη τάξη δύο οδηγίες, την 77/2011 και την 28/2012. Και με τις δύο αυτές οδηγίες ευρωπαϊκής προέλευσης ενσωματώνουμε στο ημεδαπό δίκαιο διατάξεις κι ένα νομοθετικό καθεστώς το οποίο επεκτείνει την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, εν προκειμένω των εκτελεστών και ερμηνευτών. Ερχόμαστε, δηλαδή, να εξισορροπήσουμε την προστασία αυτή η οποία υπολειπόταν μέχρι σήμερα με την προστασία που παρέχεται στους συνθέτες και δημιουργούς, δηλαδή συνθέτες στιχουργούς.

Τα πενήντα χρόνια προστασίας γίνονται εβδομήντα χρόνια προστασίας κι εν προκειμένω αφορούν δύο συγγενικά δικαιώματα, δύο κατηγορίες, ειδικότερα για φωνογραφήματα, μουσικά CD κ.λπ..

Αυτό που θέλω να ξεκαθαρίσω είναι ότι η Ελλάδα -για να μη λέμε μόνο τα κακώς κείμενα για τη χώρα μας, αλλά και τα σημεία

στα οποία η χώρα έχει βγει μπροστά- και στα θέματα προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας, προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων ξεχώρισε ήδη από τη δεκαετία '90 μέχρι το 2000. Δηλαδή, υπάρχει ο ν. 2121/1993 ο οποίος πραγματικά υπήρξε πρωτοποριακός και καθιέρωσε ένα καθεστώς προστασίας πάρα πολύ σημαντικό, θα έλεγα πρωτοποριακό για τα τότε ευρωπαϊκά δεδομένα.

Βέβαια, άκουσα πολλούς συναδέλφους να λένε -το κάναμε στην επιτροπή και θα το κάνω και ενώπιόν σας- το εξής: Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην κοινωνία μας, αλλά και η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά -που είναι και αυτή ένα υποσύνολο της γενικότερης ελληνικής κοινωνίας- επιβάλλει να αναζητήσουμε μια νέα χρυσή τομή, ένα νέο άξονα ισορροπίας μεταξύ δύο επιδιώξεων, δηλαδή να σταθμίσουμε δύο αγαθά:

Το πρώτο είναι η ανάγκη να προστατευθούν τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα όλων των δημιουργών στο χώρο του πολιτισμού. Ξέρουμε ότι περνάνε τις πιο δύσκολες στιγμές. Ξέρουμε, όπως είπα πριν, ότι είναι ο κλάδος που κατ' εξοχήν πλήττεται από την ανεργία, την ανέχεια, τα προβλήματα κοινωνικής συνοχής και τα προβλήματα κοινωνικού αποκλεισμού. Ξέρουμε ότι πολλοί δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ακόμα και τη σύνταξη.

Όπως είπα και στην επιτροπή, ας μου επιτραπεί να πω ότι κάναμε πράγματα όταν ήμουν στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για να μπορέσουμε να εντάξουμε κατηγορίες στο ΙΚΑ, για να μπορέσουμε να βγάλουμε στη σύνταξη ανθρώπους που δεν είχαν συμπληρώσει τότε τα συντάξιμα χρόνια από το χώρο του πολιτισμού. Αλλά αυτά δεν αρκούν.

Θέλουμε ένα καθεστώς που θα ισχυροποιεί την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων του πολιτισμού. Από την άλλη, όμως, θέλουμε αυτό το καθεστώς να μην έχει παράλογες αιμοβές οι οποίες εξοντώνουν το μικρομεσαίο καταστηματούχο επαγγελματία και επιτηδευματία, που δεν του δίνουν τη δυνατότητα να πληρώσει και τον οδηγούν σε απόγνωση και σε χρεοκοπία.

Τα μαγαζιά με τα κατεβαμένα ρολά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούν να δίνουν πόρους με τους οποίους να προστατεύουμε την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα των δημιουργών. Πρέπει να βρούμε νέα σημεία ισορροπίας στην αγορά.

Γι' αυτό και από την επιτροπή εξέφρασα την πρόθεσή μου να προχωρήσουμε στη συγκρότηση άμεσα μιας εθνικής επιτροπής διαλόγου στην οποία θα καλέσουμε να συμμετάσχουν όλοι οι φορείς. Θα την συντονίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, που όπως ξέρετε, ελέγχεται από το δημόσιο. Είναι μεν νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αλλά επ' αυτού ασκείται δημόσιος έλεγχος. Θα πρέπει μέσα σε δυο μήνες -θα έχει συγκεκριμένη εντολή και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα η επιτροπή- να ολοκληρωθεί αυτό το έργο, να έρθουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και να μας παρουσιάσουν την εισήγησή τους, για να δούμε που χρειάζεται να παρέμβουμε νομοθετικά και να προσφέρουμε αυτό το νέο σημείο ισορροπίας που χρειάζεται η κοινωνία, χρειάζεται η αγορά, χρειάζονται και οι δημιουργοί.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ήρθαν πολλοί συνάδελφοι οι οποίοι με μελανά χρώματα μας περιέγραψαν μια κατάσταση που δεν αφορούσε στην ανάγκη προστασίας των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Αλίμονο αν δεν προστατέψουμε αυτά τα δικαιώματα. Τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα είναι στοιχεία που προέρχονται από τη γενικότερη σφαίρα των ατομικών, κοινωνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μας περιέγραψαν με μελανά χρώματα μια κατάσταση μέσω της οποίας βλέπουμε την ταλαιπωρία, από την άλλη πλευρά, πολλών ιδιοκτητών καταστημάτων, πολλών μικροεπαγγελματιών που αισθάνονται ότι στραγγαλίζονται από τα υπέρογκα αμοιβολόγια και κυρίως από τον τρόπο είσπραξης ο οποίος επί δικαίων και αδικών έρχεται και τους εξουθενώνει. Και καλά τους αδικούς, καλά τους εν αδικώ πράττοντες και διαβιούντες, αλλά σε ό,τι αφορά αυτούς που δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε.

Προτίθεται να συγκροτήσω αυτήν την επιτροπή τις επόμενες μέρες. Και θέλω απ' αυτήν τη θέση να σας παρουσιάσω έναν πρώτο ενδεικτικό κατάλογο -ο κατάλογος είναι ενδεικτικός, είναι

ανοιχτός- και να ζητήσω απ' όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου να συμβάλουν, να κάνουν προτάσεις, για να δούμε πως θα διευρύνουμε εκεί που χρειάζεται αυτή την επιτροπή.

Ένας ενδεικτικός κατάλογος: οι δικαιούχοι: ΑΕΠΙ, Αθηνά, Αυτοδιαχείριση, ΓΕΑ, Εκπρόσωποι από Grammo, Ερατώ, Απόλλωνα, Διδύμους και οι χρήστες, Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος, Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, ΣΕΤΕ, Γενική Συνομοσπονδία, Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδος, Πανελλήνια Ένωση Ιδιοκτητών Ραδιοφωνικών Σταθμών, Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας, Ένωση Περιφερειακών Καναλιών Ελλάδος. Είναι ο ενδεικτικός κατάλογος συμμετεχόντων. Είναι ανοιχτός στις προτάσεις σας να δούμε αν χρειάζεται και που χρειάζεται να διευρύνουμε τη συμμετοχή. Το χρονοδιάγραμμα είναι δυο μήνες από τη σύσταση της επιτροπής. Σε δυο μήνες πρέπει να έρθει στην επιτροπή μας, δηλαδή, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και να παρουσιάσει συγκεκριμένη πρόταση.

Θα πρέπει να έχουμε την ευκαιρία να ακροαστούμε όλους όσους έλαβαν μέρος εκεί που το επιθυμούμε, για να καταλήξουμε κι εμείς ως Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στο τι πρέπει να κάνουμε.

Η επιτροπή θα έχει ως αντικείμενο κι εντολή να διερευνήσει τυχόν προβλήματα στον τομέα της δημόσιας εκτέλεσης πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα και να αντλήσει σχετικά συμπεράσματα, με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων αυτών ώστε να μπορεί να προτείνει μία νέα νομοθετική ρύθμιση.

Επαναλαμβάνω ότι είμαι ανοιχτός σε όποιες προτάσεις από οποιαδήποτε πλευρά του Κοινοβουλίου για να μπορέσουμε να διευρύνουμε και να εμπλουτίσουμε αυτήν την επιτροπή.

Τώρα, επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά για το θέμα των ορφανών έργων, θέλω να πω το εξής: Κοιτάξτε, η κατάσταση που επικρατεί σήμερα -γι' αυτό αποτελεί μεγάλο βήμα το συγκεκριμένο νομοθέτημα- δημιουργεί μία δραματική εκκρεμότητα στον τομέα των ορφανών έργων. Τα έργα εκείνα τα οποία έχουν περιέλθει στην κατάσταση του «ορφανού», δεν έχουν καμμία δυνατότητα να παράσχουν την οποιαδήποτε προστασία ή το οποιοδήποτε έσοδο στο δημιουργό τους.

Ερχόμαστε, λοιπόν, και δημιουργούμε ένα καθεστώς το οποίο δεν έχει καμμία πτυχή ούτε κερδοσκοπίας ούτε αγοραίας εκμετάλλευσης, γιατί ο ίδιος φορέας χρήσης των ορφανών έργων -βιβλιοθήκη - αρχείο- είναι φορέας δημοσίου χαρακτήρα. Δεν είναι μία επιχείρηση που έχει το εμπορικό κέρδος ως πρώτο και τελευταίο μέλημά της. Αυτοί διενεργούν την επιμελή αναζήτηση. Αυτοί έχουν το βάρος της σωστής αναζήτησης. Και, βεβαίως, χρησιμοποιούν και τις βάσεις δεδομένων των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων. Κι, αν θέλετε, αυτό μπορούμε με ερμηνευτική εγκύκλιο να το ξεκαθαρίσουμε. Είναι σαφές. Εάν η αναζήτηση δεν είναι σωστή, ο συγκεκριμένος φορέας θεωρείται παραβάτης κι επέρχονται οι κυρώσεις του ν.2121/93. Και όταν λέω κυρώσεις, εννοώ αστικές και ποινικές.

Η προστασία, λοιπόν, είναι πλήρης. Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος ούτε κερδοσκοπίας ούτε -αν θέλετε- παράνομης εμπορικής εκμετάλλευσης ή οτιδήποτε άλλο. Αντιλαμβάνομαι τις ανησυχίες συναδέλφων, αλλά θέλω να το ξεκαθαρίσω αυτό προς κάθε κατεύθυνση και προς κάθε πλευρά.

Τώρα, νομίζω ότι η ρύθμιση του καθεστώτος αξιοποίησης των «ορφανών έργων είναι πλήρης» -σας είπα ότι θα υπάρξει και σχετική ερμηνευτική εγκύκλιος- και ακριβώς βάζει την όλη υπόθεση σε ένα σωστό κανάλι.

Επιπλέον, υπάρχει και η πρόβλεψη αυτού του Ειδικού Ταμείου που θα αντλεί ένα ποσοστό πόρων, το οποίο και αυτό θα έχει -αν θέλετε- έναν κοινωνικό προσανατολισμό, θα έχει τον προσανατολισμό σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο να καλύψει κοινωνικές ανάγκες συνανθρώπων μας που υπάρχουν στο συγκεκριμένο χώρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου θα μιλήσει και ο Υφυπουργός ο κ. Ανδριανός. Κι εγώ, επιστρέφοντας από τη συνάντηση με την Αμερικανίδα Υπουργό Εμπορίου, όπου χρειαστεί θα συμβάλω με την παροχή περαιτέρω διευκρινίσεων.

Θέλω να καλέσω όλες τις πτέρυγες της Βουλής να ψηφίσουμε

αυτό το νομοθέτημα, γιατί είναι ένα νομοθέτημα το οποίο ενσωματώνει ευρωπαϊκές οδηγίες, οι οποίες έχουν βγει μέσα από μία βασανιστική διαδικασία διαλόγου σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες που είχαν ή έχουν κι αυτές αντίστοιχα προβλήματα. Αποτελεί βήμα προς τα μπρος στην υπόθεση προστασίας των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των δημιουργών.

Πριν κλείσω, όμως, θέλω να ξεκαθαρίσω το θέμα που έχει δημιουργηθεί με δύο πράγματα:

Πρώτον, έχουμε μία νομοτεχνική βελτίωση η οποία αφορά τη διαγραφή της λέξεως «σωρευτικά» -το έκανα στην επιτροπή, το κάνω και στην Ολομέλεια για να γραφεί στα Πρακτικά- και δεύτερον πρέπει οπωσδήποτε να ξεκαθαρίσουμε το θέμα το οποίο έχει δημιουργηθεί -και γίνεται μία προσπάθεια να γίνει πολιτική εκμετάλλευσή του από ορισμένες πλευρές- με τον Εθνικό μας Ύμνο.

Ο Εθνικός μας Ύμνος δεν είναι ένα απλό πνευματικό δημιούργημα σε στίχους Διονυσίου Σολωμού και σε μελοποίηση του Νικολάου Μάντζαρου. Ο Εθνικός μας Ύμνος είναι η ψυχή του έθνους. Έχει απολύτως εμβληματικό χαρακτήρα και απόλυτη εμβληματική αξία για τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα. Ο Εθνικός Ύμνος, λοιπόν, ανήκει στην εθνική μας ολότητα, ανήκει στο ελληνικό έθνος.

Εμείς έχουμε παρέμβει, ήδη, στις διαδικτυακές πλατφόρμες, οι οποίες ανενγώρισαν ότι επρόκειτο περί δικού τους λάθους. Θέλω να διαβεβαιώσω την Ολομέλεια της Βουλής ότι λαμβάνουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε ο Εθνικός Ύμνος να τύχει πλήρους προστασίας και να μην έχουμε τέτοιου είδους φαινό-

μενα, τα οποία ορθώς ενοχλούν το σύνολο των Ελλήνων και Ελληνίδων ανεξαρτήτως με το τι ψηφίζει ο καθένας.

Σε ό,τι αφορά μια τροπολογία για την οποία με ενημέρωσε ο συνάδελφος, ο κ. Λοβέρδος, θέλω να τον ενημερώσω ότι για το ίδιο θέμα -διότι επί της ουσίας, κύριε Λοβέρδο, συμφωνώ- υπάρχει αντίστοιχη τροπολογία του αρμοδίου Υπουργού Εσωτερικών κ. Γιάννη Μιχελάκη -με ενημέρωσε ότι σε λίγο θα έρθει και θα την καταθέσει στη Βουλή- που διευρύνει τη νομοθετική ρύθμιση. Άρα, δεν βλέπω το λόγο να μην προσφύγουμε σε αυτήν την τροπολογία, η οποία άλλωστε υπερκαλύπτει και το δικό σας αίτημα, τη δική σας νομοθετική πρωτοβουλία και παρέμβαση. Όπου χρειαστεί θα επανέλθω.

Ζητώ την άδειά σας για να λείψω λίγο και να φέρω σε πέρας αυτήν την αποστολή. Θα επιστρέψω να σας ακούσω. Επαναλαμβάνω ότι σε λίγες μέρες θα μπορέσουμε να κάνουμε αυτή τη γενικότερη συζήτηση στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους και κυρίως για να συμβάλουμε όλοι -και πιστεύω ότι όλοι το επιθυμούμε- στον τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων στο χώρο του πολιτισμού. Γιατί όπως ξεκίνησα έτσι καταλήγω, ο πολιτισμός είναι κάτι που μας ενώνει ως έθνος και ως κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

NOMOTEXNIKH ΒΕΛΤΙΩΣΗ

<<

Στο Σχέδιο Νόμου «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του Νόμου 2121/1993 – Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα – ΦΕΚ/Α/25/1993».

Στο Άρθρο 4, Τροποποίηση της περίπτωσης δ του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (Άρθρο 1 παρ. 2 περ. β και γ της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ), στην παράγραφο 2. εδάφιο αα), στοίχος 10, διαγράφεται μία λέξη, η λέξη «σωρευτικά».

Αθήνα 14 Νοεμβρίου 2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Έχω να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Επείγουσες ρυθμίσεις εφαρμογής Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων» (Α' 176)».

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο ομιλητών. Τον λόγο έχει ο κ. Ηλίας Βλαχογιάννης, για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δώσω και εγώ τις ευχές μου σήμερα στο προσωπικό, στις γυναίκες και στους άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεών μας που γιορτάζουν. Αξίζουν από τη στήριξη, όλη την αρωγή και την εμπιστοσύνη μας για αυτό το οποίο πραγματικά προσφέρουν στο λαό μας και στην πατρίδα μας.

Χαίρομαι που ο κύριος Υπουργός, εξήγγειλε ότι πολύ σύντομα θα ανοίξει ένας ευρύτατος διάλογος για όλα τα θέματα του πολιτισμού. Υπάρχουν πολλές εκκρεμότητες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η οικονομική πραγματικότητα σήμερα επιβάλλει να αναθεωρήσουμε πάρα πολλά πράγματα από αυτά τα οποία ισχύουν. Η εξέλιξη της τεχνολογίας έρχεται υποβοηθητικά προς αυτήν την κατεύθυνση. Πάρα πολλές εταιρείες τύπου ΑΕΠΙ, αυτές που υπάρχουν, λειτουργούν με την έγκριση της ελληνικής πολιτείας σχεδόν σαν «νταβατζήδες» στα φτωχά μαγαζιά της ελληνικής υπαίθρου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Υπάρχουν καφενεία στα ορεινά που έχουν, υποτίθεται, ένα ραδιόφωνο και είναι υπόλογα σε αυτές τις εταιρείες, αλλά δεν έχουν ποτέ έναν πελάτη μέσα. Τι πρέπει να κάνουμε; Να συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε τα δικαιώματα αυτών των εταιρειών σε βάρος των φτωχών πολιτών;

Θα πρέπει να αναθεωρήσουμε όλο το νομικό πλαίσιο, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν είμαι βέβαιος ότι αποδίδει την ελληνική πραγματικότητα σήμερα όπως υπάρχει. Αυτές οι εταιρείες κατά καιρούς έχουν εισπράξει πολλαπλάσια χρήματα από τον ελληνικό λαό. Τώρα, είναι καιρός να μειώσουν κι αυτές τα κέρδη τους.

Ξέρω παραδείγματα δημάρχων και νομαρχών –όπως ήμουν– όπου κάποιοι επώνυμοι παίρνουν τεράστια ποσά για συναυλίες και μετά από δύο-τρία χρόνια στέλνουν κι ένα μπουγιουρντί και λένε «δεν πληρώθηκε η ΑΕΠΙ». Η ευθύνη έπεφτε στο φορέα, ενώ ήταν μέσα στις υποχρεώσεις των εταιρειών που είχαν τα καλλιτεχνικά δικαιώματα.

Χρειάζεται, επομένως, να προστατεύσουμε τις επιχειρήσεις, πέρα και πάνω απ' όλα τα φτωχά νοικοκυριά, την ελληνική υπαίθρο που δουλεύουν μία φορά την εβδομάδα με λίγους πελάτες και καλούνται να πληρώσουν βάσει ενός σταθερού τιμολογίου, με τα τετραγωνικά. Ποιος γεμίζει πλέον αυτά τα τετραγωνικά και γιατί πρέπει οι εταιρείες να εξακολουθήσουν να εισπράττουν αυτά τα οποία σήμερα δεν αντιπροσωπεύουν την πραγματικότητα; Είναι σε δυσαρμονία με αυτό το οποίο πραγματικά ισχύει στην ελληνική κοινωνία.

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω, είναι ότι ο διάλογος που θα πρέπει να ανοίξει, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να ανοίξει και για την προστασία όλων των καλλιτεχνικών δημιουργημάτων. Μας πιάνει θλίψη να βλέπουμε νεοβανδάλους να συμπεριφέρονται στα αγάλματα, στον πολιτισμό μας, στα μνημεία μας, κατά αυτόν τον τρόπο. Πρέπει όλες οι πτέρυγες πλέον να πάρουν θέση σ' αυτό, να δούμε αν πρέπει να αυστηροποιήσουμε τη νομοθεσία μας. Όμως, δεν είναι δυνατόν, αυτά τα μνημεία τα οποία προβάλλουν τον ελληνισμό και σήμερα, αλλά και διαχρονικά, να έρχονται κάποιοι, υποτίθεται «ανεγκέφαλοι» –σε κάθε περίπτωση δεν ξέρω πώς πρέπει να τους χαρακτηρίσουμε– και να τα βεβηλώνουν, να τα βάφουν με χρώματα, με μπογιές, με συνθήματα, τα οποία κάθε άλλο παρά συνάδουν με το πολιτιστικό επίπεδο του λαού μας.

Αν η Ελλάδα έγινε γνωστή από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, έγινε πρωτίστως για τον πολιτισμό, τα γράμματα, τις τέχνες, παράλληλα με τα κλέη ενδόξων ανδρών και ηγητόρων, που έφτασαν την Ελλάδα και τον Ελληνισμό, εκεί που την έφτασαν.

Πρέπει να προστατεύσουμε αυτήν την κληρονομιά μας. Δεν πρέπει να προστατεύουμε μόνο την κληρονομιά κάποιων επωνύμων καλλιτεχνών, που πρέπει να την προστατεύσουμε και αυτή,

γιατί είναι δικαίωμά τους, είναι ιδιοκτησία τους. Εδώ μπαίνει ένα ερωτηματικό για το κατά πόσο οι εταιρείες πραγματικά προστατεύουν και προάγουν τα δικαιώματα των δημιουργών και των καλλιτεχνών. Το αντίθετο συμβαίνει, πιστεύω. Απλώς προάγουν και προστατεύουν τα δικά τους εμπορικά δικαιώματα. Σε κάθε περίπτωση όμως, τα δικαιώματα του ελληνισμού τα προστατεύουμε το ίδιο σαν πολιτεία; Έχουμε την ίδια αυστηρή νομοθεσία με αυτήν της ΑΕΠΙ που λέει «ξέρεις, εδώ χρωστάς»;

Θα πρέπει να τα δούμε όλα αυτά γιατί η Ελλάδα για να σταθεί όρθια, χρειάζεται όλα τα παιδιά της. Πρωτίστως, όμως, χρειάζεται αυτούς που με μεράκι προάγουν τον πολιτισμό, προάγουν το πολιτιστικό μας επίπεδο, τις τέχνες και τα γράμματα και οι περισσότεροι εξ αυτών το κάνουν, γιατί έχουν μέσα τους το μεράκι της δημιουργίας. Δεν το κάνουν για το κέρδος. Είναι στοιχειώδης υποχρέωση της πολιτείας να προστατεύσει τα δικαιώματά τους και τα οικονομικά, πρωτίστως όμως τα πνευματικά. Όμως, υποχρέωση όλων μας, είναι να προστατεύσουμε τα συμφέροντα διαχρονικά της τέχνης, των γραμμάτων, του ελληνισμού.

Αυτό το οποίο έχουμε δημιουργήσει μέχρι σήμερα, οφείλουμε να το παραδώσουμε προσαυξημένο στις επόμενες γενιές. Είναι η αξία που πρέπει η γενιά μας να προσθέσει σ' αυτόν τον εθνικό πλούτο. Είμαι βέβαιος ότι αυτόν το διάλογο που θα ανοίξει, θα τον προσεγγίσουμε καλόπιστα όλες οι πτέρυγες, θα καταθέσουμε ο καθένας τη δική του συνεισφορά, έτσι ώστε να έχουμε μία παιδεία, έναν ελληνισμό, τις τέχνες και τα γράμματα στο επίπεδο που αρμόζει σήμερα στην πατρίδα μας.

Γι' αυτό υπερψηφίζω αυτόν το νόμο, ο οποίος δίνει μία ώθηση στην προστασία των πνευματικών και καλλιτεχνικών δικαιωμάτων, αλλά απομένει να συμπληρώσουμε αυτόν το νόμο με αυτό το οποίο θα προκύψει από τον ευρύτατο διάλογο που εξήγγειλε ο αξιότιμος Υπουργός Πολιτισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αναστάσιος Κουράκης για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κύριος Υπουργός Πολιτισμού στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής ανέφερε ότι πολύ σύντομα θα συγκροτηθεί μια επιτροπή που θα ασχοληθεί με τα πραγματικά δικαιώματα, με στόχο να προτείνει τροποποιήσεις στο ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα.

Πρέπει να πούμε ευθύς εξαρχής ότι αυτός ο νόμος, όπως ομολογείται από όλους σχεδόν τους ανθρώπους του πολιτισμού, είναι ένας καλός νόμος, που στηρίζει την καλλιτεχνική δημιουργία και προστατεύει τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα των καλλιτεχνών. Ασφαλώς βέβαια επιδέχεται βελτίωσης και συμφωνούμε ότι πρέπει να διερευνήσουμε αν υπάρχουν ατέλειες ή παραλείψεις, τις οποίες και πρέπει να διορθώσουμε.

Συμφωνούμε επίσης ότι χρήζει επικαιροποίησης, γιατί είκοσι χρόνια μετά τη σύνταξη του βρισκόμαστε σε ένα εντελώς νέο περιβάλλον, κυρίως λόγω των νέων τεχνολογιών και του διαδικτύου και ασφαλώς υπάρχει η ανάγκη νέων ρυθμίσεων που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις και τις σημερινές συγκυρίες.

Δεν πρόκειται, όμως, να συμφωνήσουμε σε η σχεδιαζόμενη αναθεώρηση του ν. 2121/1993 έχει ως στόχο τον περιορισμό των δικαιωμάτων των καλλιτεχνών και τη μείωση των οικονομικών απολαβών τους.

Δεν πρόκειται να συναινέσουμε σε καμία περίπτωση στην τροποποίηση του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, που άμεσα ή έμμεσα, τώρα ή στο μέλλον ενδέχεται να θίξει τα κεκτημένα δικαιώματα των δημιουργών και να συρρικνώσει την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων.

Δεν είναι δυνατόν να δεχτούν ακόμα ένα χτύπημα οι Έλληνες καλλιτέχνες, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια της οικονομικής κρίσης έχουν υποστεί τόσο ισχυρά πλήγματα, καθώς το ποσοστό της ανεργίας, όπως είπα προηγουμένως και ο κύριος Υπουργός, βρίσκεται στο εξωφρενικό νούμερο του 97%, ώστε δυστυχώς δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι έχουν οδηγηθεί σε οικονομικό και κοινωνικό αποκλεισμό και ότι βιώνουν μια πραγματική ανθρωπιστική

κρίση.

Πρέπει να θυμίσουμε ότι ο ν. 2121/1993 ψηφίστηκε με ομοφωνία από όλα τα κόμματα της Βουλής και γνώρισε την ευρεία αποδοχή όλων σχεδόν των καλλιτεχνών.

Εκείνο που πρέπει να πούμε είναι ότι αυτός ο νόμος, μέσα από τις συνεχείς προσπάθειες των καλλιτεχνών που πάλεψαν διεκδικώντας το αυτονόητο δικαίωμα να ζουν από το έργο τους ιδρύοντας οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και καταφεύγοντας άπειρες φορές στα δικαστήρια, έχει καταστήσει σαφές ότι για κάθε αναπαραγωγή ενός καλλιτεχνικού έργου, για κάθε δημόσια εκτέλεση και γενικά για οποιαδήποτε χρήση του απαιτείται η καταβολή της νόμιμης αμοιβής στους δημιουργούς και στους εκτελεστές.

Ευτυχώς έχει εμπεδωθεί πλέον στην κοινωνία ότι κανένας δεν έχει δικαίωμα να κάνει δημόσια χρήση ενός καλλιτεχνικού έργου χωρίς να καταβάλλει την απαιτούμενη αποζημίωση σε όλους τους συντελεστές τους.

Όπως έχουμε πει και άλλες φορές, ηθοποιός δεν σημαίνει μονάχα φως. Ηθοποιός σημαίνει φως, νερό, τηλέφωνο, κοινόχρηστα και ένα σωρό έξοδα για να μπορέσει να ζήσει και να έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί.

Ωστόσο πρέπει να πούμε ότι τα τελευταία χρόνια με την εμφάνιση των νέων τεχνολογιών και την τεράστια εξάπλωση του διαδικτύου σχεδόν ό,τι κατακτήθηκε μετά από είκοσι χρόνια εφαρμογής του νόμου για τα πνευματικά δικαιώματα, κινδυνεύει να χαθεί.

Το διαδίκτυο έχει καταστεί μια τεράστια απειλή για το έργο των καλλιτεχνών, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή δεν έχουν κανένα λόγο για οποιαδήποτε χρήση του έργου τους στο διαδίκτυο και φυσικά δεν λαμβάνουν καμμία αμοιβή γι' αυτό. Αμήχανοι και αδύναμοι να αντιδράσουν, οι δημιουργοί παρακολουθούν το έργο τους να εμφανίζεται και συχνά να παραποιείται στο διαδίκτυο για διάφορους σκοπούς, με τους οποίους οι ίδιοι ενδέχεται ακόμα και να διαφωνούν απολύτως.

Θα πρέπει κάποτε να υπέδξουν κανόνες λειτουργίας του διαδικτύου σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να εξασφαλίζονται τα δικαιώματα των δημιουργών, χωρίς όμως αυτό σε καμμία περίπτωση να σημαίνει περιορισμό στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, καθώς πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα.

Οι Έλληνες πολίτες μέσα από τη χρήση του διαδικτύου σταδιακά συνηθίζουν στην ιδέα της δωρεάν πρόσβασης στο πνευματικό και καλλιτεχνικό έργο, για το οποίο θεωρούν αυτονόητο ότι δεν χρειάζεται να καταβάλλουν κανένα αντίτιμο.

Την ίδια στιγμή, πίσω από αυτή την δήθεν ελεύθερη πρόσβαση στα πνευματικά έργα έχουν στηθεί παράνομα κυκλώματα με πολύ μεγάλο κέρδος, που εκμεταλλεύονται και τους καλλιτέχνες και την επιθυμία των πολιτών να προσεγγίσουν το καλλιτεχνικό έργο. Πρόκειται για ένα χορό πολλών χιλιάδων ευρώ και τεράστιας φοροδιαφυγής, για τον οποίο θα έπρεπε αυτεπάγγελτα και άμεσα να κινητοποιούνται οι δικαστικές αρχές και όχι να περιμένουν τις καταγγελίες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψει ο κύριος Υπουργός να σχολιάσω την αναφορά περί άρσης του απορρήτου στο διαδίκτυο, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το θέμα της ηλεκτρονικής πειρατείας.

Κύριε Υπουργέ, πρόκειται για μια περίεργη δήλωση, καθώς, όπως και ο νόμος ορίζει, ήδη προβλέπεται η άρση του απορρήτου για τα ηλεκτρονικά εγκλήματα.

Υπάρχει, δηλαδή, συγκεκριμένη διαδικασία στην οποία προβλέπεται η άρση του απορρήτου για συγκεκριμένους χρήστες, οι οποίοι διαπράττουν ποινικά αδικήματα μέσω του διαδικτύου.

Δεν κατανοούμε κατά συνέπεια σε τι ακριβώς αναφέρεται ο Υπουργός μιλώντας για άρση του απορρήτου. Αν στόχος είναι γενικευμένη άρση του απορρήτου για όλους τους χρήστες του διαδικτύου ή η άρση του απορρήτου για κάθε χρήση που απλά «κατεβάζει» ένα έργο, τότε πρόκειται για μια πολύ επικίνδυνη πρόταση με την οποία διαφωνούμε απολύτως, γιατί θα πλήξει βίαια την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και θα αλλάξει εντελώς τη μορφή του διαδικτύου, όπως το γνωρίζουμε σήμερα.

Ωστόσο, το διαδίκτυο δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι καλλιτέχνες στην προσπάθειά τους να επιβάλουν

τη νόμιμη αμοιβή που δικαιούνται για τη δημόσια εκτέλεση του έργου τους. Είναι πολλοί οι επιχειρηματίες που επιλέγουν να παραιομούν και αγνοούν τους καλλιτέχνες, εκμεταλλευόμενοι κατά κύριο λόγο την τεράστια αργοπορία της ελληνικής δικαιοσύνης. Κανάλιες και ιδιοκτήτες ραδιοφωνικών σταθμών δεν καταβάλουν τα νόμιμα δικαιώματα στους καλλιτέχνες από την προβολή διαφόρων εκπομπών στα κανάλια τους και μάλιστα αρνούνται να υπογράψουν συμβάσεις με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, καθώς προφασίζονται ότι δεν έχουν νόμιμες άδειες λειτουργίας. Ας όψονται και οι ψηφιακές συχνότητες που τους χαρίστηκαν δωρεάν με έναν πρόσφατο νόμο από τα κόμματα της συγκυβέρνησης. Έτσι, λοιπόν, έχουμε μεγαλοεκδότες που παράνομα μοιράζουν DVD και βιβλία μαζί με τα έντυπά τους, ιδιοκτήτες χώρων διασκέδασης που αποφεύγουν να πληρώσουν αμοιβές για τη δημόσια εκτέλεση καλλιτεχνικών έργων. Αυτό είναι μερικά από τα άπειρα παραδείγματα παρανομίας που εξαναγκάζουν τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να βρίσκονται συνέχεια στα δικαστήρια.

Για όλα τα παραπάνω, για όλες τις περιπτώσεις παραιομιών οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προτείνουν τη θέσπιση μιας νομικής ρύθμισης που θα υποχρεώνει τους μεγαλοεπιχειρηματίες στην άμεση καταβολή τουλάχιστον του μισού επιδικαζόμενου ποσού, χωρίς να είναι απαραίτητο η δίκη να τελεσιδικήσει. Η ρύθμιση αυτή που θα επιβάλει –επαναλαμβάνω, από το δικαστήριο– την άμεση καταβολή της μισής τουλάχιστον αποζημίωσης, που πρωτόδικα επιβάλλει το δικαστήριο, θα εξαναγκάσει τους επιχειρηματίες να προχωρήσουν σε ένα άμεσο οικονομικό συμβιβασμό με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, αφού δεν θα βασίζονταν πλέον στη μεγάλη χρονική παράταση που τους εξασφαλίζει η πολυετής δικαστική εμπλοκή. Νομίζουμε ότι πρόκειται για μία δίκαιη πρόταση που θα απέτρεπε την ασυδοσία των μεγαλοεπιχειρηματιών, η οποία αποτελεί το σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι καλλιτέχνες.

Σας καλούμε, κύριε Υπουργέ, να επιδείξετε και για το θέμα αυτό την ίδια ευαισθησία που επιδείξατε ως τώρα για τους μικρομαγαζάτορες που καλούνται να πληρώσουν τέλη για τα πνευματικά δικαιώματα των καλλιτεχνών. Το θέμα των μικροεπιχειρηματιών που συνθλίβονται στις σημερινές οικονομικές συγκυρίες είναι πολύ σημαντικό ασφαλώς ζήτημα και εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ επεξεργαζόμαστε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ουσιαστικής και όχι προσχηματικής ελάφρυνσης αυτών των επιχειρήσεων, γιατί είναι σίγουρο ότι πολύ δύσκολα επιβιώνουν στις δύσκολες συγκυρίες μέσα από τα αλληπάλληλα χαράτσια και την υπερφορολόγηση που τους έχουν επιβάλει οι μνημονιακές πολιτικές. Είναι, όμως, επίσης πολύ σημαντικό οι μεγαλοεπιχειρηματίες να εξαναγκαστούν να καταβάλουν στους καλλιτέχνες τα χρήματα που δικαιούνται από τη χρήση των έργων τους και που είναι απαραίτητα για την επιβίωσή τους.

Τέλος, να αναφερθούμε για άλλη μία φορά, κύριε Υπουργέ, στο τεράστιο θέμα της μη καταβολής από τα ιδιωτικά κανάλια του 1,5% για τον κινηματογράφο. Τα ιδιωτικά κανάλια που λειτουργούν εδώ είκοσι τρία χρόνια, παραβιάζουν ανακόλυπτα το νόμο, που προβλέπει την καταβολή του 1,5% των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων τους για την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών. Η παρανομία των καναλιών εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και μετά την έκδοση της σχετικής απόφασης από τον τότε Υπουργό κ. Τζαβάρα το καλοκαίρι του 2012. Η καταβολή αυτού του ποσού θα έλεγα ότι είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, που θα βοηθήσει σημαντικά τόσο στην προώθηση της τέχνης του κινηματογράφου όσο και στην καταπολέμηση της ανεργίας των καλλιτεχνών και γι' αυτό καλούμε τον κύριο Υπουργό να επιληφθεί του θέματος, ιδιαίτερα τώρα που τα κανάλια νομιμοποιήθηκαν μετά την παραχώρηση των ψηφιακών συχνοτήτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουράκη.

Τον λόγο έχει η κ. Φούντα για επτά λεπτά.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στο αυτονόητο ότι τα πνευματικά δικαιώματα πρέπει να προστατευθούν όλοι να τα προστατεύουμε, καθώς και τους δημιουργούς τους,

ειδικά σε αυτές τις τόσο δύσκολες στιγμές που περνάμε.

Θα κάνω μια ελαφρώς αιρετική τοποθέτηση, στην προσπάθειά μου να συμβάλω –ελπίζω– στον προβληματισμό για το μεγάλο θέμα των πνευματικών δικαιωμάτων και πώς αυτά όλοι εμείς τα αντιμετωπίζουμε.

Η συζήτηση αυτή θεωρώ, ότι ουδέποτε έχει γίνει σε βάθος στην ελληνική πραγματικότητα. Η επίτευξη μιας αναγκαστικά εύθραυστης ισορροπίας ανάμεσα στα δικαιώματα του καλλιτέχνη-δημιουργού, δηλαδή στην ανάγκη να βιοπορίζεται ο ίδιος από την τέχνη του και στην πρόσβαση του πολίτη στα έργα του, παραμένει ανοιχτή παρά την ύπαρξη του σχετικού νόμου από το 1993, είκοσι ολόκληρα χρόνια.

Από την απέναντι πλευρά, θεωρώ ότι είναι κάτι αντίστοιχο με το ερώτημα που υπήρχε για πολλά χρόνια: «Μπορεί να υπάρξει τέχνη για την τέχνη»;

Παρατηρήσαμε κάποια στιγμή με ενδιαφέρον τη δυναμική εμφάνιση στην Ευρώπη, κατά τόπους, κομμάτων των Πειρατών, κυρίως αυτών της Γερμανίας και της Σουηδίας. Υπάρχει μία συζήτηση, δηλαδή, που ζητάει αντιπροσώπευση, ακόμα και σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, για ζητήματα που αφορούν τα νομικά καθεστώτα περί πνευματικής ιδιοκτησίας, για μη εμπορικές χρήσεις –και εκεί θέλω να επιστήσω την προσοχή– και για μείωση της διάρκειας των δικαιωμάτων.

Είναι μία συζήτηση, όμως, αυτή στην οποία αναφέρομαι, καθημερινή στις τάξεις των νέων ανθρώπων. Επειδή άκουσα ότι στην επιτροπή ο κύριος Υπουργός έκανε αναφορά σε επικείμενο σχέδιο για την πάταξη της πειρατείας –ένα νομοσχέδιο που υπάρχει– θα έλεγα ότι τη συζήτηση αυτή στη δημόσια σφαίρα θα πρέπει να την ανοίξουμε χωρίς φοβικά σύνδρομα, με επίγνωση των άπειρων δυνατοτήτων που δίνει η τεχνολογία, χωρίς κατασταλτικά σύνδρομα και κυρίως χωρίς να θεωρούμε ότι οι άνθρωποι που υπεραμύνονται της μεγαλύτερης προσβασιμότητας σε ποικίλα καλλιτεχνικά και πνευματικά έργα είναι «τζαμπατζήδες» ή απλώς παρανομούντες. Για εμάς είναι μια ιδιαίτερη κατηγορία ανθρώπων.

Η κουβέντα αυτή θα πρέπει, κυρίως, να γίνεται έχοντας κατά νου, ιδιαίτερα σε συνθήκες ύφεσης και τεράστιων, αδιανόητων, περικοπών ότι το συλλογικό διανοητικό και μορφωτικό επίπεδο του ενός λαού μπορεί να βελτιωθεί δραματικά από την εύκολη, ευκολότερη δυνατή επαφή των πολιτών σε έργα καλλιτεχνικής και πνευματικής αξίας.

Το διαδίκτυο είναι μια πραγματικότητα που εκ των πραγμάτων μας υπερβαίνει πλέον και αν δεν αποφασίσουμε ότι θέλουμε ένα διαδικτυακό καθεστώς ελέγχου επιπέδου Κίνας –φαντάζομαι ότι κανένας σε αυτήν την Αίθουσα δεν το θέλει αυτό– τότε πρέπει να σκεφτούμε χωρίς αγκυλώσεις και να είμαστε ένα βήμα μπροστά και όχι ένα βήμα πίσω, πάντα, από τις εξελίξεις και την πραγματικότητα.

Θα ήθελα να φέρω ένα παράδειγμα. Αναμφισβήτητα, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι μία χώρα με εξαιρετικά σημαντικούς και σκληρούς νόμους για την πνευματική ιδιοκτησία. Εμείς συζητάμε την οδηγία 77/2011 για παράταση των συγγενικών δικαιωμάτων στα εβδομήντα από τα πενήντα χρόνια, ενώ στην Αμερική η θεσμοθέτηση αυτή υπάρχει ήδη για ενενήντα πέντε ολόκληρα χρόνια.

Ας αναφερθεί, όμως, για χάρη της συζήτησης, αυτή η πληροφορία: Πολύ πρόσφατα, είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδίκαση μιας οκταετούς διαμάχης της «GOOGLE» με την Ένωση Συγγραφέων, για τα πνευματικά δικαιώματα είκοσι εκατομμυρίων βιβλίων, που η «GOOGLE» σκόναρε εν μέρει και διέθεσε στο κοινό, μέσω ίντερνετ, δωρεάν.

Το δικαστήριο των ΗΠΑ –το σκληρό αυτό δικαστήριο– αποφάνθηκε ότι η πρακτική αυτή της «GOOGLE» συνιστά μία εύλογη και δίκαιη χρήση των βιβλίων, με υψηλή επιμορφωτική αξία, που δεν βλάπτει την κυκλοφορία του πρωτότυπου έργου στην αγορά ούτε στερεί εισόδημα από τους συγγραφείς.

Ακόμη περισσότερο, το δικαστήριο δέχθηκε ότι το Google Books αποτελεί ένα ουσιαστικό εργαλείο αναζήτησης για τους αναγνώστες και παρέχει ένα πολύ σημαντικό δημοσίο όφελος.

Παράλληλα, βοηθώντας τους αναγνώστες να ανακαλύψουν –και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό– ή να εντοπίσουν νέα βιβλία

ή βιβλία που τους ενδιαφέρουν, δίνεται ώθηση στην αγορά του βιβλίου και συνεπώς, τελικά, ενισχύεται και το εισόδημα των συγγραφέων.

Η εκδίκαση αυτή είναι μια ακόμη απόδειξη ότι η ελεύθερη κυκλοφορία πνευματικών αγαθών στο διαδίκτυο είναι όχι μόνο αναπόφευκτη, λόγω των νέων τεχνολογιών, αλλά παράγει και οφέλη που δεν μπορούμε να φανταστούμε, ακόμη και για τους ίδιους τους παραγωγούς των πνευματικών έργων αλλά και στη δημόσια πραγματικότητα.

Μας ενδιαφέρει –πρέπει να μας ενδιαφέρει– και αυτή η πλευρά στην κουβέντα, δίπλα σε αυτή της αναμφισβήτητης προστασίας των δικαιούχων αυτών των δικαιωμάτων.

Το άλλο ζήτημα που αναδύεται από αυτήν τη συζήτηση μέσω της οδηγίας 28/2012 για τα ορφανά έργα, είναι η διευκόλυνση της ψηφιοποίησης και της διάθεσης στο κοινό για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς των συλλογών, βιβλιοθηκών, αρχείων, μουσείων, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ιδρυμάτων εκπαιδευτικής ή ακουστικής κληρονομιάς και δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών σταθμών.

Το πρόβλημα με τα ορφανά έργα είναι κάτι περισσότερο από εμφανές λόγω των μαζικών ψηφιοποιήσεων. Υπάρχουν μάλιστα βιβλιοθήκες που ουσιαστικά πάνω από το 70% των έργων που διαθέτουν είναι ορφανά. Η απεμπλοκή για τη διάθεση των ορφανών έργων είναι σημαντική για την ενίσχυση της πρόσβασης των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά της χώρας και συμφωνούμε απολύτως με την πρόταση που γίνεται.

Στην ψηφιακή ατζέντα της Ευρώπης, άλλωστε της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ζήτημα της διαφύλαξης της ψηφιακής μνήμης είναι κομβικό, όχι μόνο για τον αυτονόητο λόγο της διαφύλαξης της ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς. Το ψηφιακό θεματολόγιο –και αυτό είναι κάτι που πρέπει να ξέρουμε όλοι– ως μέρος της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» επιδιώκει να μεγιστοποιηθούν τα οφέλη από τις τεχνολογίες της πληροφορίας υπέρ της ώθησης της δημιουργικής ανάπτυξης, της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης –που τόσο έχουμε ανάγκη– και της ποιότητας ζωής των Ευρωπαίων πολιτών.

Να επιστημάνω μόνο πως η τεχνολογία Kindle, το γνωστό ψηφιακό βιβλίο, σύμφωνα με στατιστικές αύξησε κατά πολύ τις ώρες διαβάσματος των νέων –είναι κάτι που όλοι θέλουμε– ενώ συνέβαλε στην πρόσβαση και φτωχότερων ανθρώπων σε σπουδαία βιβλία και συγγράμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τις προάλλες μάλιστα εδώ στην Ελλάδα, στο Ευγενίδειο Ίδρυμα έγινε συνάντηση με τίτλο «Future Library», δηλαδή βιβλιοθήκη του μέλλοντος, με τη συμμετοχή ευρωπαϊκών ψηφιακών βιβλιοθηκών και συμμετοχή της Ελλάδας με τη δημόσια βιβλιοθήκη της Ναυπάκτου. Συγχαίρουμε για την πρωτοβουλία, μια πρωτοβουλία που είχε μεγάλη απήχηση προσελκύνοντας πάνω από εξακόσιες αιτήσεις, κατά πλειοψηφία νέων ανθρώπων.

Δικαιότερη ίσως και δημοκρατικότερη, λοιπόν, πρόσβαση στην πληροφορία και την ενημέρωση κάτω από τους σωστούς όρους με προστασία των ανθρώπων του πολιτισμού. Αυτό είναι για εμάς το ζητούμενο.

Κλείνοντας, και εφόσον κανείς δεν αρνείται την αναγκαιότητα ενίσχυσης της πρόσβασης σε ψηφιοποιημένο υλικό, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο αναφορικά με το ψηφιακό αρχείο της ΕΡΤ.

Στο πλαίσιο της κοινωνίας της πληροφορίας είχε διατεθεί στο ευρύ κοινό το οπτικοακουστικό αρχείο της πάλαι ποτέ Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης. Η Κυβέρνηση χειρίστηκε, όπως χειρίστηκε το θέμα. Δεν θα επανέλθω. Ωστόσο δεν βλέπω να έχει αποκατασταθεί η ελεύθερη διαδικτυακή πρόσβαση. Κύριε Υπουργέ, αναφορικά με το θέμα θα θέλαμε μια ενημέρωση τόσο για την κατάσταση του οπτικοακουστικού αρχείου της ΕΡΤ στους αρχικούς servers, όσο και να μας πληροφορήσετε αναφορικά με το εάν συνεχίζεται η διαδικασία της ψηφιοποίησης παλαιότερου και νέου υλικού.

Οι νέοι περνούν πάρα πολλές ώρες μπροστά στον υπολογιστή τους. Είναι πια αποδεκτό από όλους. Θέλουμε να αξιοποιήσουμε στην ουσία τη αυτή την κατάσταση πραγμάτων; Οφείλουμε να χρησιμοποιήσουμε την τεχνολογία ως εργαλείο, οφείλουμε να

κάνουμε σύμμαχο την αλλαγή για δημοκρατικότερη και οικονομική πρόσβαση στην πληροφορία και στην ενημέρωση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Γερασιμίδου, για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, πραγματικά αισθάνομαι –αυτό προέκυψε τώρα από τις ομιλίες άλλων συναδέλφων– πολύ ένοχη ως μέλος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το κλείσιμο διάφορων μαγαζιών. Σίγουρα δεν φταίνε όλα τα άλλα μέτρα, το μπαράζ των μέτρων, αλλά το ότι κάποια λεπτά –λεπτά στην κυριολεξία– εισπράττουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης!

Σε ένα νομοσχέδιο με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλό θα ήταν να κρατήσουμε μικρό καλάθι. Όσο και αν η επέκταση της ισχύος των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων από τα πενήντα στα εβδομήντα χρόνια φαίνεται αρχικά να είναι και προς όφελος των δημιουργών καλλιτεχνών, δεν είναι ο χρόνος διάρκειας αυτός που θα λύσει τα προβλήματα. Είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο ακόμα και οι υπάρχουσες μικροπαραχωρήσεις αντιμετωπίζουν το ζήτημα. Οι καλλιτέχνες δεν γίνεται να αρκεστούν στα ψίχουλα που αποκομίζουν από την καλλιτεχνική τους δημιουργία.

Και βέβαια είναι υποκριτικό το ενδιαφέρον όταν δεν γίνεται διαχωρισμός των δικαιωμάτων τους από τα δικαιώματα των παραγωγών, των μεσαζόντων φερ' ειπείν, των αεριτζήδων κοινών και συγχωρείστε μου την έκφραση. Άλλωστε εδώ μέσα έχουν ειπωθεί και έχουν γίνει διάφορα. Ποια είναι η συμβολή τους; Διαθέτουν, απλώς, τα τεχνικά μέσα παραγωγής ή τους χώρους για να εκμεταλλευτούν το παραγόμενο έργο. Με αυτόν τον αέρα, στην καπιταλιστική βιομηχανία πολιτισμού, ο μεταπράτης γίνεται ο κύριος αποδέκτης των κερδών εις βάρος του δημιουργού. Εκβιάζει με απαράδεκτους όρους την υπογραφή διότρητων συμβάσεων με την απειλή της μη καταβολής και της ελάχιστης ακόμα αμοιβής αν δεν υπογραφούν οι παράνομοι όροι που απαιτεί. Καταργεί, καταστρατηγεί, καθυποτάσσει στη θέλησή του και τα πιο βασικά δικαιώματα. Γράφει στα παλιά του τα παπούτσια τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης όταν καλεί τα μέλη τους να στραφούν εναντίον των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Επιβάλλεται ο διαχωρισμός των δικαιωμάτων των παραγωγών από το πνευματικό ή συγγενικό δικαίωμα του δημιουργού, του καλλιτέχνη. Στην ουσία ο παραγωγός είναι ο εκμεταλλευτής. Αμέτοχος στην καλλιτεχνική δημιουργία. Κυριολεκτικά άσχετος. Εν κατακλείδι δεν μπορεί να θεωρείται και δικαιούχος και να παίζει και καθοριστικό ρόλο στη διαδικασία διαχείρισης του δικαιώματος. Η σχέση είναι απλώς άκρη. Ο παραγωγός μπορεί να αμείβεται εφάπαξ για τη συμβολή του στην παραγωγή και τη διάδοση του καλλιτεχνικού έργου.

Όσο για τα ορφανά έργα ο προσδιορισμός τους να ανατεθεί στους φορείς συλλογικής διαχείρισης σε συνεργασία με συνδικαλιστικούς φορείς και ευθύνη επικύρωσης από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Εδώ, δεν προβλέπεται, δεν αναφέρεται καν ότι ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας ελέγχει την αξιοπιστία της έρευνας του κατόχου και χρήστη ούτε επικυρώνει την «ορφάνια» του έργου. Απλώς, το αναρτά.

Τελειώνοντας, να επισημάνω πόσο και στο χώρο του θεάτρου η ανάπτυξη μονοπωλίων έχει συντελέσει στην εξαθλίωση του κλάδου των ηθοποιών. Η αναφορά δεν είναι άσχετη. Θεατρικό μονοπώλιο απαίτησε την οπτικοακουστική μεταφορά θεατρικής παράστασης με τη σύγχρονη εκχώρηση των δικαιωμάτων των ηθοποιών προς όφελος της εταιρείας. Εκβιαστικά δε, δεν κατέβαλε για αρκετό διάστημα τα οφειλόμενα θεατρικά ημερομίσθια. Άσχετο ίσως, αλλά δεν τους πέρασε.

Οι καλλιτέχνες, οι δημιουργοί οφείλουν να αγωνιστούν κατά της ιδιωτικοποίησης, της εμπορευματοποίησης του πολιτισμού. Ο πολιτισμός ανήκει στον πραγματικό δικαιούχο του που είναι ο λαός. Να μπει φραγμός στο επικίνδυνο ενδιαφέρον των διάφο-

ρων ιδρυμάτων που υποκαθιστούν και καταργούν δημόσιους οργανισμούς με μοναδικό κίνητρο και στόχο το οικονομικό κέρδος. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Γερασιμίδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Η αρχή της δεδηλωμένης» από τον Τρικούπη στο σήμερα» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί - συνοδοί από το 1^ο Γυμνάσιο Άνω Λιοσίων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Λοβέρδος, για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παίρνω το λόγο για να επιχειρηματολογήσω υπέρ της ψήφισης μιας τροπολογίας που έχουμε καταθέσει με τον συνάδελφο κ. Αηδόνη, της τροπολογίας 939 της 15^{ης} Νοεμβρίου 2013, στην οποία αναφέρθηκε και ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Παναγιωτόπουλος προ ολίγου.

Κατ' αρχάς, ευχαριστώ και τον κ. Παναγιωτόπουλο και τον κ. Μιχελάκη που έκαναν δεκτή μία απόπειρα νομοθετικής παρέμβασης εκ μέρους μας. Τους ευχαριστώ διότι κατένοησαν το ορθό περιεχόμενο που είχε η τροπολογία και δεν δίστασαν να την αποδεχθούν, προτείνοντας μάλιστα -κι αυτό είναι κατ' αρχάς καλό- μια άλλη διατύπωση που θα διευρύνει τη συγκεκριμένη νομοθετική παρέμβαση επί του θετικότερου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παίρνω την αφορμή αυτής της στιγμής για να πω ότι όσες τροπολογίες ή παρεμβάσεις, με τη μορφή του κοινοβουλευτικού ελέγχου, έχουμε κάνει απέναντι σε Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης δεν είχαν ποτέ δημαγωγικό χαρακτήρα ή σκοπό. Ποτέ δεν προτείναμε κάτι που ξέρουμε ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν μπορεί να το καταφέρει, διότι έχει οικονομική στενότητα. Ποτέ δεν προτείναμε κάτι για να κάνουμε τον καλό. Προτείναμε μόνο πράγματα που μπορούν να γίνουν.

Θέλω μάλιστα να τονίσω ότι είναι λίγες οι θετικές στιγμές, όπως αυτή του κ. Μιχελάκη, και πολλές οι αρνητικές, όπως -υπογραμμίζω- μια πρόσφατη του Υπουργού Οικονομικών κ. Στουρνάρα, ο οποίος απαξίωσε μια ολόκληρη παρέμβαση που έγινε για τους επενδυτές καταθέτες, μικροομολογιούχους Έλληνες, όπου κουρεύτηκε η κατάθεσή τους σε ελληνικά ομόλογα, παρ' ότι εμπιστεύθηκαν την αξιοπιστία του ελληνικού δημοσίου, και είχαμε όλοι πει, και προ των εκλογών το 2012 αλλά και μετά τις εκλογές, πως μέσα στο 2012 θα κάναμε μία απόπειρα να τους πούμε ότι δεν έχουμε ξεχάσει.

Κατέθεσα λοιπόν ένα αίτημα, μήπως από την εισφορά κοινωνικής αλληλεγγύης θα μπορούσε να θεσπιστεί κάτι θετικό γι' αυτούς, με μίας -ας πούμε- αναλογικά μικρότερη δική τους συνεισφορά. Η απάντησή που πήρα ήταν απαξιωτική και για το Κοινοβούλιο αλλά και για τον ίδιο τον άνθρωπο που απαντάει έτσι. Είπε, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός ότι η απάντηση στο ερώτημά μου τον οδηγεί να μου πει πως προτάσεις των πολιτών εξετάζονται στο πλαίσιο των δημοσιονομικών δυνατοτήτων της χώρας. Δεν θα το έκανα ποτέ ως Υπουργός. Θα μιλούσα πάντα αλλιώς, σεβόμενος και το Εθνικό Κοινοβούλιο.

Έρχομαι τώρα στην παρούσα τροπολογία. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως κυβέρνηση Παπανδρέου είχαμε ασχοληθεί με θέματα ελληνικής ιθαγένειας, θέματα σχετιζόμενα και με ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Είχαμε ετοιμάσει, ως προς το παρόν, μία νομοθετική παρέμβαση, έπειτα διαδόχθηκε τον κ. Παπανδρέου ο κ. Παπαδήμος, η τρικομματική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να συνηνοθηθεί, όπως και για άλλα θέματα, έτσι και γι' αυτό, τα πράγματα πήγαν πίσω, αλλά να, έναν χρόνο μετά, φτάνουμε σε ένα καλό τέλος.

Ποιο είναι το θέμα; Πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κατά τη διάρκεια του και λίγο μετά απ' αυτόν, συμπολίτες μας με εβραϊκό θρησκευτικό προσανατολισμό, άνθρωποι που ασπάζονταν το εβραϊκό θρήσκευμα, υπό τον διωγμό ή την απειλή του διωγμού, έφυγαν από τη χώρα και πήγαν στο υπό βρετανική κα-

τοχή, εν πολλοίς σημερινό, έδαφος του κράτους του Ισραήλ. Από αυτή την αναγκαστική αποδήμησή τους προς τα εκεί, έχασαν τη δική μας ιθαγένεια, έχασαν την ελληνική ιθαγένεια. Επαναλαμβάνω ότι την έχασαν λόγω των διώξεων ή λόγω των απειλών για τέτοιες διώξεις, που υφίσταντο τότε. Όλα αυτά έγιναν προ του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, κατά τη διάρκειά του και λίγο μετά.

Η μετοίκησή τους, η αποδήμησή τους, ήταν επομένως αναγκαστική. Αυτή η αναγκαστική αποδήμηση διέρρηξε τον θεσμικό δεσμό μεταξύ των συγκεκριμένων ανθρώπων και της Ελληνικής Δημοκρατίας, του ελληνικού κράτους. Αυτή η διάρρηξη, ζημιόγόνος και για τις δύο πλευρές, και για εμάς ως Ελληνικής Δημοκρατίας και για εκείνους, είναι μία ανοιχτή πληγή από τότε.

Πρέπει με μια δικιά μας παρέμβαση να την επουλώσουμε, δίνοντάς τους την ευκαιρία –αν το επιθυμούν– να ζητήσουν την επανάκτηση της ελληνικής ιθαγένειας αυτοί –όσοι ζουν ακόμη– ή και οι κατιόντες σε ευθεία γραμμή απόγονοί τους, αυτοί οι δεύτεροι όχι με ειδική διαδικασία, αλλά βάσει του άρθρου 10 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα κριτήρια είναι να έχει γεννηθεί ο αιτών πριν το 1945, να έχει χάσει την ελληνική ιθαγένεια και να ζητά να την επανακτήσει αποδεικνύοντας ότι την είχε. Εάν δεν μπορεί με τρόπο αδιάσειστο αυτό να το αποδείξει, τότε στη διοίκηση –αυτό κατ' ερμηνείαν της τροπολογίας προκύπτει– να δίνεται η διακριτική ευχέρεια εκτιμώντας κατάλληλα τις περιστάσεις να αποφασίζει μέσω υπουργικής απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών, η οποία δημοσιεύεται στο φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Και όπως είπα, για τους κατιόντες σε ευθεία γραμμή να υπάρχει η ίδια δυνατότητα αιτήσεως, αλλά η αξιολόγηση να γίνεται κατά τα δεδομένα του νόμου –κατά το άρθρο 10 δηλαδή– του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως αυτό σήμερα ισχύει.

Λέει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Παναγιωτόπουλος, ότι ναι, γίνεται δεκτό το αίτημα. Έχουμε στείλει διά του κ. Δημήτρη Δόλλη, Υφυπουργού Εξωτερικών όταν είχε προετοιμαστεί η ρύθμιση αυτή, έχουμε στείλει επιστολές στους Αρχηγούς όλων των πολιτικών κομμάτων και έχουμε ζητήσει υποστήριξη. Ορισμένοι εξ αυτών, όπως ο κ. Κουβέλης και όπως με ενημέρωσε ο κ. Μαρίας και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες –η Κυβέρνηση έχει ήδη εκφραστεί– έχουν πει «ναι».

Περιμένουμε την τροπολογία όπως θα τη διατυπώσει ο Υπουργός. Σας λέω εκ των προτέρων, κύριε Υπουργέ, ότι θα την αποδεχθούμε. Τα κριτήρια δεν νομίζω ότι θα είναι άλλα. Μένω στη φράση –και γι' αυτό σας λέω ότι θα τη δεχθούμε, χωρίς να την έχω δει ακόμη– του κ. Παναγιωτόπουλου, ότι διευρύνει το δικαίωμα αυτό, δηλαδή, είναι πιο θετική ακόμα κι από την τροπολογία που έχουμε καταθέσει. Ξαναλέω ότι το θεωρώ θετική εξέλιξη και περιμένω να δω το κείμενο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Ενημερώθηκα ότι ο κ. Μιχελάκης εξετάζει το θέμα και σε επόμενο νομοσχέδιο θα φέρει την τροπολογία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι σήμερα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Όχι σήμερα, δεν προλαβαίνει. Θα τη φέρει όπως πρέπει να είναι διατυπωμένη. Η δέσμευση είναι δέσμευση. Σε επόμενο νομοσχέδιο –δεν ξέρω αν θα είναι το αμέσως επόμενο– θα φέρει την τροπολογία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καλώς. Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να πω μια φράση για το θέμα που έθεσε ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εμένα με είχε ενημερώσει ο κ. Μιχελάκης ότι θα το φέρει σήμερα. Το ίδιο έκανε και ο Υπουργός Πολιτισμού πριν από μισή ώρα περίπου εδώ. Δεν θα πω τίποτα

περισσότερο, κύριε Υπουργέ, από το ότι περιμένω να τηρηθεί η υπόσχεσή σας εντός των επομένων δύο εβδομάδων. Ξέρετε ότι ξεκινάει η συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Η Βουλή έχει αλλού το ενδιαφέρον της. Αυτό, αν παραμεινθεί ακόμη μια φορά, θα φύγει για κάποια άλλη χρονική συγκυρία. Δεν πρέπει να γίνει έτσι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Σας είπα ότι η ενημέρωση που είχα είναι ότι ο κ. Μιχελάκης μελετάει το θέμα, τη διατύπωση και θα τη φέρει σε επόμενο νομοσχέδιο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Του Υπουργείου Εσωτερικών; Έρχεται νομοσχέδιο το Δεκέμβριο. Πάει πολύ πίσω. Δεν το ξέρουμε αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Δεν την έχω αυτή τη διευκρίνιση. Στο αμέσως επόμενο ή σε επόμενο νομοσχέδιο θα έρθει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εάν δεν μας δώσει συγκεκριμένη ημερομηνία το Υπουργείο Εσωτερικών, εμείς θα επανακαταθέσουμε την τροπολογία αυτή για την επόμενη εβδομάδα και θα ζητήσουμε να τεθεί σε ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Αυγενάκης έχει τον λόγο και ακολουθεί ο κ. Μουσουρούλης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προς συζήτηση νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού θίγει ένα πολύ σημαντικό για τον πολιτισμό –και όχι μόνον– τομέα, αυτόν των πνευματικών δικαιωμάτων. Ωστόσο, θέλω να παρουσιάσω και μια άλλη διάσταση των πνευματικών δικαιωμάτων, όπως εισπράττονται σήμερα από τους κατ' ευφημισμόν μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, όπως την GRAMMO, EPATΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ και την κερδοσκοπικότερη εταιρεία «ΑΕΠΙ Α.Ε.»

Θέλω να ξεκαθαρίσω εξ αρχής και προς αποφυγήν παρεξηγήσεων ότι είναι απαραίτητο οι πνευματικοί δημιουργοί να αμείβονται για τα δικαιώματά τους. Ωστόσο, δεν μπορεί να χρεώνονται δικαιώματα μονομερώς από μια ανώνυμη εταιρεία με την προσασία της ελληνικής πολιτείας και η οποία εταιρεία απολαμβάνει ποινικές δυνατότητες για την άσκηση της εμπορικής της δραστηριότητας.

Όταν η μουσική χρησιμοποιείται έξω από το στενό προσωπικό κύκλο, όπως σε καταστήματα, γραφεία, ταξί και πολλούς ακόμα χώρους ή στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση χαρακτηρίζεται ως δημόσια εκτέλεση και συνεπώς χρειάζεται άδεια από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, δηλαδή τους δημιουργούς, τους συντελεστές, τον συνθέτη, τον στιχουργό, τον ερμηνευτή, τον μουσικό παραγωγό κ.λπ.. Αυτός ήταν και ο βασικός λόγος για τον οποίον η πολιτεία αδειοδότησε –και σωστά μέχρι εδώ– την ΑΕΠΙ την ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ και τη GEA για τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα των δημιουργών– συνθέτες και στιχουργοί κ.λπ..

Όπως κατέληξε, όμως, σήμερα, επιχειρηματίες με τη μορφή υπερβολάβων ανά νομό αναλαμβάνουν να εισπράττουν πνευματικά δικαιώματα, τα οποία στην πορεία αποδίδουν, με τρόπους που δεν είναι γνωστοί και διαφανείς, στους δημιουργούς, μουσικούς, στιχουργούς, μουσικοσυνθέτες. Φαντάζομαι, κύριε Υπουργέ, ότι είστε ενήμερος για τις αντιρρήσεις επί των αποδόσεων από πλευράς των παραγωγών.

Ο νόμος δίνει τη δυνατότητα στην ΑΕΠΙ να καθορίσει μονομερώς την αμοιβή της εταιρείας για την εισπράξη των πνευματικών δικαιωμάτων, μάλιστα μέχρι πρότινος δεν υπήρχε καν αμοιολόγιο. Πρόκειται για ποσά που φτάνουν ακόμα και τις μερικές χιλιάδες ευρώ. Και το φοβερό όλων είναι ότι η χρέωση δεν γίνεται βάσει της χρήσης του «Χ» ή του «Ψ» τραγουδιού αλλά βάσει των τετραγωνικών του καταστήματος.

Και βέβαια, ένα ερώτημα που ευθέως σας κάνω, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Αλήθεια ξέρετε –εμείς δεν ξέρουμε– για πόσους και για ποιους καλλιτέχνες εργάζεται ή είναι εξουσιοδοτημένη να εργάζεται η ΑΕΠΙ; Εσείς ή πιο σωστά ο Υπουργός Πολιτισμού, ο οποίος είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος, έχετε την ευθύνη εποπτείας αυτής της εταιρείας. Έχετε αναζητήσει ποτέ, αλήθεια, συμβάσεις συνεργασίας της εταιρείας αυτής με τους καλλιτέ-

χνες παραγωγούς; Φαντάζομαι πως όχι, γιατί είναι επτασφράγι- στο μυστικό.

Πώς επιτρέπετε να λειτουργεί τέτοιο μονοπώλιο κάτω από τη μύτη σας, κάτω από τη μύτη μας, κάτω από τη μύτη της πολι- τείας, χωρίς καν να δίνουμε σημασία, να ελέγχουμε δηλαδή; Πώς επιτρέπει η Επιτροπή Ανταγωνισμού να συνεχίζει αυτή η μονο- πωλιακή κατάσταση χωρίς να παίρνει καμμία απολύτως πρωτο- βουλία; Πώς οι οικονομικοί εισαγγελείς παραμένουν απαθείς, βλέποντας δημόσιες καταγγελίες για την πορεία χρήματος που συγκεντρώνονται με άναρχο και εκβιαστικό τρόπο από μικρομε- σαίους επαγγελματίες με τις ευλογίες της πολιτείας, του Υπουρ- γείου σας δηλαδή, και στη συνέχεια να κατανέμεται, όπως κατανέμεται, χωρίς αποδεικτικά στοιχεία, δηλαδή συμβάσεις συ- νεργασίας αλλά και -το πιο σημαντικό- αποδεικτικά στοιχεία χρή- σης των τραγουδιών που βεβαίως για λογαριασμό αυτής της χρήσης εισπράττει η λεγόμενη ΑΕΠΙ;

Παρακαλώ και προκαλώ τόσο εσάς ως αρμόδιο Υπουργό όσο και τον Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, τις ελεγκτικές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών αλλά και τους οικονο- μικούς εισαγγελείς να πράξουν τα δέοντα. Είμαι στη διάθεσή σας, είμαι στη διάθεσή τους, για να φέρουμε στο φως όλα τα κακώς κείμενα ενός μοντέλου που έχει κάνει τον κύκλο του.

Η ελληνική πρωτοτυπία σε ακόμα μία περίπτωση προκαλεί πολλά ερωτηματικά, καθώς ο ν. 2121/1993 προβλέπει διοικητικές και ποινικές κυρώσεις αλλά και ιδιαίτερα υψηλές αποζημιώσεις. Ουσιαστικά, το δημόσιο έχει το ρόλο εισπράκτορα μιας καθαρά αστικής εταιρείας, καθώς έχει εξοπλίσει την ΑΕΠΙ με ποινικές δυ- νατότητες για την άσκηση της εμπορικής της δραστηριότητας.

Και το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Με ποιο σκε- πτικό, αλήθεια, εξοπλίζουμε μια αστική εταιρεία με τη δυνατό- τητα επιβολής κυρώσεων απλά και μόνο για να ασκεί την εμπορική της δραστηριότητα; Μιλάμε για κυρώσεις που φτάνουν ακόμα και στο αυτόφωρο, ακόμα και στη δήμευση περιουσίας καταστηματαρχών. Πού έχει ξαναγίνει αυτό, αλήθεια;

Το παράδοξο μάλιστα είναι ότι δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα η μη είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών, εφόσον έχουν μπει σε μία ρύθμιση, όταν τα ασφαλιστικά ταμεία βρίσκονται σε μία εκρηκτική κατάσταση με τεράστιες κοινωνικές συνέπειες. Είναι, όμως, ποινικό αδίκημα η μη καταβολή του τέλους πνευματικών δικαιωμάτων στην ΑΕΠΙ και οδηγεί τους επιχειρηματίες στο αυ- τόφωρο, με όλα τα συνεπακόλουθα.

Με τις εμπορικές συμπεριφορές της ΑΕΠΙ έχει ασχοληθεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού μόλις το 2000 και η οποία τονίζει: «Η ΑΕΠΙ καταχράστηκε τη δεσποζούσα θέση της στην αγορά». Ανα- φέρει ξεκάθαρα. Ακούστε: «Είναι αδικαιολόγητη η άρνηση της ΑΕΠΙ να δεχθεί τη μερική ανάθεση διαχείρισης των δικαιωμάτων των πνευματικών δημιουργών. Είναι υπέρμετρα υψηλή η επιβολή προμήθειας για την είσπραξη των δικαιωμάτων των δημιουργών. Υπάρχει παράλειψη της ΑΕΠΙ...», παράλειψη απλώς, «...να γνω- στοποιεί κατά τρόπο πλήρη και ουσιαστικό τα αμοιβολόγια και τον κανονισμό διανομής της στους ενδιαφερόμενους δημιουρ- γούς και χρήστες, αλλά και το ύψος και τα κριτήρια διάθεσης για πολιτιστικούς και κοινωνικούς σκοπούς των ποσών τα οποία πα- ρακρατούνται βάσει συμφωνιών αμοιβαιότητας». Είδατε τίποτα από όλα αυτά εσείς; Εγώ δεν έχω δει.

Και μετά τι; Την ώρα που η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Πρωθυ- πουργός καταβάλλει κάθε προσπάθεια μείωσης του ΦΠΑ στην εστίαση και γενικότερα ελάφρυνσης από τις έμμεσες δαπάνες των επαγγελματιών εστίασης ώστε αυτή η ελάφρυνση να φτάσει τελικά στον καταναλωτή, εσείς πρέπει να κάνετε το αυτονόητο: Την έμμεση, δηλαδή, επιβάρυνση της ΑΕΠΙ, της GEA και όλων των υπόλοιπων που έρχονται, όπου τελικά αυτή φτάνει και στον καταναλωτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι- λίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σας δίνω ένα μόνο στοιχείο: Στην παρούσα οικονομική συγκυ- ρία που οι επιχειρηματίες αδυνατούν να καταβάλουν τα ποσά που επιβάλλει η ΑΕΠΙ έχει ως αποτέλεσμα η τελευταία να κατα- φεύγει στη δικαιοσύνη για να εισπράξει τα οφειλόμενα –κατά την κρίση της- ποσά. Είναι χαρακτηριστικό ότι από την έναρξη της

κρίσης η ΑΕΠΙ έχει καταθέσει πλέον των έξι χιλιάδων μηνύσεων προς ιδιώτες για την είσπραξη πνευματικών δικαιωμάτων χωρίς να έχει την παραμικρή έκπτωση στις χρεώσεις προς τους κατα- στηματαρχες. Απεναντίας, αποφάσισε μειώσεις ύψους 40% και πλέον στους δημιουργούς, την ώρα που εμφανίζει ετήσιους τζί- ρους της τάξεως των δεκαεσσάρων εκατομμυρίων ευρώ η ΑΕΠΙ το 2010 και μόλις των επτά εκατομμυρίων η GEA –παρακαλώ- το 2010. Μάλιστα, είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα εταιρεία.

Κύριε Υπουργέ, σε πρόσφατη απάντησή σας σε κοινοβουλευ- τική μου παρέμβαση, αλλά και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υπο- θέσεων αναφέρατε –ανέφερε ο κ. Παναγιωτόπουλος- ότι στις προτεραιότητες της πολιτικής ηγεσίας για το εν λόγω θέμα είναι η σύσταση επιτροπής διαλόγου, σταθμίζοντας τα συμφέροντα κάθε σχετιζόμενης ομάδας κ.λπ.. Το είπατε κι εσείς νωρίτερα στην τοποθέτησή σας.

Ποια θα είναι η αποστολή της εν λόγω επιτροπής; Ποια θα είναι τα καθήκοντά της; Αρκεί ο διάλογος και η κατανόηση; Ποιο θα είναι το χρονοδιάγραμμα τελικά; Και δεν θέλω να πιστέψω – φαντάζομαι και κανένας- ότι θα κάνουμε μια επιτροπή για να ξε- χαστεί το θέμα και τελικά να το κρύψουμε κάτω από το χαλί. Όχι βέβαια. Θέλουμε καθαρές κουβέντες και καθαρές δεσμεύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκλη- ρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το κράτος δεν μπορεί να είναι σχολιαστής λέγοντας «για τις διαφωνίες πηγαίνετε στα δικαστήρια», όπως διάβασα σε απαν- τητική επιστολή σας, πράγμα που σημαίνει περισσότερα έξοδα για τους μικρομεσαίους επαγγελματίες. Το κράτος οφείλει να πάρει ξεκάθαρη θέση σε αυτήν τη διαδικασία, σε αυτήν την αδι- κία που συντελείται.

Τελιώνοντας –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- θέλω να πω ότι επι- βάλλεται άμεσα και συνολικά να προχωρήσουμε σε αλλαγή του θεσμικού πλαισίου ενσωματώνοντας το πνεύμα των ευρωπαϊκών οδηγιών, αλλά και παραδειγματιζόμενοι από τα ανάλογα μοντέλα εταιρειών που υπάρχουν και εκτός Ευρώπης και στην Αμερική.

Παρακαλώ και τους Βουλευτές των αντιπολιτευόμενων κομμά- των να πάρουν θέση και να στηρίξουν τους μικρομεσαίους επαγ- γελματίες, να στηρίξουν δηλαδή την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας αυτών των εταιρειών.

Άλλωστε, σε τέτοια θέματα δεν θα κριθεί η αντιπολιτευτική σας πορεία, κύριοι συνάδελφοι. Απεναντίας, θα στηρίξετε μια διόρθωση που χρόνια τώρα θα έπρεπε να είχε γίνει.

Κύριε Υπουργέ, πράξτε θαρραλέα και άμεσα και θα είμαστε δίπλα σας.

Όσο για το σημερινό νομοθέτημα, σαφώς και το στηρίζω, ιδι- αιτέρως, δε, εάν θεωρήσουμε ότι αυτό είναι η αρχή μιας διόρ- θωσης ενός μεγάλου λάθους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κύ- ριος Υπουργός για μια σύντομη παρέμβαση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Νομίζω ότι ο κύριος συνάδελφος αδικεί την πολιτική ηγεσία, αδικεί τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Παναγιωτόπουλο, γιατί προηγούμενος αν άκουγε την ομιλία του στην Ολομέλεια, θα δια- πίστευε ότι αναφέρθηκε και στο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα των δυο μηνών και στους στόχους και στο πλαίσιο. Επομένως, ας περιμένουμε. Περιμέναμε τόσο καιρό.

Εμείς το ανοίξαμε το θέμα. Το τολμήσαμε. Είπαμε ότι θα γίνει επιτροπή διαλόγου. Εκεί θα συζητηθούν όλα με προσοχή, με το σεβασμό που πρέπει να έχουμε και στους δημιουργούς και βε- βαίως και απέναντι στους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, στα κα- φενεία, όπως είπατε κ.λπ..

Πράγματι, υπάρχει πρόβλημα. Τα προβλήματα λύνονται μέσα από το διάλογο. Επειδή μιλάμε για πολιτισμό, νομίζω ότι πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Οφείλουμε να είμαστε πολύ προ- σεκτικοί.

Όλα αυτά, λοιπόν, θα τα ανοίξουμε στην επιτροπή. Υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Υπάρχει πάνω από όλα η πολι- τική βούληση να δούμε όλα αυτά τα θέματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

Θα ήθελα μόνο να ευχαριστήσω τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Αυγενάκη, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Αν μου επιτρέψετε, θα ήθελα μόνο να ευχαριστήσω τον Υπουργό και να πω ότι εάν καταφέρατε εσείς να σπάσετε τόσα αυγά που τόσοι προηγούμενοι που πέρασαν από τη συγκεκριμένη θέση δεν κατάφεραν, να ξέρετε ότι θα είναι προς τιμήν σας και βεβαίως θα είμαστε δίπλα σας σε καθετί σωστό και δίκαιο.

Συμφωνώ ότι με το σωστό διάλογο και τα επιχειρήματα επιτελείται καλύτερο και περισσότερο έργο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Μουσουρούλης έχει τον λόγο και έπειτα ο κ. Παχαλίδης.

Ορίστε, κύριε Μουσουρούλη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε για τη συμπλήρωση και επέκταση του νομικού πλαισίου για την πνευματική ιδιοκτησία. Άκουσα με πολλή προσοχή όλους τους ομιλητές και κυρίως τους καλλιτέχνες τους οποίους ενδιαφέρει άμεσα το αντικείμενο αυτό. Προσπάθησα να δώσω έναν τίτλο, χωρίς δυστυχώς, να μπορώ να καλύψω όλες τις τάσεις που εκφράστηκαν.

Αυτό που συζητάμε σήμερα είναι, στην ουσία, η πρωτογενής πνευματική δημιουργία και η αναπαραγωγή της μέσα από την παραχώρηση σε ένα νομικό πρόσωπο ή σε πολλά, του δικαιώματος εκμετάλλευσης της ατομικής περιουσίας –που είναι η δημιουργία– προς αμοιβαίο όφελος. Αυτό είναι το θέμα για μένα.

Οι ρίζες είναι παλιές και βαθιές. Έχουν επιχειρηθεί πολλές φορές ρυθμίσεις και έχει οικοδομηθεί ένα θεσμικό πλαίσιο. Εδώ θα ήθελα να αναφέρω τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και συγκεκριμένα το άρθρο 7 και βέβαια, αρκετές αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ενθυμούμαι –και οι περισσότεροι συνομιλητικοί μου επίσης– την υπόθεση Phil Collins εναντίον εταιρειών, ο οποίος κατόρθωσε –αλλά και άλλοι καλλιτέχνες εκείνη την εποχή– να απαγορεύσει την αναπαραγωγή του πνευματικού του έργου χωρίς την έγγραφη συγκατάθεσή του. Από εκεί και πέρα, όλα πήραν το δρόμο τους.

Ας δούμε τώρα πώς μπορούμε να προσεγγίσουμε το θέμα. Κατ' αρχάς, η πνευματική δημιουργία, το έργο που, κατά μία έννοια αποτελεί και δημόσια περιουσία, στο βαθμό που σωρεύει πολιτισμό σε μια χώρα, απόθεμα, κληρονομιά. Άρα, το κράτος έχει κίνητρο να προστατεύσει το πνευματικό αυτό δικαίωμα. Γιατί; Διότι έχει όφελος και όχι μόνο οικονομικό, αλλά και στην εξωτερική του πολιτική. Πόσες φορές έχουμε ασκήσει εξωτερική πολιτική με καλλιτέχνες; Πολλές. Το κράτος έχει όφελος και σε άλλα ζητήματα όπως η προώθηση του τουρισμού. Κατ' αυτή την έννοια είναι, λοιπόν, δημόσια περιουσία.

Θα ήθελα να αναφέρω εδώ και τον Αδαμάντιο Κοραή ως Χιώτη. Χιώτης ήταν και ο Κοραΐς, ο πρώτος που απέδωσε στα ελληνικά τον όρο «civilisation» από τα γαλλικά, δηλαδή πόλις-πολιτισμός.

Συνεπώς στο βαθμό, που συνεισφέρει ο πολιτισμός, η δημιουργία, στη χώρα και στους πολίτες, το κράτος πρέπει να φροντίζει πώς η προστασία θα είναι καλύτερη και ισχυρότερη.

Το κίνητρο για την προστασία του δικαιώματος είναι πολλαπλό και κανείς –ακόμα και από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος– δεν μπορεί να το ακυρώσει. Κατ' αρχάς, αφορά τον ίδιο το δημιουργό, για να βελτιώσει την ποιότητα του έργου του, όχι την έμπνευση ούτε το ταλέντο –αυτό είναι άλλο θέμα– αλλά την ποιότητα, όπως, για παράδειγμα στο τραγούδι, μια καλύτερη ενορχήστρωση. Δεύτερον, είναι κίνητρο και για τους παραγωγούς, αυτούς που είπαμε, που είναι υπεύθυνοι για την αναπαραγωγή της πνευματικής δημιουργίας, για να κάνουν επενδύσεις προκειμένου να τονώσουν τη ζήτηση. Και τρίτον είναι για το κράτος. Το κράτος έχει έσοδα, μαζεύει χρήματα και γι' αυτό, έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Μάλιστα τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να επανενδυθούν στον πολιτισμό, για παράδειγμα στο ψηφιακό σκέλος στο πλαίσιο της ενιαίας ψηφιακής αγοράς που προσφέ-

ρει πολλές ευκαιρίες.

Θέλω επίσης να θέσω ορισμένες ερωτήσεις. Άκουσα και τον κ. Αυγενάκη, αλλά και άλλους συναδέλφους.

Κατ' αρχάς, ο ΟΠΙ, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ερμηνεύει σωστά τη νομοθεσία; Δηλαδή οι εγκύκλιοι που στέλνονται από τον ΟΠΙ κατά καιρούς είναι ορθές; Επίσης, ελέγχει ο ΟΠΙ την εφαρμογή της νομοθεσίας, για παράδειγμα όταν οι δήμοι συνάπτουν συμβάσεις στην περιοχή τους; Παρεμβαίνει εκεί ως μηχανισμός, ως ελεγκτικός βραχίονας του Υπουργείου σας;

Το ίδιο, ερώτημα –ή παρεμφερές– πρέπει να θέσω και για την ΑΕΠΙ. Και λέω την ΑΕΠΙ, γιατί εκπροσωπεί την κρίσιμη μάζα, 90%, 95% των δημιουργών.

Πώς εισπράττει; Πώς κατανέμει τα δικαιώματα; Και πώς τα διανέμει; Μπορεί να έχουν λυθεί όλα αυτά και να μην το ξέρω. Υπάρχει κάποιο κριτήριο εύλογης ανταμοιβής στον καλλιτέχνη; Να το δούμε αυτό.

Θέλω επίσης να απαντήσω στην εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ την κ. Κανελλοπούλου. Μας ψέξατε για καθυστερημένη ενσωμάτωση. Σε σχέση με αυτά που είπα και εχθές, ότι δηλαδή ο ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δεν συμφωνεί με ενσωμάτωση Κοινοτικού Δικαίου, μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση. Καταψηφίσατε το δεύτερο σκέλος, δηλαδή το σκέλος των ορφανών έργων και υπερψηφίσατε με μία εξαίρεση το πρώτο, δηλαδή την επέκταση της διάρκειας προστασίας.

Να δούμε, όμως, τι ακριβώς είπατε: Κάνετε διαπιστώσεις με τις οποίες κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει. Δεν υπάρχει πολιτισμός χωρίς δημιουργούς. Ασφαλώς. Τα πνευματικά δικαιώματα ενισχύουν την αυτοδυναμία του δημιουργού. Ασφαλώς. Κι επίσης, χρειάζεται όραμα και στρατηγική για τον πολιτισμό. Τέλος, είπατε ότι μπορεί να βοηθήσει στον περιορισμό της πειρατείας. Αυτό είναι πάρα πολύ ωραίο και χαίρομαι που τα αναφέρατε. Μόνο που δεν προχωρήσατε τη σκέψη σας παρακάτω για να δούμε και την οικονομική τους διάσταση. Παρασυρθήκατε και πήγατε στον Μαρξ.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαι στον Μαρξ. Δεν παρασύρθηκα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Μιλήσατε, λοιπόν, για υπερεκμετάλλευση εργασίας και του εργατικού δυναμικού.

Θα μοιραστώ μαζί σας μερικές σκέψεις. Δυστυχώς δεν είναι εδώ ο κ. Χαλβατζής, τον οποίο άκουσα με προσοχή.

Στον καπιταλισμό, λέει ο Μαρξ, η ατομική ιδιοκτησία δεσμεύει τα μέσα παραγωγής με αποτέλεσμα όταν δεν παράγεται κέρδος, να δημιουργείται ανεργία και να βλάπτεται η κοινωνία.

Το ερώτημα είναι το εξής: Η ατομική ιδιοκτησία σε αυτό που συζητάμε ποια είναι; Είναι η πνευματική δημιουργία. Πού βλάπτεται λοιπόν η κοινωνία; Το ρωτάω αυτό για το Κομμουνιστικό Κόμμα περισσότερο.

Το δεύτερο ερώτημα είναι για το ΣΥΡΙΖΑ: Πώς μπορεί να παρέμβει το κράτος για να τονώσει την οικονομική δραστηριότητα; Δηλαδή, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά κρατική παρέμβαση για να τονωθεί η οικονομική δραστηριότητα παντού εκτός από τον πολιτισμό; Να το συζητήσουμε. Είναι ένα θέμα.

Ο κ. Χαλβατζής –και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– είπε ότι ο καπιταλισμός στον πολιτισμό είναι αδηφάγος, καταστροφικός, ολέθριος, το εισόδημα των καλλιτεχνών πενιχρό και ανύπαρκτο. Κι έδωσε τρεις λύσεις. Ας τις ακούσουμε:

Πρώτη λύση: Εξαγνισμός από το κέρδος. Μα, το κέρδος γεμίζει τους λογαριασμούς της ΑΕΠΙ για να επιστρέψουν πόροι στον δημιουργό.

Δεύτερη λύση: Μίλησε για ανάκτηση του ηθικού νοήματος της δημιουργίας με ανεμπόδιστη πρόσβαση στην καλλιτεχνική δημιουργία. Εάν με το «ανεμπόδιστη πρόσβαση» εννοεί να φύγουν οι μεσάζοντες, να το συζητήσουμε.

Ρωτώ. Η κ. Γερασιμίδου ή οι άλλοι καλλιτέχνες επιτρέπουν την ανεμπόδιστη πρόσβαση στην πνευματική τους δημιουργία, να έρθω, δηλαδή, να σας ακούσω ή να σας δω στο θέατρο χωρίς εισιτήριο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτη λύση κατά τον κ. Χαλβατζή. Πάλη καλλιτεχνών για λαϊκή εξουσία που θα αποδώσει το προϊόν του έργου στους πραγμα-

τικούς δημιουργούς. Πώς θα γίνει τώρα αυτό, δηλαδή η πάλη για να έρθει η λαϊκή εξουσία; Και τι θα αποδώσει;

Τέλος πάντων, είναι ιδεολογικά τα ζητήματα. Ας τα συζητήσουμε, όμως, κάποια στιγμή, γιατί από το ιδεολογικό ξεκινάμε για να πάμε στην πραγματική ζωή και την πολιτική.

Σχετικά με όσα είπε για τα πολιτιστικά ιδρύματα των μονοπωλιακών ομίλων που παραδίδουν το κερδοφόρο «φιλέτο» κ.λπ., Εγώ ξέρω ότι γίνεται τεράστιο έργο από τα ιδρύματα αυτά για την προστασία και διάσωση των ορφανών αρχείων, για την ανάδειξη ενός τεράστιου πλούτου και αποθέματος που έχει η χώρα μας και μάλλον θα πρέπει να τους πούμε και ένα «ευχαριστώ».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Πασχαλίδης και μετά ο κ. Πάντζας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο εναρμονίζεται το Ελληνικό Δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας με εκείνο των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο των δύο πρόσφατων Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγκεκριμένα, εναρμονίζεται με την ευρωπαϊκή οδηγία 77/2011 για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων, η οποία καλύπτει στο κεφάλαιο Α' και στα πέντε πρώτα άρθρα και με την ευρωπαϊκή οδηγία 28/2012, σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων η οποία καλύπτεται στο κεφάλαιο Β' και τα άρθρα 6 έως 10.

Όσον αφορά συγκεκριμένα στα πνευματικά δικαιώματα, η ουσιαστική εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας στα θέματα της πνευματικής ιδιοκτησίας με τα ισχύοντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματοποιήθηκε με το ν. 2121/1993, ένα νόμο ιδιαίτερα επιτυχημένο που τυγχάνει, μάλιστα, ευρύτατης αποδοχής τόσο από τον νομικό κόσμο όσο και από τους άλλους εμπλεκόμενους φορείς.

Το βασικό χαρακτηριστικό των δύο οδηγιών, που έρχονται να τροποποιήσουν και σε κάθε περίπτωση να βελτιώσουν τον ως άνω νόμο, είναι ότι μεγεθύνουν το διάστημα προστασίας. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3 του παρόντος νομοσχεδίου προβλέπει την αύξηση της διάρκειας προστασίας των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή των εκτελεστών καλλιτεχνών στα εβδομήντα χρόνια αντί των πενήντα που ίσχυε μέχρι σήμερα. Αυτή η τροποποίηση αναμφίβολα ενισχύει κυρίως τους αδύναμους καλλιτέχνες που έχουν μεταβιβάσει όλα τους τα δικαιώματα και λαμβάνουν απειροελάχιστα πλέον από την εκμετάλλευση των έργων τους.

Στα άρθρα 4 και 5 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη δυνατότητα του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη να καταγγείλει τη σύμβαση, με την οποία έχει παραχωρηθεί στον παραγωγό η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό των ερμηνειών. Αυτό θα ισχύει στην περίπτωση που πενήντα χρόνια μετά την αρχική παρουσίαση ο παραγωγός παύσει να παράγει επαρκή ποσότητα αντιγράφων του.

Μια ακόμα καινοτομία του παρόντος είναι η δυνατότητα που δίνεται στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη, να αξιώσει τη λήψη μιας ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής ύψους 20% επί των ακαθαρίστων εσόδων από το αποκλειστικό δικαίωμα διανομής, αναπαραγωγής και διάθεσης του συγκεκριμένου φωνογραφήματός του για το όλο χρονικό διάστημα επέκτασης της προστασίας των δικαιωμάτων του, ώστε να μπορέσει να επωφεληθεί πραγματικά από την εν λόγω επέκταση.

Όπως προαναφέρθηκε, το κεφάλαιο Β' του νομοσχεδίου αφορά την προστασία των λεγόμενων ορφανών έργων και αξίζει ιδιαίτερης αναφοράς, καθώς αυτά συνδέονται άμεσα με την πολιτιστική μας κληρονομιά. Ορφανά ονομάζονται τα έργα που καλύπτονται με από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, είναι όμως αγνώστου πατρός, συγγραφέως, δημιουργού, ή ο τελευταίος δεν μπορεί να βρεθεί ώστε να χορηγήσει άδεια χρήσης τους.

Το παρόν νομοσχέδιο ενσωματώνοντας την οδηγία 28/2012, δίνει στις βιβλιοθήκες, στα αρχεία, στους φορείς διαφύλαξης κληρονομιάς και σε άλλους φορείς υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, κατάλληλο νομικό πλαίσιο για την παροχή διαδικτυακής,

διασυννοριακής πρόσβασης σε ορφανά έργα που περιέχονται στις συλλογές τους. Τα ορφανά έργα είναι συνήθως βιβλία, άρθρα από εφημερίδες και περιοδικά και ταινίες που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Αποτελούν μέρος συλλογών ευρωπαϊκών βιβλιοθηκών και φορέων, ενώ ενδέχεται να μείνουν ανεκμετάλλευτα εάν δεν θεσπιστούν κοινοί κανόνες, ώστε να καταστεί νομικά εφικτή η ψηφιοποίηση και η διαδικτυακή παρουσίασή τους.

Θεωρητικά, οποιοσδήποτε προβάλλει δημοσίως τέτοιο περιεχόμενο, μπορεί να αχθεί ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών-μελών για παραβίαση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Μέχρι σήμερα, κάθε βιβλιοθήκη ή οργανισμός υποχρεούται πριν την ψηφιοποίηση περιεχομένου, να αναζητήσει ενδελεχώς τον δικαιούχο δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας κάθε έργου, ώστε να λάβει σχετική άδεια χρήσης για την επεξεργασία και την παρουσίασή του στο κοινό. Εάν δεν βρισκόταν ο δικαιούχος, το έργο παρέμενε ανεκμετάλλευτο, ενώ νομική λύση μπορούσε να δοθεί σε κάθε μια χώρα ξεχωριστά ανάλογα με τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν σε αυτήν, παράγοντας έτσι μερικές αποσπασματικές και διαφορετικές μεταξύ τους εθνικές λύσεις.

Εξάλλου, η πανευρωπαϊκή πρόσβαση μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο μέσω ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Η κίνηση αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έρχεται ως απάντηση στη μαζική ψηφιοποίηση περιεχομένου που πραγματοποιεί αυτήν τη στιγμή στην άλλη όχθη του Ατλαντικού η GOOGLE.

Μια από τις πολλές βιβλιοθήκες που θα ωφεληθεί σημαντικά από τη νέα νομοθεσία είναι η εξαιρετική Ψηφιακή Βιβλιοθήκη «Europeana», ενώ σημαντικά θα είναι τα οφέλη για ερευνητές και πολίτες.

Αξίζει να αναφέρει κάποιος τη σχετική δήλωση του αρμόδιου Επιτρόπου Μισέλ Βαρνιέ, αναφορικά με την ιδιότητα και τη σπουδαιότητα της εν λόγω οδηγίας: «Η σημερινή υιοθέτηση της οδηγίας για τα ορφανά έργα είναι ένα σημαντικό επίτευγμα στις προσπάθειές μας για τη δημιουργία μιας ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Θα επιτρέψει την εύκολη διαδικτυακή πρόσβαση όλων των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά μας. Η ταχεία και επιτυχής έκβαση της νομοθετικής διαδικασίας και η ευρεία συναίνεση στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, αποδεικνύουν ότι με τη συνεργασία μπορούμε να συμφωνήσουμε μέτρα που εξασφαλίζουν την καταλληλότητα των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πνευματική ιδιοκτησία στην ψηφιακή εποχή. Πέραν των άλλων επιτευγμάτων, όπως το ευρωπαϊκό μνημόνιο συνεννόησης για τη διευκόλυνση της μαζικής ψηφιοποίησης των βιβλίων που βρίσκονται εκτός κυκλοφορίας, η παρούσα οδηγία είναι ένα ακόμη βήμα για τη διευκόλυνση της διαδικτυακής πρόσβασης στο ψηφιακό περιεχόμενο».

Τέλος, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να τονίσω, προς άρση των όποιων αμφιβολιών και αντιρρήσεων από πλευράς αντιπολίτευσης, ότι όλοι οι φορείς που εμπλέκονται με την υπόθεση ορφανών έργων, είναι ουσιαστικά φορείς έμμεσα ή άμεσα ελεγχόμενοι από το δημόσιο, όπως είναι φυσικά και ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας που είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Επομένως η κατοχύρωση είναι πλήρης. Και όπως ανέφερε χαρακτηριστικά και ο κύριος Υπουργός, δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση τα ορφανά έργα να προσφερθούν βορά σε ιδιωτικά εμπορικά συμφέροντα, γιατί η προστασία τους πρέπει να είναι πλήρης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Πάντζας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Θα μου δώσετε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε; Οφείλω μία απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μήπως, κύριε Υπουργέ, θέλετε να συγκεντρώσετε τις παρατηρήσεις σας; Είναι λίγοι οι ομιλητές ακόμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Ούτε μισό λεπτό δεν θα κάνω.

Σας ζητώ συγγνώμη, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Δεν έχω αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Κύριε συνάδελφε, επειδή πιστεύω ότι αδικείται και ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας με τα όσα είπατε, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ο ΟΠΙ -Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας- διαθέτει από τα πλέον εξειδικευμένα στελέχη, προσωπικό με εξειδίκευση στην πνευματική ιδιοκτησία και ερμηνεύει το νόμο με επιστημονική επάρκεια, με αυτήν την επιστημονική επάρκεια που διαθέτουν τα στελέχη του.

Βεβαίως, είναι δικαίωμα του καθενός που αμφισβητεί αυτές τις ερμηνείες, να προσφύγει στη δικαιοσύνη.

Θέλω να σας ενημερώσω, ακόμη, ότι η διευθύντρια του Οργανισμού έχει διδακτορικό, έχει διδάξει σε πανεπιστήμια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό για το συγκεκριμένο αντικείμενο και έχει γράψει βιβλία και πολλά άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά.

Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε λίγο προσεκτικοί, να μην αδικούμε ανθρώπους που δουλεύουν και έχουν επιστημονική επάρκεια. Θεωρώ ότι απάντησα στο ερώτημα σας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, κύριε συνάδελφε. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι.

Θα παρακαλέσω και τον κύριο Υπουργό να ασκήσει το δικαίωμα του μετά και να απαντήσει στα ερωτήματα, διότι καταλαβαίνω ότι και ο κάθε Βουλευτής έχει την ανάγκη να ανταπαντήσει.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Πάντζας και θα ακολουθήσει η κ. Ευσταθία Γεωργοπούλου - Σαλτάρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπηρέτησα σχεδόν πενήντα ολόκληρα χρόνια το θέατρο και τον κινηματογράφο. Δεν θα μπορούσα, λοιπόν, να μην αναφερθώ στο χώρο της τέχνης και του πολιτισμού που πλήττεται περισσότερο από όλους από την οικονομική κρίση και από τη μνημονιακή πολιτική της Κυβέρνησής σας.

Πρόκειται για μία πολιτική που έχει οδηγήσει σε ασφυκτικό κλοιό ανεργίας και οικονομικής εξαθλίωσης όλους τους ανθρώπους του πολιτισμού, όλους αυτούς που βιώνουν μία πρωτόγνωρη κατάσταση στα όρια της ανθρωπιστικής καταστροφής.

Φυσικά, η Κυβέρνηση δεν δείχνει καμμία βιασύνη στο να βρει τρόπους να αντιμετωπίσει την ανεργία των ανθρώπων του πολιτισμού που φτάνει στο 95% ή τη μούρη και ανασφάλιστη εργασία όσων από αυτούς εργάζονται.

Δεν δείχνει, ακόμη, καμμία βιασύνη να επιλύσει τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά τους προβλήματα ή να διορθώσει τις φορολογικές αδικίες που γίνονται εις βάρος τους.

Αντίθετα, με ιδιαίτερη βιασύνη μάς φέρατε για ψήφιση ένα νομοσχέδιο που ενσωματώνει στο υπάρχον νομικό καθεστώς δύο οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η μία οδηγία σχετίζεται με την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα -για την οποία, μάλιστα, απειλούμαστε με πρόστιμο ως εκπρόθεσμη- και η άλλη αφορά στα «ορφανά έργα».

Σ' ό,τι αφορά την πρώτη οδηγία, δηλαδή την 77/2011, κρίνουμε θετική την επέκταση της πνευματικής ιδιοκτησίας από τα πενήντα στα εβδομήντα χρόνια. Επίσης, είναι θετική η καταβολή στους καλλιτέχνες της συμπληρωματικής αμοιβής του 20%.

Δεν θα αναφερθώ εκτενέστερα στην παραπάνω οδηγία. Αντίθετα, θα ήθελα να σταθώ στη δεύτερη, την οδηγία 28/2012, σχετικά με τα ορφανά έργα.

Γι' αυτήν την οδηγία, κύριε Υπουργέ, έχουμε προθεσμία ενός ακόμη έτους για να την ενσωματώσουμε. Γιατί, λοιπόν, βιαζόμαστε; Όπως είπε και ο Καβάφης «Ας μην βιαζόμαστε, είν' επικίνδυνον πράγμα η βία».

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση στόχος της οδηγίας είναι η δημιουργία ενός ενιαίου νομικού πλαισίου για να είναι δυνατόν με κάθε νόμιμο τρόπο η αξιοποίηση των ορφανών έργων από πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς και η δημιουργία ψηφιακών βιβλιοθηκών. Με αυτόν τον τρόπο θα έχουν μία επιπαραμική πρόσβαση όλοι οι πολίτες στην πολιτιστική κληρονομιά.

Επίσης, σύμφωνα με το προοίμιο της οδηγίας, ο στόχος αυτός

αποτελεί μία από τις κύριες δράσεις της εμβληματικής πρωτοβουλίας με τίτλο «Ψηφιακό Θεματολόγιο για την Ευρώπη» και περιλαμβάνει τις δράσεις που αφορούν στην άντληση οφελών για νοικοκυριά και επιχειρήσεις από μία ψηφιακή ενιαία αγορά.

Βιάζεστε, λοιπόν, να θεσπίσετε κανόνες και μηχανισμούς που θα επιτρέψουν στις αγορές να εκμεταλλευτούν οικονομικά και σε όφελός τους την πολιτιστική δημιουργία και κληρονομιά.

Κύριε Υπουργέ, με πρόσχημα το μνημόνιο ή και χωρίς πρόσημα, όλα στις μέρες μας παραδίδονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία, όπως στην υγεία, στην παιδεία και παντού. Στους ιδιώτες παραδίδεται και ο πολιτισμός αλλά και οι φορείς του που εκτοπίζονται, απαξιώνονται, συγχωνεύονται ή και καταργούνται. Βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα, μουσεία, αρχαία κ.λπ. παραδίδονται και αυτά σε πολιτιστικά ιδρύματα διαφόρων ομίλων. Πρόκειται για τους φορείς χρήσης, δηλαδή, που αναφέρονται στην οδηγία. Και μαζί μ' αυτούς παραδίδεται και την ιδιαίτερα κερδοφόρα ψηφιοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Έτσι, εξηγείται, για παράδειγμα, το ενδιαφέρον του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος» να ψηφιοποιήσει τα αρχαία της Εθνικής Βιβλιοθήκης και άλλων δημόσιων ή δημοτικών βιβλιοθηκών και όχι μόνο.

Επίσης, προκαλεί προβληματισμό το γεγονός ότι όπως διατυπώνεται η οδηγία δεν απαγορεύει ρητά την εμπορική εκμετάλλευση των ορφανών έργων από τους φορείς χρήσης. Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, αφήνει παράθυρα.

Κύριε Υπουργέ, όταν μιλήσατε στην επιτροπή, όπως και σήμερα, αναφερθήκατε στις βάσεις δεδομένων των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων και μας παραπέμψατε στην αιτιολογική έκθεση και στο παράρτημα της οδηγίας με πηγές. Ωστόσο, η αιτιολογική έκθεση δεν έχει νομική ισχύ, δεν δημοσιεύεται σε ΦΕΚ και επιπλέον το παράρτημα της οδηγίας με τις πηγές δεν έχει ενσωματωθεί στο νομοσχέδιο. Παρακαλούμε, λοιπόν, να ενσωματώσετε το παράρτημα στο νομοσχέδιο, όπως άλλωστε σας προτείνει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Πέραν όλων αυτών, είναι απαράδεκτο ο φορέας που χρησιμοποιεί το ορφανό έργο να είναι ο ίδιος που θα κάνει την επιμελή αναζήτηση, να είναι ο ίδιος που θα αποφασίζεται αν κάποιος είναι δημιουργός του έργου ή όχι, να είναι ο ίδιος που θα αποφασίζει αν θα αποζημιώσει το δημιουργό ή όχι και μάλιστα στο μισό της αποζημίωσης που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία. Είναι, επίσης, απαράδεκτο να μη φέρνει καμμία ευθύνη ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τυχόν καταχρηστικές πρακτικές ή λάθη κατά την αναζήτηση του δημιουργού του ορφανού έργου. Ο ΟΠΙ, όπως υπερτονίσατε στην επιτροπή, είναι φορέας υπό δημόσιο έλεγχο. Σε αυτόν, λοιπόν, το φορέα δίνετε απλά το ρόλο του διεκπεραιωτή.

Κύριε Υπουργέ, είναι φανερό ότι η συγκεκριμένη οδηγία εγείρει πλήθος προβληματισμών. Αυτός είναι και ο λόγος που υπήρξαν σοβαρές ενστάσεις από όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς.

Κλείνοντας θα ήθελα να σας πω το εξής. Επειδή μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα χρησιμοποιείται συχνά η λέξη «θέατρο», «θεατρίνοι», «θεατρίνος» κ.λπ. -κατά το δοκούν, βέβαια- σας πληροφορώ, κυρίες και κύριοι, ότι το θέατρο είναι ένα μεγάλο σχολείο. Είναι πανεπιστήμιο. Δίνει στον άνθρωπο αξίες, ιδέες, όραμα, πολιτισμό, τέχνη, δημοκρατία. Αντίθετως, τα κόμματα που κυβερνήσαν αυτόν τον τόπο τα τελευταία σαράντα χρόνια δεν έδωσαν στο λαό μας τίποτα από όλα αυτά που ανέφερα προηγουμένως, παρά μόνο χρεοκοπία, απάτη και διαπλοκή μεγάλη. Φροντίστε, λοιπόν, να μη χρησιμοποιείτε τον όρο «θέατρο» στις ομιλίες σας μέσα στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε πολύ. Τον λόγο έχει τώρα η κ. Γεωργοπούλου-Σαλτάρη και μετά η κ. Βαμβακά.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να τοποθετηθούμε επί του νομοσχεδίου για την πνευματική ιδιοκτησία και τις επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων μέσω της ενσωμάτωσης δύο οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2012, καθώς και την τροποποίηση του ν. 2121/1993.

Η ουσιαστική και πληρέστερη νομοθετική θωράκιση της πνευματικής ιδιοκτησίας αποτελεί πρώτης προτεραιότητας ζήτημα για τον ΣΥΡΙΖΑ, θωράκιση που θα διασφαλίζει το χθες, το σήμερα και το αύριο της καλλιτεχνικής δημιουργίας ως όρος για την ισόρροπη ανάπτυξη και συμμετοχή στο διεθνές γίγνεσθαι του νεοελληνικού πολιτιστικού πλούσιου προϊόντος μας.

Σε περιόδους, όμως, δημοκρατικής συρρίκνωσης, υποχώρησης της εθνικής κυριαρχίας και οικονομικής αποδιάρθρωσης εις βάρος των δυνάμεων της εργασίας καθίσταται αναγκαία η ολόπλευρη υποστήριξη και διασφάλιση του προϊόντος της εργασίας των δημιουργών και όσων συμβάλλουν στη δημιουργία του πνευματικού έργου, υποστήριξη απέναντι στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα, στην έλλειψη ενημέρωσης της κοινωνίας, στη σχεδόν καθολική ανεργία ή υποαπασχόληση που διαπερνά την πλειοψηφία του καλλιτεχνικού κόσμου.

Η δημιουργική και καλλιτεχνική συνεισφορά ως αποτέλεσμα ενός καθημερινού μόχθου πρέπει να αντιμετωπίζεται ολοκληρωμένα ως εργασία και να προστατεύεται ως τέτοια από την πολιτεία. Η νομοθετική προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας αναγνωρίζει στο φυσικό παραγωγό της δημιουργίας το δικαίωμα κτήσης εσόδων από την εμπορική διάθεση αυτής αλλά και το δικαίωμα του καθορισμού τής χρήσης κάθε πνευματικής δημιουργίας.

Κρίνεται, λοιπόν, αναγκαία η διασφάλιση των εισοδημάτων στο παρόν αλλά και στο μέλλον των δημιουργών και όσων συμπτύσσονται στη δημιουργία, ακόμα περισσότερο σήμερα που στην πατρίδα μας έχει συντριβεί το μεγαλύτερο μέρος αυτών από την εφαρμοζόμενη νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική.

Είναι πολύ σημαντικό για τη δημοκρατία ότι πλήθος καλλιτεχνών μετά το πραξικοπηματικό χαρακτήρα από τη μεριά της Κυβέρνησης κλείσιμο της ΕΡΤ, είχαν το δικαίωμα να επικαλεσθούν την απαγόρευση χρήσης του αρχείου τους από οποιονδήποτε μελλοντικό οπτικοακουστικό φορέα, πλην της ΕΡΤ, δείχνοντας έμπρακτα την καθολική αντίθεσή τους στην πολιτιστική βαρβαρότητα και αναδεικνύοντας όλους τους προβληματισμούς τους για το πώς θα εξελιχθεί στο μέλλον η διαχείριση του αρχειακού πολιτιστικού θησαυρού της ΕΡΤ.

Με βάση τα ως άνω προκύπτει ότι αυτοτελώς η χρονική επιμήκυνση που προβλέπεται για τη διάρκεια προστασίας στο Α' Κεφάλαιο στα άρθρα 2 και 3 από τα πενήντα στα εβδομήντα χρόνια, κινείται γενικώς σε θετική κατεύθυνση.

Όμως βλέπουμε το δέντρο ως αναπόσπαστο κομμάτι του δάσους. Στην υφιστάμενη νομοθετική πρωτοβουλία και συγκεκριμένα στο Α' Κεφάλαιο, διακρίνονται θετικά βήματα, αλλά δεν προστατεύεται επαρκώς ο εκάστοτε δημιουργός από προηγούμενες συμβάσεις με μεγάλες εταιρείες που προέβλεπαν εφάπαξ αμοιβή για τα πρώτα πενήντα χρόνια, καθότι περιορίζεται αποκλειστικά στα χρόνια της επιμήκυνσης. Συνεπικουρικά, όπως αναφέρεται και στο άρθρο 4, φαίνεται να αποκλείονται όσοι έχουν συνάψει σύμβαση παραχώρησης αποκλειστικής εκμετάλλευσης με τον παραγωγό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει μέσα από έναν ανοιχτό διάλογο με την κοινωνία ένα νομοθετικό πλαίσιο που θα προωθή την ακόμα μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη διασφάλιση των δικαιωμάτων και εσόδων των δημιουργών από την εμπορική διάθεση και εκμετάλλευση του πνευματικού τους έργου. Η αναφορά μας στη γόνιμη για την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας διαδικασία, που προηγήθηκε της ψήφισης του ν. 2121/1993, γίνεται ακριβώς επειδή πιστεύουμε βαθιά στην προστιθέμενη αξία που προσδίδει στο νομοθετικό αποτέλεσμα ο επαρκής δημόσιος διάλογος.

Είμαστε απέναντι σε όλες τις επιδιώξεις που προωθούνται από πολλές πλευρές μικροπολιτικών και οικονομικών συμφερόντων για τη δημιουργία πνεύματος κοινωνικού αυτοματισμού απέναντι στην πνευματική δημιουργία, αλλά και εν γένει αγωνιζόμαστε ενάντια στη νεοφιλελεύθερη καταρρέουσα ιδεολογία του δόγματος «πόλεμος εναντίον όλων».

Για το δεύτερο κεφάλαιο το οποίο αναφέρεται στα ορφανά έργα, έχουμε σημαντικότερες αντιρρήσεις, οι οποίες έχουν αναφερθεί ενδελεχώς και από άλλους συναδέλφους μου από το ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλω να αναφέρω ότι η ψηφιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς που περιλαμβάνει και τη διαχείριση των ορφανών έργων, είναι πολύ σοβαρό και σημαντικό ζήτημα και πρέπει να οργανωθεί με τέτοιον τρόπο, σε εθνικό επίπεδο, που να διασφαλίζει το δημόσιο χαρακτήρα στην πρόσβαση και τη χρήση αυτών σε κάθε πολίτη, καθώς και τη μη δυνατότητα για έμμεση ή άμεση κερδοφορία από αυτά. Να αποτραπεί η μετατροπή αυτής της ενέργειας σε πεδίο πελατειακών συναλλαγών και εξυπηρέτησης μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, είτε στο πεδίο της οικονομικής εκμετάλλευσης είτε στο πεδίο της επικοινωνιακής προβολής για την απόκρυψη άλλων δραστηριοτήτων τους.

Εστιάζοντας στο άρθρο 7 του κεφαλαίου Β', διαφαίνεται ότι είναι τουλάχιστον έωλος ο τρόπος καθορισμού των κατάλληλων πηγών και ο έλεγχος αυτών. Επιπλέον, ορίζεται ότι ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν φέρει ευθύνη για τον καθορισμό των κατάλληλων πηγών για τη διενέργεια της καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσεις ορφανών έργων.

Προκύπτουν επομένως δύο μεγάλα ερωτηματικά: Πρώτον, όσον αφορά στο σαφή καθορισμό των πηγών για τη διενέργεια της καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης και, δεύτερον, για το ζήτημα της ευθύνης που ουσιαστικά είναι στον αέρα για τον έλεγχο της λειτουργίας αυτών.

Επίσης, στο ίδιο άρθρο εγείρει σημαντικότερους προβληματισμούς το γεγονός ότι ο ίδιος φορέας που χρησιμοποιεί το έργο, είναι αποκλειστικά ο αρμόδιος για να αξιολογήσει και τελικά να κρίνει για την εγκυρότητα των ισχυρισμών κάποιου τρίτου. Να κρίνει, δηλαδή, αν είναι ή όχι ο δημιουργός ενός ορφανού έργου και αν εν τέλει θα αποζημιώσει τον εκάστοτε δημιουργό ή όχι και μάλιστα με επαχθέστερους όρους από αυτούς που προβλέπει ο νόμος.

Κλείνοντας, θα ήθελα να κάνω μία γενική αναφορά για το περιβάλλον μέσα στο οποίο συζητάμε, για το ζήτημα δηλαδή της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα τελευταία τέσσερα μνημονιακά χρόνια της εσωτερικής υποτίμησης, οι ονομαστικές αμοιβές της εξαρτημένης και μη φανερά εξαρτημένης εργασίας σε όλους τους κλάδους, έχουν απομειωθεί από 30% σε 60% και οι συντάξεις εξίσου.

Στον καλλιτεχνικό κόσμο καταγράφονται τα ίδια και χειρότερα ποσοστά, καθώς και τεράστια ανεργία και επισφάλεια. Ενδεικτικά αναφέρεται –και αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ– ότι η ανεργία των ηθοποιών εκτιμάται στο 95%, ενώ οι εικαστικοί δεν μπορούν πλέον να ζήσουν από το επάγγελμά τους και σε αυτούς έχουν προστεθεί και οι απολυμένοι εικαστικοί από τα ΕΠΑΛ.

Όλες οι νομοθετικές πρωτοβουλίες για αντίστοιχα θέματα πρέπει να έχουν στον πυρήνα τους ότι οι εργαζόμενοι του πνεύματος βιώνουν, όπως όλοι οι εργαζόμενοι και αυτοαπασχολούμενοι αυτής της χώρας, μία τραγική κατάσταση όσον αφορά στην αξιοπρεπή τους διαβίωση και την εξασφάλιση των δικαιωμάτων που με το στράγγισμα της ψυχής και του νου τους διακαίνονται να απολαμβάνουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε πολύ. Τον λόγο έχει η κ. Βαμβάκη. Θα ακολουθήσει ο κ. Κόνσολας.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συνεχίσουμε τη συζήτησή μας στην Ολομέλεια για το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού που ενσωματώνει τις ευρωπαϊκές οδηγίες 77/2011 και 28/2012 στο Ελληνικό Δίκαιο και την τροποποίηση του ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία.

Ο πολιτισμός για όλες τις χώρες έχει σημαντική αξία, μιας και είναι η ιστορική αναφορά κάθε χώρας. Ιδιαίτερα για τη χώρα μας ο πολιτισμός αποτελεί την αρχή παιδείας όλων των Ελλήνων, όπου και να βρίσκονται, από αρχαιότατων χρόνων. Είμαστε η βάση του λτισμού για πολλές χώρες του δυτικού κόσμου. Μαζί με τη δημιουργία των έργων κάθε δημιουργού συνεχίζεται και η ανάγκη προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των δικαιωμάτων του.

Το νομοσχέδιο για την πνευματική ιδιοκτησία που συζητάμε σήμερα, όπως έχουμε ήδη επισημάνει και στην επιτροπή στην

πρώτη συνεδρίαση, είναι ανεπαρκές. Έχουμε δει πολλές διαβουλεύσεις να γίνονται για τα «μάτια του κόσμου», έτσι ώστε να νομιμοποιήσουν προειλημμένες αποφάσεις.

Οι καλλιτέχνες πρέπει να έχουν την εύλογη αμοιβή που τους αναλογεί για κάθε δημόσια χρήση του πνευματικού τους έργου. Υπάρχουν πανίσχυρες εταιρείες που εξαναγκάζουν σε επαχθείς συμφωνίες τους καλλιτέχνες, κερδίζοντας από το έργο τους, καπηλεύόμενοι τον κόπο τους, ενώ οι ίδιοι οι δημιουργοί δεν εισπράττουν το μέρος που τους αναλογεί. Είναι αναμφίβολα θετικό το ότι η διάρκεια των πνευματικών δικαιωμάτων στους εκτελεστές και στους ερμηνευτές, στα φωνογραφήματα αλλά και σε άλλες κατηγορίες δημιουργών, επεκτείνεται από τα πενήντα στα εβδομήντα χρόνια.

Στην Αμερική η διάρκεια προστασίας, όμως, όπως γνωρίζετε, είναι ενενήντα χρόνια και αυτό πρέπει να το κοιτάξουμε.

Δίνεται η δυνατότητα στους καλλιτέχνες που αμείφθηκαν εφάπαξ για ένα φωνογράφημα να μπορούν να παίρνουν το 20% των εσόδων από τις πωλήσεις των έργων τους, αλλά οι ευνοϊκές συνθήκες υπονομεύονται από το γεγονός πως η δυνατότητα του 20% παραχωρείται μετά από πενήντα ολόκληρα χρόνια.

Στο μεταξύ, οι εταιρείες έχουν αποκομίσει το μερίδιο του λέοντος εκμεταλλευόμενες την ανοχή που επιδεικνύει η ισχύουσα νομοθεσία σε βάρος του καλλιτέχνη. Θα ήθελα μια απάντηση σχετικά με τον τρόπο που θα έχουν πρόσβαση οι καλλιτέχνες στα οικονομικά βιβλία των εταιρειών διανομής.

Όπως βλέπουμε, τα πνευματικά δικαιώματα των φωνογραφημάτων εξακολουθούν να είναι για επιπλέον είκοσι χρόνια υπό τον έλεγχο εταιρειών, οι οποίες θα καρπώνονται το 80% των εσόδων από αυτά. Το θεωρείτε δίκαιο αυτό;

Θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο 7 του παρόντος νομοσχεδίου. Η διαδικασία καλόπιστης και επιμελούς αναζήτησης για την ταυτοποίηση ενός έργου ως ορφανού όπως προβλέπεται να υλοποιείται, θεωρούμε πως δεν απεικονίζει τους χαρακτηρισμούς «καλόπιστος» και «επιμελής». Αφήνει μάλιστα ένα ανοιχτό παράθυρο για ενδεχόμενες καταχρηστικές πρακτικές. Σας το ανέφερα αυτό και στην επιτροπή, αλλά δεν πήρα καμμία ικανοποιητική απάντηση.

Συγκεκριμένα, στις κείμενες διατάξεις του άρθρου 7, προβλέπεται πως ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας μέσω του Διοικητικού Συμβουλίου του είναι αρμόδιος να καθορίζει ως κατάλληλες πηγές αναζήτησης των δημιουργών του έργου ιδιωτικούς φορείς οι οποίοι θα φέρουν εις πέρας την αναζήτηση για λογαριασμό του ενδιαφερόμενου φορέα. Επίσης, ανέφερα ότι δεν αποσαφηνίζεται ποιος θα είναι ο φορέας αναζήτησης, με αποτέλεσμα να μη θωρακίζεται ο καλόπιστος χαρακτήρας που θέλουμε όλοι μας.

Θεωρούμε πως η διαδικασία χαρακτηρισμού των ορφανών έργων δεν θα πρέπει να εποπτεύεται από τον άμεσο ενδιαφερόμενο φορέα, καθώς προκύπτει σύγχυση αρμοδιοτήτων. Και παρ'ότι έχω ρητορική ερώτηση επί της ευκαιρίας: Υπάρχει άραγε κάποιο δικαίκο σύστημα στο οποίο νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως ο ΟΠΙ, δρουν για λογαριασμό του κράτους και χωρίς ευθύνες;

Επιπρόσθετα, με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αναζήτησης σε περίπτωση λάθους ή πλημμελούς αναζήτησης, ο δημιουργός μπορεί να υποβάλει ένσταση στο φορέα που χρησιμοποιεί το έργο και να εισπράξει, αν αποδειχθεί πως έχει δίκιο, μόνο τη μισή από το νόμο προβλεπόμενη αμοιβή.

Αν συνδυάσουμε τις δύο αυτές παραγράφους, βγαίνει το εξής συμπέρασμα: Σε περίπτωση πλημμελούς αναζήτησης ο ΟΠΙ αφ' ενός δεν θα έχει καμμία ευθύνη και αφ' ετέρου ο δικαιούχος θα λάβει μόνο τη μισή αμοιβή.

Επομένως με τις συγκεκριμένες διατάξεις θα δημιουργηθεί το οικονομικό κίνητρο, ώστε η καλόπιστη αναζήτηση να μετατραπεί σε πλημμελή αναζήτηση με μόνο ζημιωμένο το δημιουργό του έργου. Θέλετε, λοιπόν, να πιστέψουμε πως οι φορείς δεν θα βαπτίσουν ορφανό ό,τι τους επιτρέπει ο νόμος;

Σε ό,τι αφορά το θέμα του διαλόγου που υποσχέθηκατε στην επιτροπή, θα πρέπει να γίνει. Το διάλογο τον θεωρούμε απαραίτητο, αλλά θέλουμε να συμμετάσχουν και εκπρόσωποι καλλιτεχνικών και πνευματικών φορέων από όλη τη χώρα. Θα πρέπει να

τους ακούσουμε, γιατί είναι οι κυρίως ενδιαφερόμενοι και μόνο εκείνοι μπορούν να μας εκθέσουν τα προβλήματα που θα τους δημιουργήσει η συγκεκριμένη οδηγία στην εναρμόνισή της με το Ελληνικό Δίκαιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα προεκτείνεται μια ενδιαφέρουσα συζήτηση εκείνης που είχε εξελιχτεί στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου καταθέσαμε προτάσεις και ιδέες σχετικά με τα πνευματικά δικαιώματα και την προσαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στην ελληνική νομοθεσία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω από την αρχή ότι πολλοί από εμάς κατέθεσαν προτάσεις και ιδέες σχετιζόμενες με το νομοθέτημα αυτό.

Για παράδειγμα μίλησαν κάποιοι από τους συναδέλφους για την κοινωνική ασφάλιση των καλλιτεχνών, για τα ζητήματα που αφορούν απομονωμένες περιοχές και την χρήση της μουσικής μέσα από ραδιόφωνα ή από τα πολυμέσα, όπου φορολογούνται ή επιβάλλονται πρόστιμα. Δεν είναι δυνατόν να αντέξει η ελληνική κοινωνία αυτή την ώρα.

Άρα, είναι σχετικές παράμετροι που θα πρέπει, όπως είπα και ο Υπουργός μας, να συζητηθούν σε δεύτερη συνεδρίαση ευρύτερα για τον πολιτισμό στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Σε ό,τι αφορά στα πνευματικά δικαιώματα επιτρέψτε μου, αξιοποιώντας το κείμενο, να επισημάνουμε κάποια ζητήματα που αφορούν και τη χώρα μας ιδιαίτερα. Είναι μια χώρα με πλούσια πολιτιστική κληρονομιά. Μια χώρα με ευαισθησίες στον πολιτισμό, στην πολιτιστική ταυτότητα, μια χώρα πνευματικών ανθρώπων, μεγάλων δημιουργών πνευματικών και καλλιτεχνικών έργων που άφησαν ισχυρό το αποτύπωμα στην ιστορία της τέχνης και του πολιτισμού, κυρίως όμως στις ψυχές των ανθρώπων. Αυτό θέλω να επισημάνω. Κάθε μεγάλο έργο εκεί ακριβώς κατοικεί: στις ψυχές των ανθρώπων.

Είπατε, για παράδειγμα, πολλοί από εσάς, καθώς και ο Υπουργός, για τον Εθνικό Ύμνο. Μα, πολλά έργα είναι περιχαραγμένα στην ψυχή μας, στο μυαλό μας. Εξυψώνουν δημιουργικά, δυναμικά, συνδέονται με την πνευματική μας υπόσταση, ανάταση και με τη δημιουργική διάθεση των Ελλήνων που όλα αυτά τα χρόνια έχουν αποτυπώσει με την καλλιτεχνική τους δημιουργία.

Συζητάμε, λοιπόν, σήμερα ένα σχέδιο νόμου για την ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο των οδηγιών 2011/77 για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων της οδηγίας 2012/28 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2012 σχετικά με τις επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων. Ουσιαστικά επιχειρούμε μια βέλτιστη τροποποίηση του ν.2121/93 για τα πνευματικά δικαιώματα.

Η τροποποίηση αυτή είναι απαραίτητη, προκειμένου να αποσαφηνιστούν κενά που υπάρχουν και να καταστούν σαφείς κάποιες διατάξεις σχετικά με την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας σε βάθος χρόνου, αλλά και για τα λεγόμενα ορφανά έργα, πολλά από τα οποία συνδέονται με την παράδοσή μας, με την ίδια την υπόσταση των Ελλήνων.

Ταυτόχρονα, βέβαια, πετυχαίνουμε και την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τα ισχύοντα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι ζητήματα που έθιξε η κ. Καραμανλή στην εισήγησή της πολύ διαφορετικά και δεν θέλω να επεκταθώ σ' αυτά. Επιγραμματικά όμως επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε κάποιες από τις παραμέτρους του νομοσχεδίου, όπως για παράδειγμα στο πέρας του ορίου της χρονικής διάρκειας. Υπήρχε πάντα ο αντίλογος ότι το πνευματικό και καλλιτεχνικό δεν αποδιόταν στο κοινό, με την έννοια του να του είναι προσβάσιμο, αλλά αποτελούσε κτήμα επιχειρηματικών συμφερόντων που δραστηριοποιούνταν στον τομέα του πολιτισμού, της προβολής και προώθησης καλλιτεχνικών έργων, οι οποίες είχαν την αποκλειστική ευθύνη της διάθεσης και προσφοράς στο κοινό.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η σχετική προσθήκη στο άρθρο 52 αποτε-

λεί έναν εξισορροπητικό παράγοντα σε όλη αυτήν τη συλλογιστική στην οποία αναφέρθηκε και η κ. Καραμανλή και οι άλλοι συνάδελφοι στην Αίθουσα αυτή. Κατά κύριο λόγο όμως αυτό που πιστεύω εγώ είναι ότι πρέπει να προστατευθούν τα δικαιώματα των δημιουργών αλλά και η αξία κάθε πνευματικού ή καλλιτεχνικού έργου.

Τα ζητούμενα αυτά επιτυγχάνονται μόνο με την προβολή και διάθεση του έργου στο κοινό, στους πολίτες δηλαδή. Υπάρχουν περιπτώσεις που σημαντικά έργα δεν είναι προσβάσιμα. Οι εταιρείες ή πολιτιστικές επιχειρήσεις για εμπορικούς λόγους ή για λόγους που άπτονται άλλων επιλογών, δεν προβάλλουν ή δεν καθιστούν κάποια έργα προσβάσιμα στο κοινό.

Αυτή τη στρέβλωση έρχεται να αντιμετωπίσει η διάταξη που προστίθεται στο άρθρο 52 του ν.2121/93. Σύμφωνα με αυτήν, συγκεκριμένα την παράγραφο 4, δίνεται η δυνατότητα στους δημιουργούς να ανακτούν τα δικαιώματα που έχουν μεταφέρει σε παραγωγούς, αν οι τελευταίοι δεν καθιστούν προσβάσιμα τα έργα στο κοινό.

Σχετικά με το άρθρο 2, θα έλεγα ότι ο στόχος της οδηγίας δεν είναι να θεωρηθούν ο συνθέτης και ο στιχουργός ως συνδημιουργοί. Αυτό κατά την ευρεία έννοια έχει κατακτηθεί και αναγνωρίζεται. Σκοπός της οδηγίας είναι η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων τους στα λεγόμενα έργα συνεργασίας. Τα έργα συνεργασίας είναι κάτι το διαφορετικό σε σχέση με τα έργα που χαρακτηρίζονται ως σύνθετα έργα. Έργο συνεργασίας είναι η σύμπραξη δύο δημιουργών, ενός συνθέτη, ενός στιχουργού, ενός ερμηνευτή ή δύο ερμηνευτών. Με την οδηγία που ενσωματώνουμε στο Ελληνικό Δίκαιο, οι δημιουργοί είναι συνδικαιούχοι του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος πάνω στο πνευματικό ή καλλιτεχνικό έργο.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στις διατάξεις που αφορούν τα θεωρούμενα ως ορφανά έργα.

Είναι πολύ σημαντική αυτή η εναρμόνιση του θεσμικού νομοθετικού πλαισίου με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

Για την Ελλάδα είναι ιδιαίτερα σημαντικό, αγαπητές κι αγαπητοί συνάδελφοι, έχουν αναφερθεί και άλλοι συνάδελφοι σε αυτό το θέμα, καθώς πρέπει να μείνουν ζωντανά και προσβάσιμα στο κοινό, να διασωθούν, αυτά τα έργα.

Ξέρετε, κατάγομαι από μία νησιωτική περιοχή, τη Δωδεκάνησο. Είναι ένας τόπος με πλούσιο πολιτισμό και λαϊκή παράδοση. Υπάρχει ένα πλήθος «ορφανών» έργων -όπως τα αποκαλούμε- με την έννοια, δηλαδή, ότι δεν είναι γνωστή η ταυτότητα των δημιουργών αυτών των έργων. Μέχρι στιγμής το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο ήταν ελλιπές και προβληματικό, το γνωρίζουμε όλοι, αναφερθήκατε πολλοί από εσάς.

Πολλά από αυτά τα έργα δεν ψηφιοποιούνταν, δεν διασφαλιζόταν η πρόσβαση από το κοινό, δεν διασφαλιζόταν η ιστορική τους συνέχεια. Βρίσκονταν στη δικαιοδοσία διαφόρων φορέων πολιτιστικών δημοσίου ή αυτοδιοίκησης, φορέων πολιτισμού, που απέφευγαν πολλές φορές να καταστήσουν προσβάσιμα στο κοινό μέσα από την ψηφιοποίησή τους, φοβούμενοι αφ' ενός το ασαφές πλαίσιο για τα πνευματικά δικαιώματα αλλά και το ενδεχόμενο να εμφανιστεί κάποιος που θα εγείρει δικαιώματα για αξιώσεις πάνω σε αυτά τα έργα. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι εδώ δίνεται μία λύση στο αδιέξοδο. Είναι θετικό το γεγονός ότι προσδιορίζεται η έννοια των ορφανών έργων, προκειμένου να τερματιστεί η ασάφεια, αλλά γίνεται και προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα ξεκάθαρο πλαίσιο για την έρευνα και τον εντοπισμό δημιουργών, αν υπάρχουν.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι, ότι με τη σταδιακή ψηφιοποίηση των ορφανών έργων, δίνεται πρόσβαση στο κοινό σε μία πηγή μοναδικού πνευματικού και καλλιτεχνικού πλούτου, διασώζεται η πολιτιστική και πνευματική κληρονομιά και μένει ζωντανή η λαϊκή μας παράδοση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολλά χρόνια στην Ελλάδα ο τομέας των πνευματικών δικαιωμάτων, η προστασία των περιουσιακών και ηθικών δικαιωμάτων καλλιτεχνών, δημιουργών, ήταν ένα γράμμα κενό περιεχομένου. Ακόμα και ο νόμος του '93 δεν κάλυπτε όλες αυτές τις περιπτώσεις. Οι δημιουργοί αδικήθηκαν και περιωρισμένοι, εξοβελίστηκαν από τα ίδια τους τα έργα. Το χειρότερο είναι ότι υπήρξαν έργα που κάποιοι κατα-

δίκασαν στην αφάνεια. Καταδικάστηκαν, δηλαδή, τα ίδια τα έργα στην αφάνεια, εμπόδισαν κάποιοι την πρόσβαση σε αυτά και δεν ήταν διαθέσιμα στο κοινό. Αυτά τα ζητήματα έρχεται να τα αντιμετωπίσει αποφασιστικά το νομοσχέδιο.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να υπενθυμίσω, ότι επειδή ο πολιτισμός δεν τελειώνει σε μία συνεδρίαση, μετά από αυτήν την ψήφιση του νομοσχεδίου -το οποίο είναι πολύ σημαντικό- περιμένουμε και την ανακοίνωση της συνεδρίασης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, σε συνεργασία με τον Υπουργό, για τα ζητήματα πολιτισμού και κυρίως πολιτιστικής πολιτικής, που έχει ανάγκη ο τόπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Παρασκευής 22 Νοεμβρίου του 2013.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 267/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μεσσηνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Λαμπρόπουλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την κατασκευή του τμήματος «Πάτρα – Πύργος – Τσακώνα» της Ολυμπίας Οδού.

2. Η με αριθμό 276/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Ευστάθιου Παναγιώτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ομολογία του γραφείου εσωτερικού ελέγχου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ότι το ελληνικό μνημόνιο του 2010 δεν πληρούσε τους όρους του καταστατικού του Ταμείου.

3. Η με αριθμό 271/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ιωαννίνων του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Κασσή προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ανάγκη ένταξης του Νομού Ιωαννίνων στην Α' ζώνη για το επίδομα του πετρελαίου θέρμανσης.

4. Η με αριθμό 283/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίου προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με την αύξηση της ανεργίας και την ανάγκη ύπαρξης προϋποθέσεων για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

5. Η με αριθμό 273/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Αναγνωστάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την κατάργηση της επιτροπής επίλυσης φορολογικών διαφορών του άρθρου 70^α.

6. Η με αριθμό 280/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τους εργαζόμενους της «Olympic Handling».

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 268/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη μείωση του κόστους των ανεξάρτητων αρχών.

2. Η με αριθμό 277/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Δέσποινας Χαράλαμπιδου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην έγκριση αιτήσεων συνταξιοδότησης ασφαλισμένων μητέρων ανήλικων τέκνων.

3. Η με αριθμό 284/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς τους Υπουργούς Ναυτιλίας και Αιγαίου και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την αύξηση ανεργίας των Ελλήνων ναυτικών.

4. Η με αριθμό 274/19-11-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Μάρκου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιμα-

τικής Αλλαγής, σχετικά με τη σχεδιαζόμενη одеυση του Αδριατικού Αγωγού Φυσικού Αερίου (TAP) από τα Τενάγη Φιλίππων.

5. Η με αριθμό 256/18-11-2013 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Οδυσσέα Βουδούρη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το «Ανάκτορο του Νέστορος» στην Πύλο.

Τον λόγο έχει τώρα ο κύριος Υφυπουργός για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι σύντομος.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο ενσωματώνει στο Εθνικό μας Δίκαιο δύο ευρωπαϊκές οδηγίες, σχετικά με την πνευματική ιδιοκτησία και τα δικαιώματα που αυτή συνεπάγεται. Ήδη παρουσιάστηκαν διεξοδικά οι λεπτομέρειες του νομοσχεδίου τόσο από τον Υπουργό κ. Παναγιωτόπουλο όσο και από την εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Καραμανλή. Ακούστηκαν πολύ καλές προτάσεις και υπήρξε πολύ καλό κλίμα από πολλούς συναδέλφους.

Θέλω σε αυτό το σημείο να σταθώ και να εξάρω αυτόν τον εποικοδομητικό διάλογο, ο οποίος έγινε στο πλαίσιο της επεξεργασίας του νομοσχεδίου, τόσο στην αρμόδια επιτροπή όσο και στην Ολομέλεια σήμερα.

Από τους συναδέλφους κυρίους Βουλευτές ακούστηκαν - όπως είπα πριν - πολύ καλές προτάσεις, όπως για παράδειγμα η πρόταση για το εθνικό αρχείο δισκογραφίας, που ήδη ο Υπουργός δεσμεύθηκε κι έχει ήδη ξεκινήσει τη διαδικασία.

Αυτή είναι μία ακόμη απόδειξη ότι παρά τις όποιες διαφωνίες μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, που είναι βεβαίως υπαρκτές, ουσιαστικές, θεμιτές και αναγκαίες, υπάρχουν πεδία συνεννόησης, συνεργασίας και σύνθεσης. Πιστεύω ότι όπου μας δίνεται αυτή η δυνατότητα, οφείλουμε να την αξιοποιούμε στο έπακρο και να την προβάλλουμε ως απόδειξη ότι έχουμε τη βούληση εκεί όπου όντως μπορούμε να φτάσουμε σε μία συναντίληψη, να το κάνουμε χωρίς άλλες σκέψεις και χωρίς άλλες στοχεύσεις. Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά το θέμα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτήν, ένας τέτοιος διαρκής κι εποικοδομητικός διάλογος είναι απαραίτητος.

Αυτό αποδεικνύεται πρώτα απ' όλα από το ίδιο το περιεχόμενο του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα, το οποίο έρχεται επτά χρόνια μετά την τελευταία σχετική νομοθετική ρύθμιση - δηλαδή το ν.2121/1993, που πραγματικά κατά κοινή ομολογία ήταν και είναι ένας πολύ καλός νόμος και μάλιστα είχε ψηφιστεί τότε ομόφωνα - να προσθέσει είκοσι ακόμη έτη στην περίοδο προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Τέτοιες αλλαγές είναι φυσικό να συμβαίνουν προς την οποιαδήποτε κατεύθυνση, καθώς τα όρια των δικαιωμάτων τέτοιου είδους δεν είναι επουδενί προσδιορισμένα μια και έξω με κάποιον ξεκάθαρο τρόπο. Όπως αναφέρθηκε και στη συζήτηση στην επιτροπή, οι ερωτήσεις που κατατίθενται στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ένα σημαντικότατο ποσοστό του συνόλου των κατατιθέμενων ερωτήσεων.

Κι εδώ καλούμαστε να υπηρετήσουμε ταυτόχρονα και με συνειδητή αντίληψη πολλούς στόχους. Από τη μια πλευρά να διασφαλίσουμε ότι οι δημιουργοί, κάτοχοι των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, θα τα απολαμβάνουν κατά τρόπο που ανταποκρίνεται στη σημασία που αναγνωρίζει η κοινωνία μας στα έργα αυτά και ευρύτερα στο διανοητικό έργο. Αυτό είναι υποχρέωσή μας, όχι μόνο από πλευράς αρχής, έχοντας κρίνει ότι η πνευματική δημιουργία πρέπει να προστατεύεται μέσα από ένα σαφώς προσδιορισμένο πλέγμα δικαιωμάτων αλλά και συνεπειοκρατικά.

Θέλουμε να ενθαρρύνουμε τους δημιουργούς να στραφούν στην τέχνη και στα γράμματα, να αναλαμβάνουν ρίσκα και να διευρύνουν διαρκώς τους ορίζοντες της γνώσης και της αισθητικής μας. Ταυτόχρονα θέλουμε να διασφαλίσουμε με τον αποτελεσματικότερο τρόπο την όσο γίνεται πιο ανοιχτή πρόσβαση των πολιτών σε αυτά τα έργα του πνεύματος. Η σύνθεση των στόχων αυτών είναι κατ' ανάγκη μια δυναμική διαδικασία όχι μόνο γιατί τα όρια είναι δυσδιάκριτα αλλά, επίσης, γιατί η τεχνολογία παραγωγής, αναπαραγωγής, διάθεσης και κατανάλωσης

των πολιτιστικών προϊόντων διαρκώς εξελίσσεται δημιουργώντας νέα δεδομένα, νέες δυνατότητες και νέες προκλήσεις.

Αν, λοιπόν, ούτως ή άλλως ισχύει ότι κανείς νόμος ούτε μπορεί να είναι τέλειος ούτε μπορεί να ισχύει για πάντα, αυτό ισχύει στο πολλαπλάσιο για το ζήτημα που μας απασχολεί σήμερα εδώ. Χρειάζεται διαρκής διάλογος, διαρκής επικαιροποίηση, διαρκής εμπλουτισμός, διαρκής σύνθεση.

Είναι, λοιπόν, δεδομένο το χρέος όλων μας να συμμετέχουμε δυναμικά και ουσιαστικά σ' αυτόν τον διάλογο, όπως άλλωστε κάναμε και στο πλαίσιο της σχετικής επιτροπής, όπως κάνουμε και σήμερα.

Κλείνοντας, θέλω να αναφερθώ σε ένα όντως υπαρκτό και πιεστικό πρόβλημα που έχει ανακύψει κυρίως με μικρά καταστήματα, καφενεία, κουρεία, τα ταξί και ιδίως μάλιστα σε μικρά χωριά και απομακρυσμένες περιοχές. Το έθεσαν πολλοί συνάδελφοι. Πράγματι σε πολλές περιπτώσεις το αντίτιμο που καλούνται να καταβάλουν για το ότι έχουν μια τηλεόραση, ένα ραδιόφωνο, είναι όντως απαγορευτικό. Οφείλουμε, λοιπόν, να καθίσουμε από κοινού με όλες τις εμπλεκόμενες κοινωνικές ομάδες και να καταλήξουμε σε λύσεις και σε κανόνες που θα σταθμίζουν κατά τρόπο δίκαιο τα δικαιώματα και τα συμφέροντα όλων.

Πιστεύω ότι μέσα από το διάλογο και τη συμμετοχή όλων αυτών που έχουν σχέση με αυτό που συζητάμε και με αυτό που μας απασχολεί, θα βρούμε την αρμόζουσα λύση, ώστε κανείς να μη θίγεται και βεβαίως οι δημιουργοί να έχουν τα πνευματικά τους δικαιώματα και να πληρώνονται γι' αυτό.

Ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού ζητάμε από τους συναδέλφους την εποικοδομητική συμμετοχή γι' αυτό το θέμα που όπως γνωρίζετε και όπως σας είπα πριν από λίγο απασχολεί έντονα τόσο τους πνευματικούς δημιουργούς όσο και τις τοπικές κοινωνίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κύριο Υπουργό.

Προχωρούμε στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους με πρώτο τον κ. Παπαδημούλη.

Ορίστε, κύριε Παπαδημούλη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου πριν αναφερθώ στο συζητούμενο νομοσχέδιο να κάνω μια σύντομη αναφορά στα θέματα της τρέχουσας πολιτικής επικαιρότητας που καίνε και απασχολούν όλο τον ελληνικό λαό.

Πριν λίγες ώρες κατατέθηκε με την κλασική μέθοδο, βγήκαν οι σχετικές φωτογραφίες, πάρθηκαν τα σχετικά τηλεοπτικά πλάνα, ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2014. Είναι, όμως, ένας από τους δύο προϋπολογισμούς για το 2014. Γιατί στην Ελλάδα έχουμε δύο προϋπολογισμούς...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το θέμα της ημερήσιας διάταξης είναι ο προϋπολογισμός;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τον Πρόεδρο ρωτάω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Υπήρξε και πρώην Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο Πρόεδρος ανέχεται από όλους τους Βουλευτές, ως συνήθως, κύριε Πρόεδρε, να κάνουν σύντομα σχόλια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Πράγμα που κάνει και ο δικόφας κατά κόρον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τώρα ζητάτε και τα ρέστα; Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Γιατί τέτοια οξύτητα τώρα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Γιατί;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Διότι δεν μπορεί να κάνει συστάσεις στους Βουλευτές που απευθύνονται στο Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σε αυτό έχετε δικίο.

Κύριε Παπαδημούλη, παρακαλώ προχωρήστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Έλεγα λοιπόν...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τι είναι αυτά λοιπόν; Ανεβαίνει

στο Βήμα, λέει ό,τι θέλει παρά τον Κανονισμό και μας παρατηρεί; Δεν νομίζω ότι πρέπει αυτό να γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Πρόεδρε, δεν άκουσα κάτι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Έλεγα, λοιπόν, προκαλώντας την αντίδραση του πρώην Προέδρου της Βουλής κ. Κακλαμάνη...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε, παραβιάζετε τον Κανονισμό και είπα στον Πρόεδρο ότι το θέμα της ημερήσιας διάταξης δεν είναι ο προϋπολογισμός. Αντί να σεβαστείτε τον Κανονισμό, με ψέγετε γιατί κατέφυγα εις τον Προεδρεύοντα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Δεν σας έψεξα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εκπλήσσομαι με την ένταση με την οποία κάνετε τις παρατηρήσεις. Πραγματικά εκπλήσσομαι.

Προχωρήστε, κύριε Παπαδημούλη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί εκπλήσσεστε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Διότι ανάγετε σε μείζον θέμα το γεγονός ότι ο κ. Παπαδημούλης κάνει κάτι με αρκετά περιορισμένο τρόπο, το οποίο κάνουν κατά κανόνα όλοι οι Βουλευτές στην Αίθουσα αυτή, χωρίς ποτέ να υπάρξει θέμα. Γι' αυτό εκφράζω την έκπληξή μου. Συγκρατώ την παρατήρησή σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έκανα στον κ. Παπαδημούλη την παρατήρηση να προχωρήσει στην ομιλία του, αλλά την ένταση με την οποία συνοδεύετε την παρατήρηση δεν μπορώ να τη δεχθώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η ένταση, όπως ξέρετε, είναι ανάλογη της προσβολής που δέχεται κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προτείνω να προχωρήσουμε, διότι είχαμε μία ήρεμη εποικοδομητική συζήτηση, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πρωτίστως το Προεδρείο προσαυτίζει την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όποιος ανεβαίνει στο Βήμα, δεν μπορεί να λέει ό,τι θέλει. Είναι η ημερήσια διάταξη. Σωστά είπατε ότι γίνονται κάποια σχόλια, αλλά, όπως αντιλαμβάνεστε, θα πάρουν το λόγο όλα τα κόμματα τώρα και θα μιλάνε για τον προϋπολογισμό.

Δεν θα το κάνετε; Δεν πρέπει να το κάνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν είναι εγκληματικό. Το Προεδρείο δεν εκτιμά ότι είναι εγκληματικό αυτό, αν γίνει με μέτρο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Για να δούμε, λοιπόν, στην πορεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είχαμε και έχουμε μία ήρεμη συζήτηση κι απ' ό,τι άκουσα τον Υπουργό και άλλους Βουλευτές, ήταν και εποικοδομητική η συζήτηση. Παρακαλώ το κλίμα να μείνει σε αυτόν το ρυθμό και να προχωρήσουμε.

Ορίστε, κύριε Παπαδημούλη, συνεχίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να σας ζητήσω να μηδενίσετε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε. Προχωρήστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έλεγα, λοιπόν, ότι πριν λίγες ώρες κατατέθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, ως είθισται, με τα σχετικά τηλεοπτικά πλάνα και τις σχετικές φωτογραφίες ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2014. Όλοι, όμως, ξέρουμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι στον αέρα, γιατί δεν έχει συμφωνηθεί με την τρόικα, η οποία σήμερα ανακοίνωσε ότι φεύγει για να έρθει ξανά στις αρχές Δεκέμβρη.

Στην Ελλάδα ξέρουμε ότι τα τελευταία χρόνια έχουμε δύο προϋπολογισμούς, έναν που κατατίθεται εδώ για να τηρηθούν οι σχετικές προθεσμίες και να βγουν οι σχετικές φωτογραφίες και τα σχετικά τηλεοπτικά πλάνα κι έναν δεύτερο, ο οποίος εκτελείται και ο οποίος απαιτεί την έγκριση της τρόικας. Εδώ φτάσαμε στο σημείο η Κυβέρνηση ακόμα και για να δώσει παράταση στην

υποβολή φορολογικών δηλώσεων να πρέπει να παίρνει το ο.κ. της τρόικας.

Το ερώτημα είναι: Πόσα είναι τα νέα μέτρα και το δημοσιονομικό κενό που εκτιμά ο κατατεθείς προϋπολογισμός σε σχέση με το προσχέδιο που κατατέθηκε πριν ένα μήνα; Πριν ένα μήνα η Κυβέρνηση μας έλεγε ότι δεν υπάρχει δημοσιονομικό κενό για το 2014, μηδέν ευρώ. Μετά η Κυβέρνηση πήγε στα 500 εκατομμύρια ευρώ και μετά πήγε στα 800 εκατομμύρια ευρώ και μετά στα 1,3 δισεκατομμύρια, με την τρόικα να παραμένει αμετακίνητη σε αυτό που η ίδια θεωρεί δημοσιονομικό κενό, γύρω στα 2,5 δισεκατομμύρια. Πού είναι η σκληρή διαπραγματεύση;

Δεύτερον, ακούω την κυβερνητική προπαγάνδα να διαφημίζει ότι αυτός ο προϋπολογισμός κατατέθηκε μονομερώς, ερήμην της τρόικας. Και αυτό είναι καλό. Αυτή η μονομερής ενέργεια είναι καλή, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κρεμαστεί επί ενάμιση χρόνο στα μανταλάκια, γιατί έλεγε ότι εμείς δεν επιδιώκουμε μονομερείς ενέργειες, αλλά αν αναγκαστούμε και εκβιαστούμε, είμαστε διατεθειμένοι να υπερασπιστούμε το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον του ελληνικού λαού;

Υπάρχουν μονομερείς ενέργειες που είναι καλές; Για να το πω πιο λαϊκά, τα δικά μας είναι καρύδια και ακούγονται και τα δικά σας είναι σύκα και δεν ακούγονται;

Επίσης, τι έγινε αυτό το δεσμευτικό «όχι νέα μέτρα»; Ξεχάστηκε. Μετά έγινε «όχι νέα οριζόντια μέτρα» και τώρα τελευταία λέμε ότι δεν θα είναι νέα μέτρα, θα είναι διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Μου θυμίζει το γνωστό ανέκδοτο αυτού που μπαίνει στην κρεβατοκάμαρα του σπιτιού του αιφνιδώς και του λέει η γυναίκα του «αγάπη μου δεν είναι αυτό που νομίζεις».

Ετοιμάζετε νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων; Ετοιμάζετε νέες περικοπές στην υγεία, στο κοινωνικό κράτος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Παπαδημούλη, για να είμαι συνεπής κι εγώ σε αυτά που είπα, σας παρακαλώ να περάσετε στο θέμα του νομοσχεδίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΔΝΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Φανταστείτε να μην συζητούσαμε για τον πολιτισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υφυπουργέ, επιτρέψτε μου να αισθάνομαι ότι είμαι ο πρώτος που θα ήθελα σε αυτήν την Αίθουσα να τηρείται με αυστηρότητα ο Κανονισμός προς πάσα κατεύθυνση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Νομίζω ότι ασκώ αυστηρή κριτική, αλλά πολιτισμένη και γι' αυτό ενοχλεί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δεν μπορεί να μιλήσει...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο Κανονισμός έχει διάταξη για την κατάθεση του προϋπολογισμού και δεν ακολουθεί καμμία συζήτηση επ' αυτού. Ο Υπουργός λέει απλώς: «Το καταθέτω». Αυτό λέει ο Κανονισμός, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θεωρώ ότι μέσα σε ένα κλίμα ανοχής και κατανόησης μπορούμε να προχωρήσουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κι εγώ το ίδιο θα κάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μπορείτε να συνεχίσετε, κύριε Παπαδημούλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κάνω αυτό που γίνεται επί δεκαετίες από όλους, απλώς ενοχλεί ότι το κάνω εγώ και ότι το κάνω εγώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Όλοι κρίνουμε και κρίνουμε για συνέπεια λόγων και έργων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΔΝΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Δεν είναι εκφράσεις αυτές!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προχωρώ στο συζητούμενο νομοσχέδιο.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο κάνει δύο πράγματα. Ενσωματώνει την οδηγία 2011/77 και την οδηγία 2012/28.

Όπως ανέπτυξε η εισηγήτριά μας, η συνάδελφος Μαρία Καλλιλοπούλου, με πολύ τεκμηριωμένο τρόπο, η ενσωμάτωση της οδηγίας 2011/77 κάνει κάποια θετικά βήματα στην κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων. Ανεπαρκή αλλά θετικά.

Γι' αυτό, τα τέσσερα από τα πέντε άρθρα που ενσωματώνουν αυτήν την οδηγία στο Ελληνικό δίκαιο η Αξιοματική Αντιπολίτευση τα υπερψηφίζει. Πρόκειται για τα άρθρα 1, 2, 3 και 5, όπως ήδη ανέπτυξε και εξήγησε το λόγο η εισηγήτριά μας.

Θέλω, όμως, να κάνω μια επισήμανση. Σε συνθήκες κρίσης, ιδιαίτερα στο χώρο του πολιτισμού, που έχουν οδηγήσει σε μια ανεργία της τάξης του 90%, τηρούνται οι νόμοι; Δηλαδή, κάνουμε κάποια θετικά βήματα, έχουμε όμως εξασφαλίσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς που θα ελέγξουν την εφαρμογή αυτών των νόμων ή θα γίνουν όλα λιώμα με τις συνθήκες της κρίσης; Διότι η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων δεν αφορά μόνο στην κατοχύρωση των συμφερόντων των πνευματικών δημιουργών, αλλά είναι συμβολή στην καλλιέργεια πολιτισμού. Αν δεν στηρίζουμε, κατοχυρώνοντας τα δικαιώματα, τους παραγωγούς πολιτισμού, κλείνουμε τη στρόφιγγα της καλλιέργειας, της παραγωγής πολιτισμού.

Αυτό πρέπει να μας ενδιαφέρει όχι από μια στενά κλαδική συντεχνιακή οπτική αλλά ως υπηρεσία στο δημόσιο συμφέρον, διότι αυτός ο τόπος έχει πλούσια παράδοση παραγωγής πολιτισμού. Σε συνθήκες κρίσης δημιουργούνται τεράστιες πηγές ανατροφοδότησης της πολιτιστικής παραγωγής και πρέπει αυτό το πράγμα να το στηρίζουμε για να εμπλουτίσουμε την παραγωγή πολιτισμού ως μια ζώσα εξελισσόμενη πραγματικότητα και όχι ως μια προγονολατρία και προγονοπληξία.

Εδώ έχουμε προβλήματα, για να μιλήσουμε πρακτικά, κύριε Υπουργέ. Τέτοια προβλήματα είναι η πειρατεία, οι τεχνολογικές εξελίξεις που διευκολύνουν την κλοπή, την ιδιωτική παραγωγή πολιτιστικών δημιουργημάτων και προϊόντων σε βάρος αυτών που προβλέπουν οι κανόνες και οι νόμοι και επίσης οι λεόντειες συμφωνίες κάτω από το τραπέζι για την αδήριτη ανάγκη που παράγει η κρίση, όπου λεηλατούνται τα δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών.

Όπως η στρατιά του ενάμισι εκατομμυρίου ανέργων αναγκάζει πολλούς εργαζόμενους να δουλεύουν με πολύ χαμηλότερες αμοιβές απ' αυτές που προβλέπουν οι ελάχιστες εναπομείναντες συλλογικές συμβάσεις –γιατί είναι είδος προς εξαφάνιση η συλλογική σύμβαση στην Ελλάδα– όπως έχουμε εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους απλήρωτους, έτσι έχουμε και στον τομέα της πνευματικής δημιουργίας.

Είπε ο Υπουργός να συστήσουμε μία επιτροπή, να δούμε τα θέματα κ.λπ.. Το θέμα είναι να μην επιβεβαιωθεί εδώ η κλασική ρήση «αν δεν θέλεις να λύσεις ένα πρόβλημα στην Ελλάδα, φτιάξε μία επιτροπή».

Έρχομαι στην ενσωμάτωση της οδηγίας 28 του 2012 και στα άρθρα 6 έως 8 του νομοσχεδίου. Όπως εξήγησε η εισηγήτριά μας, Μαρία Κανελλοπούλου, υπάρχουν δικλίδες, γκρίζες ζώνες, δυνατότητες ερμηνείας, όπου αυτή η ιδέα που κατ' αρχάς δεν είναι κακή, μπορεί να χρησιμοποιηθεί με έναν τρόπο που να ζημιωθούν τα συμφέροντα των πολιτιστικών παραγωγών με την ανακήρυξη ενός έργου ως ορφανού. Διάβασα ότι η προθεσμία για να ελεγχθεί αυτό το πράγμα είναι τέσσερις ώρες. Εκεί χρειάζονται πρόσθετες δικλίδες.

Εμείς εξηγήσαμε ότι επειδή και χρόνος υπάρχει και επιφυλάξεις και αντιρρήσεις και δεν εκφράστηκαν μόνο από εμάς εδώ, αλλά εκφράστηκαν και στη φάση της παραγωγής αυτής της οδηγίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αυτά τα άρθρα τα καταψηφίζουμε και γι' αυτό και επί της αρχής και στο σύνολο η στάση μας στο νομοσχέδιο –παρ' ότι υπερψηφίζουμε τα μισά του άρθρα– θα είναι η στάση του «ΠΑΡΩΝ».

Να αναφερθώ και σε μία τροπολογία που κατέθεσαν οι συνάδελφοι κύριοι Λοβέρδος και Αηδόνης. Το θέμα που θέτουν είναι υπαρκτό. Για λόγους αξιών και ιστορικής μνήμης δεν έχουμε αντίρρηση στην αντιμετώπισή του. Είναι, όμως, σωστό να αντιμετωπιστεί με πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών. Ξέρω ότι αυτό ανακοινώθηκε. Αυτό που ζητώ είναι να γίνει άμεσα. Θα ήταν καλύτερα να γίνει σήμερα ή αν όχι σήμερα, να γίνει μέσα στις επόμενες ημέρες. Μην πάει στις καλές νύχτες.

Επίσης, με την ευκαιρία να πω ότι γύρω απ' αυτό το θέμα της ιθαγένειας χρειάζεται να κάνουμε και μία συζήτηση σοβαρή στη Βουλή με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, γιατί πολλές φορές το θέμα της ιθαγένειας έχει γίνει και εργαλείο για να παίζονται και παιχνίδια εσωτερικών πολιτικών και κομματικών σκοπιμοτήτων.

Και επειδή δεν έχω λόγο να διαφωνήσω με την προσέγγιση του Υπουργού στο θέμα του Εθνικού Ύμνου, θέλω να πω ότι εμείς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση είμαστε μία βαθιά πατριωτική

δύναμη και αντλούμε και ρίζες από μία ιστορία που το έχει αποδείξει στα δύσκολα και στην πράξη. Αυτό που μας ενοχλεί και θα το καταπολεμούμε είναι η πατριδοκαπηλία. Και πολλές φορές όταν κάνει κανείς εσωτερική πολιτική με κριτήρια κομματικής σκοπιμότητας ή πατριδοκαπηλίας, κάνει και λάθη.

Το τελευταίο που θα ήθελα να πω, είναι ότι αυτό που λείπει είναι ένα σχέδιο που να ενθαρρύνει την πολιτιστική δημιουργία. Και για να δέσω το αρχικό μου σχόλιο με το συζητούμενο νομοσχέδιο, όταν για δεκαετίες ο κρατικός προϋπολογισμός δίνει αυτά τα ψίχουλα που δίνει στον πολιτισμό και στην ενθάρρυνση παραγωγής πολιτισμού και ένα μέρος απ' αυτά δεν πηγαίνει για τη στήριξη και την ενθάρρυνση της πολιτιστικής δημιουργίας, νέων δημιουργών, καινοτόμων προσεγγίσεων, αλλά για να στηρίξουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις και τα κυβερνώντα κόμματα εαυτούς και φίλους, τότε έχουμε πρόβλημα.

Και επειδή κάτι μου λέει ότι αυτήν την ώρα της κρίσης υπάρχει μία νέα γενιά πολιτιστικών δημιουργών σε όλους τους τομείς της πολιτιστικής δημιουργίας που θέλει την ενθάρρυνση του κράτους, του δημοσίου, για να μπορέσει να παράγει και να μην ξενιτευτεί και αυτή μαζί με τους εκατόν πενήντα χιλιάδες που έχουν ξενιτευτεί λόγω της ανεργίας και της κρίσης, σας ζητώ πέρα από το να έρχονται εδώ νομοσχέδια που ενσωματώνουν οδηγίες, να έρθει για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής το σχέδιο, που χρειάζεται και δεν βλέπω να υπάρχει, της Κυβέρνησης για θέματα συνολικά πολιτιστικής πολιτικής και ενθάρρυνσης της πολιτιστικής παραγωγής στον τόπο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό επί του Κανονισμού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατά την έναρξη της αγορεύσεως του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, του κ. Παπαδημούλη, απευθυνόμενος σε εσάς, είπα ότι το θέμα μας δεν είναι ο προϋπολογισμός.

Εσείς δεν μπορέσατε να το ακούσετε γιατί τη στιγμή εκείνη κάτι διαβάσατε και δεν είναι υποχρεωτικό να παρακολουθείτε ανά πάσα στιγμή τα πάντα. Παρατηρήθηκα από τον κ. Παπαδημούλη, αν και δεν τον διέκοψα, δεν απευθύνθηκα σε εκείνον.

Πρέπει να σας πω ότι το θέμα αυτό είναι εξαιρετικά σοβαρό, δεν είναι απλώς μια παραβίαση του Κανονισμού. Επί σαράντα χρόνια, από το 1974 και εδώ, η συζήτηση του προϋπολογισμού γίνεται όπως ορίζει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής. Και ακριβώς για να έχει γνώση η Βουλή του τεραστίου όγκου των πληροφοριών και των στοιχείων που προβλέπει και περιλαμβάνει, υπάρχει ρητή διάταξη στον Κανονισμό μας ότι η μοναδική περίπτωση που μπορεί να γίνει συζήτηση κατά την κατάθεση του προϋπολογισμού είναι μόνον εάν ο Υπουργός Οικονομικών θέλει –μόνο εκείνος μπορεί– κατά την κατάθεση του προϋπολογισμού –είναι η παράγραφος 7 του άρθρου 121– να κάνει σύντομες δηλώσεις στη Βουλή, σχετικά με το περιεχόμενό του.

Στην περίπτωση αυτή, όταν δηλαδή ο Υπουργός Οικονομικών κάνει δηλώσεις, μπορούν να απαντήσουν οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, καθένας επί πέντε λεπτά της ώρας. Όπως ενθυμίσθε, όσα χρόνια είστε κι εσείς Βουλευτής, ο Υπουργός Οικονομικών έρχεται στο Προεδρείο, καταθέτει τον προϋπολογισμό, ανεβαίνει στο Βήμα ή από της θέσεως εκείνης και λέει: «Παρακαλώ να οριστεί η μέρα έναρξης της συζήτησης του προϋπολογισμού».

Αυτή η διάταξη είναι σοφή, κύριε Πρόεδρε, διότι ήδη έχουν δημιουργηθεί κάποιες εντυπώσεις και εντός και εκτός της Αιθούσης, από τον αρμόδιο Υπουργό, από τον άλλον Προεδρό των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και Αρχηγών, οι οποίοι θα εδικαιοούν, στην περίπτωση που θα μιλούσε ο Υπουργός, να πάρουν τον λόγο.

Προφανώς δεν είναι εδώ για να απαντήσουν στον Υπουργό,

όχι στον κ. Παπαδημούλη, ο οποίος παραβίασε τον Κανονισμό και επωφελήθηκε από το ότι ο Προεδρεύων τη στιγμή εκείνη δεν ήταν σε κατάσταση ούτε καν να με ακούσει. Εξ ου και σκεφτήκατε σωστά ότι μπορεί να γίνεται θόρυβος. Αυτό είναι το θέμα που έθεσα. Ενέχει αιχμή κατ' ουδενός, ούτε κατά του κ. Παπαδημούλη.

Εγώ δείχνω κατανόηση, ιδιαίτερα στους νεότερους συναδέλφους, ιδιαίτερα σε κάποιους που κάποτε είχαμε κοινούς δρόμους και τώρα ακολουθούν το δικό τους. Όμως να μην πω καν τη γνώμη μου ότι εδώ –προς Θεού– λείπουν ο Υπουργός και η κ. Παπαρίγγα και ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Κουβέλης και ο κ. Καμμένος;

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Τσίπρας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ε, πώς, λοιπόν, θα παραβιάσουμε έτσι κατάφωρα τον Κανονισμό όταν αυτός ρητά λέει ότι μόνο ο Υπουργός μπορεί να κάνει κάποιες δηλώσεις και μόνο στην περίπτωση εκείνη μπορούν να πάρουν το λόγο για πέντε λεπτά οι πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και κατ' επέκταση οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι;

Αυτό, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να πω. Τίποτα άλλο. Και δεν είναι προς θάνατον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ακριβώς. Προτείνω να μη δώσουμε συνέχεια. Και εγώ ανήκω στην κατηγορία αυτών που λένε ότι όλα τα προβλήματα επιδέχονται λύσεων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πώς είπατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πιστεύω –λέω– ότι δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Μπορούμε να τα λύσουμε τα προβλήματα.

Επειδή, όμως, διαβλέπω ότι μπορεί να υπάρχει και μία απόσταση ως προς την ερμηνεία του Κανονισμού, προτείνω αυτό να το παραπέμψουμε στη Διάσκεψη των Προέδρων και να μη συνεχίσουμε σήμερα εδώ. Εγώ, δηλαδή, θεωρώ ότι ο Κανονισμός δεν απαγορεύει σχολιασμό του προϋπολογισμού, δεν απαγορεύει αναφορά στον προϋπολογισμό, ακόμα και αν λείπει ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομικών. Άλλωστε έληξε τώρα το θέμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Παπαδημούλη, εγώ θεωρώ ότι έληξε το θέμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εάν έληξε, καλώς. Εάν δεν έληξε, δικαιούμαι αντίλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως.

Εγώ προσωπικά δεσμεύομαι να το θέσω στη Διάσκεψη των Προέδρων και να το διευκρινίσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το χρόνο της δευτερολογίας μου και όχι όλο. Και θα βοηθήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εάν, όμως, απαντήσετε στον κ. Κακλαμάνη θα υπάρξει αίτημα για απάντηση. Οπότε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Δεν μπορώ ούτε να το εμποδίσω ούτε να το προβλέψω, αλλά παρακαλώ να μου δοθεί το δικαίωμά μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πρωτολόγησαν οι άλλοι, γιατί να δευτερολογήσετε εσείς; Όταν έρθει η σειρά σας να δευτερολογήσετε, κύριε Παπαδημούλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είναι και αυτό μια λύση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Επειδή αναφέρθηκε πολλές φορές στο πρόσωπό μου, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επί προσωπικού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα απαντήσω, το δικαιούμαι. Ή βάζουμε τέρμα εδώ ή θα κάνει ο κ. Παπαδημούλης σαν να είναι το μόνο κόμμα εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πρέπει να δώσω τον λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό. Κοιτάω και την κ. Βούλτεψη, που περιμένει να μιλήσει.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαδημούλης, για ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Την παρεμβολή του σεβαστού πρώην Προέδρου της Βουλής κ. Κακλαμάνη δεν την εκλαμβάνω ως απειλή, την εκλαμβάνω ως κέντρισμα ενός γόνιμου διαλόγου. Σημείωσα ότι μίλησε και σε πολύ χαμηλούς και εποικοδομητικούς τόνους και δεν είμαι εγώ αυτός που θα διαταράξω αυτό το κλίμα.

Συμφωνώ με την πρότασή σας, κύριε Πρόεδρε, να συζητηθεί

το θέμα στη Βουλή, επειδή δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένα απαγορευτικό. Απ' ό,τι ξέρω σαράντα χρόνια οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται –και το κάνουν απ' όλες τις πλευρές– να αναφέρονται και στα θέματα της τρέχουσας επικαιρότητας. Και εδώ υπάρχουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι απ' όλα τα κόμματα που έχουν την επάρκεια να τοποθετηθούν και να απαντήσουν σε ό,τι θεωρούν ότι είπα εγώ και είναι άδικο, σε βάρος της κυβερνητικής πολιτικής κ.λπ..

Δεύτερον, δεν θυμάμαι –εγώ βέβαια είμαι Βουλευτής τρία χρόνια, αλλά έβλεπα από το Κανάλι της Βουλής τη Βουλή– ημέρα που να κατατέθηκε σχέδιο προϋπολογισμού και να μην υπήρξαν σύντομα σχόλια από τους ομιλητές που ακολούθησαν στο Βήμα. Δεν νομίζω ότι έκανα τίποτα διαφορετικό. Καταλαβαίνω ότι αυτά που είπα ενόχλησαν με την ουσία, με το περιεχόμενό τους. Σε αυτά, όμως, υπάρχει αντίλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είπατε κάτι σωστό, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε μία άποψη και είπατε να συζητηθεί στη Διάσκεψη των Προέδρων. Εγώ θα έλεγα ότι και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής μπορεί να μας πει εάν η διάταξη αυτή καλώς έχει ή αν πρέπει να την αλλάξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Καμμία αντίρρηση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό σημαίνει ότι και εσείς αντιλαμβάνεστε ότι ο Κανονισμός αυτό λέει και επειδή έχετε αντίθετη άποψη, λέτε να το συζητήσουμε στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Από εκεί και πέρα για τέτοια θέματα ξεκάθαρα, θα έπρεπε να έχουμε τη διάθεση για μια στοιχειώδη αυτοκριτική, όπως μας έλεγαν κάποιοι παλιά, κύριε Παπαδημούλη. Εντάξει, δεν σας παίρνουμε το κεφάλι. Κάνετε ένα λάθος. Να πείτε «έκανα ένα λάθος, ήθελα να πω κάτι για τον προϋπολογισμό» και να επιστρέψετε τη συζήτησή μας για το νομοσχέδιο.

Αυτό είναι και για να χαμογελάσουμε και να σας πούμε μπράβο. Εντάξει, είχατε την ιδέα να πετάξετε και μία σπόντα για τον προϋπολογισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που συμβάλλετε και εσείς στη λήξη του επεισοδίου.

Κύριε Υπουργέ, βλέπετε ότι το θέμα του πολιτισμού εμπνέει ένα εποικοδομητικό κλίμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Να το επισημάνουμε. Αρκεί να μη χαλάσει στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι θέλω να πω κάτι σε συνέχεια αυτού που συζητούμε τώρα. Το είχα στο νου μου πριν από την παρέμβαση του κυρίου Προέδρου, ο οποίος έθεσε το θέμα ως προς τον Κανονισμό. Αυτό που θέλω να πω είναι το εξής. Δεν είναι ότι έγινε, κύριε Παπαδημούλη, ένα σχόλιο για τον προϋπολογισμό. Εδώ γίνεται μύλος στη χώρα. Όλοι σχολιάζουμε, λέμε κ.λπ..

Είναι ότι ενώ δεν υπήρξε δήλωση εκ μέρους του Υπουργού των Οικονομικών, εσείς δημιουργήσατε μία παραπλανητική εντύπωση ότι ο προϋπολογισμός κατατίθεται μονομερώς. Δεν είπα, όμως, ο Υπουργός των Οικονομικών, «έρχομαι στη Βουλή και καταθέτω μονομερώς τον προϋπολογισμό, διότι διαφώνησα με την τρόικα».

Δηλαδή, αυτό που είπατε, το «μονομερώς», μπορεί να βγει προς τα έξω και να μην έχει καμμία αξία, να μην έχει συμβεί. Πιστεύω και εγώ ότι μπορούμε να λέμε κάποια πράγματα παραπάνω από αυτό το Βήμα, όμως αυτό είναι σημαντικό. Είναι ένας είδος παραπληροφόρησης. Δεν είπα κανείς ότι κατατέθηκε μονομερώς.

Είπατε, επίσης, ότι η τρόικα έφυγε και αμέσως μετά ρωτήσατε «Πού είναι η σκληρή διαπραγμάτευση;». Μα, αν έφυγε, πάει να πει ότι έγινε σκληρή διαπραγμάτευση. Αν δεν έφυγε και απλώς πήγε στο Eurogroup και έχουν συμφωνηθεί κάποια πράγματα και θα επιστρέψει, τότε δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Το λέω με συμπάθεια.

Κατατέθηκε προϋπολογισμός, όμως, εδώ, επίσημα, μπροστά σε όλους τους Βουλευτές. Θα γίνει πολυήμερη συζήτηση στην

επιτροπή και στην Ολομέλεια, σε αντίθεση, κύριε Παπαδημούλη, με αυτό που συνέβη, για παράδειγμα προχθές στη Βενεζουέλα που μου έκανε πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση και επειδή μας την έχετε παρουσιάσει τη Βενεζουέλα ως πρότυπο διακυβέρνησης. Προχθές το Κοινοβούλιο της Βενεζουέλας –ας το πούμε κοινοβούλιο- ψήφισε να κυβερνάει ο σύντροφός σας Μαδούρο επί έναν χρόνο μόνο με διατάγματα. Το λέω διότι είχε πάει ο κ. Τσίπρας στη Βενεζουέλα και ήρθε και μας είπε τι ωραία που τα έχει φτιάξει εκεί ο αείμνηστος Τσάβες. Προχθές, σας λέω, την Τρίτη σε δεύτερη ψηφοφορία το Κοινοβούλιο της Βενεζουέλας έδωσε το δικαίωμα στον Πρόεδρο Μαδούρο να κυβερνάει επί ένα χρόνο με διατάγματα. Δεν θα πηγαίνει τίποτα εκεί ούτε ο προϋπολογισμός ούτε τίποτα. Αυτό μας το είχατε παρουσιάσει ως πρότυπο. Μάλιστα, για να το δικαιολογήσει αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής της Βενεζουέλας –είναι φοβερό, το έχουν δώσει τα πρακτορεία ως μεγάλη είδηση- είπε ότι «Ακολουθούμε την εντολή που δόθηκε από τον Πρόεδρο Τσάβες». Δηλαδή, πριν πεθάνει ο Πρόεδρος Τσάβες τους είπε να κυβερνάνε με διατάγματα. Έρχεστε τώρα εδώ και λέτε πράγματα τα οποία είναι εκτός συζήτησης. Αυτή είναι μόνο η διαφωνία μου. Πραγματικά σας το καταθέτω και το θέμα της Βενεζουέλας, μήπως και αναθεωρήσετε λιγάκι και πάψει να είναι πρότυπο για την Ελλάδα η Βενεζουέλα. Για ένα χρόνο εκεί δεν θα περνάει τίποτα από τη Βουλή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Του δώσαμε κακά μαθήματα όπως φαίνεται.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ναι, μπορεί.

Όσον αφορά το θέμα μας, είναι η δεύτερη συνεχόμενη μέρα και η δεύτερη φορά που η Αξιωματική Αντιπολίτευση αρνείται να υπερψηφίσει κοινοτική οδηγία. Αυτό το βρίσκω πολύ πιο σημαντικό αυτήν τη στιγμή απ' όλες τις παραφυάδες που μπορούμε να συζητήσουμε. Πρέπει να αποφασίσουμε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση όταν καταλήγει σε μια οδηγία καταλήγει με τους θεσμούς της και τα όργανά της, με πολύχρονη μελέτη. Αυτό, σύμφωνα με τους κανόνες του Ευρωπαϊκού Δικαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ενσωματώνεται στις χώρες που θέλουν να είναι μέλη. Δεν κατανοώ καθόλου –και το είπα και χθες- πώς είναι δυνατόν να φανταστούμε μια χώρα που ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν ψηφίζει καμμία οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Εδώ πρέπει να αποφασίσετε. Αυτή είναι επίσης μονομερής ενέργεια. Δηλαδή, εσείς αν ήσασταν στην Κυβέρνηση δεν θα ψηφίζατε τίποτα από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν ανήκετε εκεί; Θέλετε να φύγουμε από εκεί; Είναι ένα ζήτημα.

Γιατί το λέω αυτό; Διότι βλέπετε εδώ ότι κάθισαν και μελέτησαν. Εχθές είχαμε τα ίδια με οδηγία για το Υπουργείο Υγείας. Είχαν καθίσει και εκεί και είχαν μελετήσει οι ευρωπαϊκοί θεσμοί τι είναι το καλύτερο για τη διασυννοιακή υγεία και έβγαλαν κάποια συμπεράσματα. Τώρα, λοιπόν, κάθισαν και μελέτησαν κάποια πράγματα. Είδαν ότι το προσδόκιμο ζωής έχει αυξηθεί. Αρα, ένας καλλιτέχνης που ξεκινάει τη δουλειά του στα είκοσι χρόνια του στα εβδομήντα χρόνια του παύει να έχει την πνευματική ιδιοκτησία των έργων του. Και το πήγε στα ενενήντα, ώστε να μπορεί και αυτός, από τα εβδομήντα ως τα ενενήντα που έχει ένα προσδόκιμο ζωής, να εισπράττει χρήματα που δεν θα εισέπραττε. Πού διαφωνούμε τώρα εδώ; Ποιο ήταν το επίδοκο ζήτημα για το οποίο έγινε τόση φασαρία και λέτε ότι δεν θα το ψηφίσετε κιόλας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Δεν καταλάβατε. Είπαμε ότι αυτό είναι θετικό.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θα απαντήσουμε στη συνέχεια.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: «Θα απαντήσετε». Εγώ άκουσα την εισηγήτριά σας η οποία είπε ότι διαφωνεί. Εδώ μιλάμε επί οδηγίας. Ακούστε με. Εγώ άκουσα προσεκτικά την εισηγήτριά σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θα απαντήσουμε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ναι, να απαντήσετε ό,τι θέλετε. Να πείτε αν θα ψηφίσετε ή όχι. Τι να απαντήσετε;

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έχουμε περιθώριο ενός έτους, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κοιτάξετε, εδώ είναι μία Οδηγία. Ή την ενσωματώνετε ή όχι. Τι να απαντήσετε τώρα; «Ναι» ή «όχι». Δεν έχει κάτι άλλο.

Τα άλλα, τα παρεπόμενα, αφήστε τα, γιατί είπαμε ότι εδώ το βα-

σικό μας θέμα είναι η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών και είναι μία συγκεκριμένη οδηγία. Δεν έρχεται να λύσει όλα τα θέματα που θέτουμε, γιατί έτσι κι αλλιώς κι εγώ έχω να θέσω θέματα στην περίφημη επιτροπή που θα δημιουργηθεί. Γίνονται τρομερά πράγματα. Και, βεβαίως, πρέπει να γίνει αυτή η επιτροπή και, βεβαίως, πρέπει να τελειώσει γρήγορα.

Σας λέω, για παράδειγμα, ότι αυτήν τη στιγμή οι σχολές χορού δεν μπορούν να λειτουργήσουν, διότι το Υπουργείο Παιδείας δίνει ένα πρόγραμμα με τραγούδια και την ώρα που τα παιδιά δίνουν εξετάσεις, μπαίνει μέσα ο εισαγγελέας, με εντολή της ΑΕΠΙ, και τους συλλαμβάνει την ώρα που παίζουν τα τραγούδια τα οποία έχει δώσει ως ύλη το Υπουργείο Παιδείας! Αυτό συμβαίνει αυτήν τη στιγμή. Έχω κι εγώ άποψη πάνω σ' αυτό. Δεν ήταν, όμως, αυτό το θέμα μας.

Σωστά θέτουμε όλα τα άλλα. Πραγματικά πρέπει να γίνει αυτό και να τελειώσει όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Όσον αφορά τα καταστήματα, όλοι μας το έχουμε παρατηρήσει. Αυτό, βέβαια, που μου έκανε εντύπωση –και το σημειώνω– είναι ότι κάποιοι έχουν ασχοληθεί πολύ με τα μαγαζιά της νύχτας. Πράγματι, αξίζει να σημειωθεί αυτή η λεπτομερής καταγραφή των προβλημάτων των μαγαζιών της νύχτας όσον αφορά τα πνευματικά δικαιώματα και τα τραγούδια που ακούγονται εκεί ή για τα άλλα μαγαζιά και τα άλλα καταστήματα της σίτισης.

Θέλω να πω, λοιπόν, με αυτό –και δεν θέλω να πάρω περισσότερο χρόνο– ότι αυτήν τη στιγμή ενσωματώνουμε μια κοινοτική οδηγία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Δύο οδηγίες, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Εντάξει, δύο οδηγίες. Είναι σχετικές.

Τις ενσωματώνουμε, λοιπόν, και λέμε: «Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν κι αυτά τα θέματα, τα οποία πρέπει να τα φέρετε ως σχέδιο νόμου για εμάς, για την Ελλάδα».

Άρα εδώ θα ήθελα επίσημα η Αξιωματική Αντιπολίτευση να μας πει: θα ενσωματώνουμε οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή όχι;

Γιατί το λέω, όμως, αυτό; Διότι δεν έρχονται έτσι κατευθείαν σαν φετφάς. Περνούν από ελέγχους επικουρικότητας, αναλογικότητας κ.λπ.. Όποιος έχει σχέση –κι ο κ. Παπαδημούλης έχει σχέση– με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ξέρει ότι δεν γίνεται έτσι. Υπάρχει μία πολύ μεγάλη διαδικασία και σε όργανα, αλλά τώρα πια και εσωτερικά. Γι' αυτό, μάλιστα, απαλειφθηκε και μία λέξη που δεν αλλοιώνει το νόημα της οδηγίας κ.λπ..

Θα ήθελα πραγματικά μια απάντηση, γιατί με ενδιαφέρει πάρα πολύ. Διότι αν πρόκειται να μην ενσωματώνουμε ούτε τις ευρωπαϊκές οδηγίες, πρέπει να μας το πουν επίσημα στο Κοινοβούλιο τα κόμματα που δεν θα τις ενσωματώνουν έτσι, γιατί δεν θέλουν να ψηφίσουν. Διότι όταν ρωτάμε, «Είστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση;», μας απαντούν, «Βεβαίως». Όταν ρωτάμε, «Θέλετε να είστε στην Ευρωζώνη;», μας απαντούν, «Μάλιστα». Μα, όλα έχουν κανόνες. Δεν μπορούμε να είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη, αλλά να μην ακολουθούμε κανέναν κανόνα, να μην ενσωματώνουμε τίποτα και να τους λέμε κι εμείς, «Πάλι φίλοι είμαστε». Εδώ είναι κάτι συγκεκριμένο.

Δράττομαι της ευκαιρίας να πω το εξής, με το οποίο θα τελειώσω: Αυτή η επιτροπή, κύριε Υπουργέ, πρέπει να γίνει πάρα πολύ γρήγορα. Υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα. Πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν πάρα πολλές παράμετροι. Και θα πρέπει να συμφωνήσουμε όσο το δυνατόν περισσότεροι να έρθουμε εδώ με νόμο να αλλάξουμε τα πράγματα. Διότι, πράγματι, έχει πλέον γίνει μάστιγα ο τρόπος με τον οποίον αυτήν τη στιγμή εφαρμόζονται τα πνευματικά δικαιώματα. Φοβούμαι, δε, ότι με αυτόν τον τρόπο δεν ευνοούνται ούτε οι δημιουργοί. Έχει δημιουργηθεί, δηλαδή, ένα τρομερό μπλοκάρισμα και δεν ευνοούνται ούτε οι δημιουργοί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Βούλτεψη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτησή μας σήμερα αφορά

την ενσωμάτωση δύο κοινοτικών ευρωπαϊκών οδηγιών. Η εισηγήτριά μας από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, η κ. Γκερέκου, έχει αναφερθεί πολύ καθαρά και με σαφήνεια, υπογραμμίζοντας τα σημεία που είναι σημαντικά σε ό,τι αφορά την ενσωμάτωση αυτών των οδηγιών, αλλά και τα σημεία στα οποία θα θέλαμε να υπάρξουν βελτιώσεις. Νομίζω ότι ήταν ιδιαίτερα σαφής, τόσο στην επιτροπή όσο και στην ολομέλεια σήμερα. Παρέλκει, νομίζω, να τα επαναλάβω.

Θα επαναλάβω, όμως, κάτι που έχω πει αρκετές φορές από το Βήμα της Βουλής.

Η ενσωμάτωση ευρωπαϊκών οδηγιών, παρ' ό,τι θεωρείται ως νομοθετική πράξη χαμηλού βεληνικού -δεν έχει πολλές εντάσεις, γιατί έχει και μία υποχρεωτικότητα- πιστεύω ότι θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο -και κρίσιμο θα έλεγα- στις ημέρες μας να παίρνει μεγαλύτερη δημοσιότητα, γιατί είναι ο καθρέφτης που μας λέει πολύ καθαρά ποια είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, πώς λειτουργούν τα πράγματα και με ποια διαδικασία αλλάζουν. Δεν αλλάζουν όποτε θέλουμε εμείς. Υπάρχει μία ολόκληρη διαπραγμάτευση. Η κ. Γκερέκου και ο κύριος Υπουργός έκαναν εκτενή αναφορά.

Εγώ πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι όλες οι παρατηρήσεις που έχουν ειπωθεί απ' όλα ανεξαιρέτως τα κόμματα -δεν στέκομαι μόνο στις δικές μας παρατηρήσεις- είναι στη φαρέτρα -να μου επιτραπεί να πω- του Υπουργού Πολιτισμού, έτσι ώστε να προχωρήσουμε τα πράγματα παραπέρα. Γιατί ο χώρος της πνευματικής δημιουργίας είναι ένας χώρος στον οποίο η Ελλάδα είχε, έχει και θα έχει διαχρονικά ξεχωριστή συμβολή στην Ευρώπη -και όχι μόνο- για λόγους που όλοι γνωρίζουμε, χωρίς να μπαίνουμε σε πατριδοκαπηλίες και πατρογονολατρικές -εν πάση περιπτώσει- λογικές. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε και έχουμε απράνταχτες αποδείξεις επ' αυτού διαχρονικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έτσι λειτουργεί η Ευρώπη.

Εγώ δεν θα πω, κύριε Πρόεδρε, κάτι για τον προϋπολογισμό. Θα επαναλάβω κάτι που είπα στη συζήτηση της πρότασης μομφής. Θέλω, απαντώντας στο συνάδελφο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον αγαπητό κ. Παπαδημούλη, να πω δύο πράγματα:

Το πρώτο είναι ένα ερώτημα: Εσείς, αγαπητέ συνάδελφε, με ποιον είστε; Με εμάς ή με τους δανειστές; Γιατί υπάρχει μία διαπραγμάτευση.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι ότι έχετε μία αδυναμία, έχετε μία μεγάλη υστέρηση. Όταν η χώρα είχε θέμα άτακτης χρεοκοπίας, μιλούσατε με περισσή αφέλεια για Αργεντινή. Όταν η χώρα είχε ζήτημα για να μείνει στο ευρώ, λέγατε ότι το νόμισμα δεν είναι φετίχ. Τώρα που έρχεται προϋπολογισμός με πρωτογενές πλεόνασμα, διά του Προεδρεύοντος αυτήν τη στιγμή, κεντρικού εισηγητή σας, χαρακτηρίζετε το πρωτογενές πλεόνασμα «αέρα κοπανιστό». Δεν είναι αέρας κοπανιστός το πλεόνασμα. Άλλα λέει ο προϋπολογισμός. Θα τα συζητήσουμε, όμως, από τη Δευτέρα.

Θέλω να πω ότι αν κάτι αξίζει να σημειώσουμε και να κάνουμε επ' αυτού μία συζήτηση -όχι για τον προϋπολογισμό, αλλά γι' αυτά που είναι ζέοντα και ενδιαφέρουν όλους τους Έλληνες πολίτες- είναι η αξιοσημείωτη αλλαγή στάσης των Γερμανών. Δεν θέλω να δημιουργήσω καμμία φρούδα ελπίδα και προσδοκία. Προς θεού! Αύριο θα συναντηθεί με την κ. Μέρκελ ο Έλληνας Πρωθυπουργός. Προσωπικά, όμως, δεν μπορώ να αποσυνδέσω αυτή την αλλαγή στάσης από τις προχωρημένες συζητήσεις των Χριστιανοδημοκρατών με τους Σοσιαλδημοκράτες στη Γερμανία που αλλάζει το πλαίσιο.

Προφανώς και προσδοκούμε η συμμετοχή του SPD στη γερμανική κυβέρνηση να μετακινήσει έστω κατά τον άξονα της γερμανικής πολιτικής και να αλλάξει την οπτική τους για την Ελλάδα. Διότι οι Σοσιαλδημοκράτες στην Ευρώπη γενικότερα -και ειδικότερα με τον υποψήφιο Πρόεδρό τους για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον Μάρτιν Σουλτς- έχουν τοποθετηθεί πολύ καθαρά για τα ζητήματα της λιτότητας, της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής. Κι έχουν μία άλλη ματιά από αυτή που είναι η κεντρική πολιτική της Ευρώπης, όπως τη βιώνουμε ως αδιαπραγμάτευτο όρο για να παίρνουμε τα δανεικά που χρειαζόμαστε τα τελευταία τρία χρόνια.

Αυτό είναι το πιο αξιοσημείωτο. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε από

τη Δευτέρα στον προϋπολογισμό.

Θέλω να επανέλθω και να επιμείνω στο νομοσχέδιο, λέγοντας ότι μιλάμε για ένα χώρο και για ανθρώπους με πραγματικά ξεχωριστή συμβολή διαχρονικά. Μιλάμε για ένα χώρο και για ανθρώπους που Πρωθυπουργοί -περισσότεροι και από έναν και από δύο, γι' αυτό και χρησιμοποιώ πληθυντικό αριθμό- από το Βήμα της Βουλής έχουν μιλήσει γι' αυτούς, για την πνευματική δημιουργία, ότι μπορεί και πρέπει να γίνει ένα συγκεκριμένο συγκριτικό πλεονέκτημα και ανάπτυξης της χώρας. Διότι πραγματικά έχει όλες τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητες η Ελλάδα για να βαδίσει με ό,τι δημιουργεί στο θέατρο, στον κινηματογράφο, στα πεζογραφήματα, στην ποίηση -και πάει λέγοντας- σε όλες τις μορφές γενικότερα της τέχνης και της δημιουργίας. Δεν μιλάμε για έναν οποιοδήποτε χώρο. Φυσικά, όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι ίσοι και ο κάθε χώρος, η κάθε δραστηριότητα έχει τη δική της αξία.

Μιλάμε όμως για κάτι το οποίο είναι στο εθνικό μας DNA, με ξεχωριστή συμβολή και επιδόσεις -όπως είπα- διαχρονικά, για ένα χώρο που, όμως, σήμερα δοκιμάζεται σκληρά.

Και είναι πραγματικά σημαντικό ότι επέρχονται όχι οι επιθυμητές από όλους μας βελτιώσεις, αλλά πάντως κάποιες βελτιώσεις με την επιμήκυνση του χρόνου για την προστασία των δικαιωμάτων, τα συγγενικά δικαιώματα και όλα αυτά στα οποία έχει γίνει ήδη εκτενής αναφορά.

Νομίζω ότι αυτό που έλειπε από τη συζήτηση είναι ο εθνικός διάλογος. Ήθελα να το επισημάνω, αλλά με πρόλαβε ο Υπουργός. Εγώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να χαιρετίσω την ανακοίνωσή σας -και με σφιστό χρονοδιάγραμμα για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις- για την Επιτροπή Εθνικού Διαλόγου.

Υπάρχουν διάφορα ζητήματα. Εγώ απλά θέλω να προσθέσω το εξής: Προφανώς -και θέλω να το κάνω καθαρό- σε αυτόν το διάλογο εμείς θα συμμετέχουμε υπέρ των πνευματικών δημιουργών. Απλά, ακρότητες που αφορούν κάποια καφενεία στα ακροτελεύτια σημεία της χώρας θα πρέπει να αντιμετωπιστούν. Και πρέπει να δούμε με ποιον τρόπο, εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται το δικαίωμα και να εξορθολογίσουμε καταστάσεις.

Γι' αυτό και πιστεύω -μιλώντας και με την εμπειρία μου επί δεκαεννιά χρόνια στην αυτοδιοίκηση- ότι η Κεντρική Ένωση Δήμων, η ΚΕΔΕ, πρέπει να προστεθεί στους φορείς, γιατί είναι αυτή που κρατάει και τα κλειδιά. Ξέρετε πολύ καλά ότι η αυτοδιοίκηση είναι κατ' ουσίαν ο εγγυητής των πνευματικών δημιουργών, γιατί δεν εκδίδει την άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων, που πρέπει να εκδίδεται κάθε χρόνο για τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, εάν δεν έχει έρθει το αποδεικτικό είσπραξης από την ΑΕΠΠ ή ανάλογο οργανισμό.

Έχει έντονη, δηλαδή, εμπλοκή και μπορεί νομίζω να μας βοηθήσει να κάνουμε τους απαραίτητους εξορθολογισμούς, μαζί φυσικά με τα επιμελητήρια και βέβαια πρώτα και πάνω από όλα με τους ίδιους τους δημιουργούς.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Είμαι σύμφωνος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ξεκαθαρίζουμε ότι εμείς χαιρετίζουμε αυτή την πρωτοβουλία και θέλουμε να κλείσει υπέρ των δημιουργών αυτή η διαδικασία του διαλόγου με τους απαραίτητους εξορθολογισμούς σε ό,τι αφορά αυτούς που καλούνται να εισφერουν. Θέλω να είναι καθαρό το πλαίσιο από την πλευρά μας.

Έχει σημασία, πάντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας για τον πολιτισμό να μας απασχολήσουν μία σειρά από ζητήματα. Μιλώντας για την πνευματική δημιουργία και την ελευθερία έκφρασης, εγώ σημειώνω ότι δεν έγινε καμμία αναφορά στο πανεπιστημιακό άσυλο, το οποίο με ευθύνη όλων μας -εγώ θα πω- καταφέραμε να καταστήσει συνώνυμο της ανομίας. Το άσυλο θεσπίστηκε πριν από αιώνες -όχι χρόνια- ακριβώς για να προστατεύει την απόλυτη ελευθερία στη διακίνηση των ιδεών. Πώς και γιατί το κάναμε έτσι;

Ένα άλλο ζήτημα, επίσης, είναι το τι σημαίνει ελευθερία ή ελευθεριότητα ενός δημιουργού. Πρόσφατα είχαμε και θέματα -δυσόμοια- σχετικά με το τι είναι κριτική και ποια είναι τα όριά της.

Είναι ενδιαφέρουσες οι συζητήσεις αυτές.

Εγώ θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να συζητήσουμε ακόμη

και για τα θέματα της λεκτικής βίας, ως αρμόδιος Υπουργός που είστε. Αυτά είναι θέματα πολιτισμού. Αν καμαρώνουμε -και με το δικό μας- ως Έλληνες ότι είμαστε φορείς και απόγονοι ενός ξεχωριστού πολιτισμού, απόγονοι λαμπρών προγόνων, εν πάση περιπτώσει, και φορείς ενός πραγματικά λαμπρού πολιτισμού, τα ζητήματα του λόγου, της δημιουργίας, της ελευθερίας έκφρασης, θα έπρεπε να έχουν εντελώς ξεχωριστή θέση στην πολιτική ατζέντα.

Επίσης, θα πρέπει να συζητήσουμε και για κάτι το οποίο οι πνευματικοί δημιουργοί γνωρίζουν άριστα τι σημαίνει, για τον τομέα της ψυχολογίας, για τον τομέα του ηθικού κινήτρου.

Σημειώνω ότι όλοι οι εισηγητές και οι εισηγήτριες -και το χαιρέτιζω αυτό- αλλά και η πολιτική ηγεσία αναφέρθηκαν στο πόσο προχωρημένος ήταν ο ν. 2121/1993. Γιατί το σημειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό; Η Ελλάδα δεν είναι σε όλα τα ζητήματα ουραγός. Τα τελευταία τρία, τέσσερα χρόνια με την κρίση, έχει περάσει μια αντίληψη ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει τίποτα, είναι όλα μηδενισμένα, επιβάλλονται όλα από έξω και οτιδήποτε άλλο.

Δεν θέλω να αλλάξω θέμα, αλλά θα σας πω για μια ακόμα φορά, επειδή έτυχε να το ξέρω ως εισηγητής -το έψαξα δηλαδή- ότι άρση τραπεζικού απορρήτου έχουν ελάχιστες χώρες. Φτάνουν και περισσεύουν τα δάχτυλα του ενός χεριού για να τις μετρήσουμε. Είναι πολύ προχωρημένη αυτή η ενέργεια που κάναμε, όπως πολύ προχωρημένος ήταν το 1993 αυτός ο νόμος. Δεν είναι η Ελλάδα μία χώρα με ένα πολιτικό σύστημα και πολύ περισσότερο με πολίτες ουραγούς των Ευρωπαίων.

Κάπου κάτι δεν κάναμε καλά και πέσαμε, με ευθύνη μας, στη δίνη μιας κρίσης, στις δυσμενέστερες δυνατές συνθήκες. Ας εκπέμπουμε κι ένα κλίμα αισιοδοξίας από τη Βουλή. Αυτό θέλω να πω. Ας δίνουμε στον ελληνικό λαό και κάποιους κάβους για να δένει, για να ακουμπήσει. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Δεν θα βλάψει κανέναν μας. Θα βοηθήσει τη γενικότερη υπόθεση. Ας αφήσουμε για αλλού, για τις ξεχωριστές μας προτάσεις, τις αντιπροθέσεις. Ας αναγνωρίσουμε ό,τι καλό έχει γίνει στον τόπο. Κι έχουν γίνει πάρα πολλά καλά.

Βέβαια, αρέσει ή δεν αρέσει, τα περισσότερα από αυτά τα καλά έχουν γίνει στην Γ' Ελληνική Δημοκρατία. Είμαι ομιλητής που έχω αναφερθεί άπειρες φορές στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή, που μαζί με τον Ανδρέα Παπανδρέου θεμελιώσαν πραγματικά την Γ' Ελληνική Δημοκρατία -δεν διστάζω να το αναφέρω- με τη νομιμοποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος, με το Σύνταγμα, με το δημοψήφισμα για τον Βασιλιά κ.λπ.. Αυτά όχι δεν μπορούμε, αλλά δεν πρέπει να τα κρύβουμε.

Είτε, όμως, αρέσει, είτε δεν αρέσει, το ΠΑΣΟΚ σφράγισε τη Γ' Ελληνική Δημοκρατία. Κι έχει ένα έργο λαμπρό. Δεν θα κάνω απολογισμό των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Απλά, μιας και μιλάμε για πολιτισμό, θέλω να πω στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι ο κανιβαλισμός -που είναι το ακριβώς αντίθετο του πολιτισμού- απέναντι στη δημοκρατική παράταξη του ΠΑΣΟΚ πρέπει να λάβει τέλος. Κάντε κάτι.

Χθες η Νομαρχιακή Επιτροπή Δωδεκανήσου ονόμασε ένα ιστορικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, τον Κώστα Σκανδαλίδη, «διαπλεκόμενο και νεοφιλελεύθερο».

Κάτω τα χέρια από τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ και από τη δημοκρατική παράταξη. Δεν σας επιτρέπουμε. Το ΠΑΣΟΚ εκεί που χρειάστηκε -με πιο γνωστή την περίπτωση του Άκη Τσοχατζόπουλου- ήξερε να κάνει αυτοκάθαρση. Το ΠΑΣΟΚ δέχεται κριτική, αλλά δεν χρειάζεται υποδείξεις. Να τελειώνει αυτή η ιστορία, λοιπόν. Διάβασα την ανακοίνωση πραγματικά και ανατρίχιασα. Και την εντάσσω στην κατηγορία πολιτικού λόγου που λέγεται «κανιβαλισμός». Είναι -λέει- διαπλεκόμενος, είναι νεοφιλελεύθερος. Έλεος, πια!

Βρείτε το θάρρος, εκτός από το να καταδικάζετε το ένα και το άλλο, να καταδικάσετε και στο εσωτερικό σας αυτές τις αντιλήψεις. Και βρείτε και το θάρρος να φέρετε την πρόταση για την εξεταστική επιτροπή. Στην έκτη εβδομάδα μπήκαμε σήμερα. Πέρασαν τριάντα έξι μέρες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, επειδή, κύριε Κουκουλόπουλε, αναφερθήκατε σε εμένα -δεν ήθελα να σας διακόψω πριν- θέλω να κάνω μία διευκρίνιση.

Αναφερθήκατε στην ομιλία μου για την πρόταση μομφής. Δεν χαρακτηρίσα «αέρα κοπανιστό» το πλεόνασμα. Αυτό που είπα είναι το εξής: Όταν σε συνθήκες ύφεσης δεσμεύεται να πετύχεις πρωτογενές πλεόνασμα και ταυτόχρονα λες «δεν θα πάρω νέα μέτρα» αυτό το «δεν θα πάρω νέα μέτρα» είναι αέρας κοπανιστός. Διότι σε συνθήκες ύφεσης πλεόνασμα θα κάνεις είτε με φόρους είτε με περικοπές.

Αυτό για διευκρίνιση. Κατά τα άλλα, μένουμε με τις απόψεις μας ο καθένας.

Τον λόγο έχει ο κ. Ηλιόπουλος από τη Χρυσή Αυγή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως έχουμε πει θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» όχι γιατί είμαστε αντίθετοι -σαφώς και κινείται σε πάρα πολύ σωστή κατεύθυνση το νομοσχέδιο- αλλά γιατί υπάρχουν κάποιες ασάφειες, οι οποίες πιστεύω ότι θα διορθωθούν -είμαι σίγουρος- μέσα από την επιτροπή που υποσχέθηκε και ο κύριος Υπουργός ότι θα συσταθεί άμεσα. Οπότε κι αυτά τα μικρά τα οποία λείπουν, θα διορθωθούν.

Βέβαια, είναι μια ευρωπαϊκή οδηγία, η οποία σαφώς και δεν μπορεί να ενσωματώσει κάποιες εξειδικευμένες περιπτώσεις που αφορούν την ελληνική επικράτεια -τα είπαν οι προηγούμενοι ομιλητές- όπως για τα καφενεία στην ύπαιθρο τα οποία πληρώνουν ένα ποσό το οποίο είναι δυσβάσταχτο. Μπαίνουν οι εισπράκτορες της ΑΕΠΙ -μας το έχουν καταγγείλει σε όλη την Ελλάδα- από κομμωτήρια μέχρι όπου μπορείτε να φανταστείτε και ζητούν, επειδή παίζει ένα ραδιόφωνο μέσα στο κομμωτήριο, για παράδειγμα -και λέω το κομμωτήριο επειδή το θεωρώ τελείως εξωφρενικό- να πληρώνουν την ΑΕΠΙ γιατί μεταδίδουν μουσική.

Δεν ξέρουμε αν όντως αυτός που θα εκμεταλλευτεί τα ορφανά έργα θα έχει οικονομικό όφελος. Δεν μπορεί να το ελέγξει κανένας.

Επίσης, η ΑΕΠΙ -αναφέρω κάποια θέματα, τα οποία δεν αποσαφηνίζονται- εισπράττει ένα ποσό από κάθε μαγαζί και το συγκεκριμένο μαγαζί μπορεί να παίζει και ορφανά έργα.

Τα χρήματα αυτά, λοιπόν, δεν πηγαίνουν σε κάποιο δημιουργό, αλλά μένουν αδιάθετα στην ΑΕΠΙ, με αποτέλεσμα να έχει συγκεντρωθεί ένα τεράστιο ποσό που θα πρέπει να δούμε πως θα αποδοθεί. Μάλλον αναλογικά θα πρέπει να αποδοθεί στους καλλιτέχνες, οι οποίοι είναι ιδιοκτήτες πνευματικής ιδιοκτησίας.

Τέλος πάντων, είναι λεπτομέρειες τις οποίες θα συζητήσουμε στην επιτροπή. Σαφώς και είμαστε υπέρ στην αύξηση από πενήντα σε εβδομήντα χρόνια για τα πνευματικά δικαιώματα.

Θέλουμε να κάνουμε και κάποιες προτάσεις που αφορούν και την ΑΕΠΙ. Προτείνουμε να συσταθεί μία επιτροπή, η οποία είτε ο Υπουργός ότι θα γίνει, από ανθρώπους του πνεύματος, καταξιωμένους, κ.λπ., που θα εξετάσει γενικά το θέμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Πιστεύουμε ότι μετά από τόσα χρόνια έλλειχου της ΑΕΠΙ σε όλα αυτά τα καταστήματα και απόδοσης πνευματικής ιδιοκτησίας, θα πρέπει να γίνει, -κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν έχει γίνει κάποια στιγμή- και κάποιος έλεγχος οικονομικός και στην ΑΕΠΙ και στη ΓΕΑ. Νομίζω ότι είναι απαραίτητος, γιατί είναι δεκάδες χρόνια που η ΑΕΠΙ δρα ανεξέλεγκτα. Ελπίζουμε ότι δεν θα υπάρχει κάποια παρατυπία και ότι θα αποδίδονται όντως αυτά που εισπράττονται, αλλά καλό θα ήταν να γίνει ένας έλεγχος από το ΣΔΟΕ, για να δούμε αν όντως συμβαίνει αυτό.

Επίσης, επειδή έρχονται και τα καταγγέλλουν σε εμάς οι μαγαζάτορες, σε όλους τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, γιατί τα άκουσα και από άλλους συναδέλφους, καλό θα είναι να υπάρχει ένα τηλεφώνημα, μία επιτροπή, η οποία θα δέχεται τις καταγγελίες, γιατί οι εισπράκτορες της ΑΕΠΙ πολλές φορές έχουν μία συμπεριφορά η οποία είναι απαράδεκτη, μπαίνουν σε μαγαζιά όπου βλέπουν και τους ιδιοκτήτες ότι οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να κλείσουν και τους λένε «κλείνουμε» ή «δεν μπορούμε να ανταπεξέλθουμε. Δεν πληρώνουμε εφορία. Δεν πληρώνουμε τις ασφαλιστικές εισφορές» και όμως, αυτούς τους ανθρώπους που βρίσκονται κυρίως σε ακριτικά σημεία της Ελλάδας, τους σέρνουν στα δικαστήρια απαιτώντας από αυτούς υπέρογκα ποσά και από προηγούμενα έτη. Νομίζω ότι αναπτύχθηκε αυτό. Καλό θα

είναι να υπάρχει ένα γραφείο, ένα τηλέφωνο τουλάχιστον, καταγγελιών για αυτούς τους ανθρώπους.

Έρχομαι τώρα στην καταπολέμηση της πειρατείας. Βέβαια η πειρατεία τώρα έχει μεταφερθεί από τα CD σε καφετέριες και πλατείες, στο διαδίκτυο, που πλέον όλος ο κόσμος από εκεί κατεβάζει πειρατικά μουσική. Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο δεν μπορούμε εμείς εδώ σαν Ελλάδα να το λύσουμε. Υπάρχουν ειδικά λογισμικά τα οποία και αυτά τα ξεπερνάει η πειρατεία.

Για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς σαφώς και θα πρέπει να γίνει μνεία στην επιτροπή αυτή και θα έχουμε δύο μήνες, από ό,τι μου είπε ο κύριος Υπουργός, να τα συζητήσουμε.

Για τον προϋπολογισμό τι να πούμε; Είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος όπως φαίνεται, θα έχει και άλλα νέα μέτρα, όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν. Είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος δεν έχει εγκριθεί από την τρόικα και μάθαμε ότι θα τον αναθεωρήσουν οι τσέκιστες. Έρχονται νέα μέτρα ακόμα και για τους ελεύθερους επαγγελματίες, δηλαδή για μία ομάδα που πλήττεται και νομίζω ότι είναι η ομάδα που πλήττεται περισσότερο. Τα καταστήματα και οι επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη. Εάν ισχύσει ο προϋπολογισμός, το αφορολόγητο τελειώνει για τα 5.000 ευρώ που υπήρχε και μπαίνει ενιαίος συντελεστής 26% από το πρώτο ευρώ. Βέβαια αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να κλείσουν κι άλλες επιχειρήσεις μέσα στο 2014.

Υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα, αλλά υπάρχει και έλλειμμα, οπότε πάλι ελλειμματικός θα είναι ο προϋπολογισμός. Δεν είχαμε καμμία αμφιβολία γι' αυτό. Αυξάνεται ο φόρος στα ενοίκια. Υπάρχει ενιαίος φόρος των ακινήτων για ακόμα 3 δισεκατομμύρια.

Βέβαια, το έχουμε πει και το ξαναλέμε κι ας λέτε ότι δεν έχουμε προτάσεις, για να βγει η οικονομία από αυτό το τέλμα, θα πρέπει να ριζώσει το βάρος στον πρωτογενή τομέα, δηλαδή να έχουμε πραγματικό πρωτογενές πλεόνασμα και όχι το πρωτογενές πλεόνασμα του κ. Στουρνάρα και του κ. Σαμαρά, το οποίο δεν βασίζεται στην παραγωγή. Το γνωρίζουμε όλοι ότι είναι τερτίπια των λογιστών και δεν υπάρχει καμμία αύξηση παραγωγής. Γιατί αν υπήρχε ελάχιστη αύξηση πρωτογενούς παραγωγής, σίγουρα θα την πολυδιαφημίζατε. Αντ' αυτού, όμως, πολυδιαφημίζεται ένα πρωτογενές πλεόνασμα το οποίο βγαίνει ξεκάθαρα από λογιστικά τερτίπια.

Δεν υπάρχει βέβαια ιστορία επιτυχίας, για να μην το πω αγγλικά όπως το λέει ο κύριος Πρωθυπουργός. Υπάρχει ένα μεγάλο ψέμα. Θεωρώ ότι είναι μεγαλύτερο ψέμα από το «λεφτά υπάρχουν», γιατί δημιουργεί προσδοκίες σε ένα λαό ο οποίος έχει ανάγκη να ακούσει μία θετική είδηση. Του την προσφέρετε και αυτό κάνει τα πράγματα για τον ελληνικό λαό ακόμα χειρότερα.

Η ανεργία έχει ξεπεράσει σε πραγματικά νούμερα το 30%. Δωδεκάμισι χιλιάδες απολύσεις θα γίνουν τώρα και μέσα στο 2014. Αυτό δεν μπορώ να το θεωρήσω success story, θα το πω έτσι όπως το λέει ο κύριος Πρωθυπουργός. Υπάρχουν χιλιάδες πεινασμένα παιδιά –δεν το λέμε εμείς, δεν λαϊκίζω, χθες βγήκαν τα νούμερα- περισσότερα από οκτώ χιλιάδες παιδιά δεν έχουν –θα το πω ακριβώς όπως το γράψατε, είναι δική σας υπηρεσία- ούτε μια φέτα ψωμί στο σχολείο, νοικοκυριά χωρίς ρεύμα. Τα βλέπουμε και εμείς στις εκπομπές, τα βλέπουμε και στην καθημερινότητα. Εμείς τα βλέπουμε στην καθημερινότητα, ελπίζω να τα βλέπετε και εσείς τουλάχιστον στις εκπομπές, όπως προβάλλονται και μας προκαλούν θλίψη.

Μικροποσά, της τάξεως των 30, 40, 50 ευρώ αρπάζονται από τους καταθετικούς λογαριασμούς μικροοφειλετών, ενώ δεν έχουν περάσει κανένα λογαριασμό από αυτούς που έχουν βρεθεί στη λίστα Λαγκάρντ, από αυτούς που είχεβάλει στο στόχαστρο το ΣΔΟΕ, αλλά δεν έχει πάρει ακόμα ούτε 1 ευρώ. Μπαίνουν, βέβαια, κάποιοι φυλακή –έτσι για το θαθήναι- κάποιοι μεγάλοι επιχειρηματίες –και καλά κάνουν και μπαίνουν- και ελπίζουμε να συνεχιστεί αυτή η πολιτική, για να καταλάβουν όλοι ότι είτε μικρός είσαι είτε μεγάλος θα πρέπει να σέβεται τους νόμους. Όμως, μέχρι στιγμής τους νόμους τους σέβονται μόνο οι μικροί. Δεν έχουν ακουμπήσει κανένα μεγάλο.

Όταν, λοιπόν, ο άλλος βλέπει τη σύνταξη του ή το μισθό του να εξαφανίζεται από την τράπεζα, γιατί χρωστούσε 50, 100, 150 ευρώ στην εφορία, αλλά αντίθετα, τα μεγάλα κεφάλια, οι μεγαλοκαρχα-

ρίες, αυτοί που χρωστάνε στο δημόσιο τα εκατομμύρια, να μην αγγίζονται –και δεν χρειάζεται πάλι να μπούμε σε ονοματολογία- τότε, λοιπόν και ο μικροοφειλέτης που δεν μπορεί να αντιδράσει κάποια στιγμή θα ξεσπάσει. Και όταν θα έρθει αυτό το ξέσπασμα αυτών των ανθρώπων, θα είναι πολύ δύσκολο για όλους.

Αυτά τα νομοσχέδια εδώ είναι ήσσονος σημασίας. Αυτό ήταν κάτι που έπρεπε να περάσει, είναι κοινοτικές οδηγίες, αλλά περνάει σε μία Βουλή –θα το πω και θα το επαναλάβω και θα το λέμε όλοι οι ομιλητές της Χρυσής Αυγής- η οποία είναι ακρωτηριασμένη. Είναι διακοσίων ενενήντα επτά Βουλευτών. Σε τρεις Βουλευτές –και δεν αντιδρά ούτε η Αριστερά σε αυτό το έγκλημα- ενώ μιλάτε για πνευματικά δικαιώματα, δεν αναγνωρίζετε ούτε τα ανθρώπινα ούτε τα πολιτικά δικαιώματά τους, γιατί βρίσκονται παρανόμως, αντισυνταγματικά και άδικα στη φυλακή. Είναι πολιτικοί αιχμάλωτοι ενός καθεστώτος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Όταν κυβερνάτε με αυτόν τον τρόπο, σίγουρα είναι καθεστώς. Δεν λέγεται κυβέρνηση αυτή που κυβερνά με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Είναι αυτό που είπε και η κ. Βούλτεψη ότι συμβαίνει στη Βενεζουέλα. Και εσείς με πάρα πολλές πράξεις νομοθετικού περιεχομένου κυβερνάτε, οπότε δεν νομίζω...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Εκεί, όμως, δεν συζητούνται στη Βουλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Και εδώ που συζητούνται οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου στη Βουλή υπάρχει περίπτωση να αλλάξουν;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Γιατί όχι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει αλλάξει κάποια;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αν δεν ψηφιστούν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει.

Καταθέτετε, λοιπόν, ένα αντιρατσιστικό νόμο-έκτρωμα, ο οποίος το μόνο που κάνει είναι να ποινικοποιεί την ελευθερία του λόγου. Βέβαια, θα έχουμε πάρα πολύ χρόνο να το συζητήσουμε. Φαντάζομαι ότι θα γίνει και σε δύο συνεδριάσεις η συζήτηση, για να έχουμε πάρα πολύ χρόνο να το συζητήσουμε όλοι εδώ και να δούμε πού μπορεί να καταλήξει ένα τέτοιο νομοσχέδιο, το οποίο ποινικοποιεί στην ουσία την ελευθερία του λόγου. Όσους εκφράζουν μια διαφορετική άποψη από αυτή που θέλετε εσείς, τους κλείνετε φυλακή, τους στερείτε τα πολιτικά τους δικαιώματα, τους κόβετε τη χρηματοδότηση. Εμείς ήμασταν οι πρώτοι, βέβαια, που είπαμε να κοπεί η χρηματοδότηση, αλλά αν είναι να κοπεί στη Χρυσή Αυγή, θα πρέπει να κοπεί και σε όλα τα υπόλοιπα κόμματα, όχι μόνο σε εμάς. Τώρα μας στερείτε το δικαίωμα να μιλάμε.

Και αυτό το νομοσχέδιο, όπως και η επικοινωνιακή καταιγίδα –εδώ εννοώ το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο που έρχεται- όπως και η επικοινωνιακή καταιγίδα αυτού του «μαύρου» Σαββάτου της 28^{ης} Σεπτεμβρίου να είσατε σίγουροι –και σας το λέω πάρα πολύ απλά και πάρα πολύ ήσυχα, όπως βλέπετε- θα σας γυρίσει μπούμερανγκ. Το ξέρετε ότι θα σας γυρίσει μπούμερανγκ και αυτό, όπως ξέρετε ότι σας γύρισε και αυτή η επικοινωνιακή καταιγίδα, αφού όλη η υφήλιος έβλεπε έξι Βουλευτές του τρίτου - σύμφωνα με τις επίσημες δημοσκοπήσεις, τις αμφισβητούμε ως προς τη θέση αυτή- κόμματος της Ελλάδος να βρίσκονται με χειροπέδες και δίπλα τους κουκουλοφόροι με αυτόματα κλπ.. Ήταν μία εικόνα που ντρόπιασε την Ελλάδα σε όλο τον κόσμο.

Αφού, λοιπόν, αυτή η επικοινωνιακή καταιγίδα δεν έπιασε, φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο. Και αυτό το νομοσχέδιο, όπως και ό,τι κινήσεις κάνετε οι οποίες δείχνουν ότι βρίσκεστε σε πανικό, θα σας γυρνούν μπούμερανγκ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω.

Εμείς, ενάντια σε αυτές τις διώξεις, καλούμε τον ελληνικό λαό να δείξει τη συμπαράστασή του σε αυτούς τους τρεις παράνομο πολιτικούς κρατούμενους στον Άρειο Πάγο τη Δευτέρα στις 9.00'.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Ηλιόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι με την από 6 Νοεμβρίου 2013 έγγραφη δήλωσή τους προς τον Πρόεδρο της Βουλής, οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές κ.κ. Θεόδωρος Παραστατίδης, Οδυσσέας Βουδούρης, Παρίσης Μουτσινάς, Νικόλαος Σταυρογιάννης, Δημήτριος Ανδρουλάκης, Ιωάννης Κουράκος, Νικόλαος Νικολόπουλος, Ανδρέας Λοβέρδος, Μάρκος Μπόλαρης, Χρήστος Αηδόνης, Γεώργιος Κασαπίδης δηλώνουν ότι συγκροτούν Κοινοβουλευτική Ομάδα του

Συνασπισμού κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές», με Πρόεδρο τον Βουλευτή κ. Θεόδωρο Παραστατίδη.

Η σχετική δήλωση με τις υπογραφές των ως άνω Βουλευτών θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα δήλωση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

<<

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3160

Ημερομ. 06/11/2013

Προς:

τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευάγγελο Μειμαράκη

Αθήνα, 4 Νοεμβρίου 2013

Δήλωση Ίδρυσης Κοινοβουλευτικής Ομάδας

Τα πολιτικά κόμματα, οι πολιτικές κινήσεις και οι ανεξάρτητοι βουλευτές, που δεν ανήκουν σε καμία από τις υπάρχουσες Κοινοβουλευτικές Ομάδες, αποφασίζουμε την ίδρυση Συνασπισμού κομμάτων με στόχο την ισότιμη αντιπροσώπευση μας στη Βουλή και σας δηλώνουμε την ίδρυση της Κοινοβουλευτικής αυτού Ομάδας.

Το όνομα του Συνασπισμού κομμάτων είναι «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές» και πρόεδρος αυτής είναι ο Παραστατίδης Θεόδωρος.

Οι μετέχοντες:

- Νέα ΜΕΡΑ (Γιάννης Κουράκος, Νίκος Σταυρογιάννης)
- Συμφωνία για την Νέα Ελλάδα (Χρήστος Αηδόνης, Ανδρέας Λοβέρδος)
- Χριστιανοδημοκρατικό Κίνημα Ελλάδας (Νίκος Νικολόπουλος)
- Κοινωνία Πρώτα (Οδυσσέας Βουδούρης, Πάρις Μουτσινάς, Θεόδωρος Παραστατίδης)
- Ανεξάρτητοι Βουλευτές (Μίμης Ανδρουλάκης, Γιώργος Κασαπίδης, Μάρκος Μπόλαρης)

- 1 Θεοδ. Παραστατίδης
- 2 Οδ. Βουδούρης
- 3 Παρ. Μουτσινάς
- 4 Νικ. Σταυρογιάννης
- 5 Δ.ψ. Ανδρουλάκης
- 6 Γιαν. Κουράκος
- 7 Νικ. Νικολόπουλος
- 8 Ανδ. Λοβέρδος
- 9 Μάρκ. Μπόλαρης
- 0 Χρ. Αηδόνης
- 1 Γιώρ. Κασαπίδης

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Νότης Μαρίας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, συζητούμε πράγματι ένα σημαντικό νομοσχέδιο.

Πρόκειται για ενσωμάτωση κοινοτικών οδηγιών στο νομικό σύστημα της χώρας και όπως είπατε κι εσείς, κύριε Υπουργέ, πραγματικά δεν μπορούμε να το συζητήσουμε εν κενώ, γιατί δεν μπορεί κανείς να μη λάβει υπ' όψιν ότι σε αυτήν τη φάση υπάρχει μία τεράστια οικονομική κρίση, ότι αυτή έχει επηρεάσει και τα ζητήματα που έχουν σχέση με τα πνευματικά δικαιώματα και τον πολιτισμό, πολύ δε περισσότερο για τη χώρα μας.

Ο κ. Στουρνάρας πριν λίγες ώρες κατέθεσε τον κρατικό προϋπολογισμό του 2014, που είναι ένας προϋπολογισμός με success story για τους δανειστές και κοινωνική εξαθλίωση για τους πολίτες. Είναι ένας προϋπολογισμός κομμένος και ραμμένος στα μέτρα της τρώικας, ένας προϋπολογισμός που συνεχίζει να εφαρμόζει τη γνωστή μνημονιακή συνταγή που ακόμη και οι ίδιοι οι δανειστές παραδέχονται ότι είναι λάθος, οδηγώντας σε αργό θάνατο την οικονομία της χώρας και σε φτωχοποίηση τον ελληνικό λαό. Είναι ένας προϋπολογισμός που προκαλεί κοινωνικό Αρμαγεδδών με μειώσεις συντάξεων, κοινωνικών παροχών, με μαζικές απολύσεις στο δημόσιο και με φορο-ληηλασία της ακίνητης περιουσίας.

Μόνη λύση για να μπορέσει η πατρίδα μας να απεγκλωβιστεί από τα δεσμά των δανειστών, είναι η καταγγελία των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων και η διαγραφή του επονειδιστου χρέους.

Νομίζω ότι αυτή είναι μία στάση αρχής, την οποία εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες τηρούμε και πάντοτε σε αυτήν την Αίθουσα θα υποστηρίζουμε, διότι βλέπουμε ότι θα επιταχυνθεί η διαδικασία για τη συζήτηση του προϋπολογισμού εντός των προθεσμιών, αλλά πριν τις 9 Δεκεμβρίου προκειμένου να υπάρξει η συζήτηση στο Ευροgroup το οποίο έχει, αν θέλετε, και την τελική εξουσία, έτσι όπως τα κατάφερε η μνημονιακή πλειοψηφία, στα ζητήματα της δήθεν δημοσιονομικής πειθαρχίας των προϋπολογισμών.

Εκεί θα αναμείνουμε αν θα είναι αυτός ο προϋπολογισμός ή θα έχουμε και συμπληρωματικό προϋπολογισμό με νέα μέτρα, εφόσον οι δανειστές πλέον θεωρούν ότι υπάρχει δημοσιονομικό κενό και απαιτούν και νέα φορομνηχτικά μέτρα.

Αυτή, λοιπόν, δυστυχώς είναι η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Είναι μία κατάσταση που, όπως εξήγησα κι εχθές, έχει άμεση σχέση και με την ίδια τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μία κατάσταση η οποία είναι σε μεγάλο βαθμό, όσον αφορά το μνημόνιο, διαδικασία αντίθετη με την ίδια τη λειτουργία της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και μια και αναφερθήκαμε στα θέματα της ενσωμάτωσης των οδηγιών και άκουσα αρκετές παρατηρήσεις –είπα κι εχθές τις απόψεις μου– να επιστήνουν τα εξής:

Πρώτα απ' όλα, η συμμετοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσδιορίζεται με συγκεκριμένα δικαιώματα και διαδικασίες μέσα από την ίδια τη συνθήκη.

Η άσκηση της λαϊκής κυριαρχίας είναι γνωστό ότι είτε γίνεται άμεσα και απευθείας με δημοψηφίσματα και με συμμετοχή του λαού στις εκλογές είτε έμμεσα, στο βαθμό που εκλέγει όργανα τα οποία έχουν συγκεκριμένες αρμοδιότητες. Δηλαδή, συγκεκριμένες αρμοδιότητες έχει η Βουλή μέσα από την οποία ασκείται η λαϊκή κυριαρχία.

Αυτό γίνεται σε επίπεδο κρατους-μέλους. Σε επίπεδο, όμως, Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εκδήλωση της λαϊκής κυριαρχίας γίνεται μέσω των Ευρωεκλογών και αυτή είναι η πρώτη μορφή. Επομένως, οι Ευρωβουλευτές έχουν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν και συννομοθετούν επί οδηγιών ή άλλων διαδικασιών –κανονισμών– και ταυτόχρονα εμμέσως υπάρχει μια έκφραση λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας και στο Συμβούλιο των Υπουργών.

Έτσι, υπάρχει η έκδοση συγκεκριμένων αποφάσεων, νομικών πράξεων της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αν μεν είναι κανονισμοί, εφαρμόζονται απευθείας. Αν όμως είναι οδηγίες –και εδώ πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε– ενώ προσδιορίζουν το σκοπό

και το τελικό αποτέλεσμα, αφήνουν μια σημαντική διακριτική ευχέρεια στα κράτη να δουν με ποιο τρόπο θα τις ενσωματώσουν και αν χρειαστεί, να πάρουν συγκεκριμένα μέτρα, συμπληρωματικά βεβαίως και όχι τέτοια που να ανατρέπουν την ουσία της οδηγίας.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση το τελευταίο διάστημα να επιλέγει οδηγίες αντί για κανονισμούς. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας, οι οποίες εκφράζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τα κόμματά τους, έχουν τη δυνατότητα εκεί να ψηφίσουν υπέρ ή κατά. Άρα, λοιπόν, δεν θεωρείται παράλογο, εάν υπάρχουν πολιτικά κόμματα που στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταψήφισαν συγκεκριμένες οδηγίες, να έρθουν σε αυτήν την Αίθουσα και να εκφράσουν την ίδια πολιτική άποψη. Το αντίθετο θα ήταν, αν θέλετε, κατακριτέο.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση εκφράζεται και έχει τις απόψεις της και ψηφίζει στο Συμβούλιο. Και επειδή τώρα οι περισσότερες οδηγίες και κανονισμοί εκδίδονται με πλειοψηφία, είναι πιθανόν η Ελληνική Κυβέρνηση να έχει μειοψηφήσει σε ορισμένες οδηγίες οι οποίες εκδίδονται. Επομένως, αυτό δίνει τη δυνατότητα στις πολιτικές δυνάμεις να ασκήσουν και κριτική.

Εάν δεν ενσωματωθεί μια οδηγία, είναι προφανές ότι η χώρα μπορεί να οδηγηθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να έχει και κυρώσεις. Αυτή είναι η διαδικασία, επομένως, δεν θεωρώ ότι είναι απίθανο ή λάθος, παρ' ότι κάποιος έχει μια διάσταση ευρωπαϊκή στα θέματα αυτά, όπως είναι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, να μην συμφωνήσει με την ενσωμάτωση συγκεκριμένης οδηγίας και να την καταψηφίσει, αν και για τη συγκεκριμένη εμείς εξηγήσαμε ότι θα ψηφίσουμε θετικά. Αλλά λέω ότι εδώ, εφόσον έρχεται στο Κοινοβούλιο, μας δίνει τη δυνατότητα να τοποθετηθούμε.

Επίσης, επειδή είναι διαδικασία ενσωμάτωσης μέσω νόμου και υπάρχουν δυνατότητες να ενσωματωθούν και άλλα στοιχεία που δεν ανατρέπουν τις οδηγίες, εκεί εν προκειμένω μπορεί να υπάρχει διαφωνία από πολλές πτέρυγες. Άρα, θα έλεγα εγώ ότι το βασικό στοιχείο είναι να εξετασούμε την ουσία των ίδιων των οδηγιών και επ' αυτού να τοποθετηθούμε, διατηρώντας το δικαίωμά μας να έχουμε άποψη και να ψηφίσουμε.

Φανταστείτε να εφαρμόζαμε τα παλιά, που ξέρετε τι γίνονταν. Δεν γίνονταν συζήτηση στη Βουλή, αλλά προεδρικό διάταγμα, επομένως δεν υπήρχε καν συμμετοχή της Εθνικής Αντιπροσωπείας στο ζήτημα αυτό. Αυτό ήταν πιο δημοκρατικό;

Θα έλεγα ότι ορθώς επιλέγεται ως διαδικασία να έρχεται εδώ, για να τοποθετούνται ζητήματα. Προφανώς, βέβαια, δεν θα πρέπει πίσω από την οδηγία να έχουμε άλλες δεκαπέντε, είκοσι τροπολογίες, οι οποίες επί της ουσίας δημιουργούν το πολιτικό και το θεσμικό κλίμα και έτσι χάνεται η ουσία της έννοιας της οδηγίας.

Θεωρώ σημαντική κατάκτηση που σε αυτήν την οδηγία δεν έχουμε καμμία τροπολογία. Είχαμε μία, αλλά βέβαια, απ' ό,τι κατάλαβα, δεν θα συζητηθεί. Έτσι δεν είναι, κύριε Υπουργέ; Αλλά εμείς να πούμε ότι για λόγους αξιών και ιστορικής μνήμης θα ψηφίζαμε υπέρ της συγκεκριμένης τροπολογίας, την οποία κατέθεσε ο κ. Λοβέρδος. Καλό θα ήταν να ψηφιστεί σήμερα να αντιμετωπιστεί το ζήτημα, το οποίο εμπεριέχει η συγκεκριμένη οδηγία.

Αναμενόμενους την πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών να δει το ζήτημα αυτό, να έρθει αυτή η τροπολογία και ίσως πιο σφαιρικά να κριθούν και άλλα ζητήματα, αλλά θεωρούμε ότι αυτό το θέμα, έτσι όπως τέθηκε από τους συναδέλφους, τον κ. Λοβέρδο και τον κ. Αηδόνη, μας έβρισκε σύμφωνους και θα μπορούσε να έχει προχωρήσει.

Τώρα, επί της συγκεκριμένης οδηγίας θα πούμε τα εξής:

Πρώτα από όλα κάνει ορισμένα θετικά βήματα στη στήριξη και στην προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων.

Διότι, στη φάση της παγκοσμιοποίησης, στη φάση όπου –αν θέλετε– ένα μεγάλο μέρος της εργασίας και συνακόλουθα και του πλούτου που παράγεται έχει σχέση με την πνευματική εργασία και με τα πνευματικά δικαιώματα, θα πρέπει –και είναι λογικό– να υπάρχει μία συγκεκριμένη προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων.

Επομένως, η επέκταση κατά είκοσι έτη της προστασίας στα

υπό των οδηγιών προστατευόμενα πρόσωπα θεωρούμε ότι είναι κάτι σημαντικό. Αυτό είναι και το βασικό στοιχείο πάνω στο οποίο μένουμε, ως ένα βήμα το οποίο πρέπει να χαιρετήσουμε και γι' αυτό άλλωστε το ψηφίζουμε. Κρατώ μία επιφύλαξη για ορισμένα άρθρα στα οποία θα αναφερθώ σε λίγο.

Άρα, κύριε Υπουργέ, σε μια φάση όπου έχουμε μία έντονη παγκοσμιοποίηση, θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν -ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους- ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες ο χρόνος προστασίας είναι μεγαλύτερος και φτάνει τα ενενήντα έτη. Είναι, πιθανό, λοιπόν να γίνεται και ένα ντάμπινγκ.

Δηλαδή, όταν λήγουν δικαιώματα τα οποία προστατεύονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης -τα οποία ήταν πενήντα χρόνια μέχρι πριν λίγο- πρέπει με κάποιο τρόπο διάφορες εταιρείες να μπορούν να τα αξιοποιούν, να τα οικοδομούνται και στις Ηνωμένες Πολιτείες να αποκτούν προστασία πολύ μεγαλύτερη και να τα εκμεταλλεύονται χωρίς να πηγαίνουν και δικαιώματα στους δημιουργούς. Αυτά είναι θέματα τα οποία πρέπει να τα δούμε.

Επίσης, εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ήθελα να εκφράσω ότι έχουμε ορισμένες επιφυλάξεις κυρίως στα άρθρα 6 έως 8 που αφορούν τις χρήσεις των ορφανών έργων. Εκεί πιστεύω ότι υπάρχουν σημαντικές παρατηρήσεις -τέθηκαν και από συναδέλφους- και θα πρέπει να δούμε με ποιον τρόπο μπορεί να γίνει πιο ουσιαστική δραστηριότητα, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα, έτσι όπως αναπτύχθηκαν.

Επομένως, στα άρθρα 6 έως 8 θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ». Στα άλλα άρθρα θα είμαστε θετικοί. Όμως, αυτό είναι κάτι το οποίο θέλω να δείτε.

Θέλω, επίσης, κύριε Υπουργέ, να πω αυτό που κι εσείς αναφέρατε, όπως και πάρα πολλοί συνάδελφοι στην Αίθουσα αυτή, σε σχέση με την ΑΕΠΙ και αντίστοιχα νομικά πρόσωπα. Υποφέρει πραγματικά όλη η επαρχία και όλα τα χωριά. Δεν μπορούν σε ένα καφενείο ή σε μια ταβέρνα να βάλουν μουσική και εμφανίζεται η ΑΕΠΙ, ζητάει υπέρογκα ποσά, τους σέρνει στο αυτόφωρο και γίνονται χιλιάδες μηνύσεις. Αυτό, λοιπόν, έχει φτάσει στο άλλο άκρο. Είπαμε να υπάρχει μια προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων, των μουσικών και όλων των καλλιτεχνών και στη βάση αυτή να προστατεύονται και να εισπράττουν και τα δικαιώματά τους.

Είχαμε την ευκαιρία σε ένα άλλο νομοσχέδιο -που αν θυμάμαι καλά είχε σχέση με την τιμητική σύνταξη καλλιτεχνών- να ρωτήσουμε πολλούς καλλιτέχνες αν εισπράττουν αυτά τα περιήματα πνευματικά δικαιώματα από την ΑΕΠΙ. Από την απάντηση είδα ότι υπήρχαν αρκετές παρατηρήσεις πως πολλά από τα ποσά αργούν να τα εισπράξουν ή και δεν τα εισπράττουν. Επομένως, μην πάμε στο άλλο άκρο. Να μην να προστατευτούν τα δικαιώματα αυτά, αλλά από ένα σημείο και πέρα δεν τολμάει κανείς σε κανένα χωριό σε όλη την επικράτεια και στην Κρήτη, όπως και σε άλλες περιοχές, να βάλει μουσική σε ένα καφενείο και σε μια ταβέρνα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτά πρέπει να σταματήσουν. Ορθώς είπατε ότι το ζήτημα είναι ανοιχτό. Θα πρέπει να το δούμε, να το δείτε κι εσείς και να υπάρχει μια συζήτηση, να παρθεί μια πρωτοβουλία για να αντιμετωπιστεί με τον πιο θετικό τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως, κλείνοντας κυρία Πρόεδρε, θέλω να επισημαίνω ότι εμείς, με βάση και την εισήγηση που έκανε η κ. Ξουλίδου, είμαστε θετικοί επί της αρχής. Θα ψηφίσουμε τα περισσότερα άρθρα τα οποία υπάρχουν στην οδηγία. Θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» στα άρθρα 6 έως 8.

Θεωρούμε ότι ανοίγει ένας σημαντικός δρόμος για το ζήτημα της προστασίας των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, όμως χρειάζεται προσοχή σε παρενέργειες τύπου ΑΕΠΙ, γιατί πραγματικά οδηγούν στο αντίθετο άκρο και σε μεγάλες αντιδράσεις τον ίδιο τον ελληνικό λαό και τους ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να προσφέρουν ψυχαγωγία με μουσική στο χώρο τους το βράδυ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία,

αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πύργου Ηλείας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Βασίλειος Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, η εισαγωγή αυτών των δύο οδηγιών δίνει την ευκαιρία να κάνουμε μία συζήτηση πάνω στο μεγάλο ζήτημα του πολιτισμού, να κάνουμε μία συζήτηση για την προσέγγιση που έχει κάθε πτέρυγα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα πάνω σ' αυτό το μεγάλο θέμα που απασχολεί πάρα πολλούς, ενώ αποτελεί και μια μεγάλη και σπουδαία υπόθεση για την πατρίδα μας, το λίκνο του πολιτισμού και της δημοκρατίας, όπως κάποιοι την αποκαλούν.

Ειλικρινά το να πεις ναι ή όχι σε δύο οδηγίες, είναι εύκολο. Αν θέλεις να πεις πάρα πολλά, μπορείς να τα λες μία ολόκληρη μέρα. Νομίζω, όμως, ότι όταν έχεις δύο στοιχειωδώς λογικές και με πολύ ορθή δομή οδηγίες, οι οποίες λύνουν σημαντικά θέματα τρέχουσας σημασίας αλλά και ζητήματα καθοριστικά για τη ζωή πολλών ανθρώπων, δεν έχεις να κάνεις τίποτα άλλο παρά να συμφωνήσεις.

Υπό αυτήν την έννοια, για να λήξουμε και το θέμα του τι θα κάνει η Δημοκρατική Αριστερά, εμείς θα είμαστε θετικοί και για τις δύο οδηγίες, γιατί νομίζουμε ότι συνεισφέρουν σε δύο πολύ σημαντικά ζητήματα.

Πρώτον, στο θέμα των πνευματικών δικαιωμάτων για τους ανθρώπους που παράγουν τον πολιτισμό. Πραγματικά η επέκταση στα εβδομήντα χρόνια είναι μία σημαντική ρύθμιση, γιατί καλύπτει αρκετά το έργο τους και είμαστε θετικοί σ' αυτό.

Εγώ θα συμφωνήσω μ' αυτό που είπε ο κ. Κυρίτσης, δηλαδή ότι αν δούμε πώς προστατεύουν οι άλλες χώρες το έργο των καλλιτεχνών τους ή των πνευματικών ανθρώπων -και παράδειγμα αποτελούν τα εκατό χρόνια προστασίας της Αμερικής- μπορούμε να πούμε ότι και τα εβδομήντα χρόνια είναι ένα καλό βήμα σε σύγκριση με τα πενήντα που ίσχυαν.

Από εκεί και μετά πρέπει να πούμε, ότι για μας είναι πολύ σημαντικό ότι ρυθμίζεται το θέμα των ορφανών έργων και ότι υπάρχει η δυνατότητα και οι ψηφιακές βιβλιοθήκες αλλά και όλα τα ιδρύματα τα οποία θέλουν να κάνουν χρήση αυτών των έργων, να την κάνουν, μέχρι να βρεθεί κάποιος ο οποίος να διεκδικήσει την πατρότητα αυτών των έργων.

Όμως, πέρα από το αυτονόητο ότι αυτές οι δύο οδηγίες ρυθμίζουν σημαντικά ζητήματα στο χώρο του πολιτισμού, νομίζω ότι δίνουν και την ευκαιρία με τη σημερινή πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να συζητήσουμε πάνω στο θέμα του πολιτισμού αλλά και ευρύτερα. Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν θα έπρεπε να χάσουμε αυτήν την ευκαιρία, γιατί όλες οι πτέρυγες μίλησαν για την ανάγκη ενός εθνικού σχεδίου για τον πολιτισμό, αλλά πραγματικά όλοι μένουμε σ' αυτήν τη διαπίστωση και δεν προχωράμε ένα βήμα μπροστά ή δεν επεκτείνουμε τη σκέψη μας.

Φαντάζομαι πως καταλαβαίνετε ότι είναι κρίσιμο η κάθε πτέρυγα να καταθέσει το σχέδιό της για το πώς βλέπει να αναπτύσσεται ο πολιτισμός στη χώρα μας, στην περίπτωση βέβαια που τον θεωρούμε εθνικό κεφάλαιο αλλά και μια πηγή πλούτου με την έννοια της δυνατότητας προβολής και αξιοποίησης του ονόματος της χώρας μας και των δημιουργικών δυνάμεων αυτής της χώρας και αυτού του λαού.

Εγώ άκουσα τον συνάδελφο Γιώργο Κυρίτση -ο οποίος έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με τον πολιτισμό- ο οποίος μίλησε για την ανάγκη διαμόρφωσης ενός εθνικού σχεδίου για τον πολιτισμό. Εγώ θα συμφωνήσω απολύτως. Ξέρετε γιατί; Διότι ειδικά σήμερα -ημέρα μάλιστα που πήραν την ευκαιρία και οι προλαλήσαντες να πουν ότι μέσω του προϋπολογισμού που κατατέθηκε, έχουμε και την εικόνα για το πού το πάει η Κυβέρνηση το 2014, την πέμπτη χρονιά της κρίσης μετά το 2010 και τον προϋπολογισμό του 2009, ο οποίος θυμίζω ότι ήταν γαλαντόμος- θα πρέπει όλοι να ξεκαθαρίσουμε και να πούμε ποιο σχέδιο έχει ο καθένας γι' αυτόν το μεγάλο τομέα της χώρας, για τον πολιτισμό.

Αν εμείς ως χώρα, ως λαός, ως πολιτική τάξη προσεγγίζουμε τα ζητήματα της χώρας όπως τα προσεγγίσαμε το 2010, που για να αντιμετωπίσουμε την κρίση δεχτήκαμε το σχέδιο της γερμανικής πλευράς -ευρωπαϊκής πλευράς - το λεγόμενο μνημόνιο, το οποίο άνευ διαπραγματεύσεως λέμε πολλοί, κάποιοι -τότε ελάχιστοι, σήμερα σχεδόν όλοι- και το αποδεχθήκαμε ως σχέδιο σωτηρίας της ελληνικής περίπτωσης και του ελληνικού λαού, τότε εκεί έχουμε το μεγάλο έλλειμμα της πολιτικής τάξης.

Εάν θεωρούμε ότι χρειάζεται ένα εθνικό σχέδιο για την έξοδο της χώρας από την κρίση, ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας, έτσι όπως αυτό θα δρομολογηθεί και θα διαφανεί από τον προϋπολογισμό, από την προσέγγισή για το ποια είναι τα ζητήματα και τα εργαλεία τα οποία μία χώρα υπό κρίση, όπως είναι η Ελλάδα, θα βάλει μπροστά ως εργαλεία κι ως αιχμές για να ξεπεράσει την κρίση -ένα θέμα είναι και ο πολιτισμός- πρέπει να είναι ένα πολύ δυνατό εργαλείο στο συνολικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας ο τομέας του πολιτισμού. Ένα άλλο σημείο είναι ο τουρισμός, ένα άλλο σημείο είναι η ναυτιλία, ένα άλλο σημείο είναι οι παραγωγικές δυνάμεις που πρέπει να αναπτυχθούν.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι μέσα σε αυτήν τη βεντάλια των ζητημάτων τα οποία πρέπει να ανήκουν σε ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας είναι και το θέμα του πολιτισμού. Εκεί ο πολιτισμός με ποια ιδιότητα έρχεται; Έρχεται ως η ατμομηχανή που θα σύρει τα βαγόνια. Εμείς θεωρούμε ότι ο πολιτισμός είναι συνακόλουθος άλλων εργαλείων ή πρωτοβουλιών ή δράσεων που μπορεί να πάρει μια χώρα, ειδικά μια χώρα σαν την Ελλάδα.

Γι' αυτό, λοιπόν, κύριε Υπουργέ -που πιστεύουμε ότι κι εσείς πάνω-κάτω αυτές τις σκέψεις έχετε- πρέπει ο πολιτισμός να μην είναι απλά μια προσέγγιση γλαφυρότητας, φολκλόρ, διασκεδάσεως, αναψυχής, τέλος πάντων κάτι το οποίο βοηθάει να ξεπεράσουμε την καθημερινότητά μας, αλλά να είναι κάτι πιο ουσιαστικό, κάτι πιο βαθύ, κάτι που μπορεί να εξυψώσει και να ανυψώσει τη χώρα και το λαό. Νομίζω ότι μπορούμε να πάρουμε πρωτοβουλίες, να γίνουν ενέργειες, να ξεδιπλωθούν οι δράσεις, ώστε να αναδείξουν και τον πολιτισμό και τους ανθρώπους που τον υπηρετούν.

Γι' αυτό εμείς δεχόμαστε τις δύο οδηγίες, γιατί δίνουν τη δυνατότητα και στους ανθρώπους του πολιτισμού να σταθούν στα πόδια τους -η επέκταση των πνευματικών δικαιωμάτων τους βοηθάει- αλλά να δούμε και με ποιον τρόπο αυτό θα μπορέσει να γίνει η αιχμή του δόρατος για να μπορούμε να ξεπεράσουμε την κρίση.

Το πολιτιστικό κεφάλαιο της χώρας είναι πάρα πολύ σημαντικό, δεν χρειάζεται να λέμε τα ίδια και τα ίδια, το γνωρίζουμε όλοι. Όμως, χαίρομαι πάρα πολύ όταν δέχετε προτάσεις οι οποίες είναι δημιουργικές, γιατί θέλουν να συνεισφέρουν σε αυτήν την προσπάθεια.

Προηγούμενες και στην επιτροπή υπήρξε η πρόταση του κ. Κυρίτση για το εθνικό αρχείο δισκογραφίας. Χαίρομαι πάρα πολύ που το αποδέχεστε ως μία καλή φαρέτρα σε αυτήν την προσπάθεια που θα κάνουμε όλοι, σαν χώρα, σαν λαός. Άρα, σε αυτήν την κληρονομιά της μουσικής και όλης αυτής της παράδοσης κι όλης αυτής της κουλτούρας, που θα καταγράψουμε από το 1896 και θα είναι κι αυτό πια εργαλείο στον πολιτισμό και στη χώρα συνολικά, πρέπει όλοι μαζί να πέσουμε πάνω για να μπορέσει και να στηθεί και να λειτουργήσει.

Όσον αφορά, λοιπόν, το εθνικό σχέδιο για τον πολιτισμό, όπως κάθε κόμμα βέβαια βάζει και τις προτεραιότητες και τις ιεραρχίες τους, έτσι κι εμείς πιστεύουμε ότι μέσα από τον πολιτισμό -όχι γιατί είναι έτσι η κουλτούρα του κόμματος, της Δημοκρατικής Αριστεράς, ένα κόμμα το οποίο έχει μία καλή παράδοση στο χώρο της πολιτιστικής δραστηριότητας και τη δημιουργίας- μπορέσει να κάνει τη διαφορά σε ένα πλήρως ανταγωνιστικό περιβάλλον, όπως είναι η Ευρώπη αλλά και παγκόσμια.

Εμείς δεν έχουμε αυτά τα προτερήματα και τις δυνατότητες; Άρα, λοιπόν, δεν είναι μεγάλη ευκαιρία να τα αξιοποιήσουμε; Υπό αυτήν την έννοια εμείς θα συμφωνήσουμε με τις οδηγίες, θα συμφωνήσουμε με την πρωτοβουλία που πήρατε. Θεωρούμε ότι υπάρχουν πολύ σημαντικές δυνατότητες περαιτέρω ανάπτυξης του πολιτιστικού χάρτη της χώρας.

Θα ήθελα να σας αναφέρω και ένα παράδειγμα από την περιφέρεια μου -διότι ο πολιτισμός δεν είναι μόνο το τραγούδι, η μουσική, η ποίηση, αλλά είναι όλα τα στοιχεία που συνδέουν την ταυτότητα ενός λαού και μίας πορείας που κάνει -για το οποίο σας έχω κάνει και τρεις ερωτήσεις.

Πρόκειται για το παλαιοντολογικό μουσείο στο Πικέρι, το οποίο θα πρέπει να φτιάξουμε. Όλη η διεθνής κοινότητα μιλάει για την ακρόπολη της παλαιοντολογίας και για τις ανακαλύψεις που γίνονται στο Πικέρι. Αποτελεί σημείο παγκόσμιας αναφοράς, καθώς όλοι οι επιστήμονες αναφέρουν ότι το Πικέρι είναι η ακρόπολη της παλαιοντολογίας. Τι θα ήταν πιο σπουδαίο από το να κάνουμε το παλαιοντολογικό μουσείο σημείο παγκόσμιας αναφοράς;

Άρα, λοιπόν, μέσα από τέτοιες δραστηριότητες και πρωτοβουλίες, με τις οποίες θα αναδείξουμε την πολιτιστική ταυτότητα της χώρας, τις δυνατότητες και τις προοπτικές, θεωρώ ότι μπορούμε να αναπτύξουμε μεγάλη γκάμα και να μην περιορίσουμε την επισκεψιμότητα για τον πολιτισμό μας μόνο στα δύο, τρία κλασικά θέματα, όπως την Ακρόπολη και τις αρχαιότητες εντός των Αθηνών. Υπάρχουν μεγάλες δυνατότητες, όπως η ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων, μία διαδρομή, ένας περίπατος, που θα ξεκινάει από την Ακρόπολη και θα πηγαίνει στην Ελευσίνα, στο Σούνιο, στο Μαραθώνα. Κάποιος δηλαδή που θέλει να επισκεφθεί τον πολιτισμό μας, να μην σταματάει σε μία μικρή βόλτα στου Φιλοπάππου. Και το λέω διότι τουρισμός και πολιτισμός είναι ουσιαστικά σύμμαχοι σχέδια και εργαλεία. Επομένως, υπάρχουν πολλές δυνατότητες για τη χώρα μας κι ελπίζω και θέλω να πιστεύω ότι θα τις αξιοποιήσετε.

Θα είμαστε θετικοί και για την τροπολογία του κ. Λοβέρδου με τον κ. Αηδόνη.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κι εμείς θετικοί είμαστε, απλώς θα έχουμε μία πληρέστερη ρύθμιση του θέματος με την νομοθετική ρύθμιση που θα καταθέσει ο κ. Μιχαλάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Η Δημοκρατική Αριστερά πάντως θεωρεί ότι πρέπει να διευθετηθεί το θέμα, είναι θέμα ιστορικής μνήμης και ιστορικής ακριβοδίκαιης τοποθέτησής μας, διότι πολλοί Έλληνες στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο -λόγω αυτής της καταγωγής- δεινοπάθησαν από τα «κτήνη» της τότε εποχής, τα «χιτλερικά κτήνη». Σήμερα πρέπει η πατρίδα μας, η πολιτεία μας, να αποδώσει τα του Καίσαρος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Οικονόμου.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Σπύρος Χαλβατζής.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω δύο-τρεις παρατηρήσεις και σχόλια. Το πρώτο σχετίζεται με το θέμα που δημιουργήθηκε σχετικά με τον Κανονισμό, την ερμηνεία και τους περιορισμούς του.

Κατά παράδοση, η πείρα δείχνει ότι κανένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δεν μιλάει μόνο ή κυρίως για το συζητούμενο νομοσχέδιο που κάθε φορά έρχεται στην Ολομέλεια και αυτό είναι απολύτως φυσιολογικό διότι υπάρχει πάντα η τρέχουσα πολιτική επικαιρότητα. Αναφέρονται οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι επί παντός επιστητού. Το ίδιο κάνουν και οι πρώην Πρόεδροι της Βουλής και κάνουν κριτική πολλές φορές γυρνώντας πίσω στα πάντα και αυτή η πρακτική ακολουθείται εδώ και σαράντα περίπου χρόνια. Είναι κάποιος που το ανακάλυψε σήμερα αυτό;

Δεύτερον, θα ήθελα να ρωτήσω αν κάποιος έχει αντίρρηση στο ότι και ο κατατεθείς σήμερα κρατικός προϋπολογισμός για το 2014 θα είναι ένας ακόμα σκληρός ταξικός προϋπολογισμός, ο οποίος θα σωρεύει νέα βάρη στις πλάτες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Δεν θα είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος θα δίνει νέα προνόμια στους επιχειρηματικούς ομίλους;

Έτσι ακριβώς θα γίνει και δεν το λέμε αυθαίρετα αυτό. Όλες οι μέχρι τώρα κυβερνητικές τοποθετήσεις αλλά και όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί και ψηφιστεί και αυτά που προαναγγέλλονται αμέσως ή εμμέσως, όλα τα προσχέδια τα προκαταρκτικά που μέχρι σήμερα κυκλοφόρησαν και δημοσιεύθηκαν, έχουν κινηθεί

προς αυτήν την κατεύθυνση.

Συνεπώς, τι θα πρέπει να περιμένουν οι εργάτες, τα λαϊκά στρώματα; Να περιμένουν ότι ξαφνικά αλλάζει η εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή πολιτική και ότι θα γίνει εν μια νυκτί φιλολαϊκή; Ασφαλώς όχι.

Τα κόμματα της συγκυβέρνησης –και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ– έχουν μία συγκεκριμένη ταξική πολιτική. Όμως και τα υπόλοιπα κόμματα που αποδέχονται την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μονοπωλίων, έχουν μία συγκεκριμένη στρατηγική αντίληψη και είναι δηλωμένη αυτή η αντίληψη.

Κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, το κύριο είναι: Οι εργαζόμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Τους καλούμε, με την ευκαιρία της κατάθεσης του προϋπολογισμού, να βρίσκονται σε αγωνιστική ετοιμότητα, σε επαγρύπνηση και μέσα από τους συλλογικούς, μαζικούς φορείς τους να προχωρήσουν σε μαζικές, λαϊκές κινητοποιήσεις, για να αποτρέψουν νέα αντεργατικά, αντιλαϊκά οικονομικά και δημοσιονομικά μέτρα και φυσικά να διαμορφώσουν όρους και προϋποθέσεις για να ανατρέψουν συνολικά αυτή την αντεργατική, αντιλαϊκή πολιτική.

Ασφαλώς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας υποστηρίζει ότι όλα όσα αναφέρονται στον προϋπολογισμό, όλα όσα αποφασίζονται τα τελευταία χρόνια δεν είναι αποφάσεις που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι μία πολιτική πρακτική που εφαρμόζεται γιατί αυτές οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις είναι ανάγκες του κεφαλαίου, για να μπορέσει να βγει όσο πιο ανώδυνα γίνεται από την κρίση, ρίχνοντας τα βάρη της κρίσης στις πλάτες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτό έχουν ληφθεί μέχρι σήμερα αυτά τα μέτρα που τσάκισαν εργατικά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα. Συρρίκνωσαν τις κρατικές δαπάνες στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια.

Κύριε Υπουργέ, αλήθεια, ο φετινός κρατικός προϋπολογισμός τι ακριβώς δίνει; Δίνει κάτι περισσότερο από αυτά τα ψίχουλα που μέχρι σήμερα έχουν δοθεί σε όλους τους προϋπολογισμούς για τον πολιτισμό; Και φυσικά αυτά τα μέτρα δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Σε όλες τις χώρες τις Ευρωπαϊκής Ένωσης προωθούνται ανάλογα ή αντίστοιχα μέτρα, είτε αυτές έχουν μνημόνιο είτε όχι. Η Ιταλία δεν έχει μνημόνιο. Η Γαλλία δεν έχει μνημόνιο. Η Γερμανία δεν έχει μνημόνιο. Και όμως, τέτοια αντικονωνικά, αντιλαϊκά μέτρα προωθούνται.

Αυτή είναι η πολιτική των μονοπωλίων, των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Η αστική τάξη σε κάθε χώρα προσπαθεί να διασφαλίσει μακροχρόνια τα συμφέροντά της. Γι' αυτό σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες η επέλαση των μονοπωλίων συρρικνώνει, τσακίζει εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα όχι μόνο των εργατών, αλλά όλων των εργαζομένων.

Όσον αφορά το τρίτο θέμα, θέλουμε να επισημάνουμε κάποια ζητήματα. Κύριε Υπουργέ, κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις και στην επιτροπή και στη σημερινή συζήτηση στην Ολομέλεια. Δυστυχώς και εσείς και ο Υφυπουργός κ. Ανδριανός που τοποθετήθηκε, δεν λάβατε υπ' όψιν σας καμμία από αυτές τις παρατηρήσεις μας.

Κύριε Υπουργέ, έγιναν δεκάδες παρατηρήσεις. Τη μόνη που κάνατε αποδεκτή ήταν να εξαλείψετε μία λέξη, τη λέξη «σωρευτικά». Ύστερα από τόσο συζήτηση και μετά από τις δεκάδες παρατηρήσεις που έγιναν μόνο μία λέξη αλλάξατε;

Με βάση όλα τα παραπάνω και αφού δεν έγινε καμμία παρατήρησή μας δεκτή, εμείς επιμένουμε ότι θα δώσουμε αρνητική ψήφο επί της αρχής και σε κάθε άρθρο θα τοποθετηθούμε συγκεκριμένα.

Τέλος, σχετικά με την τροπολογία που κατατέθηκε, ανακλήθηκε και θα επανακατατεθεί θα περιμένουμε τον Υπουργό Εσωτερικών, όταν την καταθέσει, για να τοποθετηθούμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Χαλβατζή.

Κύριε Υπουργέ, οι συνάδελφοι έχουν ζητήσει δευτερολογίες. Θέλετε να μιλήσετε πριν τη δευτερολογία;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ,

έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δυστυχώς δεν μπόρεσα να παρακολουθήσω όλους τους συνδελφούς. Ευχαριστώ για την κατανόηση και τη διευκόλυνση να είμαι συνεπής και σ' αυτό το καθήκον που προέκυψε.

Πάντως από την εικόνα που έχω και στην Ολομέλεια διαπιστώνεται αυτό το οποίο, τουλάχιστον εγώ διαπίστωσα, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Ανεξάρτητα μ' αυτά που μας χωρίζουν –πολλά ή λίγα δεν έχει σημασία– και με τις διαφορετικές προσεγγίσεις του καθενός συμφωνούμε όλοι ότι ο πολιτισμός μας είναι κάτι εξαιρετικά πολύτιμο ιδιαίτερα για τον Έλληνα και την Ελληνίδα. Είναι ιστός ενοποιητικός του έθνους. Ως εκ τούτου είναι κάτι που πρέπει να μας οδηγήσει σε συγκλίνομενες προσπάθειες για να μπορέσουμε να επιτύχουμε σ' αυτές τις πολύ δύσκολες περιστάσεις το καλύτερο. Και μπορούμε να το κάνουμε.

Πριν όμως πάω στο θέμα αυτό, επειδή αντελήφθη ότι κυρίως οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι αλλά και αρκετοί συνάδελφοι, προλαλήσαντες και προλαλήσασες, έκαναν μια σύντομη αναφορά στο περιεχόμενο του προϋπολογισμού που κατετέθη πριν από λίγο από τον αρμόδιο Υπουργό, τον κ. Γιάννη Στουρνάρα, δεν θα αποφύγω ένα σύντομο σχόλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που κατετέθη είναι ένας προϋπολογισμός έκτακτης ανάγκης, εκτάκτων, επικινδύνων περιστάσεων για τη χώρα. Αποτελεί τον οδικό χάρτη και ταυτόχρονα το όχημα για να βγει η χώρα από την κρίση. Είναι ένας δύσκολος προϋπολογισμός.

Είμαι κοινοβουλευτικός με μια πορεία. Εκλέγομαι συνεχώς από το 2000. Αγαπώ το Κοινοβούλιο. Έχω διατελέσει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για αρκετά χρόνια. Σας τιμώ όλους από οπούδήποτε και αν προέρχεστε γιατί κανείς δεν βρίσκεται τυχαία εδώ. Δεν μπόρεσα να αντληθώ μία πολιτική δύναμη μέχρι σήμερα, η οποία να έρθει εντός και εκτός Κοινοβουλίου, και να προτείνει κάτι διαφορετικό από την πορεία που ακολουθεί σήμερα η παρούσα Κυβέρνηση.

Τείνω πάντα ευήκοον ους προς τις κριτικές παρατηρήσεις της Αντιπολίτευσης. Άλλωστε ες το κοινόν δους άμεινον αν μάθοις. Παρά ταύτα, πέρα από τις κριτικές παρατηρήσεις, δεν έχω διαπιστώσει ότι είναι σε θέση να διατυπώσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση ή άλλο κόμμα της Αντιπολίτευσης μία συνολική εναλλακτική, κοστολογημένη και συγκροτημένη πρόταση εξόδου της χώρας από την κρίση. Άλλος δρόμος, άλλη συνταγή απ' αυτήν που ακολουθεί η παρούσα Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον Αντώνη Σαμαρά δεν βλέπω να υπάρχει.

Δύσκολος ο δρόμος; Ναι. Ανηφορικός ο δρόμος; Ναι. Είναι όμως ο μοναδικός. Γι' αυτό επαναλαμβάνω ότι αυτός ο προϋπολογισμός που κατετέθη είναι ένας δύσκολος προϋπολογισμός, είναι προϋπολογισμός έκτακτης ανάγκης και εκτάκτων περιστάσεων που αποτελεί ταυτόχρονα τον οδικό χάρτη αλλά και το όχημα για να βγει η χώρα από την κρίση. Γιατί πρέπει να βγει η χώρα από την κρίση και θα βγούμε από την κρίση. Δεν μπορούμε να περάσουμε όλη τη ζωή μας με μνημόνια. Δεν αντέχει άλλες θυσίες ο ελληνικός λαός και το ξέρουμε όλοι.

Σε σχέση με το παρόν νομοσχέδιο θέλω να επισημάνω, πάντοτε σε συνέχεια των όσων είπα κατά την πρωτολογία μου, τη γενικότερη ατμόσφαιρα που επικράτησε κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Ο πολιτισμός ασφαλώς δεν είναι πολυτέλεια, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο της βαθιάς κρίσης και των επιπτώσεών της στην κοινωνική συνοχή. Ο πολιτισμός είναι η διαχρονική δύναμή μας. Δεν απευθύνεται μόνο στο συναίσθημα, αλλά επηρεάζει και τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο γύρω μας. Δηλαδή, ασκεί καθοριστική επίδραση και στο χώρο των ιδεών σε μια κοινωνία.

Να πούμε και κάτι ακόμα, ιδιαίτερα για μας τους Έλληνες; Στο εξωτερικό όταν ακούνε Ελλάδα, πρώτα σκέφτονται τον ελληνισμό ως ιστορία και πολιτισμό και μετά σκέφτονται το ελληνικό κράτος. Αυτό σημαίνει, λοιπόν, πολιτισμός της Ελλάδος. Προηγείται παγκοσμίως και του ελληνικού κράτους. Γι' αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να στηρίξουμε, να διαφυλάξουμε, να διευ-

ρύνουμε και να προβάλλουμε.

Σε ό,τι αφορά εμάς ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού κι Αθλητισμού, δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε την προσπάθεια στήριξης και ανάδειξης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Αποτελεί εθνική υπόθεση και χαίρομαι γιατί απέναντι σε αυτό το θέμα και σε αυτήν την υψίστη αποστολή είδα από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου τη διάθεση να συστρατευθούμε όλοι.

Δεσμευόμαστε, λοιπόν, ότι θα συνεχίσουμε τη μεγάλη προσπάθεια, με ισχυρούς οικονομικούς πόρους, προβολής στο εξωτερικό του ελληνικού πολιτισμού. Θα στηρίξουμε την ελληνική εξωστρέφεια, αυτή την τόσο σημαντική εξόρμηση που στηρίζει την Ελλάδα και σε επίπεδο ανάπτυξης, γιατί ο ελληνικός πολιτισμός και η προβολή του κάνει την Ελλάδα πιο ελκυστική ως τόπο διακοπών, επίσκεψης, ξενάγησης, περιήγησης και ούτω καθεξής, αλλά στηρίζει ταυτόχρονα και την ελληνική εξωτερική πολιτική στα εθνικά θέματα. Επίσης, θα στηρίξουμε τον πολιτισμό ως πολύτιμο αναπτυξιακό εργαλείο, τόσο σε συνεργασία με τον τουρισμό όσο και σε άλλους τομείς.

Σε ό,τι αφορά τις δύο συγκεκριμένες οδηγίες, τις οποίες καλούμαστε σήμερα με την ψήφο μας να ενσωματώσουμε στο εθνικό δίκαιο, θέλω να πω το εξής: Δεν μας έχει βάλει κανείς το πιστόλι στον κρόταφο.

Στην Ευρώπη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε επειδή το πιστεύει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Είμαστε σε μία Ευρώπη ανοιχτή, σε μία ανοιχτή κοινωνία, σε μία Ευρώπη με ανοιχτές, ευρωπαϊκές κοινωνίες, σε μία Ευρώπη που δεν θέλουμε και δεν μπορεί να είναι η Ευρώπη των τραπεζιτών ή μόνο των managers, αλλά είναι η Ευρώπη των λαών, η Ευρώπη των εθνών, η Ευρώπη των πολιτισμών.

Σε αυτήν την Ευρώπη, λοιπόν, ο ελληνικός πολιτισμός έχει τη θέση του, την περίοπτη θέση του. Οι δύο αυτές οδηγίες αποτελούν προϊόντα διαβούλευσης, συζήτησης ανοιχτής στις ευρωπαϊκές κοινωνίες και κατατείνουν ακριβώς στο να προστατέψουν ακόμη περισσότερο τους δημιουργούς, εν προκειμένω εκτελεστές κι ερμηνευτές. Δεν βλέπω, λοιπόν, το λόγο γιατί να διαφοροποιούμεθα και γιατί να μην τις ψηφίζουμε όλοι, ανεξαρτήτως των όποιων επιφυλάξεων μπορεί να έχει κανείς σε ευρωπαϊκό επίπεδο, γι' αυτά που γίνονται ή δεν γίνονται στην Ευρώπη.

Εγώ θα σας πω, ως πρόσωπο, ότι δεν συμφωνώ με πολλά που πράττουν οι ευρωπαϊκές ηγεσίες. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα στηρίξουμε κάτι που είναι κατ' εξοχήν προοδευτικό κι έρχεται να διευρύνει την ομπρέλα προστασίας των δημιουργών σε ευρωπαϊκό πλαίσιο κι εν προκειμένω την ενσωμάτωσή του στο ελληνικό εθνικό δίκαιο; Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, αυτές τις ενστάσεις που έχουν τεθεί με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο. Είναι άλλο πράγμα να το ψηφίσετε και να διατυπώσετε διαφωνίες για κακώς κείμενα ζητήματα στην υπόλοιπη ευρωπαϊκή πραγματικότητα και άλλο είναι, με αφορμή κακώς κείμενα ή ενστάσεις που έχετε για το ευρωπαϊκό πολιτικό και οικονομικό γίγνεσθαι, να λέτε «δεν το ψηφίζω» ή δηλώνω «ΠΑΡΩΝ».

Θα μου επιτρέψετε μία-δύο σκέψεις ακόμα για να κλείσω. Πέρα απ' αυτό –γιατί είναι κάτι στο οποίο δεν πρόλαβα να αναφερθώ– είμαστε διατεθειμένοι να προχωρήσουμε σε νομοθετικές ρυθμίσεις για την προστασία των πνευματικών και συγγραφικών δικαιωμάτων από την πειρατεία. Και δεν εννοώ μόνο την εμπορική πειρατεία, για την οποία λαμβάνονται μέτρα, για την οποία υπάρχει ένας καλός νόμος και υπάρχουν και καλές αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων, αλλά εννοώ και τη διαδικτυακή πειρατεία.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι αυτό που συμβαίνει είναι παράνομο και πρέπει να αντιμετωπιστεί και από την ελληνική εθνική έννομη τάξη. Σε καμία περίπτωση δεν αναφέρομαι στον κατά περίπτωση χρήστη, στον άνεργο, στο μαθητή, στο σπουδαστή, στο φοιτητή, ο οποίος μπαίνει και κατεβάζει ένα κομμάτι, ένα έργο. Σε καμία περίπτωση δεν αναφέρομαι σε αυτόν.

Και σε ό,τι κάνω αναφορά περί ποινικών ή άλλων κυρώσεων δεν αφορά αυτόν. Τελεία και παύλα. Το λέω για να μην έχουμε σκέουλα από κάποιες πλευρές. Ό,τι λέω αφορά αυτόν που κάνει business, τον πειρατή businessman του διαδικτύου που κατ' επάγγελμα και ασκώντας εμπορική δραστηριότητα βγάζει

εκατομύρια στην πλάτη των δημιουργών και της κοινής γνώμης. Από αυτήν τη μάλιστα πρέπει με νομοθετική πρωτοβουλία να προστατεύσουμε και το κοινωνικό σύνολο και τους δημιουργούς.

Πέραν αυτού, σε ό,τι αφορά τα ζητήματα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων, επειδή ακούστηκαν σωστά πράγματα περί της ύπαρξης ή μη ύπαρξης ελέγχου, θα σας πω ότι η πρόθεσή μου είναι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να ολοκληρώσω την κατάρτιση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται από τον ν.2121/1993, ώστε να υπάρξουν και οι έλεγχοι και όπου χρειάζεται και οι κυρώσεις στις συγκεκριμένες εταιρείες και όπου δεν κάνουν τη δουλειά τους καλά. Διότι τον τελευταίο καιρό ακούω ότι υπάρχουν και ορισμένες καταγγελίες από επώνυμους καλλιτέχνες, δημιουργούς, για κακώς κείμενα σε αυτές τις εταιρείες. Λένε –δεν ξέρω αν ισχύει, θα το διαπιστώσουν οι αρμόδιες υπηρεσίες και θα το διαπιστώσει ο αρμόδιος έλεγχος– ότι παρακρατούνται χρήματα και δεν τους αποδίδονται στην ολότητά τους.

Με αυτές τις σκέψεις θέλω να σας καλέσω να υπερψηφίσουμε την ενσωμάτωση των δύο αυτών ευρωπαϊκών οδηγιών στο εθνικό – ημεδαπό δίκαιο.

Επίσης, θέλω να σας προαναγγείλω ότι έχουμε καταθέσει ήδη το νομοσχέδιο για την αδειοδότηση των θεάτρων. Πέρασε από την ΚΕΝΕ. Ήδη το έχουμε στείλει για να αναρτηθεί στο διαδίκτυο στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο open government. Στη συνέχεια έχω συνεννοηθεί, κατ' αρχάς, με τις υπηρεσίες της Βουλής για το αν έχουμε τη δυνατότητα να το καταθέσουμε τις πρώτες μέρες του Δεκεμβρίου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Θέλω, όμως, να ζητήσω τη βοήθεια όλων των κομμάτων για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε να έρθει, να συζητηθεί και να ψηφιστεί με τη διαδικασία του επείγοντος, γιατί φοβάμαι ότι οι προθεσμίες είναι ασφυκτικές λόγω του προϋπολογισμού και λόγω οικονομικής φύσεως νομοσχεδίων, όπως είναι αυτό για την ακίνητη περιουσία και τους πλειστηριασμούς, που υπάρχει κίνδυνος να πετάξουν το νομοσχέδιο αυτό εκτός Δεκεμβρίου, δηλαδή να το πάμε στη νέα χρονιά. Θα είναι πάρα πολύ αργά, γιατί θα έχουμε πρόβλημα με τα θεάτρά μας. Πρέπει να προστατεύσουμε τον κόσμο του θεάτρου. Ζητώ ακριβώς τη βοήθειά σας, δηλαδή τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων για να μπορέσουμε να το φέρουμε την πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου, να το συζητήσουμε και να το ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Την πρώτη εβδομάδα είναι δύσκολο, κύριε Υπουργέ, γιατί ήδη έχει μπει ο προϋπολογισμός. Στη Διάσκεψη πήραμε απόφαση ότι στις 4 Δεκεμβρίου θα ξεκινήσει η συζήτηση του προϋπολογισμού.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρία Πρόεδρε, έχει γίνει μία συνεννόηση να μπει στις 10 Δεκεμβρίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το καταλάβαμε, κύριε Υπουργέ. Ωραία, δηλαδή μόλις τελειώσει ο προϋπολογισμός.

Κυρία Καραμανλή, θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Όχι, κυρία Πρόεδρε. Μόνο αν χρειαστεί στη συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Γκερέκου, εσείς θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Κανελλοπούλου, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά από τη θέση σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίως θέλω να αναφερθώ σε αυτά που είπε η κ. Βούλτεψη, για το τι ψηφίζουμε και τι όχι. Προφανώς δεν μας άκουσε ή δεν κατάλαβε.

Ψηφίζουμε, λοιπόν, για την οδηγία 2011/77 –αν και την θεωρούμε ανεπαρκή– τα άρθρα 1, 2, 3 και 5, ενώ στο άρθρο 4 θα ψηφίσουμε αρνητικά γιατί έγινε από τον κύριο Υπουργό δεκτή μόνο η μία πρόταση που είχαμε κάνει, δηλαδή να απαλειφθεί η λέξη «σωρευτικά».

Αντίθετα, παρά τις διευκρινίσεις που δόθηκαν εξακολουθούμε να έχουμε σοβαρό πρόβλημα με την οδηγία 2012/28 με τα άρθρα

6 έως 9, δηλαδή για το νομοσχέδιο για τα ορφανά έργα, επειδή γι' αυτό το νομοσχέδιο είχαμε τη δική μας πρόταση, θεωρούσαμε ότι οι φορείς συλλογικής διαχείρισης με τις τεράστιες βάσεις δεδομένων που διαθέτουν θα έπρεπε να έχουν την ευθύνη των ορφανών έργων και μια σειρά άλλα πράγματα που αναπτύξαμε ως επιχειρηματολογία.

Σοβαρές επιφυλάξεις για την οδηγία αυτή έχουν διατυπωθεί και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και εμείς, κυρία Βούλτεψη, λαμβάνουμε την Ευρώπη υπ' όψιν μας.

Οι ίδιες επιφυλάξεις ακριβώς έχουν διατυπωθεί και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Επίσης, επισημαίνω ότι οι ενστάσεις που είχαμε εκφράσει στη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων αναφορικά με την επιμελή αναζήτηση των κατάλληλων πηγών στο άρθρο 7, παράγραφος 6, επιβεβαιώθηκαν από την έκθεση επί του νομοσχεδίου που υπέβαλε η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής.

Συνεπώς, ψηφίζουμε και «ΝΑΙ» και «ΟΧΙ». Και κατά συνέπεια, αξιοποιώντας τη δυνατότητα που μας δίνει ο κανονισμός της Βουλής, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί δεν ψηφίζουμε παντού «ΝΑΙ», ώστε να ψηφίσουμε επί της αρχής «ΝΑΙ», ούτε παντού «ΟΧΙ», ώστε να ψηφίσουμε επί της αρχής «ΟΧΙ».

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Άρα, σωστά είχα καταλάβει.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ψηφίζουμε λοιπόν «ΠΑΡΩΝ».

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Και «ΝΑΙ» και «ΟΧΙ». Σωστά είχα καταλάβει.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, δεν είχατε καταλάβει σωστά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όχι, δεν καταλάβατε καλά. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Να τελειώνουμε.

Έχετε τελειώσει, κυρία συνάδελφε;

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, κυρία Πρόεδρε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ψηφίζετε και «ΝΑΙ» και «ΟΧΙ». Το είπε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Μιλούσατε για άρθρα που νομίζατε ότι είναι «ΝΑΙ» και ήταν «ΟΧΙ».

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Και «ΝΑΙ» και «ΟΧΙ». Το είπε μόλις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Δεν το είχατε διαβάσει. Αφήστε τις εντυπώσεις.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: «ΠΑΡΩΝ», κυρία συνάδελφε.

Τελειώνοντας, θα συμφωνήσω με τον κύριο Υπουργό, ότι συζητήσαμε διάφορα πράγματα σε πολύ καλό κλίμα. Ωστόσο, μερικά ψήγματα αυτού που εμείς ονομάζουμε «κοινωνικό αυτοματισμό», παρακολούθησα να αναπτύσσονται και σήμερα μέσα στην Αίθουσα, δηλαδή καφενεία εναντίον καλλιτεχνών.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν το υιοθετούμε αυτό. Εμείς υιοθετούμε συνθέσεις.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν θα πρέπει να το υιοθετήσουμε αυτό, γιατί μπορεί πολύ εύκολα να μετατραπεί από κοινωνικό αυτοματισμό σε κοινωνικό κανιβαλισμό. Δεν αξίζει ούτε στον πολιτισμό ούτε στους ανθρώπους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε την κ. Κανελλοπούλου.

Ο κ. Γεώργιος Κυρίτσης έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα ορισμένες προτάσεις. Θεωρώ ότι είναι η ευκαιρία μας να δημιουργήσουμε εμείς πρώτοι εθνική στρατηγική για τον πολιτισμό. Ο καθένας θα έχει ένα πλάνο ολόκληρο για το πώς μπορεί να δουλέψει ο πολιτισμός, πώς μπορεί να πάει βήμα – βήμα, κοστολογημένα και πού μπορούμε να φτάσουμε.

Θεωρώ ότι για να έχεις πνευματικά δικαιώματα, πρέπει να υπάρχει παραγωγή, δεν παίρνεις πνευματικά δικαιώματα.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε χρέος να δημιουργούμε παραγωγή, για να έχουμε και πνευματικά δικαιώματα, βοηθώντας όλους τους τομείς της τέχνης.

Εμείς, ψηφίζουμε τις οδηγίες και πιστεύω, στο κλίμα αυτό που δημιουργήθηκε, ότι η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων μπορεί

να δώσει το έναυσμα για να ξεκινήσει η χώρα επιτέλους να φτιάχνει στρατηγικά προγράμματα, εθνικά, για να βγει από την κρίση. Δεν έχει καμμία πιθανότητα να βγει από την κρίση χωρίς εθνικό στρατηγικό σχέδιο σε όλους τους τομείς, πρωτογενείς κ.λπ..

Αυτά είχα να πω. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Βούλτεψη, θέλετε να δευτερολογήσετε ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αν μιλήσουν και οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί, εγώ δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Παπαδημούλη, θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Χαίρομαι.

Ο κ. Μαρίας θέλει όμως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Αν ανοίξει κύκλος, κυρία Πρόεδρε, επιφυλασσόμεθα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τι να σας πω; Όποιος θέλει, μιλάει. Έχει ανοίξει ο κύκλος της δευτερολογίας.

Ο κ. Επαμεινώνδας Μαρίας έχει τον λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δεν είπα ποτέ ότι δεν θα μιλήσω. Θέλω να επισημάνω δύο σημεία τα οποία δεν έθεσα στην πρωτολογία μου για τον Υπουργό.

Συμφωνώ πράγματι ότι αυτή η στιγμή είναι καθοριστική για την έξοδο από την κρίση, πέραν των απόψεων και των στρατηγικών που έχει κάθε δύναμη στα ζητήματα αυτά, πέραν του ότι εμείς θα σας πούμε, κύριε Υπουργέ, ότι έχουμε σαφέστατο οδικό χάρτη εξόδου από την κρίση. Τον παρουσιάσαμε το προηγούμενο έτος, μιλώντας για τον προϋπολογισμό. Έχει τους άξονες αυτούς που είπα, αναφερόμενος στον προϋπολογισμό. Ευχαρίστως να σας στείλω ένα αντίγραφο για να δείτε και να έχετε μία εικόνα -ασχέτως αν συμφωνείτε ή όχι- ότι υπάρχει ολοκληρωμένη πρόταση.

Δεύτερον, τα θέματα του πολιτισμού, έτσι όπως τα θέσατε - ότι δηλαδή δίνουν σημαντικές ευκαιρίες πρώτα απ' όλα για να ενισχυθεί η πολιτισμική παρουσία της χώρας στο εξωτερικό, που έχει πληγεί ως Ελλάδα αυτή τη στιγμή λόγω της κρίσης- είναι σημαντικά. Ότι πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες για μία εθνική στρατηγική στα ζητήματα αυτά που εκφράστηκαν και από άλλες πλευρές, πρέπει να το κάνουμε.

Επίσης, πρέπει να αξιοποιήσουμε τον πολιτιστικό τουρισμό. Πρέπει οπωσδήποτε να το κάνουμε. Και πρέπει να το κάνουμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Διότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είμαστε μία δύναμη του πατριωτικού δημοκρατικού αντιμνημονιακού κέντρου με σαφέστατο ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Σε ποια, όμως, Ευρωπαϊκή Ένωση; Στην Ευρωπαϊκή Ένωση όχι των δανειστών, αλλά την Ευρωπαϊκή Ένωση των κρατών και των λαών, η οποία σέβεται τον πολιτισμό, την πολιτιστική και την εθνική ταυτότητα των κρατών.

Στο πλαίσιο αυτό, επανέρχομαι σε ένα ζήτημα που είχα θέσει στον προκάτοχό σας με ερώτηση. Διότι για να υπάρξει αυτή η δράση και ο σεβασμός της πολιτιστικής ταυτότητας της χώρας, θα ήθελα να δείτε πολύ πιο συγκεκριμένα τι θα γίνει με τους πολιτιστικούς θησαυρούς που έχουν αρπάξει οι ναζί κατά τη διάρκεια της κατοχής. Είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Το έθεσα με ερώτηση στον προκάτοχό σας. Απήντησε και εξήγησε συγκεκριμένες δράσεις που θα γίνουν.

Εγώ πιστεύω ότι αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο αυτής της Αίθουσας για σοβαρή συζήτηση, ώστε να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα που προκύπτουν. Είναι χιλιάδες οι αρχαιολογικοί θησαυροί που έχουν κλαπεί παράνομα κατά τη διάρκεια της κατοχής. Και υπάρχει και αναλυτικός κατάλογος.

Επίσης, θα ήθελα να σας επισημάνω -νομίζω ότι το ξέρετε- ότι θα πρέπει το Υπουργείο να αναζητήσει μήπως στις τελευταίες αποκαλύψεις που γίνονται στη Γαλλία, όπου ανακαλύπτονται πίνακες κλεμμένοι από τους ναζί, υπάρχουν έργα που έχουν κλαπεί και από την Ελλάδα. Έχει ανοίξει αυτήν τη στιγμή μία διαδικασία ελέγχου σε επίπεδο Ευρώπης.

Επομένως, νομίζω ότι αυτό είναι ένα σημαντικό θέμα.

Σημαντικότερο θέμα είναι, επίσης, αυτό που θίξατε, ότι, δηλαδή, απέναντι στην προπαγάνδα των Σκοπίων, απέναντι στις

προσπάθειες που γίνονται για να προχωρήσουν από το παράθυρο οι διαδικασίες ένταξης των Σκοπίων στους διεθνείς οργανισμούς, εμείς πρέπει να έχουμε μια αποφασιστική πολιτική παρουσία -κυρίως, όμως, πολιτισμική παρουσία- στο ζήτημα αυτό. Κι εκεί πρέπει να έχουμε στοχευμένες δράσεις.

Νομίζω, λοιπόν, ότι με αφορμή το νομοσχέδιο και τις τοποθετήσεις που έκαναν άλλοι συνάδελφοι -εγώ δεν μίλησα επί των θεμάτων αυτών γενικότερα- μας δίνεται η ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις. Αναμένουμε πρωτοβουλίες από την πλευρά του Υπουργείου σε αυτό το πλαίσιο, για να μπορέσουμε να χαράξουμε μία πολύ συγκεκριμένη στρατηγική.

Εμείς θα υπερψηφίσουμε επί της αρχής και επί των άρθρων το νομοσχέδιο και μόνο στα άρθρα 6, 7 και 8 θα δηλώσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Τέλος, θα ψηφίσουμε επί του συνόλου το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαδημούλης.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υπουργέ, να τοποθετηθεί πρώτα ο κ. Παπαδημούλης και θα σας δώσω τον λόγο μετά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν θέλω να απαντήσω πολιτικά. Θέλω να δώσω μια πληροφόρηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Σε ό,τι αφορά τους πολιτιστικούς θησαυρούς που εκλάπησαν κατά τη ναζιστική κατοχή της χώρας μας, εμείς έχουμε πάρει πρωτοβουλία και είμαστε σε επαφή με τη συγκεκριμένη -τη γνωρίζετε- επιστημονική ομάδα, της οποίας προΐσταται κορυφαίος καθηγητής, για να καλύψουμε και αυτήν την πλευρά. Μας ενδιαφέρει πολύ.

Σε ό,τι αφορά, δε, την αποκάλυψη σε σπίτι πρώην αξιωματούχου της ναζιστικής περιόδου μιας σειράς έργων τέχνης, κινηθήκαμε και προς εκείνη την πλευρά για να δούμε αν υπάρχει κάτι που έχει αφαιρεθεί από την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά.

Ανεξάρτητα από αυτές τις περιπτώσεις, πρέπει να σας πω ότι παρ' όλο που δεν έχουμε τα οικονομικά μέσα ως Υπουργείο Πολιτισμού, κυνηγάμε -να το πω έτσι ευθέως, γιατί αυτό κάνουμε- στις τέσσερις άκρες της οικονομικής ό,τι μπορούμε να εντοπίσουμε που αφορά ελληνική πολιτιστική κληρονομιά και να το φέρουμε υπό τον ελληνικό έλεγχο.

Εδώ στην πόρτα μας, όπως ξέρετε, χτες προέκυψε ένα θέμα δημοπρασίας επιστολών που υπαγόρευσε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Μάλιστα, η μία απευθυνόταν στον Πλαπούτα. Οι συγκεκριμένες επιστολές φέρουν την υπογραφή του.

Κινηθήκαμε εγκαίρως, διακόψαμε τη δημοπρασία, κάναμε τη διαπραγμάτευση, πείσαμε τους κατόχους να τις αποσύρουν και μπορέσαμε να τις αποκτήσουμε με ένα μικρό τίμημα. Μικρό, αλλά αλμυρό για τα δυσχερή οικονομικά μας. Τέσσερα και τέσσερα χιλιάδικα δώσαμε.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, είναι υπό τον έλεγχο του ελληνικού δημοσίου και θα συζητήσουμε να δούμε πού θα εκτεθούν αυτά, γιατί είναι πολύτιμο κομμάτι του αγώνα της εθνικής παλιγγενεσίας.

Είναι επιστολές που υπαγόρευσε στο γραμματικό του ο Γέρος του Μωριά και στις οποίες αναφέρει τη φράση «φωτιά και τσεκούρι», κάτι που χαρακτηρίσε τον αγωνιστικό του βίο καθ' όλη τη διάρκεια της Επανάστασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Παπαδημούλη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός κατά το σχολίο του για τον προϋπολογισμό στη γνωστή επιχειρηματολογία όλων των κυβερνήσεων, ότι ο συγκεκρι-

μένος προϋπολογισμός είναι μονόδρομος και ότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο.

Αλλιώς μας τα λέγατε, κύριε Υπουργέ, και εσείς και ο σημερινός Πρωθυπουργός ο κ. Σαμαράς μέχρι να γίνει Πρωθυπουργός. Γιατί αυτός ο μονόδρομος του μνημονίου τότε μας λέγατε ότι είναι λάθος και ότι θα αντικατασταθεί με τα δεκαοκτώ σημεία των ισοδύναμων μέτρων, τα 18 δισεκατομμύρια που θα εξασφαλιζατε και τη σκληρή διαπραγμάτευση. Ας αφήσουμε τη συζήτηση αυτήν για τον προϋπολογισμό, διότι η θεωρία του μονόδρομου πηγαιίνει από το κακό στο χειρότερο. Και αυτός ο κατήφορος πρέπει να ανακοπεί, διότι δεν πάει άλλο.

Δεν μπορείς, όμως, να διαπραγματεύεσαι όταν λες «συζήτησα με τη Μέρκελ είκοσι λεπτά και τα θέσαμε όλα τα θέματα» και έρχεται η Μέρκελ η ίδια και λέει «πέντε λεπτά μιλήσαμε και καθόλου για την Ελλάδα». Και φαίνεται ότι ως συμβολή και συμβουλή, για να μην το ξανακάνετε διά του κυβερνητικού εκπροσώπου, βγήκε χθες ο εκπρόσωπος της κ. Μέρκελ και είπε ότι δεν θα είναι πολιτική διαπραγμάτευση, ότι θα έχει μόνο ενημερωτικό χαρακτήρα η σημερινή συνάντηση Σαμαρά-Μέρκελ και ότι δεν θα διαπραγματευθούν, απλώς θα ενημερωθούν.

Σημείο δεύτερο, επειδή η κ. Βούλτεψη μας έκανε και μαθήματα για το πώς παράγονται οι ευρωπαϊκές οδηγίες. Οι ευρωπαϊκές οδηγίες παράγονται με διαδικασίες διαβούλευσης, αντιπαραθέσεων, με ψηφοφορίες. Υπάρχουν πλειοψηφίες και μειοψηφίες. Τι κάνατε εσείς; Πήρατε δύο οδηγίες, μία του 2011 που τη θεωρούμε θετική και μία του 2012 που τη θεωρούμε προβληματική και βιαστική, τις βάλατε μαζί σε ένα νομοσχέδιο και μας είπατε «επειδή θέλετε την Ελλάδα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να τις ψηφίσετε». Αυτή η αντίληψη ότι εμείς πρέπει να λέμε ναι σε ό,τι έρχεται, ακόμη κι αν είναι λάθος, με συγχωρείτε αλλά δεν είναι ευρωπαϊσμός. Κάπως αλλιώς ονομάζεται.

Θεωρούμε λανθασμένες κάποιες ρυθμίσεις και ζητάμε να αλλάξουν. Γι' αυτό είπαμε σε κάποια άρθρα «ΝΑΙ», σε κάποια άρθρα «ΟΧΙ» και στο σύνολο «ΠΑΡΩΝ», κύριε Υπουργέ. Και αν είχαμε τη νοοτροπία «σφάξε με αγά μου να αγιάσω» και «ό,τι έρχεται, είναι καλό», σας θυμίζω ότι μ' αυτήν τη θεωρία εγκρίθηκε και το πρώτο μνημόνιο που έφερε εδώ ο κ. Παπακωνσταντίνου και το οποίο τότε το θεωρούσατε λάθος. Αλλάξατε γνώμη;

Και μια που λέτε για την ανάγκη να εφαρμόζουμε τις οδηγίες, με ευθύνη κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ σαράντα χρόνια τώρα - και από αυτά, τα τριάντα περίπου είμαστε μέλος της ΕΟΚ και σήμερα Ευρωπαϊκής Ένωσης- έχουμε πάει πολλές φορές στο δικαστήριο, γιατί δεν εφαρμόζουμε οδηγίες για την προστασία του περιβάλλοντος, για τη διαχείριση των απορριμμάτων, για εργατικά δικαιώματα. Και έχουμε και πολλές καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, γιατί δεν εφαρμόζουμε τη νομοθεσία. Δεν μπορεί να είστε a la carte, να τρέχετε σαν λαγοί όταν είναι να εφαρμόσετε μνημονιακά μέτρα και κινείστε σαν χελώνες, όταν μιλάμε για θέματα προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πολιτισμού ή προστασίας του περιβάλλοντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κοιτάξτε, εγώ δεν κάνω μαθήματα σε κανέναν. Εγώ παρακολουθώ τη συνεδρίαση και προσπαθώ να καταλάβω. Αν αυτό για το οποίο με κατηγορείτε είναι ότι δεν κατάλαβα ακριβώς τι ψηφίζετε, ομολογώ ότι δεν κατάλαβα στην αρχή τι ψηφίζετε.

Αυτό αποδείχθηκε μετά. Γιατί είχατε δύο οδηγίες. Η μία ήρθε καθυστερημένα, την ψηφίζετε και μας κατηγορείτε γιατί ήρθε καθυστερημένα. Η άλλη ήρθε πρόωρα και μας κατηγορείτε γιατί ήρθε πρόωρα.

Άκουσα, επίσης, ότι ψηφίζετε και «ΝΑΙ» και «ΟΧΙ». Άρα, λοιπόν, δεν έκανα λάθος. Προσπαθούσα και εγώ να καταλάβω ποια οδηγία ψηφίζετε και τι μέσα από κάθε οδηγία ψηφίζετε. Δεν είναι κακό αυτό. Καταλογίστε μου το.

Δεύτερον, δεν έκανα μαθήματα. Είπα ότι με κάποιο τρόπο εκδίδονται αυτές οι οδηγίες: Με διαβούλευση, όπως είπατε, και όλα αυτά και εκείνα. Και γίνονται ψηφοφορίες και κόντρες και μειοψηφίες και πλειοψηφίες.

Μέχρι που να φτάσουμε, όμως, εδώ, έχει επικρατήσει η αρχή

της πλειοψηφίας. Δεν ξαναψηφίζουμε. Οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες, πράγματι, στις οποίες Ευρωομάδες ανήκουν και οι δικοί μας Βουλευτές από την Ελλάδα, έχουν ψηφίσει κι άλλοι έχουν πει «ΝΑΙ», άλλοι έχουν πει «ΟΧΙ». Έχει επικρατήσει, όμως, το «ΝΑΙ». Αλλιώς, δεν θα είχε φτάσει σε εμάς η οδηγία. Αυτό που λέμε είναι ότι είτε εμείς πούμε τώρα «ΝΑΙ» είτε πούμε «ΟΧΙ», εκείνοι, οι Έλληνες Ευρωβουλευτές, ψήφισαν και βγήκε με την πλειοψηφία. Αυτό είπα.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ -και σας το λέω, γιατί γίνεστε λίγο προσβλητικοί- σε αυτό που είπατε, ότι δεν καταλαβαίνουμε τι ψηφίζετε. Όχι δεν κατάλαβα. Το είπατε και μόνοι σας. Εκεί μέσα ψηφίζετε τα μισά, τα άλλα δεν τα ψηφίζετε, την άλλη δεν τη ψηφίζετε καθόλου.

Είπα, λοιπόν, κι εγώ τη γνώμη μου. Δεν κατηγορήσα κανέναν. Δεν σας κατηγορήσα γιατί δεν ψηφίζετε. Λέω απλώς ότι ή είμαστε στην Ευρώπη και επομένως έχουν περάσει από εκατό κρισίμες οι οδηγίες της Ευρώπης και μετέχουμε σε αυτή τη διαδικασία και έρχονται και τις ψηφίζουμε κι εμείς εδώ -εκτός αν υπάρχει κάτι το οποίο μπορούμε να αφαιρέσουμε ή να προσθέσουμε χωρίς να ενοχλήσουμε την κεντρική αυτή λογική- ή δεν τις ψηφίζουμε.

Το ΚΚΕ λέει: «Εγώ δεν ψηφίζω τίποτα. Θέλω να βγούμε από Ευρωπαϊκή Ένωση».

Και ζητάω κι εγώ μία ξεκάθαρη θέση από όλους. Δεν είναι κακό. Μπορεί και να μην την πάρετε.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό, τοποθετηθήκαμε. Γιατί το κάνατε; Είπαμε από την αρχή να μην κάνουμε παραπλάνηση και παραπληροφόρηση γύρω από τον προϋπολογισμό. Σήμερα απλώς κατετέθη. Πρόκειται να συζητηθεί πολλές μέρες στην επιτροπή και μέσα στην Ολομέλεια.

Την πρώτη φορά είπατε ότι κατετέθη μονομερώς. Το διόρθωσα. Δεν ξέρω πώς έχει φτάσει έξω, γιατί είμαστε εδώ από το πρωί για δύο κοινοτικές οδηγίες. Δεν κατετέθη μονομερώς. Αν επρόκειτο να είχε κατατεθεί μονομερώς, έπρεπε να υπάρχει δήλωση του Υπουργού Οικονομικών ότι η Ελλάδα σήμερα καταθέτει μονομερώς προϋπολογισμό. Δεν ελέγχθη κάτι τέτοιο.

Τώρα λέτε πάλι ότι ο κ. Σαμαράς είπε ότι μίλησε είκοσι λεπτά με την κ. Μέρκελ και μετά είπαν ότι δεν τέθηκε το θέμα ούτε για πέντε λεπτά. Μα, δεν είπε κανείς ότι ο κ. Σαμαράς μίλησε στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Ήταν γνωστό από την αρχή ότι η συζήτηση αυτή έγινε στο περιθώριο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Και αυτό το διαψεύδετε; Δηλαδή, ξέρετε αν μίλησαν επί είκοσι λεπτά ή επί δεκαπέντε λεπτά και τι είπαν; Αφού μίλησαν. Γιατί, λοιπόν, το διαστρεβλώνετε αυτό;

Δεν ήρθε κανείς εδώ να πει ότι συζητήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάτι. Είπαμε ότι συζητήθηκε στο περιθώριο της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Υπάρχει και ανακοίνωση η οποία δόθηκε από το Αθηναϊκό Πρακτορείο στο περιθώριο αυτό.

Να σας πω και κάτι τελευταίο; Σωστά δόθηκε. Είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας να λείι ότι γίνεται ενημέρωση και δεν παίρνονται πολιτικές αποφάσεις. Για κάτι θα ενημερωθεί η κ. Μέρκελ προφανώς. Αλλιώς, δεν θα πήγαινε ο κ. Σαμαράς εκεί. Για κάποιο πράγμα έχει να την ενημερώσει. Και αυτό για το οποίο έχει να την ενημερώσει, όποιος είναι πολιτικός καταλαβαίνει ότι είναι πολιτικού περιεχομένου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά. Και με εσάς κλείνουμε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ μόνο ένα λεπτό.

Θεωρώ ότι αν κλείσουμε έτσι, κλείνουμε άσχημα. Διότι είπαμε πως ο πολιτισμός είναι ο κατ' εξοχήν ενοποιητικός χώρος και της κοινωνίας και των πολιτικών δυνάμεων και του έθνους.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω μία παρατήρηση, γιατί κάνατε μία ιστορική αναδρομή. Ο κ. Σαμαράς δεν μετέβαλε ποτέ τις αξίες του και τις απόψεις του. Και τότε μιλούσε για την ανάγκη συνδυασμού της δημοσιονομικής εξυγιάνσης και των μέτρων δημοσιονομικής σταθερότητας με ανάπτυξη και σήμερα το ίδιο λέει, για το ίδιο προσπαθεί.

Ο κ. Σαμαράς πήρε τη χώρα μέσα στο μνημόνιο. Δεν διαπραγ-

ματεύτηκε την είσοδο της χώρας στα μνημόνια. Και προσπαθεί, με την πολιτική που ακολουθεί αυτή η Κυβέρνηση, που έχει την στήριξη δύο κομμάτων -και λυπάμαι που δεν έχει τη στήριξη και της ΔΗΜΑΡ, θα έπρεπε να έχει τη στήριξη και της ΔΗΜΑΡ και άλλων δυνάμεων από την Εθνική Αντιπροσωπεία- να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια και την επιτήρηση, για να μπορέσει η χώρα να βρει το σωστό δρόμο της και να συνεχίσει την πορεία της προς τα πάνω.

Ας τα αφήσουμε, όμως, αυτά. Θα έχουμε τη δυνατότητα για τον προϋπολογισμό να μιλήσουμε αναλυτικά, σε μέρες και ώρες μέσα στο Κοινοβούλιο. Ας σταθούμε στα θέματα του πολιτισμού, που υπερβαίνουν ακόμη και τα θέματα της παρούσας συγκυρίας, γιατί είναι διαχρονικά και αφορούν τον ελληνισμό στη διαχρονική του πορεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25).

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Παρών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25) έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Αθλητισμού και Πολιτισμού «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α'25) έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α'25) έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 1 Σκοπός

Σκοπός των άρθρων 2 έως και 5 είναι η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 (Α' 25) με την Οδηγία 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ «για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων» (ΕΕΕΚ L 265/1).

Άρθρο 2

Τροποποίηση του άρθρου 30 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

Το άρθρο 30 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 30

Έργα συνεργασίας και μουσικές συνθέσεις με στίχους

Για τα έργα συνεργασίας και για μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον αμφότερες οι συνεισφορές του συνθέτη και του στιχουργού έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους, η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα (70) έτη μετά το θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του τελευταίου επιζώντος δημιουργού.»

Άρθρο 3

Τροποποίηση της περίπτωσης γ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση α' της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ωστόσο,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.»

Άρθρο 4

Τροποποίηση της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παρ. 2 περιπτώσεις β' και γ' της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

1. Στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται η λέξη «πενήντα» με τη λέξη «εβδομήντα».

2. Μετά το τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 προστίθενται οι ακόλουθες υποπερίπτώσεις:

«αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή - ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης - πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίασή του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελεσμών του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσής του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ', η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως

αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ'. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα' παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ' αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ' διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφήματος υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ', οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιοσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα' έως στστ' νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.»

3. Το πέμπτο και έκτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 αποτελούν τη νέα περίπτωση ε' του άρθρου 52.

4. Οι περιπτώσεις ε', στ', ζ', και η' του άρθρου 52 αναριθμούνται αντίστοιχα σε περιπτώσεις στ', ζ', η' και θ'.

Άρθρο 5

**Τροποποίηση του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993
(άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)**

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 προ-

στίθενται εδάφια ως εξής:

«Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 του νόμου αυτού εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον είτε η μουσική σύνθεση είτε οι στίχοι προστατεύονται σε ένα τουλάχιστον κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και τυχόν κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους. Σε περίπτωση που λόγω της παρούσας διάταξης αναβιώσουν δικαιώματα, τα οποία έχουν μεταβιβαστεί ή άλλως εκχωρηθεί σε τρίτους βάσει άδειας ή σύμβασης εκμετάλλευσης, από την επέκταση αυτή της διάρκειας προστασίας επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ειδικός διάδοχος αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στις περιπτώσεις γ' και δ' του άρθρου 52 εφαρμόζεται για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα σε σχέση με τα οποία ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης και ο παραγωγός φωνογραφήματος προστατεύονται ακόμα, δυνάμει των διατάξεων αυτών με τη μορφή που είχαν στις 30 Οκτωβρίου 2011, όπως αυτές ίσχυαν την 1η Νοεμβρίου 2013, καθώς και για τις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και των φωνογραφήματων που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.»

2. Μετά την παρ. 1 του άρθρου 68Α του ν. 2121/ 1993 προστίθεται παράγραφος 1α ως εξής:

«1α. Ελλείψει σαφών ενδείξεων στη σύμβαση περί του αντιθέτου, μια σύμβαση εκμετάλλευσης της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης δ' του άρθρου 52, η οποία έχει συναφθεί πριν την 1η Νοεμβρίου 2013, θεωρείται ότι συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα και μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δεν θα προστατευόταν πλέον, σύμφωνα με την περίπτωση γ' του άρθρου 52, όπως ίσχυε πριν την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Άρθρο 6 Σκοπός

Σκοπός των άρθρων 7 και 8 του νόμου αυτού είναι η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 με την Οδηγία 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 «σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων» (ΕΕΕΚ L 299/5).

Άρθρο 7 Προσθήκη άρθρου 27Α στο ν. 2121/1993 (άρθρα 1, 2, 3, 4, 5 και 6 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ)

Μετά το άρθρο 27 του ν. 2121/1993 προστίθεται άρθρο 27Α', ως εξής:

«Άρθρο 27Α Ορισμένες χρήσεις ορφανών έργων

1. Επιτρέπεται να καθίστανται προσιτά στο κοινό με την έννοια της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 και να αναπαράγονται για σκοπούς ψηφιοποίησης, διάθεσης στο κοινό, ευρετηρίασης, καταλογογράφησης, συντήρησης ή αποκατάστασης (επιτρεπόμενες χρήσεις) από προσίτες στο κοινό βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή μουσεία, αρχεία ή ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, καθώς και από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (φορείς χρήσης ορφανών έργων) έργα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους, στα οποία κανένας δικαιούχος δικαιωμάτων δεν έχει ταυτοποιηθεί ή ακόμα και αν έχει ταυτοποιηθεί, δεν έχει εντοπιστεί παρά τη διενέργεια

επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου (ορφανά έργα).

2. Η παρούσα ρύθμιση εφαρμόζεται αποκλειστικά σε:

α. έργα που δημοσιεύθηκαν με τη μορφή βιβλίων, επιστημονικών περιοδικών, εφημερίδων, περιοδικών ή άλλων γραπτών κειμένων που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς,

β. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς,

γ. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που παράχθηκαν από δημόσιους ραδιοηλεκτρονικούς οργανισμούς μέχρι τις 31.12.2002 και περιλαμβάνονται στα αρχεία τους,

δ. έργα ή άλλο προστατευόμενο αντικείμενο που έχει ενσωματωθεί ή συμπεριληφθεί ή συνιστά αναπόσπαστο τμήμα των παραπάνω έργων ή φωνογραφημάτων.

Τα έργα των περιπτώσεων α', β', γ', δ' προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και έχουν δημοσιευτεί για πρώτη φορά σε κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, αν δεν έχουν δημοσιευτεί, έχουν μεταδοθεί για πρώτη φορά σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν τα έργα αυτά δεν έχουν δημοσιευτεί ή μεταδοθεί, χρησιμοποιούνται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων μόνον εφόσον: α) έχουν διατεθεί ήδη στο κοινό από οποιονδήποτε από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων (έστω με τη μορφή δανεισμού) με τη συναίνεση των δικαιούχων και β) μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα είχαν αντίρρηση στις επιτρεπόμενες από το παρόν άρθρο χρήσεις τους.

3. Αν ένα έργο ή ένα φωνογράφημα έχει περισσότερους από έναν δικαιούχους και δεν έχουν όλοι ταυτοποιηθεί ή, ακόμα και αν έχουν ταυτοποιηθεί, δεν έχουν εντοπιστεί όλοι μετά τη διενέργεια και καταγραφή επιμελούς αναζήτησης, σύμφωνα με αυτά που ορίζονται στις παραγράφους 6 και 7, το έργο ή το φωνογράφημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους υπό την προϋπόθεση ότι οι κάτοχοι των δικαιωμάτων που έχουν ταυτοποιηθεί και εντοπιστεί έχουν, όσον αφορά τα δικαιώματα που κατέχουν, εξουσιοδοτήσει τους φορείς χρήσης ορφανών έργων να προβούν στις επιτρεπόμενες χρήσεις σε σχέση με τα δικαιώματά τους.

4. Η χρήση των ορφανών έργων είναι επιτρεπτή από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την επίτευξη και μόνο στόχων που σχετίζονται με τη δημοσίευση συμφέροντος αποστολή τους και ειδικότερα τη συντήρηση, την αποκατάσταση και την παροχή πολιτιστικής και εκπαιδευτικής πρόσβασης στα έργα και τα φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων μπορούν να παράγουν έσοδα στο πλαίσιο των επιτρεπόμενων χρήσεων με αποκλειστικό σκοπό να καλύπτουν τις δαπάνες τους για την ψηφιοποίηση και τη διάθεση στο κοινό ορφανών έργων.

5. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων αναφέρουν σε κάθε χρήση του ορφανού έργου το όνομα των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων και την εξής επισήμανση: «Ορφανό έργο: [...] [αριθμός καταχώρισης στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς]».

6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθορίζονται οι κατάλληλες πηγές για τη διενέργεια της καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με την παράγραφο 1 πριν από τη χρήση τους για κάθε έργο ή φωνογράφημα, συμπεριλαμβανομένων έργων και προστατευόμενων αντικειμένων που περιλαμβάνονται σε αυτό. Η επιμελής αναζήτηση διενεργείται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων ή από τρίτους κατ' εντολή των φορέων, στο κράτος-μέλος της πρώτης δημοσίευσης ή -ελλείψει δημοσίευσης- της πρώτης μετάδοσης. Για τα κινηματογραφικά

ή οπτικοακουστικά έργα, ο παραγωγός των οποίων έχει την έδρα ή τη συνθή διαμονή του σε ένα κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επιμελής αναζήτηση διενεργείται στο κράτος-μέλος της έδρας ή της συνήθους διαμονής του. Αν τα έργα δεν έχουν δημοσιευτεί ή μεταδοθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2, η επιμελής αναζήτηση διεξάγεται στο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας χρήσης ορφανών έργων που έχει διαθέσει στο κοινό το έργο. Όταν υπάρχουν στοιχεία που υποδεικνύουν ότι πρέπει να γίνει έρευνα σε πηγές άλλων χωρών, θα πρέπει να διεξάγεται η σχετική έρευνα και σε αυτές.

7. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων που διενεργούν την επιμελή αναζήτηση τηρούν μητρώο της αναζήτησης καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσης του ορφανού έργου και για επτά (7) έτη μετά την παύση της και παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος και τις διαβιβάζει αμέσως στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν:

α) πλήρη περιγραφή του ορφανού έργου και των ονομάτων των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων,

β) τα αποτελέσματα της επιμελούς αναζήτησης που έχει διενεργηθεί από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, τα οποία οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ένα έργο ή ένα φωνογράφημα θεωρείται ορφανό,

γ) δήλωση των φορέων χρήσης ορφανών έργων σε σχέση με τις επιτρεπόμενες χρήσεις, στις οποίες προτίθενται να προβούν,

δ) τυχόν αλλαγή του καθεστώτος του ορφανού έργου (γνωστοποίηση νέων στοιχείων που τους έχουν κοινοποιηθεί),

ε) στοιχεία επικοινωνίας του φορέα χρήσης ορφανών έργων,

στ) οποιαδήποτε άλλα στοιχεία που εξειδικεύονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Οργανισμού, σύμφωνα με τη σχετική διαδικασία που ορίζεται από το Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς αναφορικά με τη Βάση Δεδομένων.

8. Διενέργεια επιμελούς αναζήτησης δεν απαιτείται για έργα, τα οποία ήδη βρίσκονται καταχωρισμένα στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς ως ορφανά. Έργο ή φωνογράφημα θεωρείται ορφανό, αν έχει χαρακτηριστεί ως ορφανό σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της Ε.Ε..

9. Αν εμφανιστεί δικαιούχος έργου ή φωνογραφήματος ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου που έχει καταχωριστεί ως ορφανό, δικαιούται να θέσει τέλος στο καθεστώς του έργου ως ορφανού αναφορικά με τα δικαιώματά του και να ζητήσει τη διακοπή της χρήσης του έργου από τον φορέα χρήσης ορφανών έργων, καθώς και την καταβολή αποζημίωσης για τη χρήση του έργου του που έχει πραγματοποιήσει ο φορέας. Η λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού συνιστά ευθύνη του φορέα χρήσης ορφανών έργων που το χρησιμοποιεί. Ο φορέας χρήσης ορφανών έργων κρίνει εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, υπολογιζόμενων από την επομένη της κατάθεσης της αίτησης του εμφανιζόμενου ως δικαιούχου, αν η αίτηση και τα προσκομισθέντα από αυτόν στοιχεία επαρκούν για να θεμελιώσουν δικαίωμά του επί του συγκεκριμένου ορφανού έργου και είτε προβαίνει στο χαρακτηρισμό του ως «μη ορφανού» είτε απορρίπτει την αίτηση. Αν ο φορέας χρήσης ορφανών έργων, δεν αποφανθεί επί της αίτησης εντός της ως άνω προθεσμίας ή αν παρόλο που έχει κάνει δεκτή την αίτηση, συνεχίζει να χρησιμοποιεί το έργο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ. Αν ένα έργο καθίσταται «μη ορφανό», σύμφωνα με την Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς, ο φορέας χρήσης ορφανών έργων υποχρεούται σε διακοπή της χρήσης του εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της σχετικής ειδοποίησης από το ως άνω Γραφείο.

Η αποζημίωση ανέρχεται στο ήμισυ της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της χρήσης που πραγματοποιήσε ο φορέας χρήσης ορφανών έργων και αποδίδεται εντός δύο (2) μηνών από τη λήξη του καθεστώτος ενός έργου

ως ορφανού. Αν δεν συμφωνήσουν τα μέρη, οι όροι, η προθεσμία και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

10. Σε κάθε περίπτωση, εάν αποδειχθεί ότι λόγω πλημμελούς και κακόπιστης αναζήτησης ένα έργο αναγνωρίστηκε εσφαλμένα ως ορφανό, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ.

11. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν φέρει καμία ευθύνη για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα χρήσης ορφανών έργων και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού, καθώς και για τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος.

12. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις διατάξεις για τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα, καθώς και τις ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση δικαιωμάτων βάσει του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 8

Τροποποίηση του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 για το διαχρονικό δίκαιο (άρθρο 8 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ)

Μετά την παρ. 2 του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα που προβλέπονται στο άρθρο 27Α εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα για πρώτη φορά από τις 29.10.2014 και εφεξής, ενώ δεν επηρεάζουν το κύρος πράξεων που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία.»

Άρθρο 9

Τροποποίηση του άρθρου 71 του ν. 2121/1993

Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993 προστίθενται παράγραφοι 9 και 10 ως εξής:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

«9. Τα άρθρα 30, 52 περίπτωση γ' δεύτερο εδάφιο, 52 περίπτωση δ' δεύτερο και τρίτο εδάφιο, 52 περίπτωση δ' υποπερίπτωσεις αα' έως ζζ', 68Α παράγραφος 1 εδάφια τρίτο έως έκτο και 68Α παράγραφος 1α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.

10. Τα άρθρα 27Α και 68Α παράγραφος 3 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.»

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.47' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 22 Νοεμβρίου 2013 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

